

Ing. Ladislav Polák, OK1AD

Kronika radioamatérů Táborska

Historický sborník

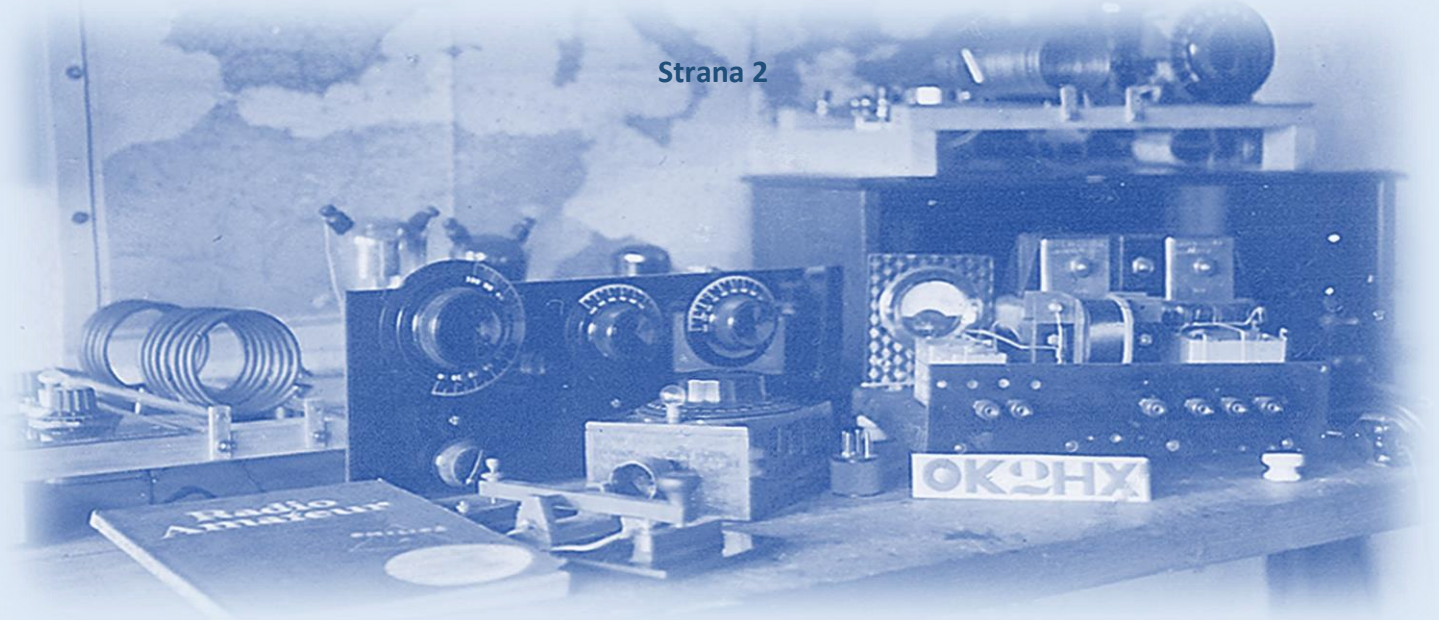
Poslední revize 8. květen 2018

Grafická úprava: Jan Litomiský, OK1XU

Obsah

Inspirace.....	6
Historie radioamatérského hnutí	9
Historie radioamatérů vysílačů na Tábořsku	12
Předváleční koncesionáři do roku 1938.....	12
Noví pováleční koncesionáři v období 1946 až 1952.....	13
Veteráni Tábořska.....	16
Životopisy radioamatérů.....	21
OK1FZ	21
OK1PL	22
OK1AS	24
OK1LZ.....	25
OK1PZ	27
OK1LU	28
OK1MQ.....	30
OK1QS.....	30
OK1WJ	31
OK1QR	31
OK1QY.....	32
OK1AJT.....	32
OK1ANK	33
OK1SJ	34
OK1PD, 7G1A.....	34
OK1UR	36
ex OK1CI	36
OK1WAB	37
OK1ANV	38
OK1JIH	38
OK1ABO	39
OK1XT	40

OK1APL	41
OK1VBQ	41
OK1CI (ex OK1AEX)	48
OK1DZA	49
OK1AER	50
OK1CAM	51
OK1AK (ex OK1AKD)	52
OK1AD	54
OK1PJ	55
OK1RF, OK1ALW	57
OK1XC	59
OK1APY	60
OK1HAT	61
OK1TQ	62
OK1IKM	62
OK1HBO	64
OK1PFH	64
OK1AYU	66
OK1HCA	68
OK1DXL	69
OK1DXJ	70
OK1DXD	70
OK1DQT	71
Rodiny Pošustova a Macháčkova z Mladé Vožice	73
OK1VPR	73
OK1VZP	73
OK1VPW	74
OK1VYP	74
OK1UYM	75
OK1VYM	75
OK1UML	76

OK1UJA	76
OK1ZJ	77
OK1UDF	77
OK1BO	79
OK1UAD.....	80
OK1VSG.....	80
OK1VTB.....	81
OK7AJ.....	81
OK1FSX	83
OK1MLF	86
OK1ABA, OK4XT.....	87
OK7VU	88
QSL lístky radioklubů Táborska.....	89
Aktivity členů OK1KTA	93
Soutěž o diplom k výročí 550 let Tábora.....	93
Soutěž "Táborská setkání"	96
Radioamatérské expedice	99
Expedice na maltský ostrov Comino 1996	99
Expedice na maltský ostrov Gozo 1998.....	102
Expedice na ostrov Malta 2001	105
Expedice na Mallorcu 1999	107
Setkání radioamatérů v zahraničí	109
Friedrichshafen 1994.....	109
LAA an der Thaya 1995 a 1999	111
Setkání v Moskvě 1989.....	112
Dubna u Moskvy 1986.....	113
RK3DZJ, Poselok Svetlyj 1989	113
U5ARTEK, Krym 1990.....	114
Setkání v Rakousku, Sternberg 1995.....	114
Setkání Tatranské Matliare 1998	115

Setkání radioamatérů doma	116
Setkání jihočeských radioamatérů v Táboře 1980	116
V RK OK1KTA.....	117
Holice 2002.....	117
Holice 2006.....	118
Holice 2012.....	118
České Budějovice 2014.....	119
Setkání tábořského kroužku	119
Radioamatérské závody	120
PD 50. léta	120
PD 70. léta	120
PD HOMOLE u Tábora 80. léta	121
PD HOMOLE.....	122
PD Křemešník 1989	122
RATIBOŘICE u Tábora 1979	123
Hrad CHOUSTNÍK u Tábora.....	123
PD NOVÉ MĚSTO u Teplic 2002.....	124
TÁBOR.....	125
Aktivity OK1WAB na 3 cm	126
Aktivity OK1CI (ex OK1AEX) a OK1DZA	127
První QSO OK-HG na 3 cm	128
LIBÍN, QSO OK-DL	129
SNĚŽKA, QSO OK-DM.....	129
PD 1979, SVIDNÍK	129
Vysílání OK1HBO z hradů a zámků	130
Dobronice	130
Kámen.....	130
Šelmberk.....	131
Javorová Skála	131
Propagační vysílání pro veřejnost	132

Výstava techniky.....	132
Vysílání na letišti Všechov u Tábora	132
Krajský přebor v honu na lišku v roce 1964	133
Z fotoarchivu Jindry, OK1PJ.....	134
Z fotoarchivu Josefa, OK1XC	137
QSL lístky z expedic Jirky, OK1RF	145
Aktivita členů OK1KUH.....	149
Aktivita členů OK1OVM	152

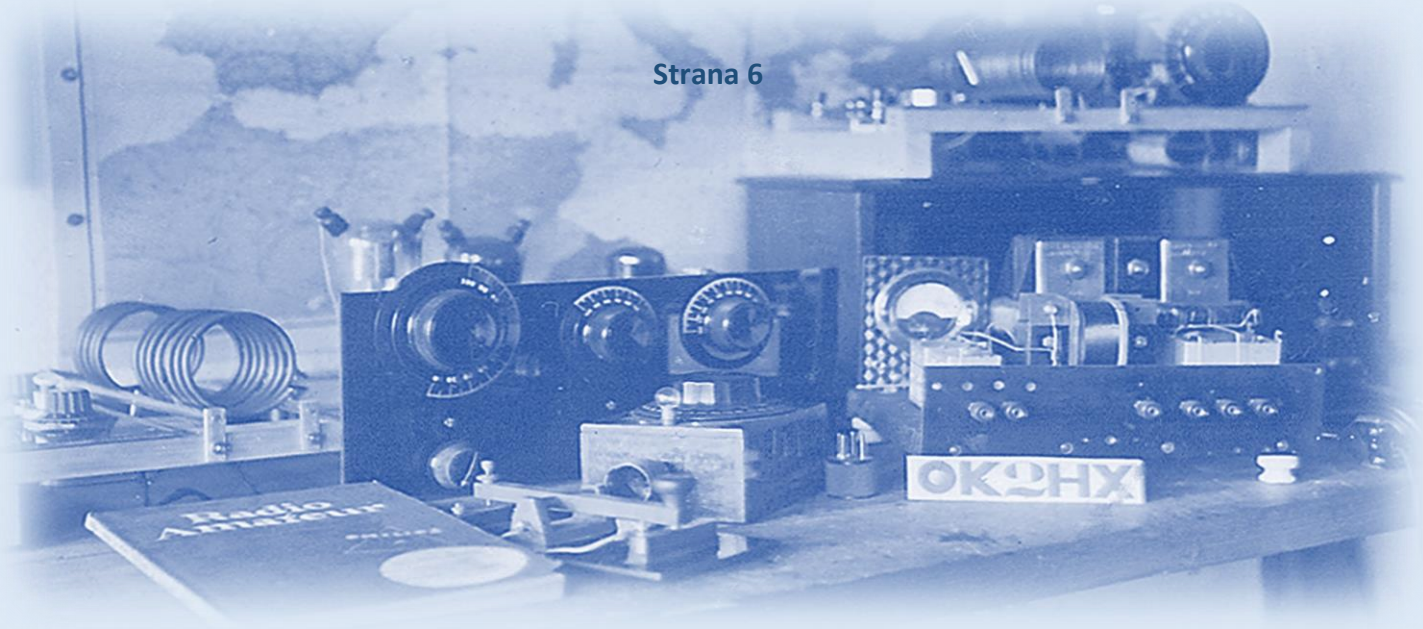
Poznámka: Cílem kroniky je uchovat památku amatérů vysílačů, kteří se podíleli na rozvoji radioamatérské činnosti na Tábořsku. Veteráni jsou uvedeni v pořadí podle jejich roku narození a volací značky se životopisy jsou seřazeny podle roku získání první koncese. Děkuji všem, kteří přispěli do kroniky, a také Honzovi, OK1XU, za její kvalitní zpracování a umístění na internet.

V Táboře, 17. září 2014

Laco, OK1AD

V roce 1922 zamítlo ministerstvo pošt a telegrafů, kromě jiných, i žádost Městského úřadu v Táboře o zřízení přijímací rozhlasové stanice. V roce 1924 nadšenci rozhlasového příjmu založili Československý radioklub s cílem prosadit jednodušší vydávání koncesí pro zřízení přijímacích stanic. Členem výboru byl také **Josef Habersberger**, který je na obrázku se svým rádiem.

Inspirace

Inspirací ke zpracování „Kroniky radioamatérů Táborska“ byla informace v „Novinách tábořské radnice“ v únoru 2012:

„V úterý 8. února 1927 se konala první společná schůze radioamatérů, na níž bylo usneseno založit Radioklub pro Tábor a okolí, též zvolena komise pro zpracování stanov a další přípravy, v neděli 27. února 1927 proběhla ustavující valná hromada klubu“.

V časopisu „Československý radiosvět“ v roce 1927 byla zveřejněna zpráva o založení Radioklubu v Táboře a uveden seznam jeho funkcionářů.

Na stránkách kroniky jsou kopie záznamů z členských schůzí Radioklubu pro město Bechyně a okolí, který byl také založen v roce 1927. Radiokluby sdružovaly zájemce o poslech rozhlasového vysílání, které v té době zaznamenalo značný rozvoj. Rozhlasový přijímač bylo možné vlastnit až po získání koncese, kterou vydávala pošta pouze osobám spolehlivým z hlediska bezpečnosti státu. Při odhalení posluchač, který neměl koncesi, byl souzen a byl mu zabaven přijímač i s příslušenstvím.

V této době začaly pokusy československých amatérů vysílačů o navázání rádiového spojení, zatím bez úředního povolení. První koncese

no na »Československý istává orgánem svazo-ové i jejich příslušníci ostatních se vzdali pro-ry o radiofonii. Tento em fy Beaufort.

nov se od pražského i informaci žádajících náklad za ně. Vyřizena aty na vědomí zprávy ch, jakož i že firmám vazou, nýbrž jsou tímto orgán »Čsl. Radio-

o sdělení, zda přejí si itimace se doporučují vané a číslované k vůli

pro Turnov a okolí, o Strakonice a okolí, opelkou, Jaroměř, Ra-riokluby tímto žádány, amy členské a jména ovitě jednatele. Po- Radioklubu v Praze

Obchodního družstva českých knihkupců v Praze II, Spálená 27.
Radioklub Praha II., Slovanský ostrov č. 5. — Tiskl Melantrich v Praze.

v kavárnách a čítárnách »Č. Sl. Radiosvět«.

program.

Radioamatéři, sdružujte se!

Dr. Trnka, jednatel.

Radioklub v Táboře konal ustavující valnou hromadu v neděli 27. února 1927 za předsednictví taj. dr. Kroupy. Přípravný výbor, v němž zasedali pp.: dr. Kroupa, ing. Němeček, dr. Glücklich, řed. Feifer a prof. dr. Komzák, předložil návrh stanov, které s malými změnami schváleny. Následovaly volby, při nichž byli zvoleni: předsedou řed. dr. J. Kopečný, místopředsedou vrchní strojník Škarda, jednatelem továrník K. Krch, pokladníkem dr. Glücklich; do výboru: přednosta stav. telegr. úřadu ing. Němeček, taj. dr. Kroupa, prof. Mansfeld, prof. dr. Komzák, učitel Borovička, strojívedce Drnek, za náhradníky hotelier Kumštát a rolník Rajtýr z Drahnětic. Členy smírčího soudu zvoleni: vrch. berní správce Chmel, úř. Stát. poz. úř. ing. Hladovec, říd. uč. Kamberský, auskult. dr. Bauer a prof. Rybák. Ve volných návrzích přikázány výboru některé náměty a předsednictvo pověřeno ohlášením ustavení spolku u okresní politické správy v Táboře. Členský příspěvek 12 Kč ročně. Přihlášky členů jest adresovati: Radioklub v Táboře.

ČESKOSLOVENSKÝ RADIOAMATÉŘI RAD

ROČNÍK 1. (1927)

REDAKCE:

Praha I., Královská ul. 23.

Vychází 12krát do roka
každého měsíce jednou.

Jediný orgán Československých

Redakci řídí Dr. A. F.

Redakční rada: Prof.

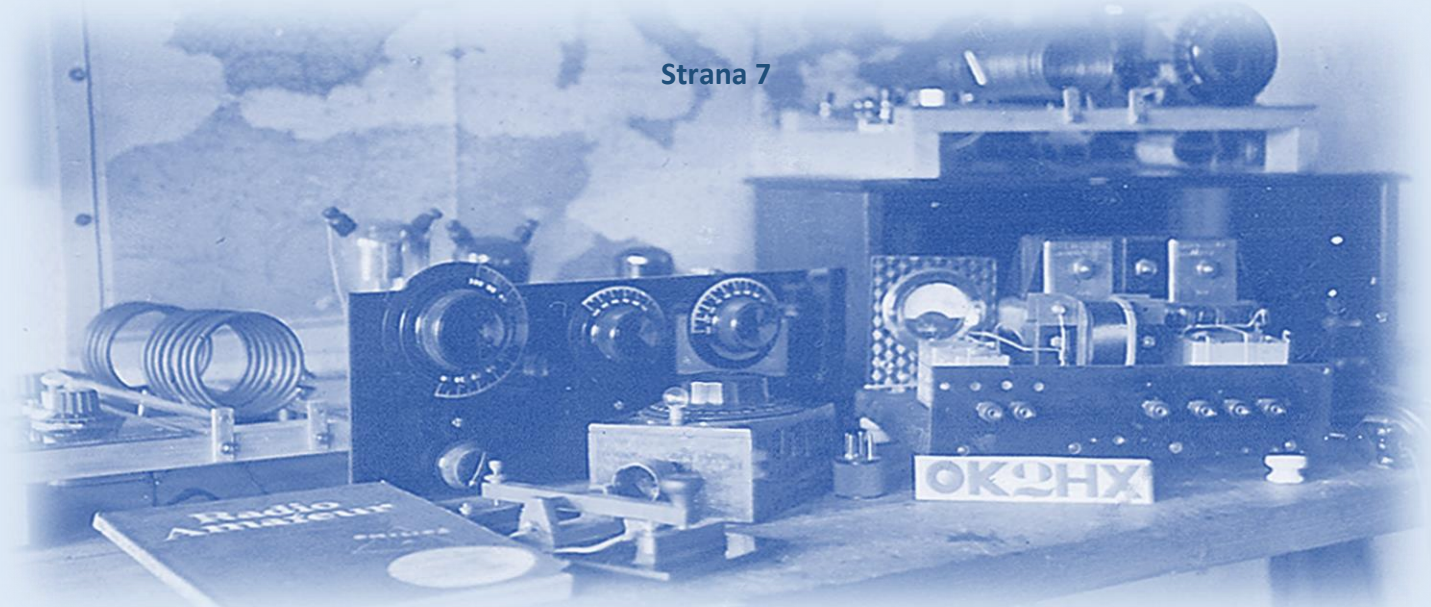
J. Pantoflíček, doc. D.

Novinová sazba povolena ředitelstvem pošt a telegrafů v

Radioklub Čsl. Praha II, Slovanský ostrov a klubů v něm sdružených, za tím odvislý časopis. Při kalkulaci prodeje za základ dřívější orgán Čsl. R. S. hesla »a m a t é ř i a m a t é ř ů m« počet textových stran zvýšit na 28. v celku 110 obrázků, v druhém 232, č. 152, to znamená, že bude v celku soudíte sami, zvláště porovnáte-li o- není tak zámožný, aby mohl doplác- Proto stál před otázkou, zda-li se m- jevená přání, by obsah listu zůstal. Kč 3.50 a předplatné za rok 1927 na- též postaráte o rozšíření V a š e h o předplatitele, mohli bychom jít ještě plánu v přirozené velikosti a p.). Čle- pis »Čsl. Radiosvět« zdarma. Předp- platné nebude zvýšeno.

Š. R. K.-2.

Všimněte si posudků o Š. R. K.-2-ších a objednejte jeden výtisk b- (Praha II., Slovanský ostrov č. 5-klad, poněvaď

Zápis

o schůzi "Radioklubu" konané dne 6. dubna 1927 o 8 hod.
ve. v místnosti na "Pauškové"

Př. předseda, red. Trochůček, palivajnýe schůzi a aby
byl spíše star členem, za da' p. pokladník a aby
předtím dopomáhal dole přelohy a tím spíše mlad.
star členem.

Členové palivajnýe:

1. Dr Ernest, docent pedumiky
2. Alfons Paar, velkostahat

Členové činní:

1.	Augustin Počivuněk, četnický státník	Bezdruží
2.	Jan Benda, dilodromní st. odd. školy	"
3.	Jos. Bolek, strojník	"
4.	Ant. Proem, učení státník	"
5.	Jan Bourda, magistrátní státník	"
6.	Dr. Boh. Čámský, obr. lékař	"
7.	Frant. Gärhner, učitel st. odd. školy	"
8.	Rudolf Klavčík, red. přístavník	"
9.	Václav Jankov, maj. elektrotech. závod	"
10.	Frant. Holčík, učitel státník	"
11.	Eduard. Jukša, knihkupec	"
12.	Barla Lálrdorffová, post. předníce	"
13.	Václav Chrást, prof. st. odd. školy	"
14.	Dr. Jan Čecháček, obr. lékař	"
15.	Rudolf Popper, obvodník	"

Zápis
 v příloze
 v příloze "Radioklubu pro Besedny' a vobol'"
 konané dne 28/II. 1927. v místnosti hotelu
 "Parada"

Pan předseda palajinje peludni a lituzke
 slabi' nicasti quideritai' dole' dopisy. Popricti.
 mi' podeta ete jím stylisovani' dopis' micanj'
 "Radiojournalu". Tautu se schvaluje

Pan pokladnik oznamuje star jivani'
 klubu a vice vel 33 členů 1085.-kč. se schvaluje

Dole usneseno oděti'at' "Radiosvit"
 Za členu se hlada: p. Esch, lesni' prave 7
 p' barouta Tergeunij' Kolodtj'

Pan předseda oznamuje se poplatek
 micanj' za nali'jani' akumulátora členum
 radioklubu v pámecké gasci; stanovje
 na 2.-kč kteri' obdrži' sofe se jez' er' vrlubn.

Jednakel' domer navrhuje, by klub
 rakoupc' postupuje puzne' radiozoni'at'i:
 by tak muosime no bylo členim skouset
 nové typy radiojüstrojů, pojeduvani'
 udvornu se kládá se do qu' ot' peluze.

Schůze skončena.

Jinná
 F. C. Jindrich

Jinná
 K. C. Jindrich

Historie radioamatérského hnutí

(Modře jsou uvedeny události Táborska)

- **1837** Samuel F. B. Morse demonstroval přenášení zpráv přes vodiče pomocí Morseovy abecedy.
- **1865** Mahlon Loomis z Oppenheimu, N. Y., uskutečnil první bezdrátové spojení mezi dvěma kopci ve státě Virginia na vzdálenost 18 mil (kolem 29 km).
- **1895** První bezdrátové spojení v Evropě navázal na jaře G. Marconi a později v květnu A. S. Popov.
- **1896** G. Marconi s Preeceem telegrafovali v bristolském přístavu na vzdálenost 5,5 km.
- **1899** G. Marconi vysílá a přijímá signály přes kanál La Manche na vzdálenost 32 mil (kolem 52 km).
- **1905** Jozef Murgaš, rodák ze Slovenska, uskutečnil jako první na světě bezdrátový přenos mluveného slova v USA na vzdálenost 30 km.
- **1910** Vzniká první radioamatérská organizace na světě **WIA** - The Wireles Institute of Australia.
- **1912** Kongres USA přijal „Zákon o radiu“, který se týkal i radioamatérského vysílání. Radioamatéři mohli vysílat po získání koncese jiskrovou telegrafii na kmitočtech nad 1,5 MHz s maximálním výkonem 1 kW.
- **1913** Armstrong použil elektronkový oscilátor se sinusovým signálem, který umožnil vysílání CW signálem, a ten postupně vytlačil jiskrovou telegrafii.
- **1913** V Anglii vznikl London Wireles Club, který se stal základem pro dnešní **RSGB**.
- **1914** V USA založena v květnu organizace **ARRL**.
- **1919** První tištěný QSL lístek poslal C. D. Hoffmann - **8UX**.
- **1920** Byl vydán první The Radio Amateurs Callbook a zřízeny International QSL bureaus.
- **1922** Ve Francii začali vydávat první radioamatérské koncese. Mezi USA a Evropou se dělaly několika-měsíční pokusy o radiové spojení.
- **1923** Byl udělen patent na SSB. Dne 27. listopadu navázal Francouz Leon Deloy, **8AB**, první CW DX spojení v pásmu **110 m** na vzdálenost kolem 6.400 km s Američany Fredem H. Schnelllem, **1MO**, a Johnem L. Reinartzem, **1QP/1XAL**, pak **W3RB**.
- **1924** Československo dostalo přidělen prefix **CS**. Dne 2. dubna byl ustanoven Československý radio-klub. Pravoslav Motyčka navázal 8. listopadu první spojení v ČSR jako **OK1** s MUDc. Šimandlem, **OK2**, a první spojení se zahraničím se mu povedlo 29. listopadu s holandskou stanicí **OCA**. V této době nebylo u nás vysílání ještě povoleno.
- **1925** Založena organizace **IARU** - International Amateur Radio Union. Den založení organizace **18. dubna** se stal „Světovým dnem amatérského radia“. P. Motyčka, **cs - OK1**, navázal 10. 6. spojení s **U1CMX** z Fall River, Massachusetts, USA.
- **1926** Hidetsugu Yagi a Shintaro Uda vynalezli směrové antény, beamy. V Japonsku byla založena organizace **JARL**.
- **1927** Vydána první koncese v Japonsku **JXAX**. Československo dostalo prefix **EC**.
- **1928** Založeno Sdružení krátkovlnných experimentátorů Československých - **SKEČ**.

- **1929** Po vydání nových prefixů ITU mělo Československo od 1. 1. prefix **OK**. V rámci Čs. radioklubu byla vytvořena sekce Krátkovlnní amatéři českoslovenští, **KVAČ**.
- **1930** Dne **19. května** složili zkoušky a obdrželi první koncese v Československu: **OK1AA** - Ing. Mirko Schäferling, **OK1AB** - Pravoslav Motyčka, **OK2AC** - MUC. Zdeněk Neumann, **OK1AF**, změna na **OK1AZ** - Josef Štětina, **OK2AG** - IngC. Ladislav Vydra a **OK1AH**, změna na **OK1AW** - Alois Weirauch.
- **1932** Dne 23. března se sloučila **SKEČ** a **KVAČ** a vytvořil se spolek **Českoslovenští amatéři vysílači - ČAV**. Koncesi získali **OK1FZ** - Ing. Arnošt Anscherlik, **OK1PL** - Ing. Jaroslav Kolář, oba ze Soběslavi.
- **1933** Koncesi získal **OK1AS** - František Šmíd, který pak působil v Bechyni.
- **1934** Koncesi získal **OK1LZ** - Ladislav Zbudil, krátce působil v Táboře.
- **1936** Koncesi získali **OK1JD** - František Janoušek z Tábora a **OK1SD** - Jaroslav Škudera z Plané nad Lužnicí.
- **1937** Koncesi získali **OK1GB** - Jaroslav Bodlák z Veselí nad Lužnicí, **OK1QX** - František Řehák z Tábora a **OK1TK** - Rudolf Koutský z Košic u Tábora.
- **1938** Zákaz vysílání a zrušení koncesí s vyhlášením mobilizace v ČSR, **ČAV** byla zrušena.
- **1940** Na Slovensku byl 9. 11. ustaven Spolok slovenských KV amatérov - **SSKA**, ale vysílání nebylo povoleno.
- **1946** Od 1. srpna bylo obnoveno radioamatérské vysílání v Československu.
- **1950** Na sjezdu ve Sliachi bylo rozhodnuto o sloučení ČAV a SSKA a začlenění radioamatérů do ROH. Radioklub Tábor obdržel 2. 10. povolení k vysílání se značkou **OK1OTA**. Prvním **ZO** byl pravděpodobně **OK1JD**, po něm ex **OK1CI** (J. Cikán).
- **1951** Ze zákona se radioamatéři stali kolektivním členem Svazarmu, značka tábořského radioklubu byla změněna na **OK1KTA**.
- **1953** Členství radioamatérů ve Svazarmu se změnilo na individuální.
- **1958** Zodpovědnou operátorkou **OK1KTA** se stala Olinka Hallová, **OK1CAM**.
- **1960** Funkci zodpovědného operátora **OK1KTA** převzal Jiří Kupka, **OK1XT**.
- **1964** V Táboře vznikl vojenský radioklub **OK1KUH**, ZO Vlastimil Pejchal - **OK1AKD**, nyní **OK1AK**. Později značku **OK1KUH** používal radioklub v Bechyni.
- **1979** VO radioklubu **OK1KTA** se stal Vlastimil Pejchal, **OK1AKD**, nyní **OK1AK**.

Literatura:

- ✓ Ing. Anton Mráz, OM3LU, Dokumenty z historie rádioamatérstva v ČSR a na Slovensku do roku 1952, první vydání v Praze v roce 2011.
- ✓ Dokumenty v Archivu bezpečnostních složek v Praze.
- ✓ Informace z internetových stránek.
- ✓ Vzpomínky Jiřího Kupky, OK1XT.
- ✓ Poštovní sborníky, Poštovní muzeum v Praze.

QSL lístek stanice **OK70** z roku **1994** připomíná **70 let** od navázání prvního zahraničního spojení čs. radioamatéra **cs - OK1** - Pravoslava Motyčky - se stanicí z Holandska **OCA**.

PA0CA station

CZECH REPUBLIC
Czechoslovak Amateur Radio

OK70

70TH ANNIVERSARY OF FIRST SHORTWAVE CONTACT FROM OK: OK1 - OCA
30th Nov 1924

OK1AB station

TO STATION	CONFIRMING QSO						
	DAY	MONTH	YEAR	UTC	MHZ	RST	2-WAY
OK 1 AD	4	12	1994	0700	3.4	59	SSB
	-	-	-	<i>Vasice, OK1 7014</i>			

PSE QSL via P.O.Box 69, 119 27 PRAHA 1 or direct QSL by OGD

CZECH REPUBLIC

OL8ØOK

Event station

Special callsign to remember 80th anniversary
of the first amateur radio licenses being issued in Czechoslovakia

ČAV members, 1934

OL75CAV

OL75CAV was active on Apr. 22.2007 (one day only) to commemorate the 75th assembly, where former competitors KVAČ and SKEČ were fused and formed a common organization, ČAV.

Stanice OL75CAV vysílá pouze dne 22.4.2007 k připomenutí 75 výročí založení ČAV. Dne 23.4.1932 se konala valná hromada, na které došlo ke sloučení konkurenčních spolků KVAČ a SKEČ pod názvem ČAV. ČAV, Čejkovicá 68, 155 21 Praha 5, Czech Republic, info@c-a-v.com, <http://www.c-a-v.com>

Historie radioamatérů vysílačů na Tábořsku

První koncese pro amatéry vysílače byly vydávány v ČSR až od druhé poloviny roku 1930. Amatéri v tábořském okrese získali koncese pro vysílání takto:

Předváleční koncesionáři do roku 1938

OK1FZ - Ing. Arnošt Anscherlik, Soběslav, koncese 17. 6. 1932, přestěhoval se do Prahy a po roce 1968 do Švýcarska.

OK1PL - Ing. Jaroslav Kolář, Soběslav, koncese 14. 7. 1932.

OK1AS - František Šmíd, Bechyně, koncese v roce 1933, zrušena v roce 1949. Do Bechyně se přestěhoval z Kovářova.

OK1LZ - Ladislav Zbudil, Tábor, koncese v roce 1934, přistěhoval se z Českých Budějovic a přestěhoval se do Teplíc.

OK1JD - František Janoušek, Tábor, koncese v roce 1936, přestěhoval se do Plzně.

OK1SD - Jaroslav Škudera, Planá nad Lužnicí, koncese v roce 1936, v padesátých letech zrušena, přestěhoval se do Prahy.

OK1GB - Jaroslav Bodlák, Veselí nad Lužnicí, koncese v roce 1937, přestěhoval se do Přísečnice.

OK1PZ - Zdeněk Spálenský, Dražice u Tábora, Praha, koncese v roce 1937, zemřel v roce 1945 na následky útrap v německé káznici.

OK1QX - František Řehák, Tábor, koncese v roce 1937, přestěhoval se do Falknova nad Ohří.

OK1TK - Rudolf Koutský, Košice u Tábora, koncese v roce 1937, po válce ji neobnovil.

Noví pováleční koncesionáři v období 1946 až 1952

OK1LU - Josef Langmüller, Podolí u Tábora, koncese v roce 1947, přestěhoval se do Prahy a později do Ostrova nad Ohří.

OK1MQ - Rudolf Lajfr, Soběslav, koncese v roce 1947, přestěhoval se do Prahy.

OK1QS - Jiří Stoklasa, Hlasivo u Tábora, koncese v roce 1947, přestěhoval se do Bělé nad Radbuzou a naposled bydlel v Postřekově.

OK1WJ - Jindřich Sázavský, původním jménem Wasserbauer, Tábor, koncese v roce 1947, přistěhoval se z Jičína.

OK1QR - prap. František Drs, přechodné bydliště Mezná, okres Tábor, trvalé bydliště Homole u Českých Budějovic, koncese v roce 1948.

OK1QY - Josef Janovský, Bechyně, přestěhoval se tam z Havlíčkova Brodu, koncese v roce 1948.

OK1AJT - Jaroslav Tůma, Tábor, Drhovice u Tábora, koncese v roce 1948.

OK1ANK - Karel Krbec, Praha, Tábor, pak se vrátil do Prahy, koncese v roce 1949.

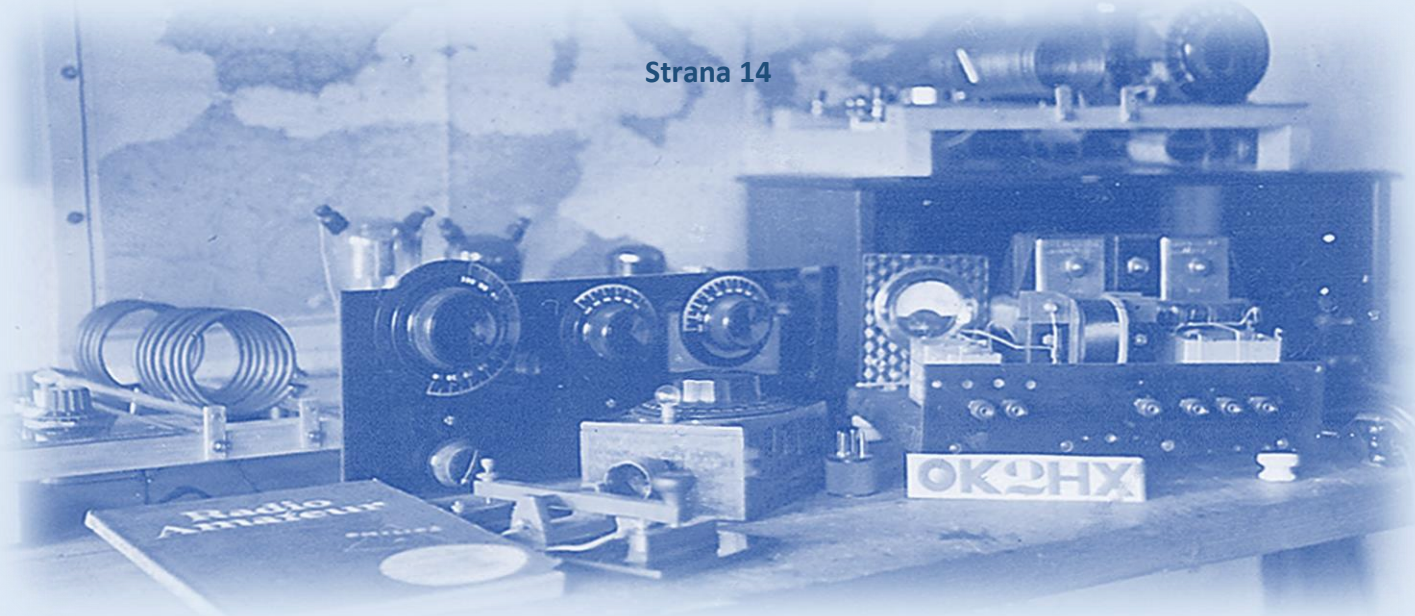
OK1AR - Alois Říha, Tábor, koncese v roce 1950.

OK1SJ - Jaroslav Salajka, Sezimovo Ústí, koncese v roce 1950.

OK1PD - Ing. Josef Plzák, CSc., Černovice u Tábora, koncese v roce 1951, přestěhoval se do Prahy.

OK1UR - František Šimák, Tábor, koncese v roce 1951, později se jí vzdal.

Táborský radioklub **OK1OTA** byl založen **2. 10. 1950** s číslem koncese **518** a umístěn na dnešní třídě 9. května v budově tehdejšího hotelu Volák. První ZO byl asi ředitel Čs. spořitelny a záložny v Táboře František Janoušek, **OK1JD**. Po jeho přestěhování do Plzně se stal ZO Josef Cikán, ex **OK1CI**. V roce **1951** byla značka radioklubu změněna na **OK1KTA**. V letech 1958 až 1960 byla ZO RK Olinka Hallová, **OK1CAM**. Od roku 1960 převzal po ní funkci ZO Jiří Kupka, **OK1XT**. Radioklub se postupně stěhoval do ulice Bílkova, Budějovická, dále byl v ulici Kollárova v budově bývalého Svazarmu, na rozhledně Hýlačka u Tábora, v Lucínově ulici pod Žižkovým náměstím, v kinokabině na zimním stadionu, a nyní je v areálu učiliště spojů.

Roku 1979 se stal ZO Vlastimil Pejchal, ex **OK1AKD**, nyní **OK1AK**. V Táboře byl před rokem 1968 ještě vojenský radioklub **OK1KUH**, který vedl **OK1AKD**. Značku **OK1KUH** později převzal radioklub v Bechyni. Střední průmyslová škola strojnická měla radioklub **OK1KWG** a v Sezimově Ústí byl radioklub **OK1KKU**, vedený Jaroslavem Salajkou, **OK1SJ**. Z uvedených radioklubů má platnou koncesi již pouze **OK1KTA**. V Táboře a blízkém okolí patřili mezi aktivnější tito radioamatéři:

OK1AD (ex OK1CIJ), OK1AK (ex OK1AKD), OK1ABO, OK1ADJ, OK1AER*, OK1AYU, OK1BO, OK1CAM*, ex OK1CI* (J. Cikán), OK1CI (ex OK1AEX), OK1CL (ex OK1DCK), OK1DXD, OK1DUW*, OK1DZA, OK1FCN, OK1FSX, OK1FZM, OK1HAT, OK1HBO*, OK1HCA, OK1JIP*, OK1MLF, OK1PJ, OK1PL*, OK1QY*, OK1RF (ex OK1ALW), OK1SJ*, OK1UAD*, OK1UDF, OK1VBQ*, OK1VHM, OK1VKD, OK1VTB*, OK1WAB*, OK1WJ*, OK1XC, OK1XOA, OK1XT*, OK1ZJ*(ex OK1DZJ), OK7AJ, OK7LB (ex OK1TRD) a OK7VU.*

(Označení hvězdičkou bohužel v roce 2014 již nebyli mezi námi).

Táborští radioamatéři se zúčastňovali různých závodů. Na **VKV** především **Polních dnů** z kopců Homole, Pohnání, Javorová Skála, Svidník, a na **KV OK-OM DX Contestu**. Pro závody byla vyřízena atraktivnější značka **OL2W**, kterou později převzal Tomáš, **OK1DXD**, pro své nynější QTH Klokočná u Říčan. V roce 1968 se členové klubu v Táboře podíleli na organizaci **celostátní soutěže v honu na lišku** a v roce 1979 na **Mistrovství republiky v rychlotelegrafii**. Při **Svazarmovských dnech** předváděli ukázky radioamatérské techniky a i radiové spojení s různými stanicemi ve světě. Vedli **výcvik branců**, budoucích spojačů. **OK1AKD**, **OK1AYU** a **OK1DCK** zřídili a udržovali v chodu na kopci Hýlačka nód **OK0NJ** pro spojení v informačním systému **Packet Radio** a **OK1CI** nód **OK1KTA-1** v navigačním systému **APRS**. V roce 1996 se z tábořského radioklubu zúčastnili **expedice na maltský ostrov Comino** **OK1AD**, **OK1AK**, **OK1AYU**, **OK1DCK** a **OK1ZJ**. Pod značkami **9H3WD** a **9H3WM** navázali během 6 dnů 8400 spojení.

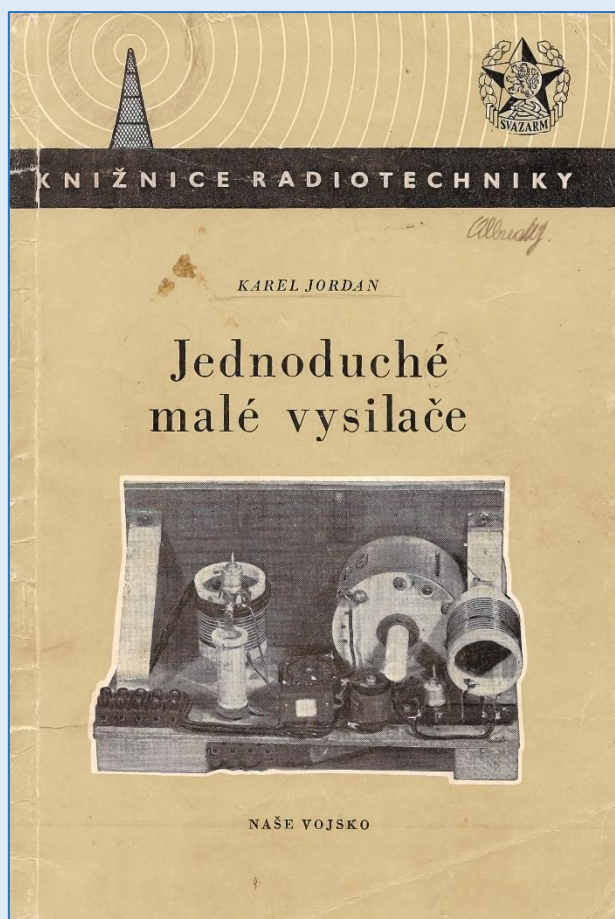
V roce 1998 **OK1AD** a **OK1AYU** vysílali v **CQ-WW DX Contestu z maltského ostrova Gozo** pod značkou **9H3WD** a obdrželi diplom za první místo ve své kategorii. V letech 2001 a 2011 zorganizovali radioamatérskou soutěž v navazování spojení se stanicemi z tábořského okresu o ceny a diplomy při příležitosti konání 10. a 20. jubilejních společenských a kulturních akcí **Táborská setkání**. **OK1HBO** vysílal z řady **jihových českých hradů a zámků**, tím umožnil zájemcům splnit stanovené podmínky pro získání hezkého diplomu. Část členů se zúčastňuje každý rok **mezinárodního setkání radioamatérů v Holicích** a dříve navštěvovali také setkání v **Laa an der Thaya** v Rakousku a největší setkání evropských radioamatérů **ve Friedrichshafenu** v Německu. Několikrát zorganizovali **setkání radioamatérů okresu Tábor**, spojené s ukázkami vlastních výrobků a s technickými přednáškami. Podíleli se na **zabezpečení spojení** při mezinárodních **motocyklových závodech** na Benešově okruhu u Tábora, na **motokrosových závodech** Zlatá svíčka a při automobilových závodech v jižních Čechách.

Z mimotáborských radioamatérů nejvýraznější úspěchy dosáhli Ing. Jiří Pešta ze Soběslavi, **OK1RF** (CT1JLZ, CS7A, ex OK1ALW) a Josef Mikšátko z Dráchova u Soběslavi, **OK1XC** (OK7XC, OL7X, N3RTX a ex OL1ADZ, JT/OK1XC, JT0XC, JT800XC, JW/OK1XC a KB3ASR). Jirka, **OK1RF**, je úspěšný DX-man a zejména vynikající

závodník. Dosáhl řady špičkových umístění v největších světových závodech. K tomu účelu vybudoval vysílací středisko u obce Březina s kvalitními anténními systémy. Josef, **OK1XC**, se specializuje na lov vzácných DXů, včetně pásma 6 m. Zúčastňuje se řady světových závodů všemi módy, tj. CW, SSB i RTTY. Při pracovním pobytu vysílal z Mongolska a díky získaným kontaktům tam zorganizoval v roce 2006 velmi úspěšnou expedici pod značkou **JT800OK**. Druhý největší počet koncesionářů v okrese měl radioklub v Bečyni, **OK1KUH**. Patřili mezi ně OK1DUW*, OK1DXJ, OK1DXL, OK1TAR (nyní OK1TQ v Kostelci nad Labem), OK1QY* a OK1VSG. Aktivitou na VKV pásmech se prezentovali členové radioklubu z Mladé Vožice **OK1OMV**, a to OK1UJA, OK1UML, OK1UYM, OK1VYM, OK1VPR*, OK1VYP, OK1VZP a další.

Radiokluby v minulosti umožnily vysílat těm, kteří neměli vlastní koncesi nebo zařízení, sloužily k výměně zkušeností a k výchově nových zájemců o vysílání. Klubový den členů **OK1KTA** byl každý týden ve čtvrtek, nyní je to pouze první čtvrtek v měsíci od 19,45 hodiny v salónku restaurace na zimním stadionu. Od roku 1996 se přátelé setkávají v **Táborském kroužku** každou neděli ráno od 08,30 hodiny místního času kolem kmitočtu 3775 kHz provozem SSB.

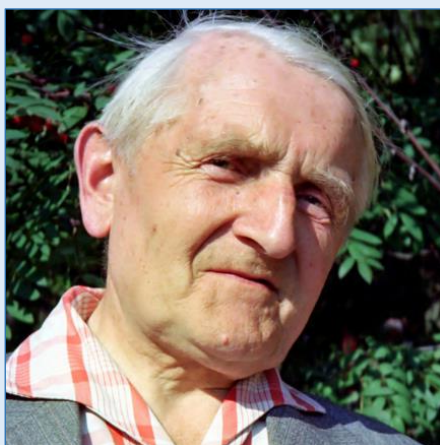

Veteráni Táborška

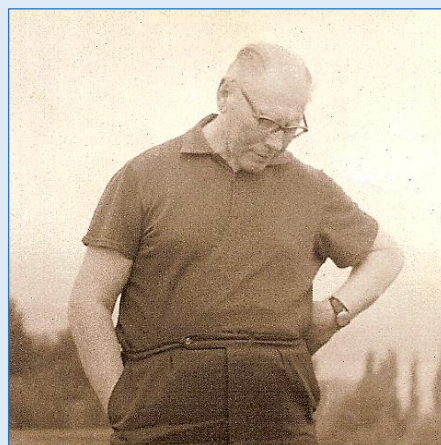
OK1AS

Nar. 1901, SK 1982

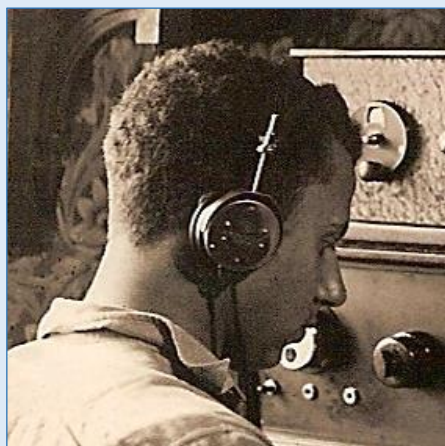
OK1PL

Nar. 1907, SK 1986

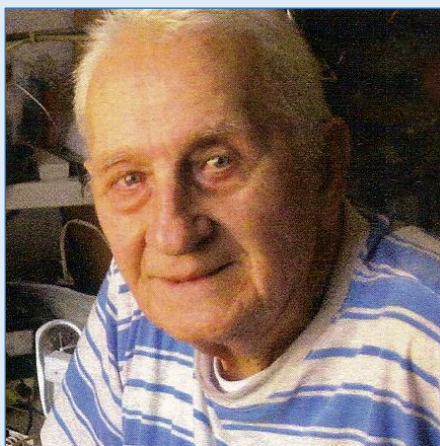
OK1WJ

Nar. 1908, SK 1984

OK1FZ

Nar. 1913, SK 1997

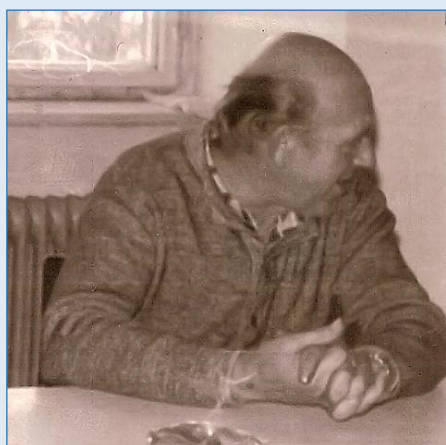
OK1LU

Nar. 1918

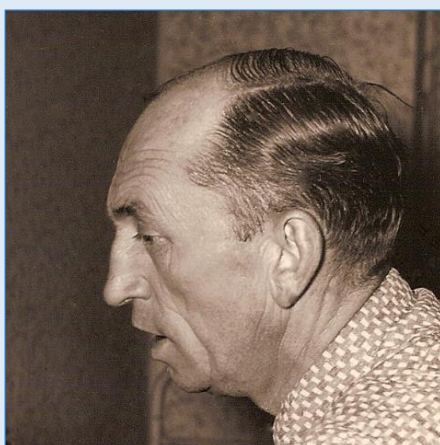
OK1ABO

Nar. 1919, SK 1985

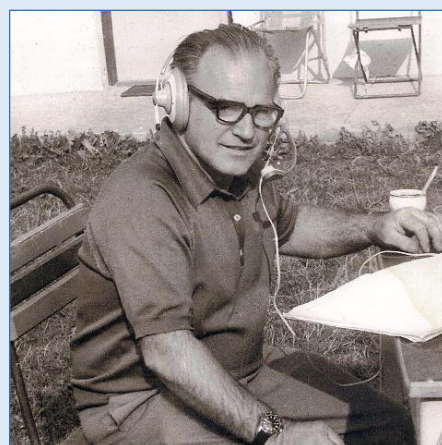
ex OK1CI

Nar. 1921, SK asi 1995

OK1WAB

Nar. 1921, SK 1998

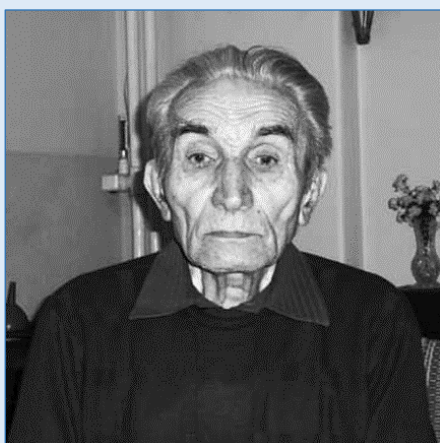
OK1XT

Nar. 1925, SK 2014

OK1QS

Nar. 1926, SK 2013

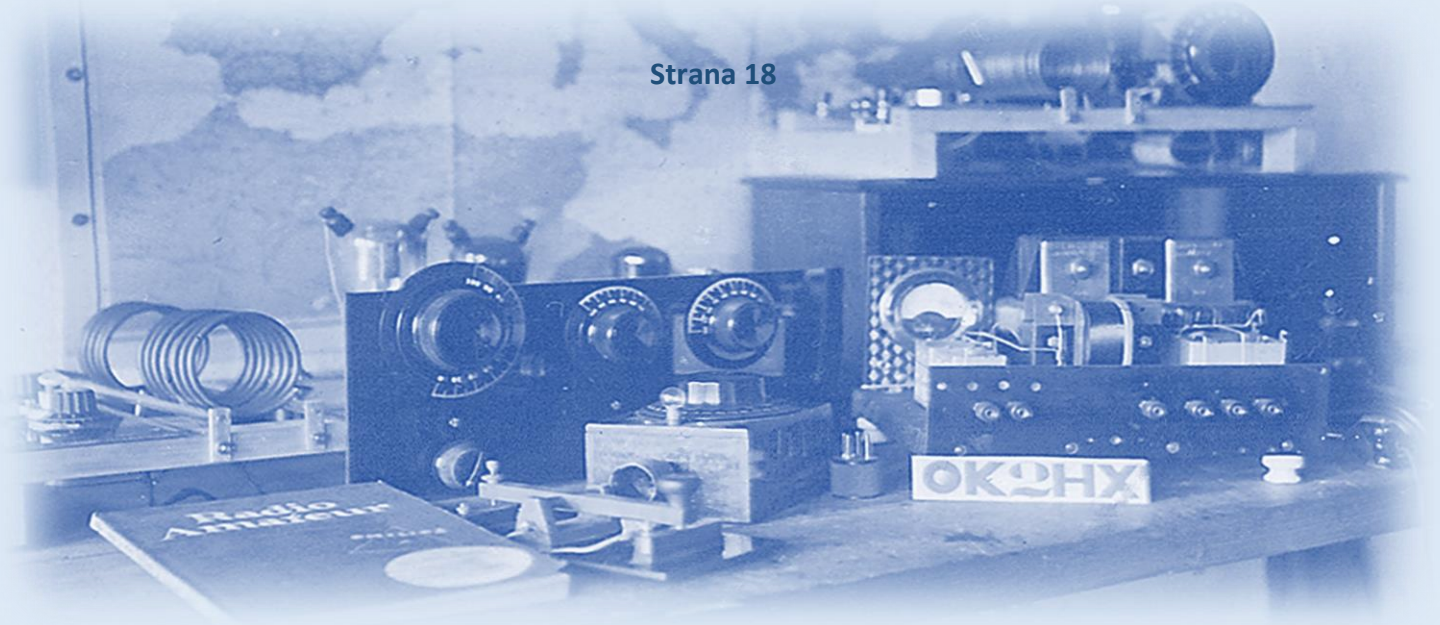
OK1SJ

Nar. 1926, SK 2013

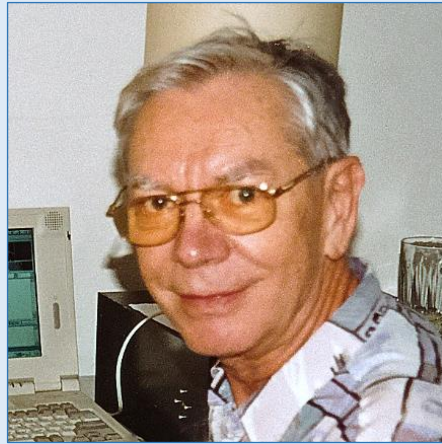

OK1QY

Nar. 1930, SK 2012

OK1VBQ
Nar. 1931

OK1PD
Nar. 1931

L-P: OK2SI, OK1FZ, OK2DM

L-P: OK1WJ,OK1ABO, ex OK1CI

L-P: OK1HBU, OK1HBO, OK1AER, OK1XT

L-P: OK1XT, OK1VBQ, OK1WAB

OK1HBU u zařízení

Životopisy radioamatérů

OK1FZ - Ing. Arnošt Anscherlik, Soběslav, Praha, narozen v roce 1913, SK 1997, koncese v roce 1932, obnovena v roce 1946. Pracoval jako asistent ve Výzkumném ústavu energetickém v Praze. Byl autorem několika patentů registrovaných také v USA a Kanadě. Po roce 1968 emigroval do Švýcarska, kde působil jako soukromník.

QRA: ING. C. ARNOŠT ANSCHERLIK SOBĚSLAV.
CZECHOSLOVAKIA

Č
A
V

OK1FZ

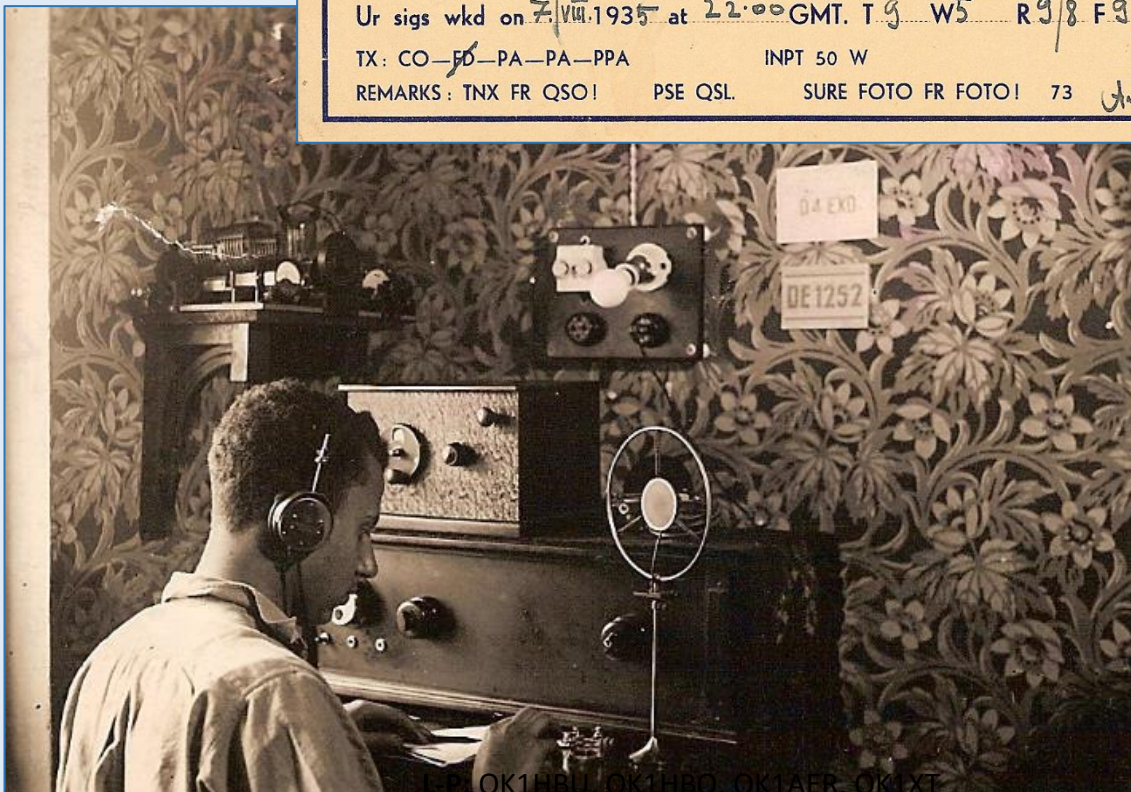
W
A
C

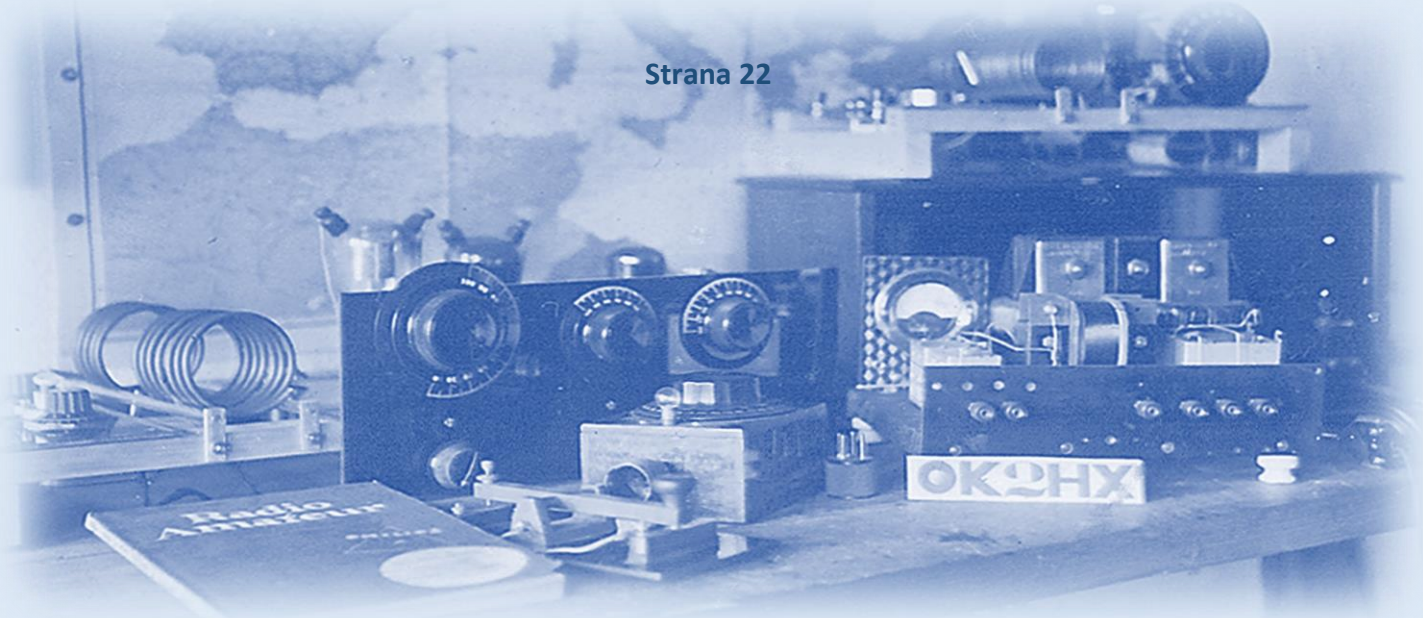
TO RADIO: OK 2DM

Ur sigs wkcd on 7. VIII. 1935 at 22.00 GMT. T g. W5 R 9/8 F9 on 3.5 MC

TX: CO-~~FD~~-PA-PA-PPA INPT 50 W RX: O-V-2

REMARKS: TNX FR QSO! PSE QSL. SURE FOTO FR FOTO! 73 *Arnošt Anscherlik*

OK1PL - Ing. Jaroslav Kolář, Soběslav, narozen v roce 1907, SK 1986, koncese v roce 1932, obnovena v roce 1946, v padesátých letech zrušena, později opět obnovena. Byl zaměstnancem Poštovního a telegrafního stavebního úřadu v Českých Budějovicích. Později učil na průmyslové škole a odborném učilišti spojů v Táboře. Založil RK OK1KIG a dělal tam ZO.

Červenec 1932.

8.	Qra:	OK1pl - Zlap	4/10 1932 W4,4,4,4,6	Milan
9.		---	Spal 198 5/10 32 W 4,4,6,4,8	
10.		---	7la0xp 5/10 W4,4,4,4,8	halvovann ma...
11.		---	On 4ms 5/10	
12.		---	Sp 1an 5/10 1830 W4,4,4,4,8	Wawawa
13.		---	g 5mg 4/10 W3,4,3,2,9, 4,50GNT (4,4,4,4,4)	
14.		---	24gc 6/10 32, W3,4,4,8, 20GNT (4,4,4,4,4)	
15.		---	45deg 4/10 70GNT, W3,4,4,8 (W3,4,4,4,4)	Odessa
16.		---	7lip 4/10 620GNT W3,4,4,8	
17.		---	On 4ouc 5/10 545GNT W4,4,4,8 (W5,4,5,4,8)	Quater
18.		---	Sp 3on 5/10 1230GNT W4,4,5,8 (W4,4,4,8)	Trebin
19.		---	Ok 1ku 5/10 2030GNT W4,4,4,8 (W3,4,5,4,8)	Tesner
20.		---	On 4ouc 5/10 600 GNT W4,4,5,8 (W4,4,4,8)	
21.		---	48x6 4/10 645 GNT W5,4,5,8 (W3,4,4,4,8)	Paris
22.	9/10	---	On 4ouc 3/10	
23.		---	Hal 3cs 3/10	
24.		---	Hal 3sd 3/10	
25.		---	44imi 3/10	
26.		---	Ok 4xy 3/10	
27.		---	Uo 60k 3/10	
28.		---	20xp 3/10	
29.		---	Hal 3sw 3/10	
30.	10/10	---	Hal 3ds 3/10	
31.		---	Hal 3af 3/10	
32.		---	44iff 3/10	

C Z E C H O S L O V A K I A
 ING. JAROSLAV KOLÁŘ, SOBĚSLAV 249/III - NEAR TÁBOR
 HJ54 O K 1 P L
 SOBĚSLAV THE TOWN OF „LADA“ SEWING MACHINES

OK1FZ a OK1PL v době okupace Československa

Z příkazu "Oberlandrata" vydal okresní úřad v Táboře 20.března 1939 vyhlášku, která nařizovala odevzdání zbraní do 48 hodin. Proto již 22.března Střelecká jednota Soběslav odevzdala 12 ks vojenských pušek a 102 ks nábojů. **Dále bylo vyhláškou nařízeno odevzdání vysílacích stanic ing. Jaroslavem Kolářem a ing. Arnoštem Anscherlikem (oba ze Soběslavi). Obě vysílačky byly uloženy v komoře četnické stanice v Soběslavi, kde je tehdejší velitel četnické stanice a pozdější vedoucí partyzánského policejního oddílu František Hůzl technicky znehodnotil tak, že si je gestapáci Müller a Štuml odvezli již rozbité a nepoužitelné.**

OK1AS - František Šmíd, Bechyně, Kovářov u Milevska, narodil se v roce 1901, SK 1982. Členem ČAV byl od roku 1932, koncesi měl od roku 1933, po válce ji obnovil v roce 1946 a zrušit ji nechal v roce 1949 vzhledem k nepříznivé politické situaci. Pracoval jako odborný učitel matematiky, fyziky, chemie a přírodopisu. Ve výuce používal řadu názorných pomůcek, které sám vyrobil. Po válce zpracoval dokumentaci pro výrobu radiotechnické stavebnice k výuce radiotechniky, kte-

ČESKOSLOVENSKO.		CZECHOSLOVAKIA.	
OK1AS			
QRA: Frant. Šmíd, Kovářov 73.			
QTH: Lat. 49° 31'n, long. 14° 16'e.			
TO RADIO: OK 1 JB			
Ur sigs	rcvd ere on	13/3	19 35 at 22,35 gmt
qsa 5	Ur sigs: tone 9	RCVR: ckt Schnell	XMTR: ckt CO-PA
qk r 7	qsb to r -	o-v-1	inpt 10 wfts, 400volts rac
qrg 3.5	mc, qst, gmt,	dx	aer Zep. cp 20.5 m
qrn -	modul -	wx pěkně	qrh 3588 kc
Remarks: <i>True for all!</i>			
Pse qsl. via ČAV, Praha or direct.		Vy 73 es best dx dr obl	
Lic. op.		<i>Frant. Šmíd</i>	

rou doporučila krajská školní komise realizovat na dalších školách. Jeho životopis byl uveřejněn v časopise Radioamatér, číslo 1/2016. Na obrázcích je jeho QSL lístek a úpravný HAM SHACK.

OK1LZ - Ladislav Zbudil, České Budějovice, Tábor, Teplice, Ústí nad Labem, narodil se v roce 1907, SK asi v roce 1982. Koncesi měl **od roku 1934**, obnovil ji **v roce 1946** a v padesátých letech mu byla zrušena. Vysílal zejména v pásmu 80 metrů a také často z Milešovy na 56 MHz. Koncem roku 1945 byl zvolen jako náhradník do výboru ČAV a vykonával funkci předsedy odbočky ČAV v Teplících. Po odebrání koncese se o amatérské vysílání již nezajímal. Pracoval jako technický úředník v elektrárenských závodech a po zaškolení ve Švýcarsku zaváděl výrobu umělých drahokamů v provozu monokrystalů v Ústí nad Labem. QSL lístek je za QSO **v roce 1950 s OK1WY**.

To radio: *OK1WY*

Confirming with pleasure our *35* Mc QSL-QSO

On *12.3.50* at _____ GMT-SEČ

Ur Sigs-Fone-ICW-CRD R *5 S 7/8 T 9* Mod.

QRM QRN QSB

Tx: *CO-PA* INPUT *15* W

Rx: *Flamp paper*

Aer: *H100*

WX: _____

ToC: _____

OK1LZ

ČESKOSLOVENSKO

Rem: *Děkují za QSL, který došel via ČAV dne 12.5.51.!*

QRA:

Ladislav
Stužob
Ústí n. L.
Emy Jostinové 26.

PSE QSL via ČAV PRAHA I BOX 69 or direct.

Best 73 es fb dx hpe cuagn.

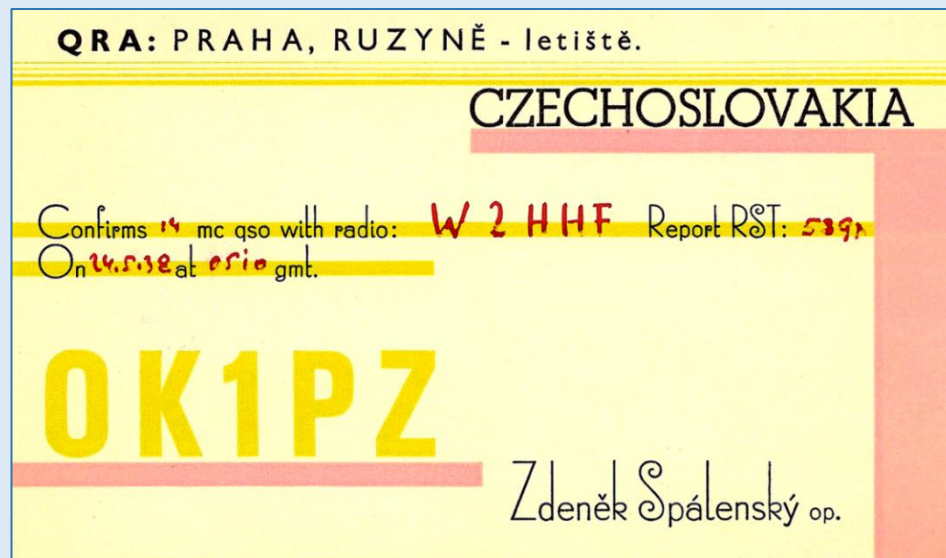

S OK1PB, OK1PJ, s XYL

OK1PZ - Zdeněk Spálenský Narodil se 11. března 1918 v obci Dražice u Tábora. Jeho maminka byla sestrou místního vikáře, kterému se starala o domácnost, a tak vyrůstal u strýce na faře. V roce 1937 uváděl adresu bydliště Dražice u Tábora, číslo 20. První koncesi pro amatérské vysílání získal v roce 1937 se značkou OK1EZ, ve stejném roce mu značka byla změněna na OK1PZ. Pracoval jako adjunkt u Hlavního telegrafního úřadu v Praze. Pracoviště měl na Ruzyňském letišti s ubytováním v bloku C, dveře číslo 55. V Praze bydlel ještě v podnájmu na adrese Havlíčkova 37, Praha XI. - Žižkov. Po okupaci republiky se zapojil

do odboje v ilegální odbojové organizaci Obrana národa. Společně s Janatou vyráběli pro potřeby organizace na podzim v roce 1941 radiové přijímače a vysílače. Součástky pro stavbu vysílačů, které plánovali používat na kmitočtu 7 MHz, financoval poštovní rada Johann Weil a nechal je objednat ve větším počtu u firmy Elektrotechnický závod a mechanika Očenášek. V objednávce byl požadavek na urychlené dodání součástek, proto firma Očenášek zapojila do jejich výroby další elektrotechnické firmy, Antonín Josef Doseděl a Eduard Prokop. Bohužel, obě posledně jmenované firmy poslaly o tom hlášení gestapu a firma Eduard Prokop na závěr svého udání ze dne 20. července 1942 dokonce servilně napsala pozdrav Heil Hitler. Po tomto upozornění se gestapo zaměřilo na výrobce radiostanic a Spálenský byl zatčen již 22. července 1942. Jeden vysílač měl uschovaný u strýce na faře v Dražicích u Tábora. Věděl o tom pouze jeho kamarád V. Hlaváček, který při výslechu nic neprozradil a zachránil tím životy jejich příbuzných. Bohužel byl také uvězněn a zemřel ve vězení v roce 1944. Zdeněk Spálenský byl postupně vězněn na Pankráci, v Terezíně a Drážďanech, kde jej odsoudili na osm let káznice. Nakonec se dostal do káznice Gräfontonna v Durynsku, odkud se vrátil 1. června 1945 do Prahy s podlomeným zdravím. Po neúspěšném léčení zemřel 29. září 1945 v Motolské nemocnici v Praze a je pohřben v Táboře na hřbitově v Klokotech. Jeho jméno je uvedeno na pomníku obětem okupace v obci Dražice u Tábora. (Obrázek: Vysílač vyrobený pro Obranu národa.) Zdroj: Archiv bezpečnostních složek v Praze, Kronika obce Dražice, AMA magazín, číslo 2/1995, strana 7

OK1LU - Josef Langmüller, pochází z Podolí u Tábora, Praha, Ostrov nad Ohří, narozen v roce 1918.

V roce 2014 byl nejstarším žijícím koncesionářem v Čechách. Koncese v roce 1947, v padesátých letech zrušena, později obnovena. Od roku 1932 stavěl různá vysílací, přijímací a jiná radiotechnická zařízení, od roku 1937 vysílal UNLIS. Byl aktivní jak na KV, tak na VKV pásmech, pravidelně se zúčastňoval PD. V roce 1960 dosáhl čs. rekord při QSO s **OK1KEP** v pásmu 1,25 GHz a v roce 1961 světový rekord při QSO s **OK1KAD** v pásmu 10 GHz. V roce 1947 vyhrál

PRAHA, ČESKOSLOVENSKO

OK1LU

To radio: *OK1ABZ*

confirming *cw* QSO on 11. *XII.* 1948 at 21.03 GMT loc.

on 3.5 Mc/s band RST 589

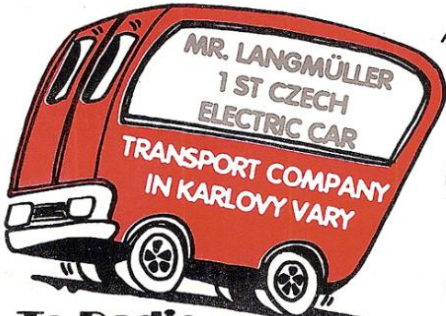
Ro 589006

Rx: *BC-348-Q* VY 73 Tx: *vfo PA-PA 45W*

Aer: *Fuchs 40 m*

op: *Josef*

Use QSL direct or via ČAV, Praha, Box 69.

**AMATEUR RADIO STATION
CZECH REPUBLIC**

OK1LU

OSTROV - KARLOVY VARY

To Radio *PRO OK1AD*

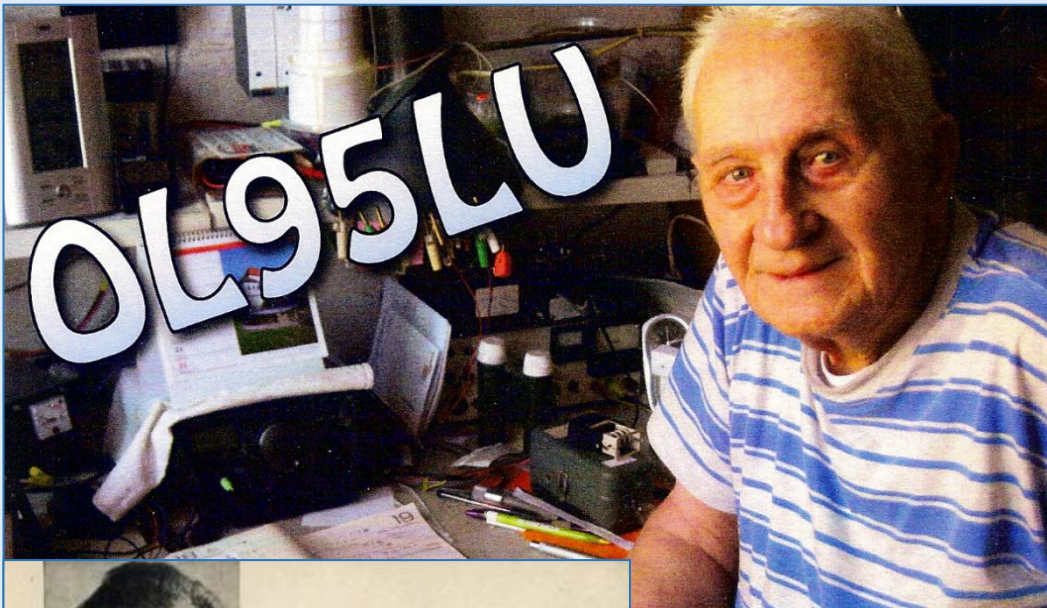
DATE	UTC	BAND	MODE	RST	LOC

VY 73 *Josef*

PSE QSL via CRC P.B. 69 , 113 27 PRAHA 1

závod Memoriál Pavla Homoly, **OK1RO**. Podílel se na založení radio-klubu **OK1KAD** v Ostrově nad Ohří. Odpracoval spoustu hodin při výstavbě TV regionálního vysílače na Klínovci. Osobně znal všechny předválečné pražské koncesionáře. V roce 2013 měl při příležitosti životního jubilea značku **OL95LU**. Jeho syn má koncesi **OK1CLU**.

Životopis poskytl OK1LU

OK 1 LU
zúčastnil se

II. ročníku závodu

MEMORIÁL PAVLA HOMOLY

pořádaného ČAV, ODBOČKOU TURNOV
A ZÍSKAL I. MÍSTO.

V prosinci 1948

Bohúš předseda.
Schuka pokladník.
Uil. Parda. jednatel.

OK1LU při PD 2010 na Plešivci

CZECHOSLOVAKIA

TO RADIO *OK1WY*

WKD - on *5.VII.48* at *1343* GMT
 UR *56* Mc/s CW-Fone RST *59+fb*

TX: } *Tcvr* Watts: *06*
 RX: } *ant 1/2 vert.*

Remarks:
Qth: Soběslav
Adr.: Praha XIII. - Tyršova 41.
 Best 73 fm op: *Rudolf Laifr*

OK1MQ - Rudolf Laifr, Soběslav, Praha, narodil se v roce 1907, vykonával funkci ředitele učňovské školy, koncesi měl od roku 1947. QSL lístek je za QSO v roce 1948 s OK1WY.

OK1QS - Jiří Stoklasa, Hlasivo u Tábora, Bělá nad Radbuzou, Postřekov, narozen v roce 1926, SK 2013, koncese v roce 1947. S výukou telegrafie začal v Táboře pod vedením **OK1LZ**. Celý život pracoval jako učitel.

Životopis poskytl OK1QS

CZECHOSLOVAKIA

Qra: *Bělá nad Radbuzou*

To radio: *OK1WY* Vy tnx fer cw fone qso of *15-2* 19*49*
 at *13:40* GMT, on *3.5* Mc.
 RST *569* qm, qm, qsb.
 Mod: */*

OK1QS

Tx: *vfpa* inpt *5* Wtts, aer *40* mV
 Rx: *horn* *4* tubes
 Mod: */*
 Wx: */*

Qso: *255*
 Qsl: *192*

Pse Qsl via Čav Praha
 or direct

Vy 73!
 op. *Jiří Stoklasa*

OK1WJ - Jindřich Sázavský, původní jméno Wasserbauer, Jičín, Tábor, narodil se v roce 1908, SK v roce 1984, koncesi měl od roku 1947. Vlastnil v té době kvalitní přijímač Halcrafters SX42. Vysílal na KV včetně pásma 52 MHz. Sloužil v armádě jako voják z povolání, technik u spojovacího vojska. Byl velmi odpovědný, náročný na podřízené, ale spravedlivý. Měl přezdívky „železný dědek“, kvůli vyššímu věku oproti ostatním, a „gromkogovoritěl“, protože mluvil dost hlasitě. QSL lístek je za QSO v roce 1948 s OK2DM.

„THE CZECH PARADISE“

CZECHOSLOVAKIA **OK1WJ**

TO RADIO: *OK2DM*

Ur fone - sigs
on *17/10 1948*
at *1010* GMT
Band *3.5* MC
RST *59 fl.*
AER *20 m jmk fl.*
Conds
Rx: 1. SX 42
2. SFR RU 93
3

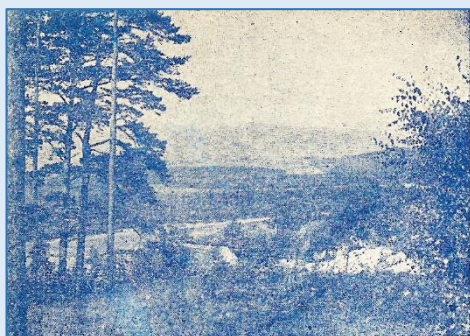
TX FR QSO CUAGNI ES BEST DX OM
REMARKS: *Nyapomen na 3 metr!*

Tx: *Ecopa*
142 RL 12795
INPT *31* W
MOD *2. min 7ky*
MIKE *Panella 742*
AER *Yim window*

PSE QSL DIRECTOR
VIA ČAV PRAHA BOX 69

VY 73 OP: *OK1WJ - J. Wasserbauer*
JiCin - Czechoslovakia.
Jindřich Sázavský

3319

QRA: FRANTIŠEK DRS
HOMOLE 83 u Č. Budějovic
Czechoslovakia

OK1QR - prap. SNB
František Drs, Mezná okres Tábor, Homole u Českých Budějovic, narodil se v roce 1912, koncesi měl od roku 1948. QSL lístek je za QSO v roce 1948 s OK1VR.

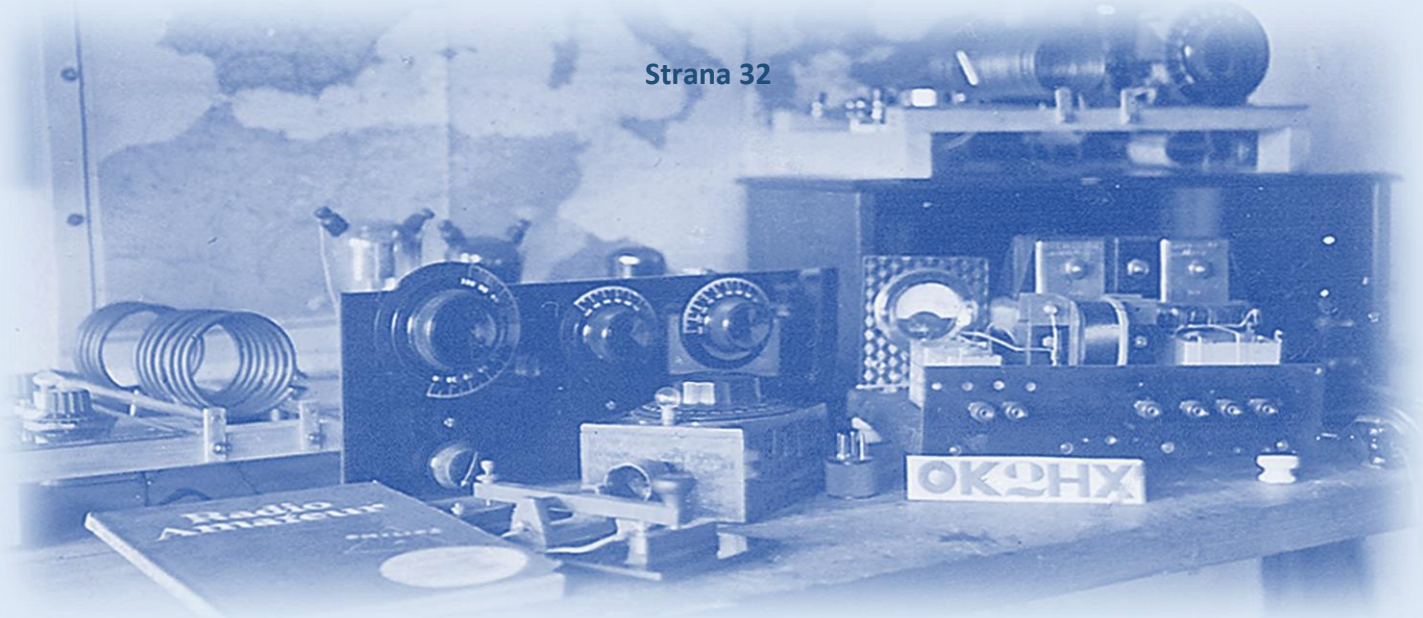
OK1QR

Radio *OK1VR*
Qso *3.3.48* at *17:20*
3.5 Mc Rst *579*

Rx *1 lamp.* Tx *eco*
Watts *5*

Pse QSL Tnx
by 83! Frantur

925

OK1QY - Josef Janovský, Bechyně, Havlíčkův Brod, narodil se v roce 1930, SK v roce 2012, koncesi měl asi od roku 1948. Zaměstnán byl jako voják z povolání, spojař na letišti v Bechyni a předtím v Havlíčkově Brodě. QSL lístek je za QSO v roce 1964 s **OK1GN**.

24 X

GREETINGS FROM CZECHOSLOVAKIA

OK 1 QY
HJ 53
 QTH - BECHYNĚ

TO RADIO OK 1 GN
 UR SIGS RSM/RSE 58
 CFM OUR _____ QSO
 ON 144 MC BAND
 DATE 16.3.64 TIME 21:32 MEZ
 TX PA 6U32 INPT 10 WTTS
 ANT 5 Yagi RX 510ak + komensit
 REMARKS _____
 PSE/TNX QSL VIA CRA, P. B. 69 PRAHA 3
 VY 73 OP: Yraf

OK 1 GN

OK1AJT - Jaroslav Tůma, Tábor, Drhovice u Tábora. Koncesi měl od roku 1948. QSL lístek je za QSO v roce 1949 s **OK1WY**.

TO RADIO OK 1 WY

CZECHOSLOVAKIA

OK 1 AJT

QTH_x Tábor

QSO on 11.9.49 AT 0435 GMT Mc/s 3,5 RST 469

TX ECD 10W RX 4 lamp ANT 20m

73 OP **JAR. TŮMA**
Jaroslav

OK1ANK - Karel Krbec, Praha, Tábor, narodil se v roce 1909, SK v roce 1981. Koncesi měl **od roku 1949**

a v té době začínal vysílat v pásmu 50 MHz. V roce 1952 pracoval jako řídicí stanice v síti s OK1OTA a ex OK1CI při pochodovém cvičení pořádaného v Táboře pro středisko pracujícího dorostu ČSD. V roce 1953 již vysílal také v pásmech 3,5 a 7 MHz. Od roku 1954 jeho aktivita ve vysílání klesá kvůli funkcím zastávaným ve Svazarmu. Postupně byl tajemní-

TO RADIO *OK1VR*

QSL NO *125*

UR SIGS ON *25.12.53* MC *50* GMT *16.00* RST *59 ft*

OK1ANK

CZECHOSLOVAKIA

TRANSMITTER: *2xLD15*

INPUT *8* W

ANT. *WINDOM 7/2*

RECEIVER: *9. et. cupu*

73 - PSE QSL

VIA ČAV

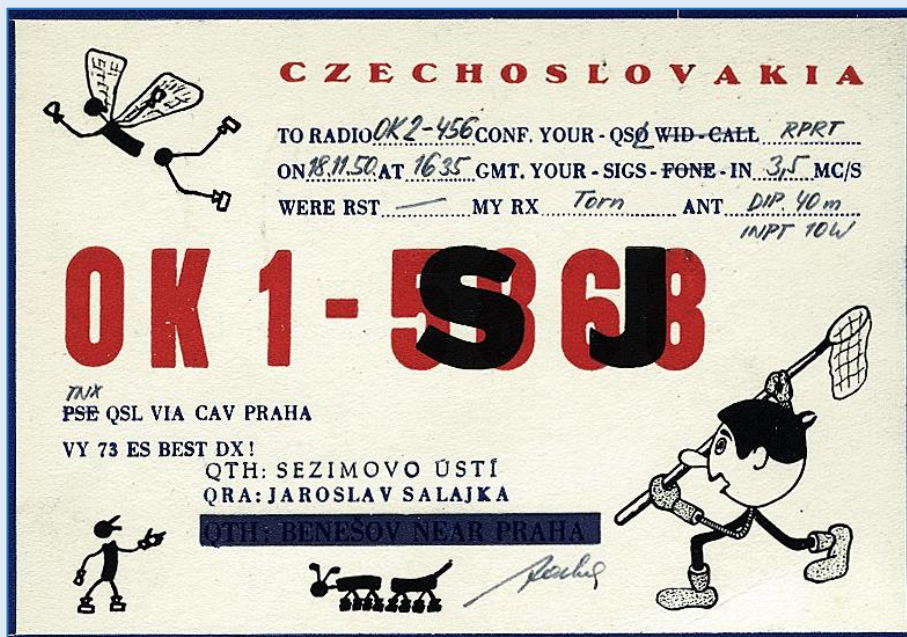
KAREL KRBEČ

PRAHA VII,

ZA PAPIRNOU 4

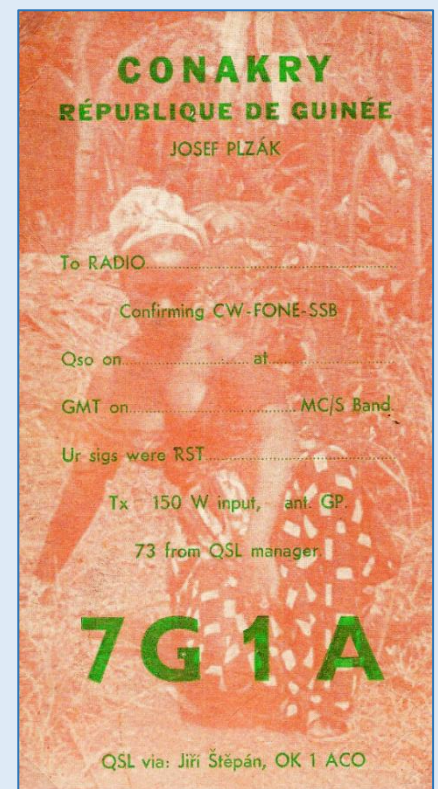

kem, hospodářem a náčelníkem Ústředního radioklubu, pracoval jako předseda komise při zkouškách na koncese a zasedal v redakční radě časopisu Amatérské rádio. Vzhledem k tomu, že se dlouhou dobu nedostal k vysílání, tak se v roce 1980 vzdal koncese. Od Svazarmu obdržel čestný odznak 1. a 2. stupně „Za obětavou práci“. Na obrázku je ve svém HAM SHACKU.

OK1SJ - Jaroslav Salajka, Sezimovo Ústí, narozen v roce 1926, SK 2013, koncese v roce 1950. Po ročním studiu na tábořském gymnáziu se vyučil soustružníkem u Bati a maturitu dodělal ve Zlíně. Vojnu odsloužil v Benešově u Prahy a tam navštěvoval radioamatérský kroužek. Byl vedoucím operátorem kolektivní radiostanice **OK1KKU**. Od ÚV Svazarmu obdržel zlatý odznak „Za obětavou práci“. Pracoval jako mistr v Kovosvitu v Sezimově Ústí.

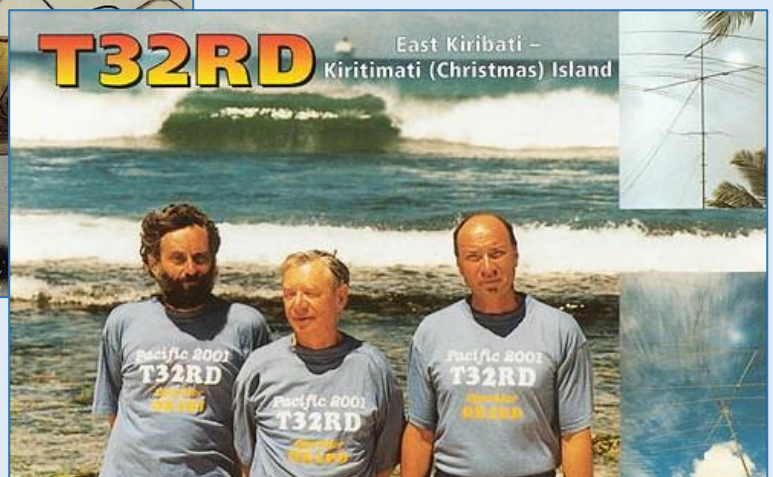
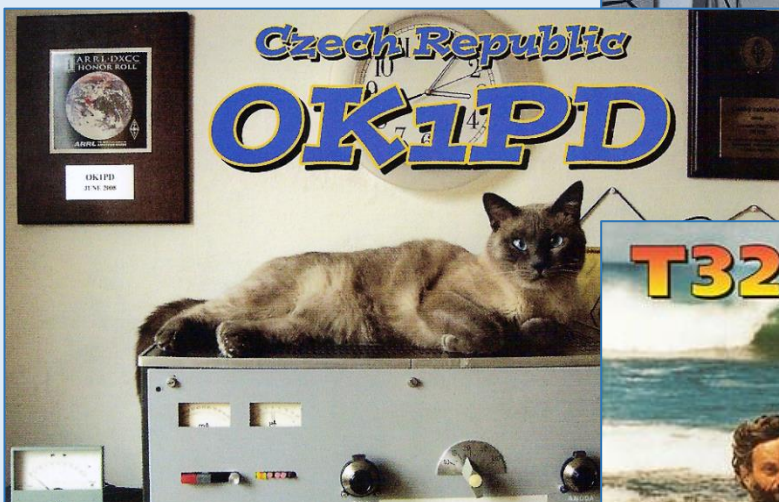
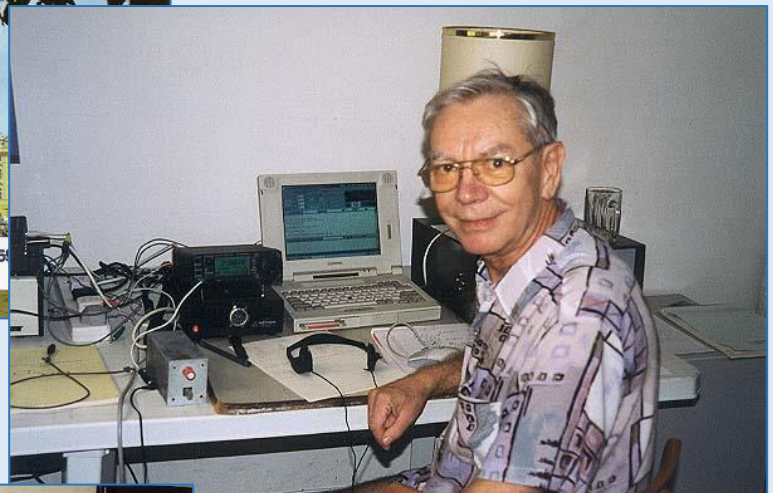
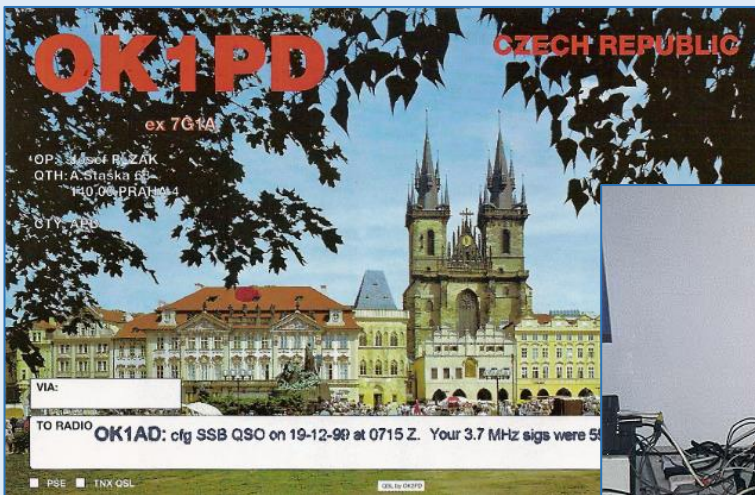
OK1PD, 7G1A - Ing. Josef Plzák, CSc., Černovice u Tábora, Praha, narozen v roce 1931, koncese od roku 1951. Vystudoval obor slaboproud na ČVUT v Praze s červeným diplomem. Pracoval ve výzkumném ústavu ministerstva vnitra. Byl vedoucím týmu, který vyvinul první poválečnou agenturní stanici Pluto a rozpracoval projekt digitálního agenturního systému Sirius. V roce 1959 byl vyslán jako slaboproudý expert do Guineje, kde kromě jiného vytvořil KV komunikační systém a vedl školu radiových operátorů. Během služebního pobytu v Guineji vysílal jako **7G1A**, v té době to byla vzácná země DXCC. Dvakrát s touto značkou zvítězil v CQ WW DX Contestu a dvakrát skončil druhý. V roce 1959 ho ARRL vybrala za amatéra roku. Zúčastnil se řady radioamatérských expedic, nejvýznamnější z nich byla v roce 2001 **T32RD** na ostrov Kiribatimati ve východním Kiribati. Později přešel do Výzkumného ústavu pro sdělovací techniku, kde pracoval jako vedoucí vědecký pracovník a podílel se na vývoji přístrojů kosmické komunikace. V roce 1968 se stal předsedou přípravného výboru organizace radioamatérů nezávislé na Svazarmu. V době takzvané normalizace mu byla odebrána koncese, v roce 1972 přišel o vědeckou hodnost a byl dodatečně degradován. V roce 1990 byl rehabilitován, byla mu obnovena koncese a pracoval

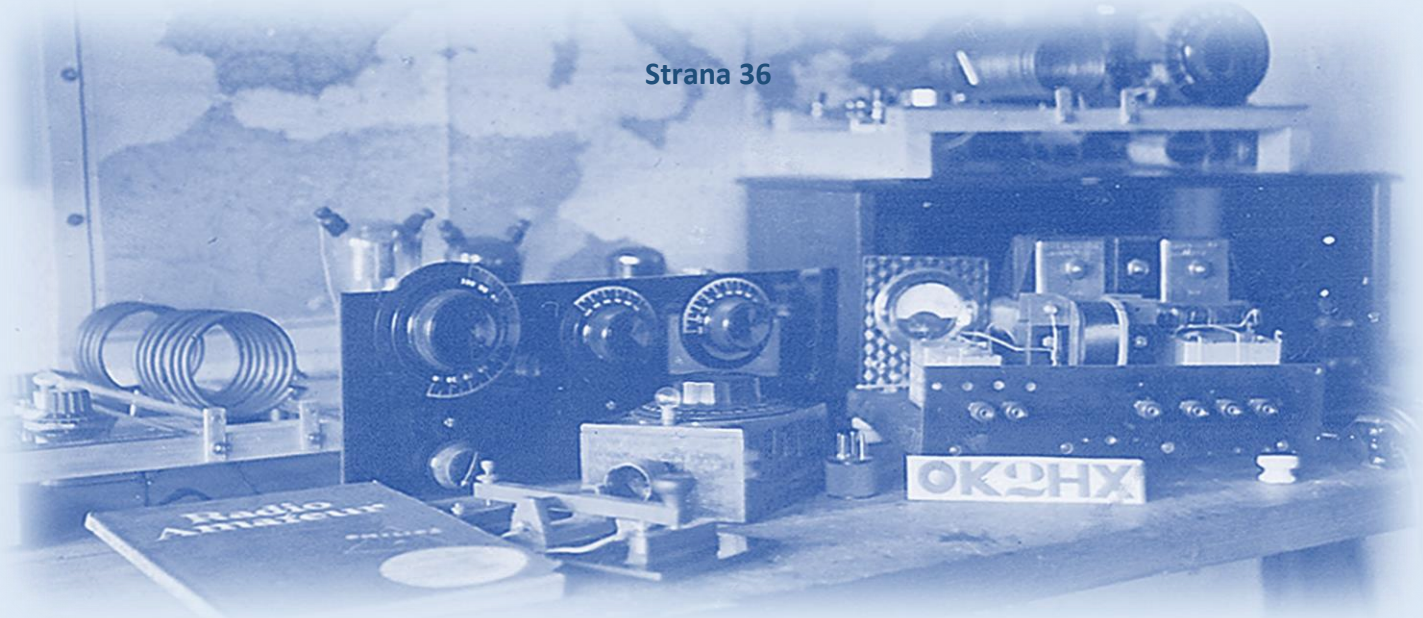

ve funkci ředitele rádiového pracoviště MV. I v důchodu pokračuje v odborných přednáškách a publikační činnosti.

Životopis ověřil OK1PD

OK1UR - František Šimák, Tábor, narozen 1926, SK 2014. Koncesi získal v roce 1951, po několika letech se jí vzdal. Pracoval jako lakýrník, malíř písma. QSL lístek je z roku 1951 pro SWL OK3-8549.

CZECHOSLOVAKIA
QTH: TÁBOR

OK 1 UR

Q: *OK3-8549*

TO-RADIO

QSO ON *3,5* MC

UR SIGS ERE *10.9.* 195*1.*

AT *16,30* SEC.

R *5* S *6* T *9*

TX *eco* RX *9mpt*

AER *windows 20.* INPT *10mth*

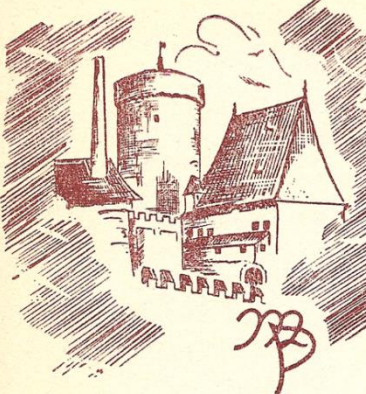
VY 73 ES FB DX DR OM!

PSE QSL VIA ČAV TNX.

OP: *franta*

PRAHA B. B. 69

ex OK1CI - Josef Cikán, Tábor, narodil se v roce 1921, SK asi v roce 1995. Rád se zúčastňoval Polních dnů s **OK1KTA** na kóťě Svidník. Pracoval jako technik rozhlasu po drátě. QSL lístek je za QSO v roce 1952 s **OK1WY**.

TO RADIO *OK1WY*

UR CW/ONE SIGS R *5* S *5* T *9*

RX *Torn*

INPUT *10* WATS

TX *eco* ANT *Fuels*

OK 1 CI

ON *13.6.* 19*52* GMT *15* MC *3,5*

73. PSE QSL

CIKÁN JOSEF
TÁBOR

Josef

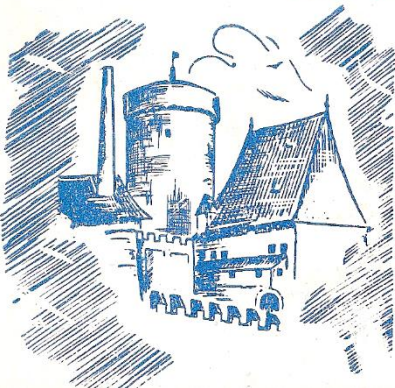

OK1WAB - Václav Nemrava, Tábor, narodil se v roce 1921 a SK 1998. Od školních let jej zaujala radiotechnika. Prodělal vývoj od rozhlasových přijímačů, zesilovačů, měřicí techniky, k televizi a polovodičové technice. Na začátku padesátých let minulého století se stal členem ČAV s číslem RP 6341. Od počátku se pravidelně zúčastňoval VKV Polních dnů. V roce 1956 získal VKV koncesi se značkou OK1VAB, kterou kvůli možnosti vysílat také na KV změnil na OK1WAB. V jižních Čechách byl průkopníkem ve vysílání na VKV, zejména v pásmu 10 GHz. Navždy se zapsal do historie navázáním prvního spojení z Československa se zahraničím v pásmu 10 GHz, a to 12. 12. 1976 s OE3WLB/3, 29. 1. 1978 s DM2DPL/P a 29. 4. 1978 s DL6MH/P. Při organizování soutěže v honu na lišku proslul vtipným ukrytím lišky v kočárku. Aktivně pracoval v propagačním odboru okresní sekce radia a jako instruktor v kroužku

CZECHOSLOVAKIA

OK1WAB

VHF amateur station

QTH Tábor
VÁCLAV NEMRAVA
TÁBOR

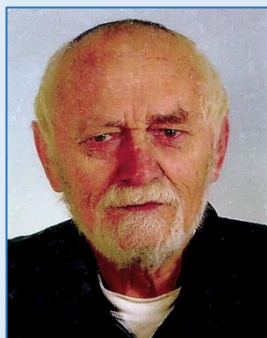
Sezimova 2063/41

radia při n. p. Silon. Pomáhal zavádět příjem televize ve svém okolí. Byl výborný konstruktér, vyráběl TV antény a předzesilovače, prováděl opravy TV přijímačů. V depu ČD zřídil závodní rozhlas a podal několik zlepšovacích návrhů, například na odstranění netěsnosti a úpravu odpadového potrubí nafty. Vynalezl přístroj Prefametr pro měření úrovně zrání betonu, se

kterým se zúčastnil i mezinárodních výstav. Povoláním byl strojívedce parních, motorových a elektrických lokomotiv. Vystudoval při zaměstnání elektrotechnickou průmyslovku. Celý život zasvětil radioamatérskému koníčku. Jeho dva synové také získali koncese se značkami OK1ANV a OK1JIH. Měl zálibu také ve fotografování a rád pracoval na své zahrádce. Bohužel, v období normalizace mu byla koncese zrušena za osobní kontakty se zahraničními radioamatéry, ale později mu byla vrácena.

OK1ANV - Ing. Václav Petrů, původním jménem Nemrava, Tábor, Praha, narodil se v roce 1942, koncese od roku 1963. Jeho hlavní zálibou bylo vysílání Na VKV pásmech a technická činnost. Pracoval v podniku Letov, Aero VZLU ve vývoji a zkušebně.

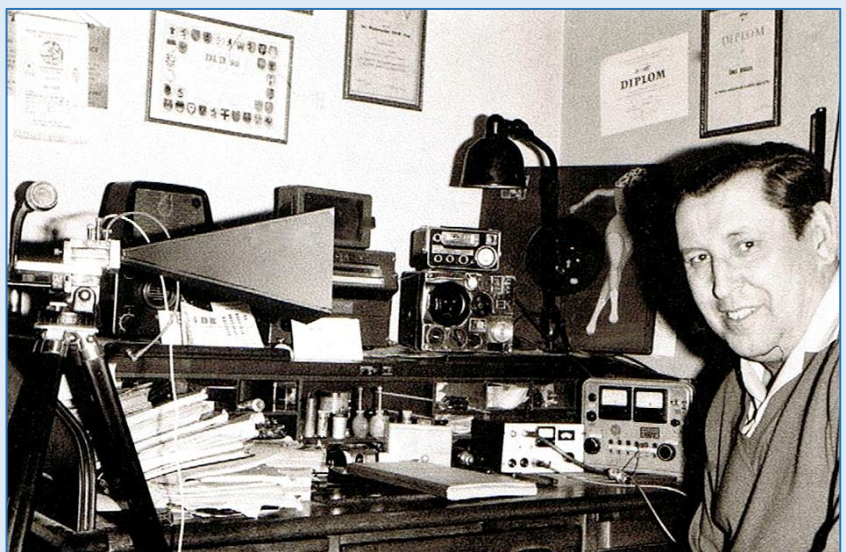

OK1JIH - Jiří Nemrava, Sezimovo Ústí, narodil se v roce 1945, SK 2014. Koncese od roku 1979. Zajímal se hlavně o stavbu různých radiotechnických zařízení a vysílal převážně na VKV. Měl více zálib, patřily mezi ně auta a závodní střelba. V roce 2012 byl druhý v ČR ve střelbě ze sportovní vojenské pušky. Pracoval v táborském podniku Silon, jako mistr při výrobě chemických vláken a podal tam kolem 180 zlepšovacích návrhů.

OK1ABO - Bohuslav Špalle, narodil se v Sedlci v roce 1919, SK 1985. Byl zkušeným elektrotechnikem.

Ze začátku používal inkurantní zařízení EK10, EK3 a italský přijímač Ducati. Později si většinu zařízení konstruoval sám. Jeho tranzistorový přijímač se v té době vzhledem i funkcí plně vyrovnal japonským přijímačům. Postupně přešel na VKV pásma, často jezdil na motorce BMW vysílat na 144 MHz z kopce Pohnání u Tábora. Výrazně se podílel na mechanické konstrukci antén a anténích filtrů převaděče OK0G a také zařízení pro pásmo 10 GHz, které vyrobil OK1AEX, nyní OK1CI. Ke konci života rád vysílal přes VKV převaděče.

Vyučil se strojním zámečnickem, byl vynikající soustružník a frézař. Jeho výrobky měly perfektní vzhled.

Před válkou stavěl s bratrem letadlo „Blecha“, ale když začala válka, musel ho zlikvidovat, zbyla mu na památku pouze ručně vyrobená vrtule. Byl vášnivým motoristou, v mládí závodil, později se věnoval restaurování starých aut a motocyklů. Jeho dalším koníčkem bylo fotografování a zpracování filmového materiálu. Pracoval v podniku PAL jako technik

GREETINGS FROM CZECHOSLOVAKIA

OK 1 ABO

QTH - TÁBOR *H244c*

TO RADIO *OK1AD*

UR SIGS RSM/RST *niq OK0E 58*

CFM OUR *niq OK0E* QSO

ON *145* MC BAND

DATE *18.12.2014* TIME *18:28* MEZ

TX *100W of PeZi* INPT *1W* WTTS

ANT *10x28i* RX *12omixer*

REMARKS

PSE/TNX QSL VIA CRA P. B. 69 PRAHA 3

VY 73 OP: *Taloni*

OK1AD

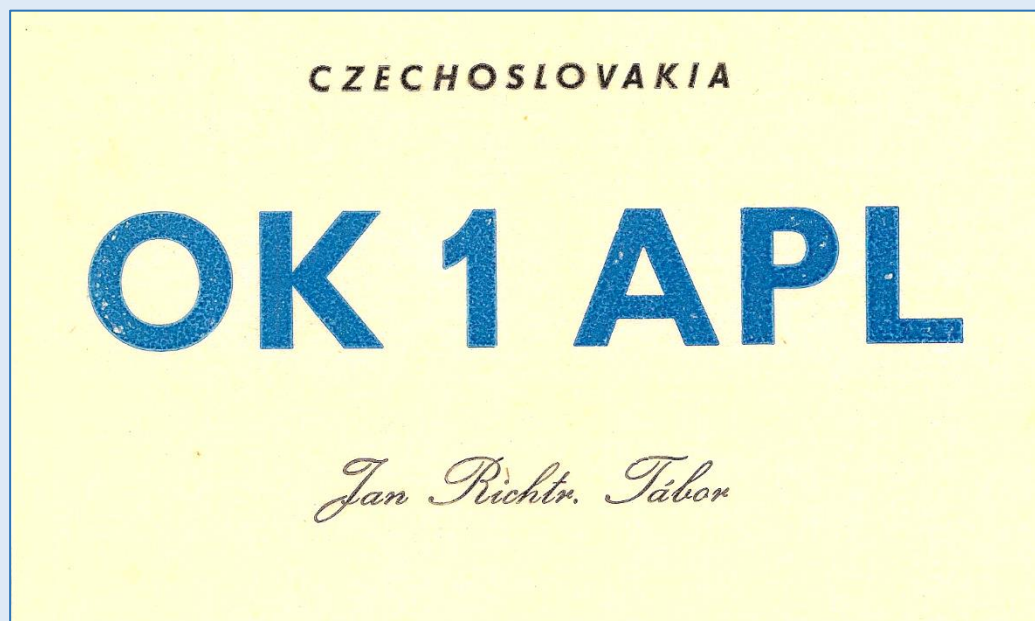
na zkušebním motoru, kde měřil a zkoušel zapalovací svíčky. Podal řadu zlepšovacích návrhů pro servisní a testovací měřící techniku, kterou PAL vyráběl.

OK1XT - Jiří Kupka, narodil se 5. 7. 1925 v Hlavňovicích, v okrese Klatovy, SK 17. 3. 2014. Pracoval jako klempíř. Ve 14 letech projevil zájem o radiotechniku. V roce 1939 postavil svůj první radiový přijímač a vysílač. V roce 1946 se zúčastnil radioamatérského kurzu, který organizovali členové tábořské odbočky ČAV, a získal osvědčení radiového posluchače - **RP**. Povolení k vysílání se značkou **OK1XT** obdržel **v roce 1958**. V tábořském radioklubu cvičil brance, zúčastňoval se polních dnů VKV a pomáhal s organizací různých akcí radioklubu. Společně s OK1WAB se podílel na pořádání celostátních závodů v honu na lišku v Táboře, Harrachově, a také na dalších místech. V období 1953 až 1967 vedl radioamatérské kroužky na školách, ve kterých se podařilo vycvičit několik mladých radioamatérů s koncesí pro mládež, která měla prefix „**OL**“. Z domova vysílal převážně v pásmu 80 m. Zúčastňoval se také výstav radiotechnických výrobků, například s kapacitním spínačem. Místním radioamatérům nezištně pomáhal s mechanickými konstrukcemi pro radiotechnická zařízení. Od roku 1960 do roku 1968 byl vedoucím operátorem radioklubu OK1KTA. Svými vzpomínkami výrazně přispěl ke zpracování kroniky tábořských radioamatérů. V poslední době měl radiostanici YAESU FT-450 a občas se zúčastňoval nedělních tábořských radiových kroužků v pásmu 80 m. Byl to džentlmen s kladnými povahovými rysy předválečného amatéra vysílače.

OK1APL - **Jan Richtr**, Tábor. Další údaje nebyly k dispozici. QSL lístek je za QSO **v roce 1966** s **OK1AKD**.

OK1VBQ - Rudolf Plocek Konstruktor, a v jakémsi mezičase také učitel strojírenských předmětů na odborném učilišti.

„Každý sme jinak blázen!“ To byla původně poslední věta. Ale nakonec?? ... nakonec jsem jí dal na začátek. Vždyť si jí, nakonec, může na začátku vyložit každéj po svém!! (*Podobenka z roku 1957*)

Protože můj životopis nemůže být jen o radiu, to by ztratil všechny souvislosti a onen „říz“, který měl a ještě před koncem života má. Bude se někomu zdát dlouhý. Jenže mně je teprve 84 let a za tu dobu toho někdo prožije hodně, a jiný zase hodně - málo. Možná také, že se někomu nebudou líbit některé jeho části. Ale tak to bylo a jinak to nikdy už nebude!!!

Prý, když jsem se narodil 24. března 1931 v domě č. p. 12, na Žižkově náměstí v Táboře leželo 40 cm sněhu. No, a od té doby jsem Táborákem. A možná, že mně ten sníh tady přimrazil do konce života. Ze svého města jsem odešel pouze dvakrát. Do Zlína, abych se tam učil u Bati strojním zámečnickem, a pak nedobrovolně, abych v devíti místech po Čechách radostně plnil svou nejčestnější povinnost občana lidově demokratické republiky, když jsem byl povolán „do zbraně“ - jak se tehdy říkalo.

Po dvou létech učení ve Zlíně jsem udělal zkoušky do Mistrovské školy strojnické v Sezimově Ústí a tím se vrátil domů. V roce 1951 jsem byl vyučen a měl absolvovanou výše jmenovanou školu. To ještě byla škola Baťova, ale pokračování těchto škol tehdejší režim zrušil.

Můj další život značně poznamenala nemoc, která byla v té době zatím málo známá. Později jí pojmenovali jako infekční žloutenku. Po 11 měsíční pracovní neschopnosti mi vyřizovali invalidní důchod, což se mi vůbec nelíbilo. Jednadvacetiletý důchodce - to mi připadalo trochu divné. A tak jsem se šel poradit se svým bývalým třídním učitelem a tehdy již ředitelem Kovosvitu, Šavarou. Navrhl mi, nechtěl-li bych jít pracovat na zkrácenou pracovní dobu do konstrukce. To se mi velmi líbilo, protože konstrukce strojů, to byl vždy můj sen. Jako dvanáctiletý jsem začal stavět modely letadel, v 15 letech jsem dostal od rodičů první mo-

delářský motor. Tehdy 180 Kč bylo dost peněz. Ke konci prvního ročníku učení jsem požádal učitele kreslení, zda mohu nakreslit sestavu tohoto motoru - můžeš, ale z druhé strany sešitu - nevěřil, že to dokážu.

A teď jít pracovat do konstrukce - to jsem z nadšením bral. Jenže při mém tehdejší zdravotním stavu pracovat od 8 do 13 hodin, to byl výkon, po kterém

GREETINGS FROM CZECHOSLOVAKIA	
OK 1 V BQ /p	
QTH - TÁBOR	
TO RADIO	OK 1 WCS
UR SIGS RSM/RST	59
CFM OUR	QSO
ON	144 MC BAND
DATE	30.6.67
TIME	16,24 MEZ
TX	INPT 25 WTS
ANT	11 Yagi
RX	low + EK 10
REMARKS	
PSE/TNX QSL VIA CRA P. B. 69 PRAHA 3	
VY 73 OP:	
<i>Prudka</i>	

jsem celé odpoledne ležel. Po roce mi bylo už lepší a začal jsem pracovat 7 hodin. V konstrukci jsem potkal Jardu Salajku, OK1SJ, ten mně ukázal vysílací zařízení kolektivky v Sezimově Ústí, a já už byl chycen a ztracen.

A můj radioamatérský začátek? To byl bateriový, vlastnoručně vyrobený superreakční jednoelektronkový přijímač na 56 MHz a poslech Polního dne 1953 od 5 ráno asi do 9 hodin, než se mi vybily baterky, z trigonometrické věže na Hýlačce. Ne lze popsat tu radost, že to chodí, a že jsem slyšel stanice ze Šumavy, Vysočiny, Brd, a co já už vím odkud, po těch létech.

To už mi bylo 22 let a já byl už u třetího odvodu ke službě vlasti v naší lidově demokratické armádě. Měl jsem sebou lékařská vysvědčení od profesora MUDr Hořejšího z Prahy, ke kterému jsem jezdil každých 14 dní na prohlídky, protože jsem byl asi přece jenom „případ“, když to všechno zdravotní pojišťovna platila.

Jenže na vojenského „lékaře“ něco takového neplatilo (řídil se asi jako ve Švejtkovi rakouskouherský felčar tím, že „Das ganze tchechische Volk sind eine simulanten Bande“, tedy „Celý český národ je jedna banda simulantů“, a vyřkl ono kouzelné slůvko „Tauglich“ - schopen, a já byl odveden s tím, že dietní stravování mi zařídí útvar, ke kterému jsem přidělen. No a tam potom když jsem se hlásil o dietu, tak na mně příslušný vojenský velitel nepřičetně řval, že s takovouhle drzostí se ještě nikdy nesetkal, že si na mně musí dát pozor a jak že se to vlastně jmenuju a že mě nechá zavřít, a když musím dodržovat dietu tak, že jsem neměl chodit na vojnu!!!

Já doposud žil mezi lidmi určité duševní úrovně. Naprosto jsem nebyl zvyklý, aby mně někdo veřejně nazýval jmény hospodářských zvířat a hulákal na mně, že zaléhalo v uších. Takovýmhle chováním armádního důstojníka jsem byl naprosto otřesen. Zatím jsem nedovedl pochopit, že se takto vůbec může chovat člověk. Natož člověk, který je velitelem armádního útvaru!!

Ale to byl jen pouhý začátek. Podobných a ještě mnohem větších hulvátů z řad velitelského sboru jsem později na „vojně“ potkal mnoho. Ale to už jsem nebyl tak udiven, že je něco takového možné!!

Dál jsem zjistil, že útvar, ke kterému jsem byl přidělen a nastoupil 28. října 1953, není vlastně normální vojenský útvar, ale *tábor nucených prací*, který se jmenuje Pomocný technický prapor (PTP), a že nastane 1. listopadu velká změna - začne se jmenovat Technický prapor (TP), že nastoupí noví velitelé, a ti že nám teprve ukážou, co je to vojna, že budeme potit krev a na kolenou je prosit, aby už nás konečně nechali, a takové blbě obvyklé vojenské řeči atd. atd. Ale 1. listopadu se ve skutečnosti nezměnilo vůbec

nic - než že bylo odstraněno ono slůvko PO-MOCNÝ. Soubor velitelů zůstal stejný, jen ho posílil jakýsi nadporučík Růžička, který byl superarbitrován pro blbost od parašutistů, jak pravily jeho nárameníky. Tam už jeho činy zřejmě přesáhly všechny únosné meze, tak musel být přemístěn. V táborech nucených prací se to asi jaksi vytratilo. Velitelé byli přesně takoví, jak je popsal Miroslav Švandrlík v Černých baronech. Ubezpečuji čtenáře, že si vůbec nic nepotřeboval vymýšlet, že popsal pouze syrové skutečnosti, které prožil. Já jsem se později, shodou náhod, sešel

v jedné autodílně na stavbě letiště v Mimoni - a několik měsíců jsme spolu pracovali - s vojínem, který sloužil nějaký čas pod majorem Těraskym. Skutečně se mu tak říkalo. Když jsem potom četl Černé barony, tak jsem zjistil, že většinu popsaných příběhů znám z vyprávění tohoto soudruha vojína. Tedy vše je pravda. Bohužel - z těchto prožitků a z blbosti lidské se *s r a n d a* stává až teprve tehdy, když to všichni zúčastnění ve zdraví přežijí. Neboť chování a činy blbců jsou nepředvídatelné a nebezpečné. Když se to právě prožívá, tak jde mnohdy o vězení a o zdraví!!

Měl bych také mladším čtenářům, kteří nepamatují vládu jedné strany (KSČ), připomenout, co to byly Pomocné technické prapory. Do nich byli odváděni drobní živnostníci, řemeslníci, zemědělci, a když už pro svůj věk by nebyli dostatečně výkonnou pracovní silou, tak jejich synové. Dále lidé nepohodlní komunistům, intelektuálové, profesori, doktoři práv, doktoři medicíny (ale ti většinou pracovali na táborových ambulancích), faráři, inženýři, kteří většinou pro republiku odvedli kus pořádné práce. Já se například sešel s vedoucím inženýrem, který postavil elektrárnu v Kunčicích, a druhým, který postavil papírny ve Větrní, a když to dokončili, tak už je komunisté nepotřebovali - stali se jim politicky nepohodlnými - tak je zavřeli za odměnu do tábora nucených prací. Dále jsem tam byl se slovenskými Maďary a cikány, kteří neuměli slovo slovensky a nemohli sloužit v normálních posádkách, se sudetskými Němci, kteří válku prožili ve Wehrmachtu na evropských frontách. Protože z různých důvodů nebyli odsunuti do Německa, tak v roce 1953 dostali československé občanství a museli odsloužit dva roky v československé armádě. My jsme se tak dozvěděli, jak to ve skutečnosti bylo na frontách!

Ve vojenském táboře nucených prací jsem se naučil „vojenskému umění“, jako je soustružník v autodílně, opravář stavebních strojů, dřevorubec na zasněžené Šumavě, kopáč kanalizačních stok, přidavač zedníků, a také pochodovat v sevřeném útvaru, vlevo v bok, vpravo v bok, čelěm vzad, plazením plížením až na mojí úroveň, poklusěm klus, a zpívat tři vojenské písně. (Ten, co nás důležitě honil po devítihodinové pracovní směně po dvoře, byl v civilu kočím u státního statku - těžazky čatárom z povolání - což byla hodnota i na tehdejší dobu dosti neobvyklá. Blbec, který se radostí tetelil nad tím, že mu nárameníky daly moc nad lidmi. Lidmi? Vždyť na vojně se člověk stává vojákem. A podle odvěkého principu vojenství je potřeba z vojáka vytvořit výchovou, výcvikem a drilem nemyslího tvora, který bude slepě vykonávat rozkazy svých velitelů a bude schopen bez výčitek svědomí na rozkaz i vraždit. - Vážený, třeba pohoršený

čtenář mi laskavě promine. Ale tohle jsou myšlenky Alberta Einsteina).

Dál možná čtenář namítne, že tyhle kapitoly nepatří do životopisu radioamatéra. Možná ne. Když já ale nedokázal odpustit do svých 84 let, kdy jsem byl požádán, abych napsal svůj životopis, tomu komunistickému vojenskému felčarovi, poplatnému své době, že mi zničil tolik let života.

Také jsme si celý tento prapodivně geniální „vojensko pracovní výcvik“, ošacení, stravu a důstojnický dozor poctivě zaplatili. Z toho, co jsme si vydělali prací u příslušných vojensko ci-

vilních firem. Teprve mnohem později mi došlo, že jsem vlastně synem vykořisťovatele, který ve svém obchůdku vykořisťoval sám sebe, protože nikdy nepotřeboval žádného zaměstnance v tak velkém ob-

chodě, jaký měl. A i když mu byl obchod tehdejším státním zřízením zabaven a s ním i dům našich příbuzných, ve kterém tento obchod byl, tak já jsem přesto musel za něho odčinit dělnické třídy a komunistické straně tuto jeho vykořisťovatelskou činnost. Jako všichni synové podobných obchodníků z Tábora.

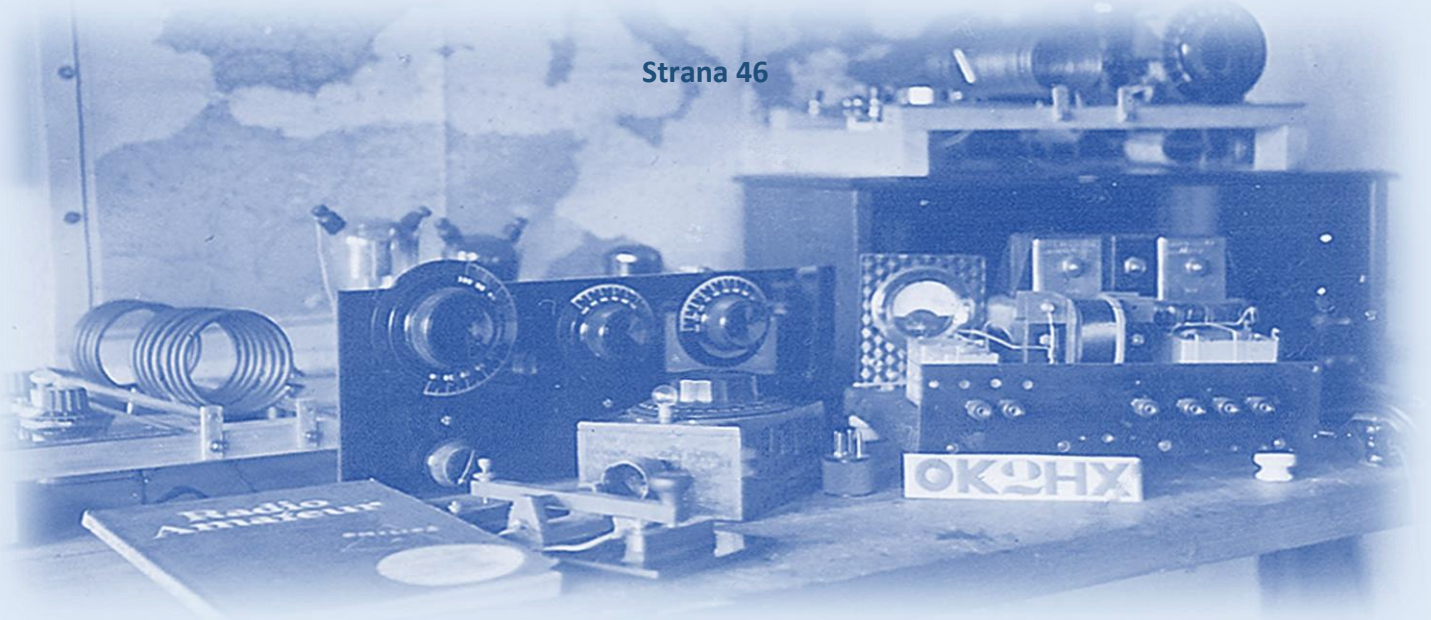
Když mě potom za 26 měsíců propustili do civilu, tak jsem si kromě drazé nabytých životních zkušeností s chováním lidí v extrémních podmínkách vysloužil ještě poměrně těžký chronický zánět žlučníku. Byl to důsledek nedolčené infekční žloutenky, se kterou mě odvedli na „vojnu“. Tato nemoc, pokud to čtenář nezná, se vyznačuje tím, že čas od času musíte navštívit nejbližší nemocnici, aby vás tam opět tak za 14 dní postavili na nohy. A potom, že místo řádné dovolené na zotavenou - jak se to nazývá - ještě rádi jedete do příslušného lázeňského ústavu na léčení.

Když takovýhle život díky jednomu vojenskému, komunistickému felčarovi trvá několik let, tak hledáte každou radu, jak si pomoci, aby se to zlepšilo. Při jednom lázeňském pobytu mně ošetřoval jeden staříčkový lékař, který chtěl podrobně popsat, jak žiju. Chodím do práce, kde 8 hodin převážně sedím a pak doma, protože se zajímám o radioamatérské vysílání, převážně zase sedím u vysílače nebo u letování součástek. A pak si nechal vyprávět, jak jsem den před štědrým dnem roku 1957 složil zkoušky na „koncesi“ a jak už jsem postavil tři vysílače na VKV a jeden 25 W na fone 80 m, a k tomu patřičné přijímače. Jak jsem stavěl vysílací a přijímací zařízení na řízení leteckého modelu, které nakonec chodilo, ale nikdy nebylo ve vzduchu pro váhu potřebných bateriek k přijímači. Tehdy ještě nikdo ani nevěděl, že bude vynalezen transistor. Jak jezdíme na Polní dny a co to vlastně je a jak se navazují spojení.

Asi ho to zajímalo. Protože tahle prohlídka trvala skoro 2 hodiny. Postupně mi začal tykat - vždyť byl tak ve věku mého dědy - a docela jsme si začali rozumět. A pak přišlo rozhrěšení. „Tak hele, hochu, takle to dál nepude - ty se musíš začít hejbat, žádný léky ti nepomůžou, takle bys moh docela brzo zahrábnout. Chod' hrát tenis, nebo něco podobného. Neříkám, abys to radio nedělal, ale musíš trochu přibrzdit“, a ještě plno dalších rad mi pan doktor udělil.

Zprvu jsem tomu moc nevěřil - něco tak jednoduchého! Ale zkusil jsem to. Sice ne tenis, ale turistiku. Potom jsme v práci dali dohromady partu, a že si postavíme laminátové lodě - první v Táboře. A ten pohyb zabral. Byl jsem lepší. Za rok bylo postaveno 6 kánoí a trochu materiálu zbylo. Několik cest po řece už bylo za námi, a mě se to začalo líbit, mému žlučníku ještě víc. Navíc ve vodácké partě je samá sranda a samý vtip, kolem řek je nádherná příroda, a sjíždět jezy, to je dobrodružství, a když se „neuděláte“, tak i velká radost. Úplně něco jiného, než vážná radioamatérská sedavá činnost. Nám bylo 35, P A N lázeňský doktor měl pravdu (ještě teď se mu

klaním), můj žlučník se začal umoudřovat, frekvence návštěv nemocnic prodlužovat, a já pomalu odsouval radioamatérství na druhou kolej. I když, jak se dozvíte později, ne na věky - na rádio se nedá zapomenout. Léta šla, kluci mi dorůstali, a bylo je už třeba naučit poctivě a dobře pracovat, aby se z nich stali slušní lidé. Já udělal druhou kánoj, ze dvou potom postavil rozkládací plachetnici - katamarán. Rozkládací proto, aby se dala přepravovat drahou. Auto jsem neměl a železničáři tehdy ještě unesli kánoj - dnes už jí neunesou! Potom byl na řadě motorový člun na vodní lyžování. To už mi mojí kluci vydatně pomáhali se stavbou. Na vodních lyžích jsme řádili několik let, než to téměř všude zakázali. Také jsme si postavili klasickou saunu pro pár přátel, kteří k nám chodili.

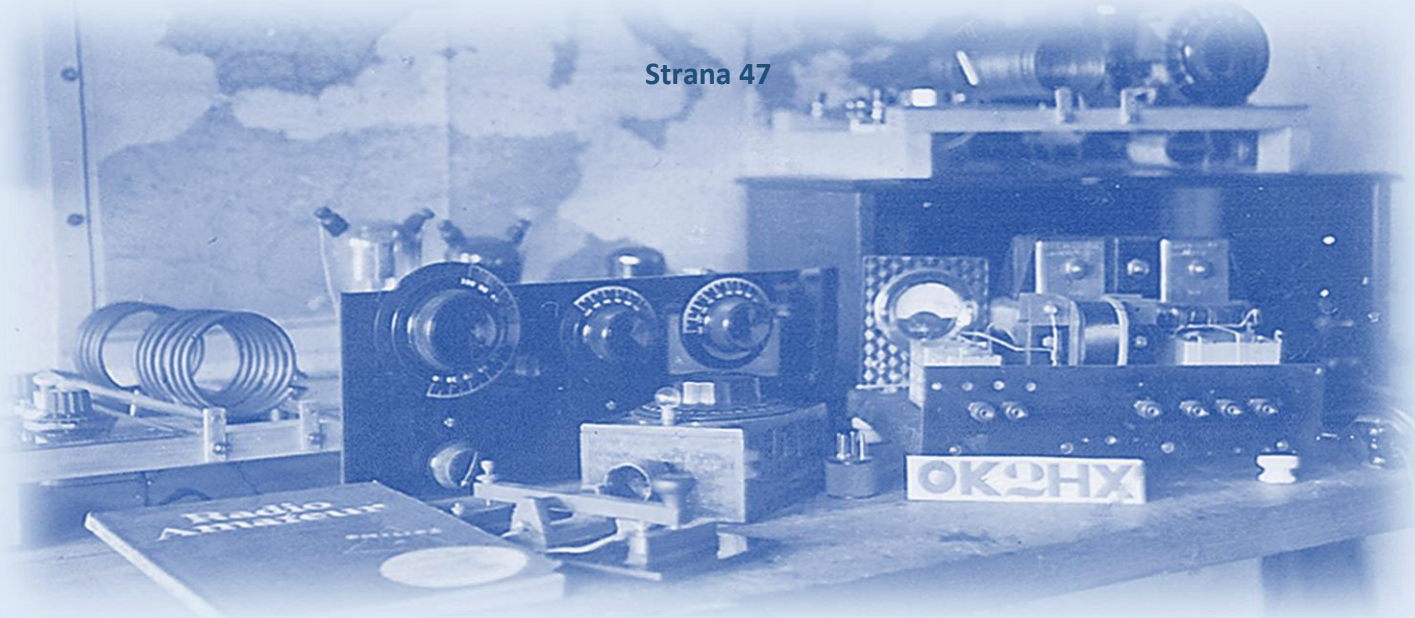

Svoje syny se mi povedlo naučit poctivě pracovat. Všichni tři si postavili byty - naštěstí ne najednou - to bych nestihl jim pomáhat. A já si potom v zimě na lyžích zlomil nohu. Téměř rok jsem se belhal na berlích. Abych se nenudil, vymyslel jsem si malování obrazů. Asi nebyly špatné. S jedním jsem dokonce vyhrál jakousi okresní soutěž. A aby těch mých bláznovin nebylo málo, tak jsme také měli 28 let včely.

A najednou mi bylo 55, a při náhodné lékařské prohlídce mi lékař naměřil moc vysoký krevní tlak. Zjišťoval, čím to je, a přišel na cukrovku. Protože tuto nemoc neměl nikdo v širokém příbuzenstvu, tak několik lékařů usoudilo, že je to po chronickém zánětu žlučníku, který ale už tehdy zlobil jen málo. A zase jsme u toho vojenského felčara!!!

Do práce přišly první počítače z Tesly Bratislava. Měly téměř amatérské provedení. Klávesnice na krabici s procesorem, pevný disk nahrazoval výkřik tehdejší techniky - kazetový magnetofon,

a monitorem byl televizní přijímač. K tomu patřila jehličková tiskárna na pás papíru vytahovaný z papírové krabice umístěné pod stolem, který toho zařízení byl plný. Moje srdce radioamatéra plesalo - to bylo něco - programy žádné - nikdo je nedělal. Museli jsme sami. A mohli jsme dokonce v pracovní době. Z těch lepších programů, které jsem vytvořil, vyjmenuji jen dva. Program na vyhledávání rozměrů již nakreslených výstružníků a program na výpočet rozměrů kotoučových nožů. Nechme stranou vysvětlení, co je to kotoučový nůž - bylo by to složité. Když to dělal konstruktér klasickým způsobem, tak to trvalo asi 16 hodin. Počítač to po asi půl hodinovém zadávání potřebných hodnot spočítal za dvě a půl minuty i s výtiskem všech rozměrů. A to byl úspěch - tedy toho počítače.

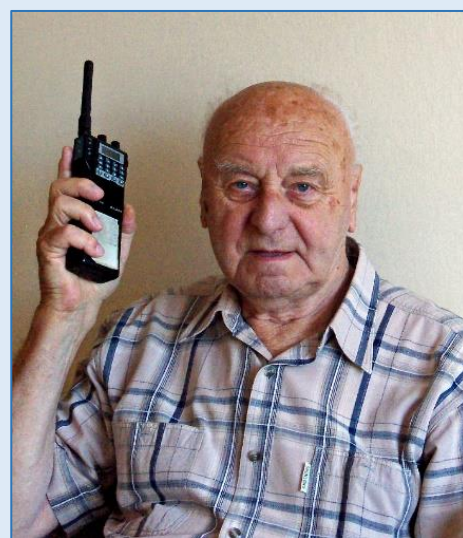
Také v mých pětapadesáti létech mě vzal jeden známý - letecký modelář - na závody radiem řízených větroňů. „Radiem řízených“ - to zdůrazňuji. Závodníci si svými stroji přistávali k „noze“, a ne, že by běhali kilometry za svými modely, jako já za mého mládí. A já když viděl, jací dědkové to dělají, tak jsem nemohl přenést přes srdce, že mezi nimi chybím. Žádného mladíka tam nebylo vidět. Jenže jsem rychle zjistil, že si to nemohou dovolit. A i proč tam chybí mladí. Radiové řízení bylo totiž nehorázně drahé. A já jako konstruktér jsem k těm bohatším také rozhodně nepatřil. Jednou mi jeden funkcionář KSČ doslova řekl „To víš, soudruhu, kdyby za tebou byla vidět hromada vysoustružených dílců nebo vykopaná kanalizační stoka, tak to bychom tě mohli platit lépe. Ale za tebou??? Za tebou jsou než jakýsi počmáraný papíry. Tak se nedíF.“ Moudro tohoto funkcionáře mi nepřísluší hodnotit...

A už jsem byl zase v tom vysílání. Kde ale sehnat peníze na Rx a Tx a ovládací serva. Až náhoda pomohla. V jednom modelářském časopise byl německy napsaný inzerát, že dotyčný koupí historické modelářské motory. Měl jsem jeden z roku 1946. Běžel, ale už neměl výkon. Odpověď jsem napsal svou školní válečnou němčinou a poslal. Odpověď přišla dobrou češtinou, a co že bych za něj chtěl. Jeho žena byla Češka. Velmi nesměle jsem napsal, že kdyby to bylo možné, že bych potřeboval nějaké zařízení na ovládání modelů. Asi za 14 dní jsem dostal předvolání, abych se dostavil na celnici. Tam čekal nevrlý úředník nad otevřeným balíkem. Co to je. K čemu se to používá. Kdo vám to poslal. Asi jsem na všechny otázky uspokojivě odpověděl. Vzal kus lepicí pásky. Zalepil jím vybudovanou díru do balíku a vyhodil mně i balíkem z celnice. Byl v něm vysílač, přijímač a dvě serva, Nějaké čokolády a cukroví pro děti. Něco takového jsem nečekal. Už jen proto, že jsem ještě motor ani neposlal. Nablýskal jsem ho a obratem pošty poslal. A HURÁ, já měl ovládání modelů a už jsem stavěl větroň.

Jenže - další potíž. Baterky pro přijímač. Balsa atd. atd. - tehdy nebylo nic! - jen nadšení!! Následovalo několik větroňů vytahovaných gumou, potom větroně poháněné stejnosměrnými motory, atd.

Potom přišla éra občanských radiostanic. A já už byl zase v tom!! Potom packet radio - a už jsem v tom zase lítal. V březnu 2000 jsem znovu složil radioamatérské zkoušky. Dostal jsem zpět svojí původní volačku a jelo to všechno dál. Převážně jsem pracoval s packet radiem. Jenže hned v květnu 2000 jsem musel na operaci srdce. No přežil jsem to „ve zdraví“, a to mi už bylo 69. Postavil jsem ještě několik adaptérů atd. Pohrál si z radiem ještě 10 let, a pak koncesi vzdal. Teď, když je mi teprve 84, tak už jen lítám na letiště lítat s modely. Abych měl alespoň vysílač v ruce!

A je tady konec mého vyprávění! V něm musím složit veliké poděkování své předobré manželce, která s mužskou částí naší rodiny trpělivě snášela a snáší všechny naše blázniviny ...

OK1CI (ex OK1AEX) - Josef Albrecht, narodil se v Pacově v roce 1942. Vyučil se radiotelevizním opravářem a vystudoval Střední průmyslovou školu elektrotechnickou se zaměřením na sdělovací techniku. Od 3. třídy základní školy v Pacově se stal členem radiokroužku při kolektivní stanici OK1KAN, kde jako ZO byl Jarda Doležal, OK1AFK (ex OK1AF), který připravoval členy kroužku ke zkouškám. Od dvanácti let byl držitelem vysvědčení RO VKV a RT II. třídy. Ke dni 24. 12. 1958 získal koncesi OK1VEA a od roku 1959 se stal ZO OK1UAM v Pacově. Od 12. 4. 1959 je držitelem vysvědčení RO III. V roce 1961 složil doplňující zkoušku a získal tak koncesi se značkou OK1AEX. V roce 2005 požádal o změnu značky na OK1CI, pod kterou pracuje dodnes. Převážně se věnoval technice a provozu v pásmech VKV a KV od 50 MHz až 1296 MHz. Zařízení pro tato pásma si konstruoval sám. Aktivně se zúčastňoval VKV závodů jako je PD a dalších radioamatérských soutěží a aktivit. V roce 1968 se stal členem radioklubu OK1KTA, kde se zúčastňoval akcí, jako spojovací služby pro Automotoklub v Táboře, pro letecké navigační soutěže pořádané Aeroklubem Tábor.

Současně spolupracoval s radioklubem OK1KSF v Holubově, kde se opět aktivně podílel společně s manželkou Zdenou, OK1DZA, na akcích pořádaných radioklubem OK1KSF. V roce 1974 zkonstruoval převaděč OK0G. S mechanickými částmi mu pomáhal Bohouš Špale, OK1ABO. Převaděč instalován na kótě Svidník, později přemístěn na Libín u Prachatic a závěrem na kótu Kleť u Českých Budějovic. Současně se staral o údržbu převaděče.

Po instalaci na Kleť převzal péči o převaděč Jiří Pešl, OK1APG. Od roku 1976 až do roku 1979 se aktivně věnoval konstrukci zařízení pro pásmo 10 GHz, opět za pomoci OK1ABO. Podařilo se navázat řadu spojení

se zeměmi DL, DM, HG a OE. V roce 2002 konstruoval a uvedl do provozu APRS nód s volacím znakem OK1KTA-2 na kótě Hýlačka, kde je v provozu dodnes. Při pobytu v NDR vysílal pod značkou DM9AEA. V roce 1987 pracoval na ZÚ v Nigerii v městě Lagosu. Zde mu byla vystavena licence se značkou

OK1AEX/5N0 a současně se stal členem Nigerian Amateur Radio Society Lagos. Při pracovním pobytu v Rakousku na ZÚ ve Vídni a po složení předepsaných zkoušek obdržel licenci se značkou OE1JAA. Do roku 1990 používal zařízení vlastní konstrukce. V poslední době používá radiostanici KENWOOD TS-940S, YAESU FT-857 a YAESU FT-736 a pro mobilní provoz na VKV MOTOROLA GM-300. Antény používal směrové pro pásma 2 m, 70 cm a

23 cm, které byl donucen správcem domu demontovat. Takže mu zůstal pouze dipól pro 80 m...

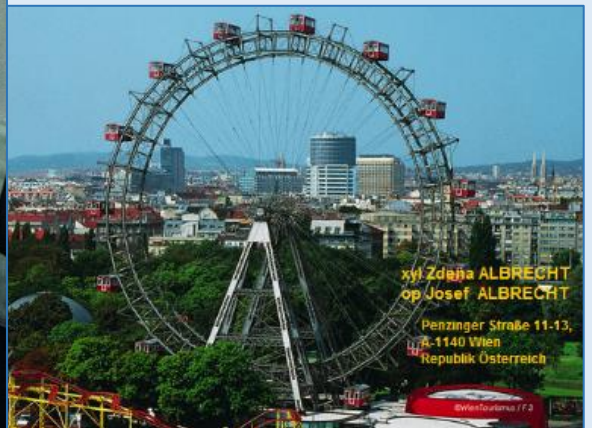
OK1DZA - Zdenka Vlčková-Albrechtová, narodila se v roce 1949 v Plané nad Lužnicí u Tábora. Vystudovala Střední průmyslovou školu v České Třebové a pracovala jako výpravčí vlaků, později jako celní deklarant. O radioamatérství se začala intenzivněji zajímat od roku 1974. V roce 1978 po složení zkoušek obdržela koncesi s volacím znakem OK1DZA třídy „C“. V roce 1979 složila zkoušku na operátora třídy „B“. Tento volací znak používá do současné doby. Od roku 1976 je členkou radioklubu OK1KTA, kde se zúčastňovala některých akcí, pořádaných tímto klubem. Též se zúčastňovala akcí pořádaných radioklubem OK1KSF v Holubově spolu se svým manželem OK1CI. V roce 1987 zažádala o povolení vysílání v Nigerii. Byl jí přidělen volací znak OK1DZA/5N0 a současně se stala členkou Nigerian Amateur Radio Society Lagos. Při pracovním vyslání do Rakouska na ZÚ ve Vídni v roce 1991 po složení

radioklubu OK1KTA, kde se zúčastňovala některých akcí, pořádaných tímto klubem. Též se zúčastňovala akcí pořádaných radioklubem OK1KSF v Holubově spolu se svým manželem OK1CI. V roce 1987 zažádala o povolení vysílání v Nigerii. Byl jí přidělen volací znak OK1DZA/5N0 a současně se stala členkou Nigerian Amateur Radio Society Lagos. Při pracovním vyslání do Rakouska na ZÚ ve Vídni v roce 1991 po složení

předepsaných zkoušek obdržela licenci se značkou OE1YVC. Nyní používá zařízení společně se svým manželem OK1CI.

HAM SHACK Zdeny, OE1YVC, a Pepíka, OE1JAA, ve Vídni, a jejich QSL lístek

OK1AER - Tibor Hallo Narodil se v roce

1935, SK 1997, koncesi získal v roce 1959. Po absolvování Spojovacího učiliště působil v Táboře jako voják z povolání - spojař a aktivně se zapojil do činnosti radioklubu OK1KTA. Jeho hlavní zálibou byla technická činnost a vysílání na VKV. Rád se zúčastňoval s OK1KTA Polních dnů na VKV. Byl zvyklý promýšlet a tvořit technické věci do pozdních nočních hodin. Při stavbě zařízení pracoval velmi pečlivě, dlouho zvažoval různé varianty, než naletoval nové součástky. Kromě jiného postavil kvalitní, plně tranzistorový transceiver pro pásmo 80 metrů a spojení, která s ním navázal, zapisoval místo do deníku na papírovou podložku na stole.

Odůvodnil to tím, že se nehoní za provozními úspěchy, ale spojení používá pouze k přátelskému popovídání s kamarády a k výměně technických informací. Říkalo se o něm, že je chodící katalog, protože znal z paměti parametry a zapojení většiny používaných elektronických součástek. Měl velmi dobrý přehled o technických článcích, které byly uveřejněny v různé literatuře pro radioamatéry, a byl schopen citovat, kde je lze nalézt. V době FM převaděčů měl trvale zapnutý svůj transceiver a v libovolnou dobu komukoliv ochotně poskytl požadované technické informace. Jeho bývalá manželka Olinka měla také koncesi se značkou OK1CAM.

OK1CAM - Olga Pecherová, rozená Podhájská, narozena v roce 1939, po těžké nemoci SK v roce 2013. Školení radiové operátorky absolvovala v Nitře, pak byla členkou radioklubu OK3KFO v Topolčanech. V roce 1959 získala koncesi se značkou OK3CAM. Vdala se za Tibora Hallo, OK1AER, který byl vojákem z povolání. V roce 1960 s ním odešla do Tábora, kde žila do roku 1967. V tábořském radioklubu OK1KTA zastávala krátce funkci odpovědného operátora. Po rozvodu se vdala za Ivana Říhu, OK1PR, a bydlela s ním v Písku. Nějakou dobu tam působila jako tajemnice okresního výboru Sva-

zarmu a měla na starosti radiový orientační běh a moderní víceboj telegrafistů. Po rozvodu s Ivanem se vdala za Pavla Pechera, OK1SM, a přestěhovala se z Písku do Nezvěstic. Když Pavel umřel a Olinka překročila věk 70 let, odešla do nezvěstického Domu klidného stáří. I tam aktivně vysílala CW na pásmech. Zdvih u telegrafního klíče měla značný, proto pod něj podložila callbook, aby v noci nerušila klapáním sousedy.

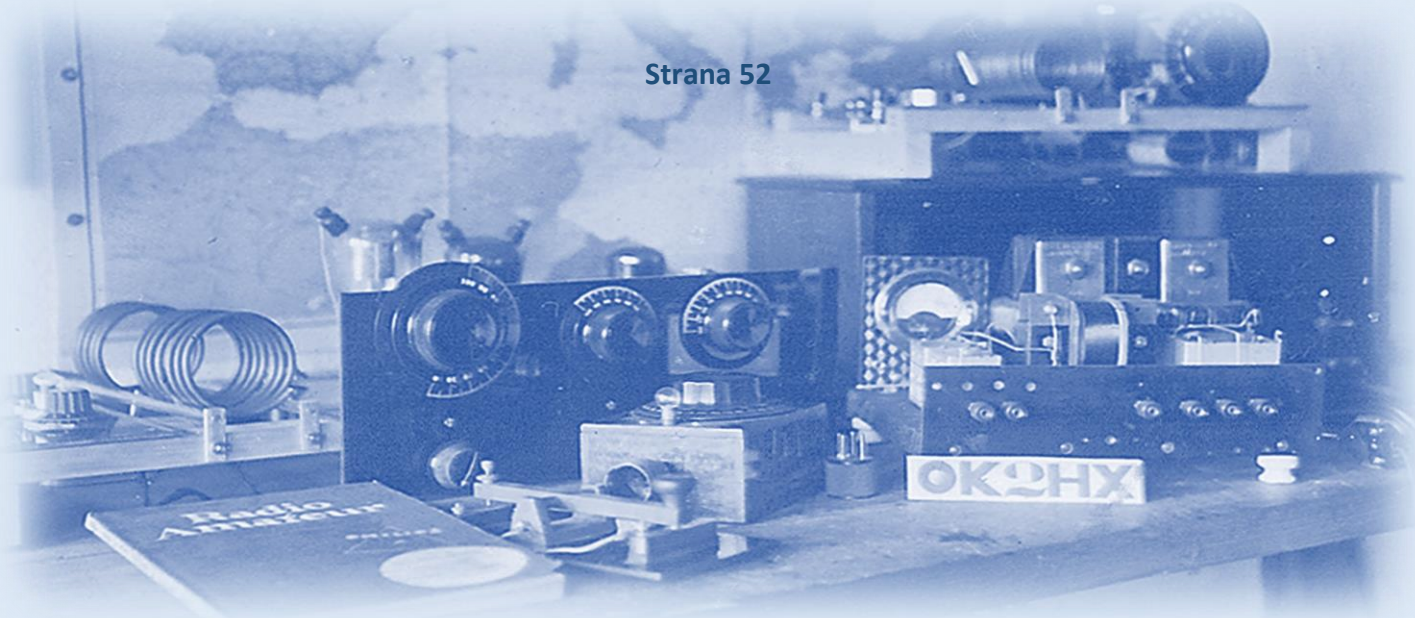
GREETINGS FROM CZECHOSLOVAKIA

OK 1 CAM

QTH - TÁBOR

TO RADIO	<i>OK1 @iv</i>
UR SIGS RSMIRST	<i>59</i>
CFM OUR	<i>June</i> QSO
ON	<i>5,5</i> MC BAND
DATE	<i>30.7.66</i> TIME <i>15,52</i> MEZ
TX	INPT <i>36</i> WTTS
ANT	<i>33 mRX</i> <i>12 tub.</i>
REMARKS	
<i>PSE7TNX QSL VIA CRA P. B. 69 PRAHA 2/1</i>	
VY 73 OP:	<i>ole</i>

OK1 @iv

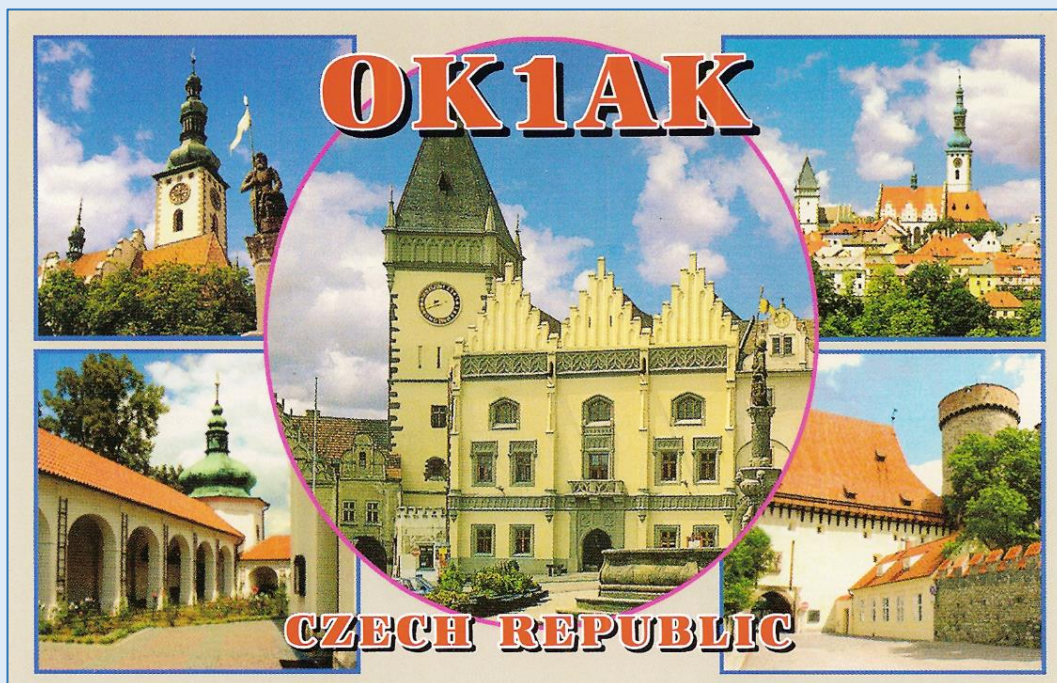

Na stěně měla mapu světa, na které si špendlíky s barevnými vlaječkami vyznačovala místa, se kterými měla spojení. Zelené praporky znamenaly snadné spojení a oranžové praporky taková spojení, při kterých se podle svých slov nadřela. I v posledních letech života se zúčastňovala radioamatérské činnosti a pravidelně jezdila na setkání jihočeských radioamatérů v autokempu Pražák u Vodňan.

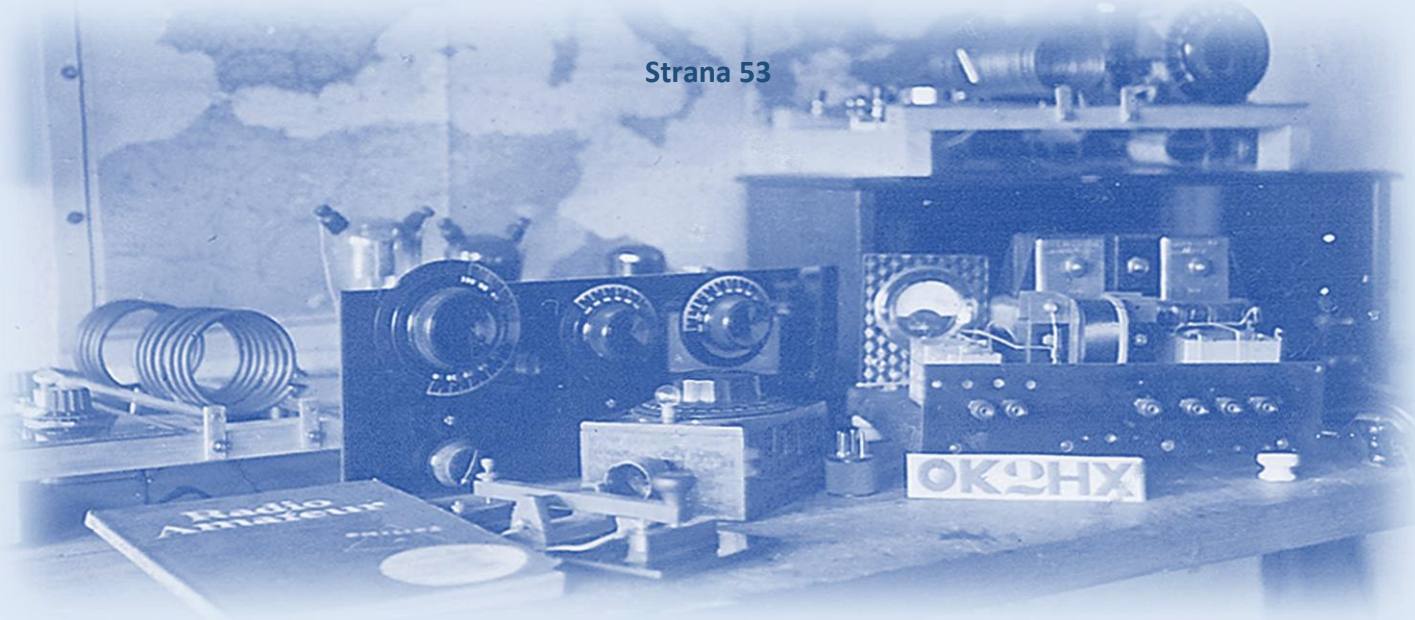
OK1NF: Radioamatér 6/2013

OK1AK (ex OK1AKD) - Vlastimil Pejchal, narodil se 9. 4. 1938 v Jinošově okr. Třebíč. Již od školních let jej zaujala elektrotechnika a zejména radiotechnika. Vliv na to měl jeho dědeček, povoláním sice mlynář, ale jinak vášnivý konstruktér různých radiopřijímačů, pro které si dokázal ve své dílně vyrábět téměř veškeré součástky. Disponoval také velkým množstvím radioelektronické literatury a všemi časopisy, které v té době vycházely a které Vlasta zdědil. Během studia na gymnáziu (tehdejší JSS) v Třebíči měl příležitost dalšího praktického růstu díky strýci, který měl v Třebíči radioopravnu. Využíval každou volnou hodinu

do odjezdu vlaku po vyučování, aby s velkým zájmem mohl u strýce pomáhat při opravách. To vedlo k tomu, že v posledních letech studia si doma zřídil skromnou dílničku a úspěšně opravoval rádia sousedům ve vsi i z okolních vsí. Po maturitě v roce 1956 vzhledem ke skrovným finančním poměrům osmičlenné rodiny vesnického učitele nastoupil do vojenského spojovacího učiliště v Novém Městě nad Váhem. Tam se záhy stal členem kolektivní stanice OK3KAS, posluchačem a rádiovým operátorem pod vedením věhlasného amatéra Jozefa Krčmárika, OK3DG. Ve spolupráci s již zkušenějšími kolegy, jako byl Viktor Křížek, OK1XW, a Milan Šrámek, OK1ADR, se velmi brzy vypracoval na schopného operátora. Nezanedbával ale ani svoji konstruktérskou zálibu a během pobytu v OK3KAS si postavil přijímač s elektronkami RV12P200 a do karuselu zrušeného TornEb si zabudoval konvertor na všechna pásma. Po nástupu do služby ke 2. spojovacímu pluku Tábor v roce 1959 s tímto konvertorem a záhy získaným skvělým inkurantním přijímačem EL-10 se naplno pustil

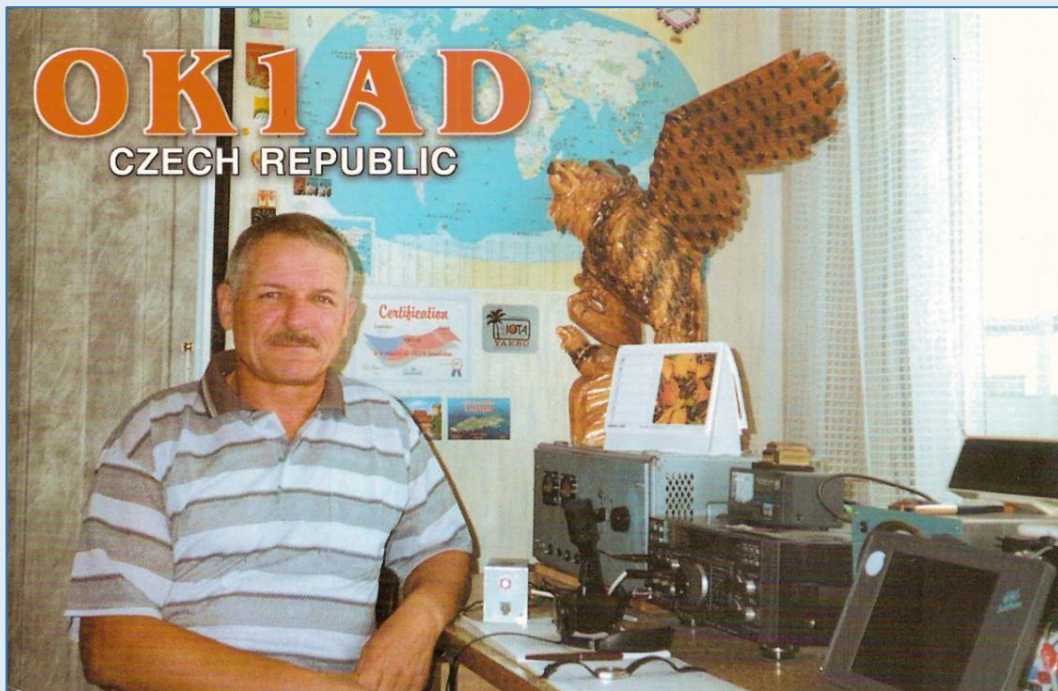
stoupil do vojenského spojovacího učiliště v Novém Městě nad Váhem. Tam se záhy stal členem kolektivní stanice OK3KAS, posluchačem a rádiovým operátorem pod vedením věhlasného amatéra Jozefa Krčmárika, OK3DG. Ve spolupráci s již zkušenějšími kolegy, jako byl Viktor Křížek, OK1XW, a Milan Šrámek, OK1ADR, se velmi brzy vypracoval na schopného operátora. Nezanedbával ale ani svoji konstruktérskou zálibu a během pobytu v OK3KAS si postavil přijímač s elektronkami RV12P200 a do karuselu zrušeného TornEb si zabudoval konvertor na všechna pásma. Po nástupu do služby ke 2. spojovacímu pluku Tábor v roce 1959 s tímto konvertorem a záhy získaným skvělým inkurantním přijímačem EL-10 se naplno pustil

do posluchačské práce. Jako posluchač exceloval v řadě KV závodů a v roce 1964 se stal v kategorii SWL Mistrem ČSSR. Na jaře 1964 složil zkoušky a získal koncesi s volacím znakem OK1AKD. S pomocí Jirky, OK1XT, který mu vyrobil chassis a skříňku, měl do měsíce postavený vysílač pro třídu C. Za rok již splňoval podmínky pro třídu B a v roce 1968 složil zkoušky na třídu A. Postupně používal přijímače R-311, Ducati, AR88 a Körting KST, k vysílání přibýly konvertory na vyšší pásma a několik koncových stupňů. V roce 1964, kdy se začalo politicky blýskat na lepší časy, se mu podařilo v kasárnách 2. spojovacího pluku zřídit kolektivní stanici OK1KUH, jejímž byl zodpovědným operátorem. V této kolektivce se za krátkou dobu (po roce 1969 v rámci normalizace musela být zrušena) zrodila řada výborných operátorů i techniků, jako Peter Martiška, OM3PA, Milan Rašík, OK1HAP, Ivan Kosíř, OK2MW, Ivan Říha, OK1PR, Václav Svoboda, OK1FAI, Jozef Masarovič, OM5TF, Petr Pick, OK1APY, Cyril Varinský, VE3LB, a další. Jednou z vlastností Vlasty vždy bylo zajímat se o vše nové a prakticky to vyzkoušet. Proto, jakmile byl u nás po roce 1990 povolen provoz Packet Radio, ihned začal za pomoci Ing. Grečnera, OK1VJG, a Tomáše, OK1DXD, budovat první nód v Jižních Čechách. Zavedení Packet Radia jako předchůdce internetu znamenalo v této době pro radioamatéry značný pokrok. V BBS byla možnost získávat mnoho nových poznatků a vyměňovat si operativně zkušenosti jak z techniky, tak z provozu. Dále PR provoz umožňoval DX-manům spojení s DX clustery a tím aktuální přehled o situaci na pásmech. Vlasta nejdříve uvedl do provozu nód na střeše paneláku, kde bydlel, pod značkou OK1AKD-2 s malým dosahem. Jakmile získal koncesi na nód OK0NJ, vybudoval jej již za pomoci kamarádů z OK1KTA na Javorové Skále s propojením do OK a OE sítě. Ten jezdil několik let, za těžkých klimatických podmínek bylo náročné udržovat jej v provozu. Po vykazání z Javorové skály nód přemístil s kolektivem OK1KTA na kopec Hýlačka u Tábora, kde jej později spravoval Petr, OK1AYU. Během paketové éry se také Vlastovi podařilo v roce 1994 unikátní spojení provozem PR s americkým raketoplánem ENDEAVOUR (W5RRR-1), které má potvrzené QSL. Pro provoz na KV si Vlasta postavil v roce 1980 populární transceiver UW3DI s digitální stupnicí vlastní konstrukce. S tímto tcvrem úspěšně pracoval až do roku 1997, kdy si pořídil první tcvr YAESU FT757SX, který již umožňoval ovládání z počítače a provoz RTTY, se kterým hned po postavení interface začal pracovat. V roce 1999 začala pro Vlastu nová významná éra jeho radioamatérského života, když se objevily na pásmech nové druhy digitálních provozů, jako Hellschreiber a zejména PSK. Digitální druhy provozu jej plně zaujaly a intenzivně se jim začal věnovat. Spolu se Stanem, OK1AIR, se na přelomu století pohybovali v první desítce světového žebříčku v provozu Hellschreiber (HELL). 2. 1. 2001 byl přijat s pořadovým číslem 033 do prvního světového klubu PODXS 070, který se zabýval výhradně provozem PSK, kde aktivně pracoval a získal řadu ocenění. Od 2001 založil a vedl rubriku Digimódy ve slovenském časopisu RADIOŽURNÁL až do roku 2006. Jeho praktické články, popisy různých programů a jeho praktické zkušenosti přivedly k provozování digitálních druhů provozu řadu hamů v Čechách i na Slovensku. Vlasta také publikoval praktické články v několika číslech časopisu QRP klubu a souhrnný popis problematiky digimódů na dvou CD vydaných pod vedením OK1PD Českým radioklubem. Jeho články jsou dosud k dispozici i na webových stránkách, například klubu EPC-CZ, OK1CJB, DX klubu.

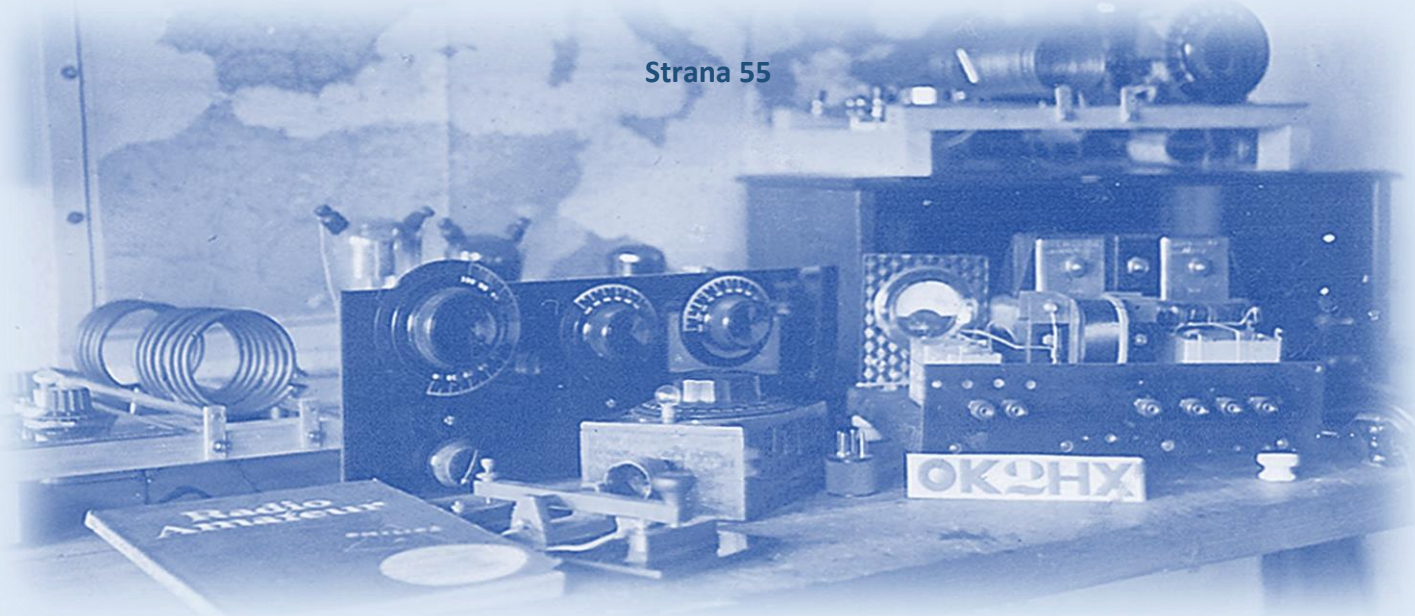
OK1AD - Ing. Ladislav Polák, narodil se 17. 9. 1943 v Šoporni, okres Galanta, na Slovensku. Po matu-

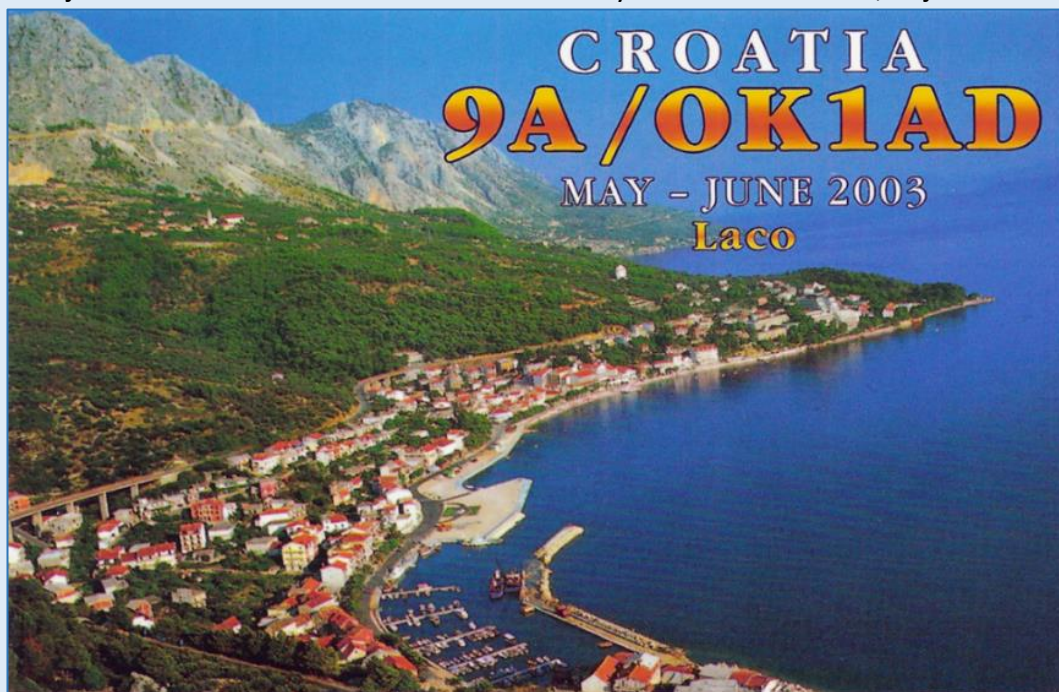
ritě ve Vojenské škole Jana Žižky z Trocnova v Moravské Třebové nastoupil do spojovacího učiliště v Novém Městě nad Váhem, kde se zúčastňoval radioamatérské činnosti v radioklubu OK3KAS. V této době byl aktivním radiovým posluchačem s číslem OK3-25046. V roce 1963 složil radioamatérské zkoušky v Bratislavě a

od 1. 2. 1964 získal koncesi OK3CIJ pro třídu „C“. Po nástupu ke spojovacímu praporu v Sušici, v okrese Klatovy, změnil značku na OK1CIJ. V Sušici založil radioklub OK1KWR, ve kterém se podílel na výchově několika výborných radioamatérů. Již 1. 11. 1964 obdržel oprávnění třídy B a od 9. 12. 1968 třídy A. V letech 1972 až 1976 absolvoval vojenskou akademii v Brně a pak nastoupil na Vojenské velitelství v Táboře. Od 1. 6. 1981 změnil značku na OK1AD. Při výročích vysílal pod příležitostnými značkami OK30CIJ, OK6WW, OM1CIJ, OM0CIJ, OM6AD, a podílel se na vysílání stanic OK1KTA, OK5CSR, OK5SMS, OL2W a OL80OK. V roce 1996, 1998 a 2001 vysílal z ostrova Malta pod značkou 9H3WD, v roce 1999 z ostrova Mallorca jako EA6/OK1AD/P, v roce 2003 z Chorvatska jako 9A/OK1AD, a po rozdělení

Československa při pobytu na Slovensku vysílal pod značkou OM9AWD z Nových Zámků. Jeho hlavní zálibou je navazování QSO se stanicemi ve vzácných lokalitách světa, zejména se stanicemi na ostrovech

v programu IOTA. Má potvrzeny všechny země DXCC. Nejraději vysílá CW provozem, věnuje se také RTTY a lovu DX v magickém pásmu 6 m. Pravidelně se zúčastňoval OK-OM DX Contestu a OK RTTY DX Contestu. Podílel se na organizování soutěže českých a slovenských radioamatérů při 10. a 20. výročí kulturní a společenské akce „Táborská setkání“.

V časopisu Radioamatér publikoval několik článků o KV výkonových zesilovačích, anténních tunelech a o opravě továrních vertikálních KV vícepásmových antén. Ve spolupráci s OK1XU a OM3LU zpracoval Album QSL lístků čs. radioamatérů od druhé poloviny dvacátých let minulého století do konce roku 1952 a s OK1XU historický sborník "Radioamatéři - oběti okupace v letech 1939 - 1945." Píše články o životě předválečných radioamatérů do časopisu Radioamatér - Radiožurnál a zpracoval Kroniku radioamatérů Táborska. V poslední době používá radiostanici Kenwood TS-590s, KV zesilovače výkonu s GU43b (700 W) a s GU74b (400 W), trapované 3 el. Yagi antény ECO od 14 po 28 MHz, 6 el. Yagi anténu pro 50 MHz. Pro spodní pásma 1,8 až 10,1 MHz má anténu „obrácené U“ o délce 70 m, napájenou symetrickou dvojlínkou a laděnou tunerem.

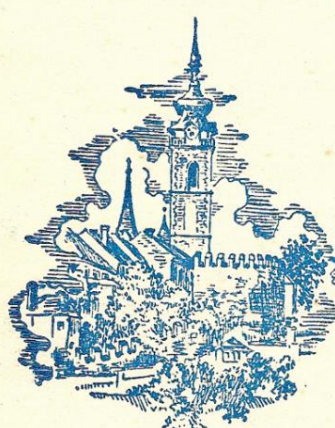
OK1PJ - Jindřich Baštýř Narodil jsem se 22. 1. 1943 v Písku. Od mládí mě zajímala technika, již v základní škole jsme s kamarády sestavovali první krystalky. Největší problém bylo obstarat sluchátka, která v té době stála kolem 70,- Kč, a to byl značný finanční obnos. V roce 1957 jsem začal studovat na Střední průmyslové škole v Písku. Tam jsem navštěvoval kroužek, ve kterém nás seznamoval s radiotechnikou prof. Vladimír Polesný, OK1KY. V roce 1959 jsem absolvoval kurz výuky telegrafní abecedy v OK1KPI, vedený Antonínem Mourkem, OK1MO. Na závěr kurzu jsem obdržel vysvědčení radiového operátora - RO. V roce 1962 jsem začal studovat na strojínské fakultě Vysoké školy strojínské a elektrotechnické v Plzni. V té době

jsem docházel do radioklubu OK1KPL, který měl vysílací pracoviště na hradu Radyně. Studium jsem přerušil na vlastní žádost a v letech 1962 až 1964 jsem sloužil vojenskou základní službu v Plzni. U útvaru byla kolektivka OK1KRQ, ze které jsem vysílal, když jsem měl čas. Po návratu do civilu jsem nastoupil do práce u Oblastní správy dálkových kabelů jako vedoucí a měřič údržbové čtyř dálkových kabelů Písek. V roce 1964 jsem požádal o povolení k provozování vysílací stanice jednotlivce, zkoušku jsem složil u Františka Kloboučnicka, OK1KC, na Ústředním radioklubu v Praze a povolení se značkou OK1PJ jsem obdržel 1. 10. 1964. Postavil jsem si v té době obvyklý vysílač pro pásma 1,8 a 3,5 MHz. Zpočátku jsem měl problém s povolením pro postavení antény na domě, který byl uprostřed hlavního náměstí v Písku. Proto jsem natáhl anténu v zadním traktu mezi okolní domy. Zkoušel jsem vysílat také na VKV. Zúčastnil jsem se Vánočního závodu 1964 z přechodného stanoviště mého známého OK1VFK. Od roku 1965 až do mého přestěhování do Tábora

v roce 1974 jsem byl členem výboru ZO radioklubu Svazarmu v Písku. V roce 1969 jsem přešel na pracoviště zesilovací stanice Písek jako technik. V tomto období jsem vysílal na KV i VKV z radioklubu OK1KPI a také pod svoji značkou OK1PJ. Od srpna 1969 jsem působil jako náčelník radioklubu OK1KUQ při Střední průmyslové škole v Písku.

CZECHOSLOVAKIA
Písek
COUNTRY OF PEACE

59 X

OK 1 PJ /P

To radio: *OK1GN*

Confirming our QSO *19.1.* 19*69*

at *14.53* GMT on *144* MHz RSM *595*

Tx *QFD-FD-PRA* Rx *Kon+Fug 18* Ant. *5e1 Yagi*

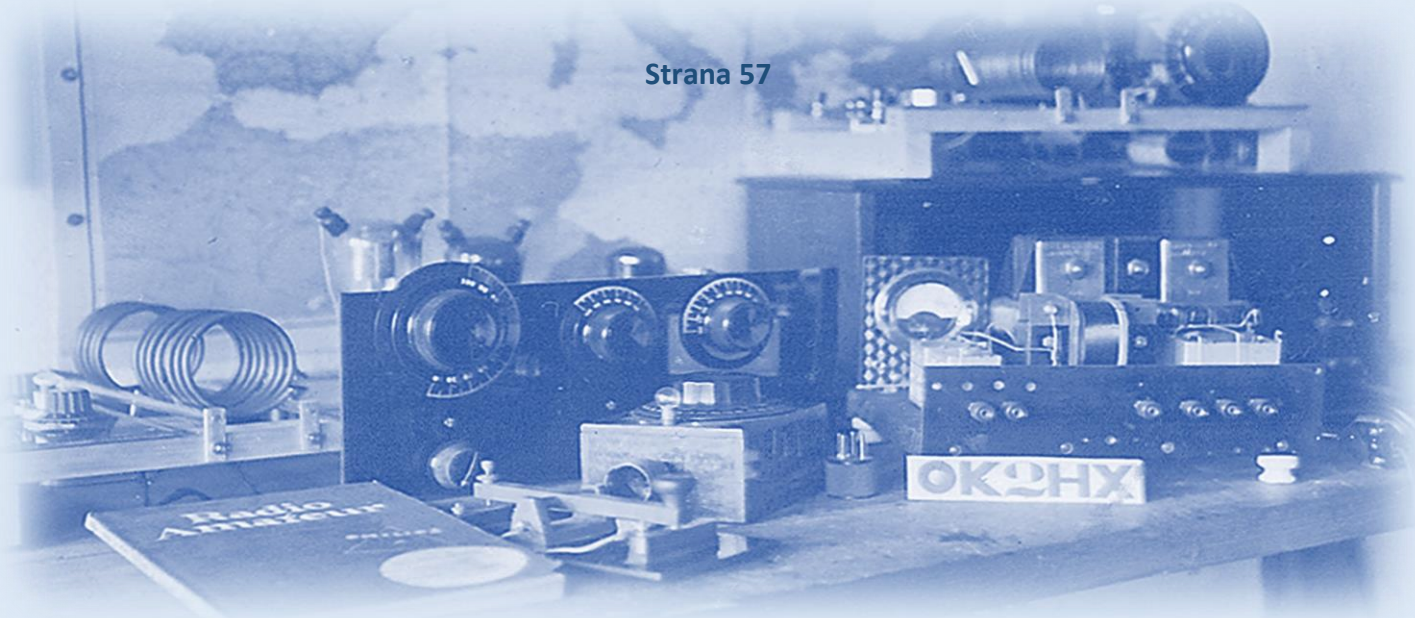
Pse QSL via CRC, Box 69, PRAHA I

Vy 73 es fb dx

op Jindra
Jindra

HJ519

V roce 1971 jsem obdržel čestný odznak Svazarmu. V roce 1974 jsem se přestěhoval do Tábora a zapojil se do činnosti v radioklubu OK1KTA. Krátce jsem tam vykonával funkci předsedy ZO radioklubu Svazarmu v Táboře. V dalších letech jsem se zúčastňoval klubové činnosti se členy kolektivky OK1KKU v Sezimově Ústí. V roce 2006 jsem se rozhodl ukončit radioamatérskou činnost a zrušil jsem povolení k provozování vysílací stanice OK1PJ.

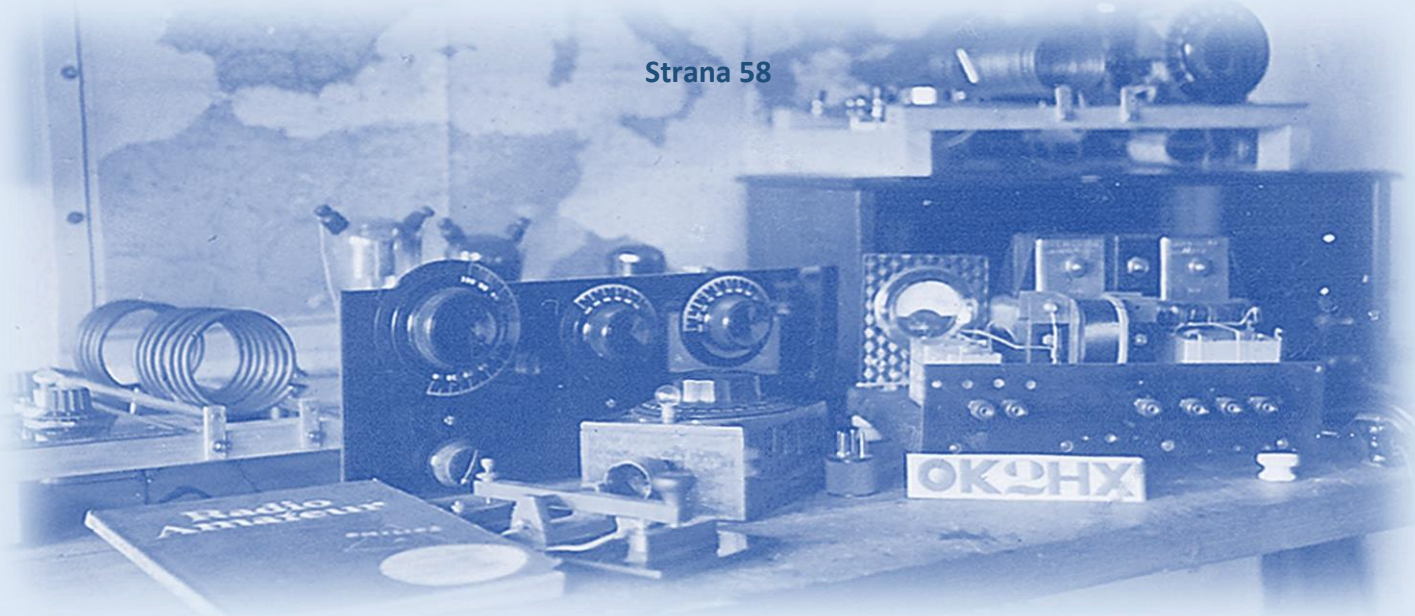

OK1RF, OK1ALW - Ing. Jiří Pešta Narodil se 14. 4. 1945 v Soběslavi. Jeho zájem o amatérské rádio a letecké modelářství byl probuzen již na základní škole, kterou navštěvoval rovněž v Soběslavi. Amatérské rádio a radiotechnika zvítězily v roce 1959, kdy se stal registrovaným posluchačem se SWL číslem OK1-6423. V té době začal pracovat jako RO z klubové stanice OK1KIG. První CW spojení navazoval na 80 m ze stanice zodpovědného operátora, kterým byl v té době Ing. Jaroslav Kolář, OK1PL. V roce 1960 začal studovat SPŠST v Praze v Panské ulici. Po maturitě byl přijat na ČVUT v Praze. První dva roky absolvoval v Poděbradech, v té době byl členem klubové stanice OK1KKJ. Studium na ČVUT ukončil v roce 1969. Svou vlastní radioamatérskou značku OK1ALW získal v roce 1964, a to až po několikeré návštěvě na MV (ministerstvo vnitra) a po několika rozhovorech s panem (soudruhem) Kloboučnickem. I v této době se stávaly zázraky, na MV úřadoval člověk s lidskou duší. Po absolvování ČVUT byl zaměstnán ve VÚZT (zdravotnické techniky) Brno na detašovaném pracovišti v Praze. Krátce po té byl povolán k nástupu na jednoroční vo-

jenskou službu. Po dalším malém zázraku té doby byl změněn jeho povolávací rozkaz z nástupu služby v Košicích na nástup do ÚVN, Praha 6. Jeho vojenská služba se tímto změnila na užitečnou činnost, jeden rok se staral o servis lékařských přístrojů a vývoj komunikačních a signalizačních prostředků (propojení jednotlivých lůžek pacientů na pokoje sester). Po vojně se vrátil zpět

do VÚZT. V době normalizace, kdy všechna malá detašovaná pracoviště v Praze byla označena za podhoubí kontrarevoluce, došlo i na likvidaci pražské pobočky VÚZT Brno. Nabídnuté převedení do mamutího podniku na hliněných nohou (Chirana Modřany) nebylo akceptovatelné. Náhoda pomohla k nástupu do oddělení geofyziky v podniku Geoindustria. Pracovní náplní byl servis geofyzikálních měřících přístrojů dovezených ze zemí za železnou oponou a vývoj nových měřících přístrojů. Nastupovala nová éra digitálních měřících přístrojů a doba digitálního záznamu a zpracování naměřených dat. Po „Sametovém třesku“

opouští po dohodě zaměstnání v Geoindustrii a zakládá svou vlastní firmu. Přichází zcela frenetické pracovní období. Po několika letech začíná na radioamatérské závodění zase zbývat více času a i prostředků. V roce 1994 uzrává těžké rozhodnutí, dochází ke změně volací značky. V závodech se začíná objevovat OK1RF a je poznat, že to s kratší značkou jde na CW rychleji. Vysílání z prvního QTH stanice OK1ALW v Soběslavi se po elektrifikaci železniční trati stalo hororovou záležitostí. Hladina průmyslového rušení a šumu v domečku stojícím jen 80 m od železniční trati prakticky zcela znemožnila poslech na krátkých vlnách. Náhoda pomohla najít nové QTH asi 18 km na východ od Soběslavi. S partou kamarádů z pražské klubové stanice OK1KNH, podobně postižených, začíná budování nového anténního vybavení koncipovaného pro radioamatérské závody. Pro závody nepoužitelná značka OK1KNH se rychle mění na OK1KRG. Tato klubová stanice se stává, v té době s nezbytnou podporou Svazarmu, reprezentační stanicí ČSSR,

kteří může v závodech používat krátkou volací značku OK5R. Nová doba přináší i nové možnosti, OK1RF je v roce 1995 aktivní pod volací značkou ZC4C z U. K. Base na Kypru. Spolu s OK1RI jsou první v kategorii mimoevropských stanic v celosvětovém závodě WAE Contest. Dosažený výsledek je dalších několik let i rekordem ve své kategorii. Jak jinak, než náhoda, přivádí Jirku, OK1RF, do Portugalska,

do země na jihu Evropy a na břehu Atlantického oceánu, kde jsou podmínky šíření rádiových vln na krátkovlnných radioamatérských pásmech z celé Evropy snad nejlepší. S pomocí Jirky, OK2RZ, se podaří najít místo a možnost instalovat v jižním Portugalsku první jednoduché antény, samozřejmě určené pro radioamatérské závody na krátkých vlnách. Tak se nejdříve objevuje propůjčená volací značka CS7A. V roce 2006 je vydána portugalským telekomunikačním úřadem ANACOM licence s volací značkou CT1JLZ. Po nějaké době je vydáno ještě speciální povolení umožňující v závodech používat krátkou volací značku CS2C. Tato kapitola radioamatérského života přinesla Jirkovi, OK1RF, úspěchy, o kterých je možné ve střední Evropě jen snít. Zbývá ještě zmínit aktivity na VKV pásmech, především na pásmu 144 MHz. Nejdříve účast v Polních dnech, jen tak pro občasnou zábavu. Později vysílání a závody z upravené Š1203, napájení vysílacího zařízení z akumulátoru, postupně se počet akumulátorů začíná zvětšovat. Časem to dál akceleruje, ocelová buňka, dva nekotvené ocelové anténní stožáry přimontované k buňce, vše trvale nainstalováno na kótě Hůrka ve čtverci JN79KM, na závody se už vozí jen elektrocentrála. Volací značka

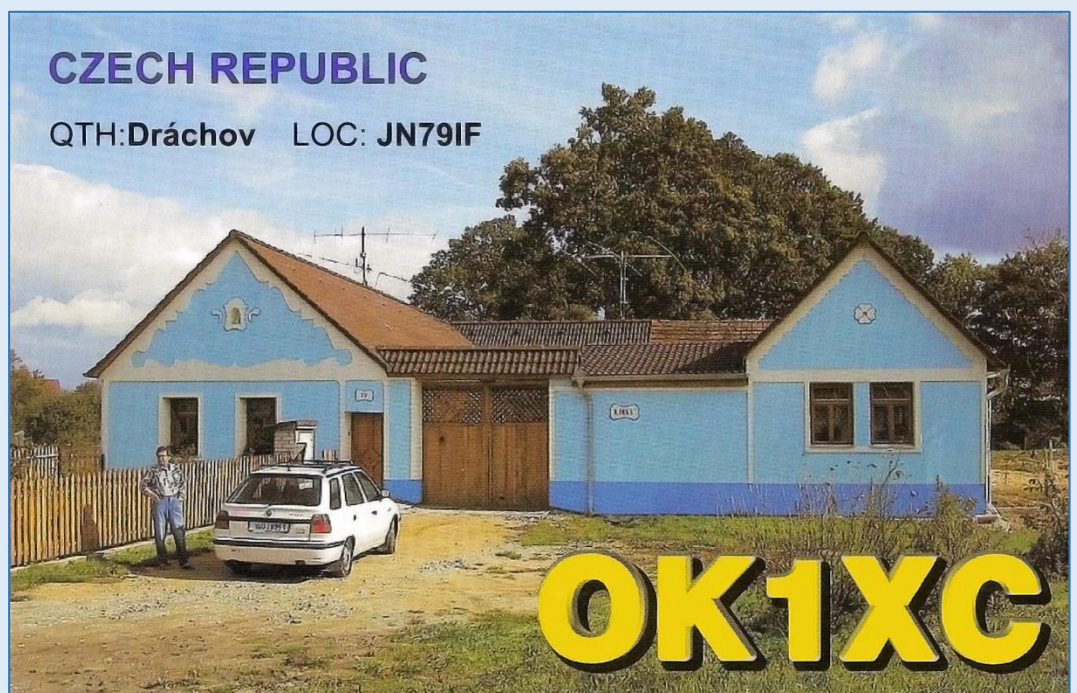

OK1RF se začíná objevovat na předních místech i v tabulkách VKV závodů. Průmyslové rušení a vysoká hladina šumu, to jsou faktory zcela limitující výsledky dosahované v závodech. I Portugalsko není těchto negativních dopadů industrializace ušetřeno. Nastává obdobná situace jako v Soběslavi, jen v trochu jiné podobě. Vysoká hladina průmyslového rušení začíná zcela pohlcovat slabé signály. Přichází těžké rozhodnutí, aktivitu na VKV dočasně ukončit. Veškeré vybavení instalované na Hůrce je demontováno a v současné době probíhá jeho znovuzrození na nové lokalitě v Portugalsku. Co říci o Jirkovi, OK1RF/CS2C, závěrem. V mládí propadl touze poslouchat slabé rádiové signály přicházející z celého světa, a v tomto HOBY soutěžit s ostatními účastníky podobného zaměření. Toto postižení, jak ukázal čas, je zřejmě neléčitelné.

OK1XC - Josef Mikšátko. Narodil jsem se v roce 1948 v obci Žišov u Veselí nad Lužnicí. Rodina bydlela v Příbrami, kde otec učil na středních školách matematiku a fyziku. Zajímal jsem se od mládí o elektrotechniku. V Příbrami bylo velice silné radioamatérské hnutí pod vedením Jardy Matouška, OK1BD. V roce 1959 jsem získal posluchačské číslo OK-7078 a v roce 1963 osvědčení radiového operátora v klubu OK1KPB. V roce 1963 jsem nastoupil studium na SPŠE v Praze a tam jsem působil v OK1KSP a v OK1KUC. V tomto období byly již vydávány OL koncese pro mládež, od srpna 1965 jsem vysílal pod značkou OL1ADZ. V osmnácti letech jsem složil zkoušky na OK a od té doby mám značku OK1XC. Po průmyslové škole jsem dva roky studoval na ČVUT a působil i na místní kolektivní stanici. Po absolvování vojenské služby jsem nastoupil do státní služby, kde jsem působil v oboru telekomunikací.

V rámci této služby jsem v letech 1985-1988 pracoval v Mongolsku, kde jsem získal koncesi nejprve JT0XC, a později, po reorganizaci amatérského místního hnutí, jsem byl na pásmech jako JT/OK1XC. V roce 1992 jsem působil v USA ve Washingtonu, kde v té době nebyla reciprocita, a

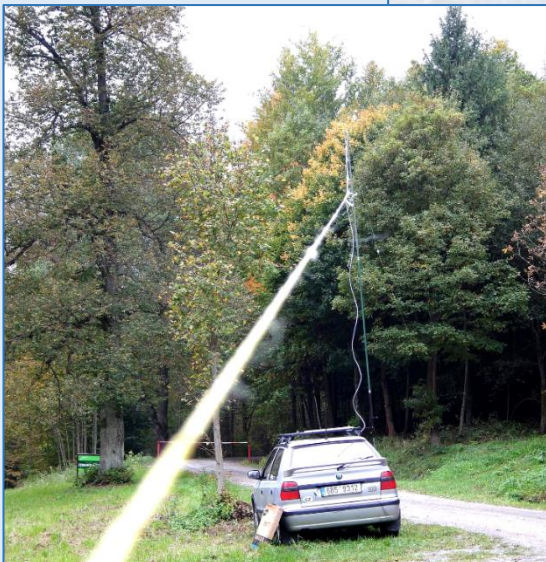
tak po složení zkoušek před komisí ARRL jsem dostal povolení jako KB3ASR a později jako N3RTX,

pod kterou při pobytu v USA vysílám dodnes. V roce 2001 jsem byl účastníkem expedice na Špicberky jako JW/OK1XC. V roce 2006 jsem uspořádal měsíční expedici do Mongolska k výročí osmi set let sjednocení mongolských kmenů Džingischánem a k padesáti letům navázání diplomatických vztahů s námi. Pro tuto expedici jsme získali speciální značku JT800OK. V roce 2014 jsem se zúčastnil expedice na ostrov Jersey pod klubovou značkou MJOICD a ve volných chvílích jsem vysílal jako MJ/OK1XC, MJ/OK1XC/m a též jako MJ/N3RTX/m. Posledních šestnáct let vysílám z malé obce Dráčov poblíž Soběslavi, kde se mi v současné době podařilo získat další dva mladé koncesionáře.

OK1APY - Petr Pick Narodil se v roce 1942, koncesi měl od roku 1965, v období normalizace mu byla zrušena, po roce 1989 si ji obnovil. K amatérskému vysílání jej přivedl Ivan, OK1PR, v době jeho vojenské základní služby v Písku a později v Táboře další Ivan, OK2MW, ve vojenském radioklubu OK1KUH. V Táboře se spřátelil s Tiborem, OK1AER, a s jeho

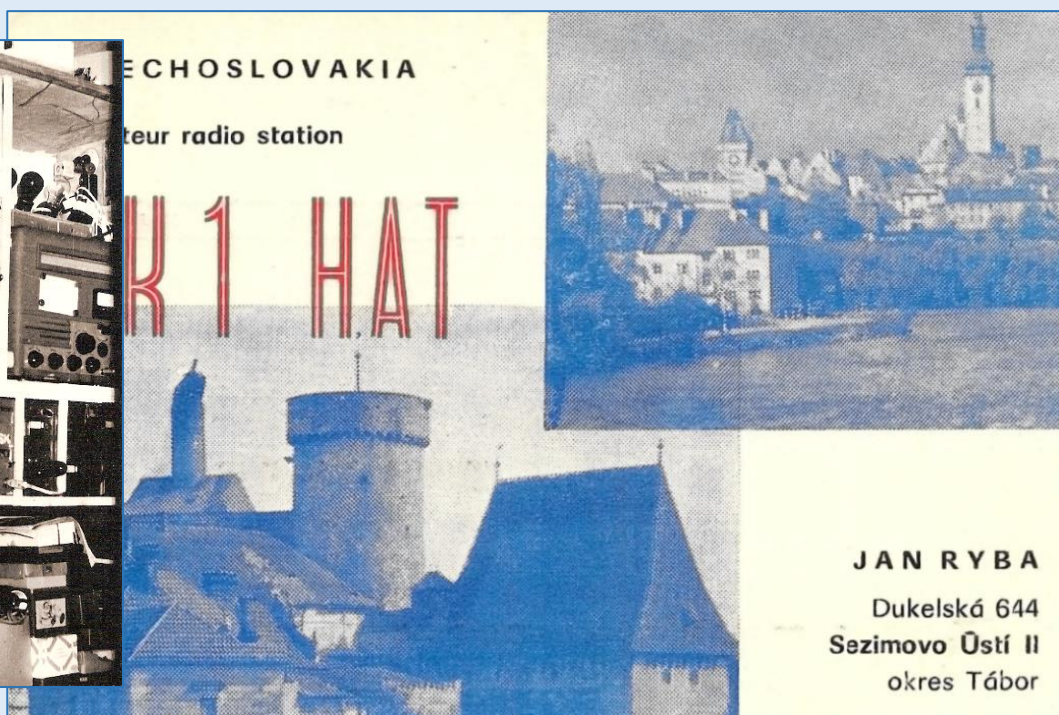
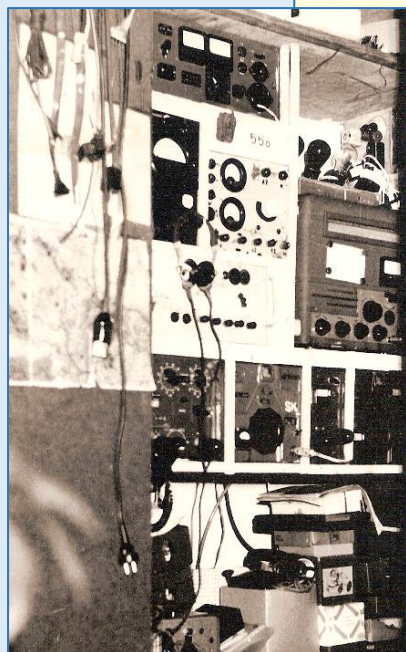

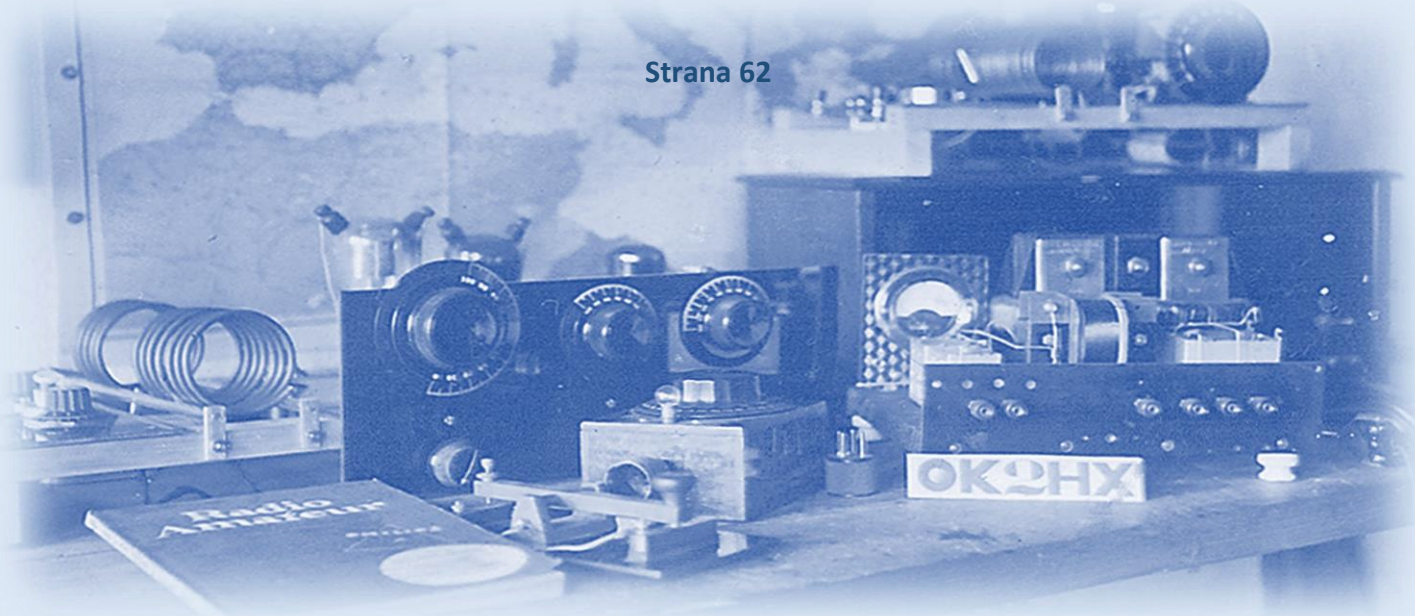
manželkou Olinkou, OK1CAM. Zde sloužil u spojovacího pluku jako rotný v další službě v letech 1964 až 1968, kdy odešel do civilu. Kromě činnosti v OK1KUH se zúčastnil v družstvu Středočeského vojenského okruhu celostátních soutěží RTO v Seči u Chrudimi, Letovicích, Hodoníně a Brně. Po odchodu do civilu pracoval v nemocnici a nyní jako důchodce pracuje ve firmě Tipsport, a.s., v Berouně. Věnuje se DXingu a podporuje přítelkyni OK2APY ve vysílání z chráněných lokalit v rámci OKFF, jak je vidět na obrázcích. Zařízení používá IC706MKIIG, IC746 s MFJ971 a MFJ904H a

antény W5GI, W3DZZ, Bazooku pro 10 m, HB9CV pro 2 m a DL7KM pro 70 cm, všechny domácí výroby. Vysílá převážně CW, ale také SSB, RTTY a BPSK.

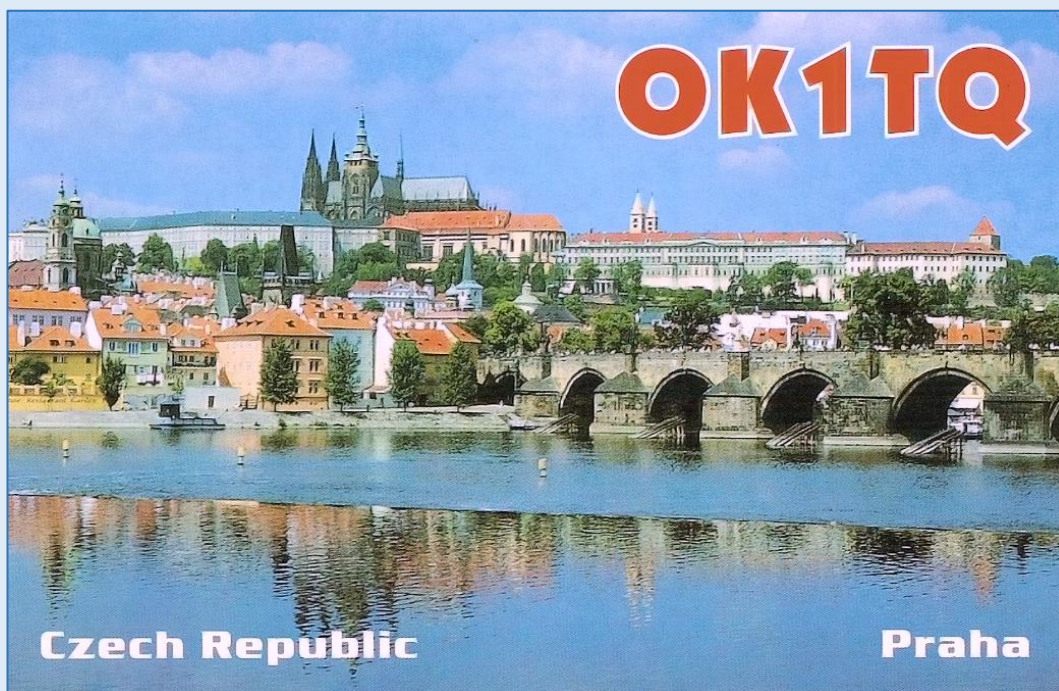
OK1HAT - Jan Ryba, Sezimovo Ústí, narodil se v roce 1933. Členem ČAV byl od roku 1950, koncesi získal v roce 1968. Zúčastnil se všech Polních dnů od roku 1968 s táborským radioklubem. Vysílal převážně na 80 m a v pásmu VKV. Na OV Svazarmu pracoval nejdříve jako výcvikový instruktor, v období 1969 až 1990 byl předsedou okresní rady radioamatérů v Táboře a 5 let byl v české ústřední radě radioamatérství za jihočeský kraj. Vyučil se mechanikem elektro - rádio ve firmě Pikhart v Táboře. V armádě absolvoval školení spojovacího mechanika. Krátce pracoval v Praze v Tesle Hloubětín ve vývoji a konstrukci. Od roku 1958 vykonával různé funkce u VB a od roku 1964 až do odchodu do důchodu v roce 1990 sloužil u policie v Táboře jako spojovací technik.

OK1TQ - Ing. Josef Mocsj, narodil se 2. 2. 1949 v Moča v okrese Komárno na Slovensku. Radiotechnikou se začal zabývat už na základní devítileté škole. V 15 letech dostal evidenční číslo rádiového posluchače **OK3-22206**. Na průmyslové škole strojnické v Komárně od druhého ročníku začal docházet na kolektivní stanici **OK3KGI** do Slovenských Loděnic. V roce 1967 se zúčastnil kurzu provozních operátorů v Nitře. V roce 1968 současně se získáním maturitního vysvědčení dostal i vlastní koncesi s volacím

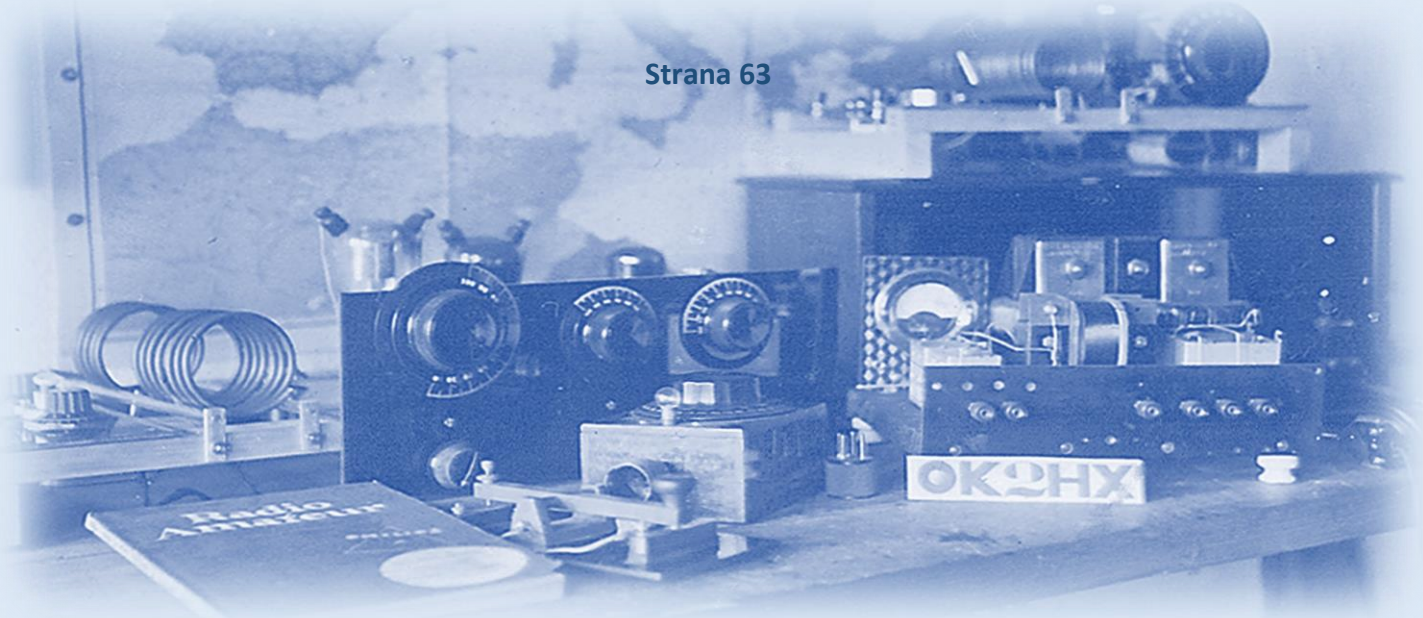
znakem **OK3TAR**.

Po absolvování střední školy nastoupil do Vyššího letectvého učiliště v Košicích. Radioamatérskou koncesi musel uvést do klidu. Po skončení letecké školy nastoupil do Bechyně jako pilot letounu MiG 21. V tomto období šlo radioamatérské vysílání do pozadí. K vysílání se vrátil aktivně až po získání vysokoškolského vzdělání na Vojenské

akademii v roce 1978. Na začátku vysílal pod značkou kolektivní stanice OK1KUH. Po obnovení provozní praxe na kolektivní stanici znova zažádal o vydání soukromé koncese. Od roku 1979 se opět začala objevovat značka OK1TAR na radioamatérských pásmech. K vysílání používal zařízení domácí výroby Atlas a UW3DI. V roce 1990 musel za prací do Staré Boleslavi a v roce 1992 do Prahy. V roce 1993 se přestěhoval do Prahy 8 - Čimic. Z Čimic pak vysílal 10 let. Vzhledem k omezenému prostoru panelákového bytu si pořídil tcvr IC706MkII. Od roku 1998 používá volací značku OK1TQ. Od roku 2004 žije v Kostelci nad Labem v rodinném domku. Ani v tomto prostředí nevlastní směrové antény. K vysílání na krátkých vlnách využívá zařízení TS-930S. Při amatérské činnosti využívá všechny povolené druhy provozu na krátkých vlnách. VKV a UKV pásma využívá okrajově.

OK1IKM - Milan Koryčánek Narodil jsem se v roce 1938 na moravském Slovácku, nedaleko Uherského Hradiště. Na střední škole jsem měl dobrého učitele fyziky. Partu kluků, kteří čekali na vlak, zaměstnával

v kabinetu. Začali jsme provádět pokusy s krystalkami. Nedaleko byl vysílač Topolná, který vysílal na dlouhých vlnách, a tak hrálo všechno, snad i okapy. Po válce nebylo na vsi moc radiopřijímačů. V té době se dala sehnat sluchátka i nějaké elektronky. Dnes si nedovede nikdo představit, jakou radost jsme udělali rodičům, když naše

sluchátka na talíři hrálo. Do učení jsem chtěl jít na radioopraváře, ale osud rozhodl jinak. Nastoupil jsem do hornického učiliště v Opavě na důlního zámečnicka. Tam byl opět vychovatel, který se s nadšením věnoval výchově žáků v radiokroužku. V prvním ročníku jsem postavil dvoulampovku Sonoreta a později superhet ze stavebnice Super 254. Bylo jasné, že to bude můj koníček na celý život. Po vyučení jsem nastoupil do nově vznikajícího závodu ve Kdyni u Domažlic. Našel jsem si kamaráda, opraváře rádií, který jezdil do radioklubu OK1KDO v Domažlicích. Protože bylo v podniku několik zájemců o radioamatérskou činnost, založili jsme kroužek a získali koncesi se značkou OK1KNF. Jako nejmladší jsem dostal na starost výcvik dětí v radiokroužku. Několik z nich časem získalo vlastní koncese pro vysílání. Jako konstruktér textilních strojů jsem jezdil po podnicích, se kterými jsme spolupracovali. Díky tomu jsem se později přestěhoval do Sezimova Ústí u Tábora. Zúčastňoval jsem se tam různých soutěží a závodů s radioklubem OK1KKU, který vedl OK1SJ. V roce 1962 jsem dostal přidělené číslo radiového posluchače OK1-12402. Osvědčení radiového operátora kolektivní stanice jsem získal v roce 1963 a koncesi se značkou OK1IKM v roce 1969. Značku jsem před několika lety neobnovil ze zdravotních důvodů.

CZECH REPUBLIC

OK1IKM

MILAN KORYČÁNEK
Táborská 37
391 01 SEZIMOVO ÚSTÍ

WAZ 15
ITU 28

OKR CTA
LOC JN79IJ

CFM QSO WITH

DATE	UTC	MHz	RST	2-WAY	REMARKS

PSE TNX QSL via Bureau,
Box 69, 113 27 PRAHA 1 or direct

73

Tisk: TYPOSTUDIO K Píseň 019/522116

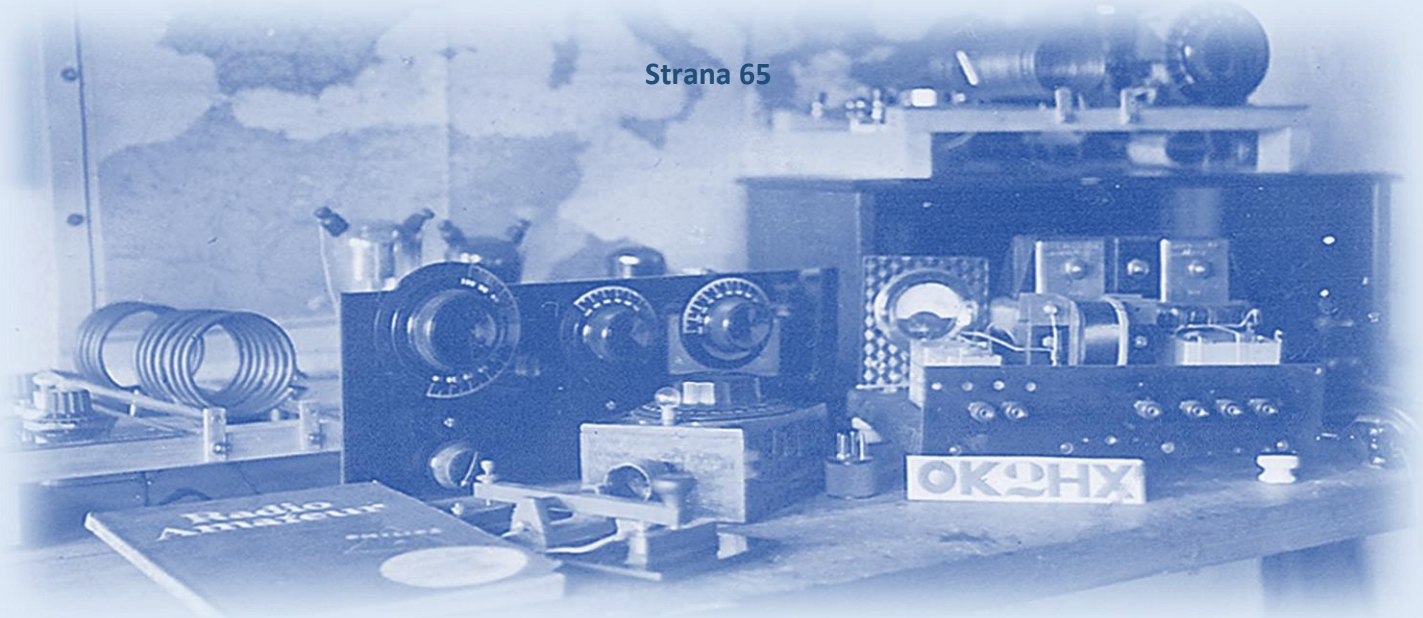
OK1HBO - Josef Dutka, narodil se 13. 10. 1941 v Radimovicích u Želce slovenským rodičům, kteří se během války odstěhovali na Slovensko a malého Pepu ponechali u kmotra v Čechách. Po ukončení základního vzdělání v Táboře nastoupil do učebního poměru v Broumově. V této době už projevoval velký zájem o rozvíjející se techniku, zkonstruoval různá rádia i ozvučení v kapele, kde později hrál na bicí. Základní vojenskou službu prožil v Prostějově jako parašutista a radista. Koncesi získal **v roce 1969**. Byl aktivním členem táborského radioklubu OK1KTA, zúčastňoval se Polních dnů a dalších radioamatérských soutěží.

Současně jako radioamatér s koncesí pro vysílání vedl v Táboře kroužky mladých radioamatérů na radiostanicích vlastní výroby. Léta pracoval u profesionálních hasičů, kde navíc prováděl servis rádiových přístrojů. S přibývajícím věkem si pořídil radiostanice YAESU FT-450, FT-950, a FT-1000 MP Mark-V, včetně přídatných

zařízení. Vysílal zejména módem PSK-31 a získal mnoho diplomů a ocenění od zahraničních radioamatérských klubů. V posledních letech života si oblíbil vysílání z hradů, zámků a zřícenin. Vysílal a rozdával body z asi 40 lokalit a tím umožnil radioamatérům získat diplom „Hrady a zámky České republiky“. Česká televize natočila s Pepíkem, OK1HBO/P, krátký klip při vysílání z Javorové skály u příležitosti otevření bývalé poštovny přemístěné ze Sněžky. Podlehl doma zákeřné nemoci dne 31. 8. 2011 ve věku nedožitých 70 let.

OK1PFH - Jan Drlík, narodil se 27. 7. 1953 v Brně. Bydlel ve Velaticích u Brna. K radioamatérskému sportu ho přivedl francouzský film "Kdyby všichni chlapi světa...", který viděl v kině, snad v roce 1963. Příběh o záchraně nemocné posádky námořní lodi LUTÉCE plující ve Středozezemním moři pomocí radioamatérů, v něm zanechal nesmazatelný dojem. Rozhodl se, že se stane radioamatérem. A nejen to, bude radiotelegrafistou na námořních lodích. Začal se usilovně zajímat o radiotechniku. V domácí knihovně našel knihu C. G. Borisova "Mladý radioamatér" (Naše vojsko 1953). Z vraků rádiových přijímačů a z dostupných součástek na trhu stavěl jednoduchá přijímací zařízení. Začal cvičit příjem a vysílání morse s použitím

provizorního home-made klíče a bzučáku. Zároveň jako samouk studoval angličtinu. V roce 1968 nastoupil do učebního poměru v n. p. TESLA Brno jako mechanik elektronických zařízení. Zde se seznámil s Otakarem Halašem, OK 2 BRR, vedoucím operátorem kolektivní stanice OK2KTB pracující z budovy n. p. TESLA

Brno, a postupem času s dalšími členy této kolektivky. Stal se členem Svazarmu a bylo mu jako rádiovému posluchači přiděleno číslo 18603. Získal přijímač EL10, postavil si jednoduchý konvertor na 80 m a 20 m. Připravoval se na získání koncese a zároveň ke státním zkouškám na federálním ministerstvu spojů. Při setkáních brněnských radioamatérů

CZECH AMATEUR RADIO STATION

OK 1 PFH

PORTABLE
 MOBILE

**WAZ 15
ITU 28**

Jan Drlík
Hlavatého 622
149 00 Praha 4

District: APD **Ant: Vy 73**
Locator: JO 70 CA **Rig:**

TO RADIO	CONFIRMING QSO						
	DAY	MONTH	YEAR	UTC	MHz	RST	MODE

Remarks:
TNX QSO - PSE QSL via bureau, BOX 69, I I3 27 Praha I or direct

se seznámil s Liborem Berkou, OK4PEN /MM, který působil jako radiodůstojník na lodích Československé námořní plavby. Od něho získal mnoho důležitých poznatků a informací pro státní zkoušky. Darovaný komunikační přijímač Lambda 4 mu otevřel cestu do království lodního rádiového spojení. V roce 1971 získal koncesi, byla mu přidělena volací značka OK2PFH. Do nástupu vojenské základní služby v roce 1972 vysílal CW na 80 m pásmu s použitím jednoduchého TX s výkonem 25 W. Po ukončení základní vojenské služby došlo v jeho životě k zásadním změnám, oženil se a založil rodinu. Stal se vojákem z povolání a působil jako instruktor speciálního rádiového spojení u paradiverzních jednotek zvláštního určení ČSLA. Svoji snahu stát se radiotelegrafistou u Československé námořní plavby zúročil úspěšným složením státní zkoušky v roce 1976. Získal Vysvědčení radiotelegrafisty 2. třídy. Tento mezinárodně platný certifikát ho

opravňoval vykonávat tuto službu na všech námořních lodích a pobřežních stanicích světa. V letech 1977 - 1982 působil v rámci ČSLA na ZVO Tábor. Zde se seznámil s Lacem Polákem, OK1CIJ (OK1AD) a dalšími tábořskými hamy. V rámci svých časových možností pracoval na kolektivní stanici OK1KTA. V roce 1982 byl převelen ze ZVO Tábor do Prahy. Zde, v místě svého bydliště v Praze 4 na Jižním městě, se podílel společně s dalšími radioamatéry na založení kolektivní stanice OK1KIQ při Domu pionýrů a mládeže. Podílel se na výchově a přípravě mladých adeptů pro radioamatérský sport. Aktivně se zúčastňoval akcí k propagaci radioamatérského sportu při ukázkách radiového spojení na různých společenských akcích, kterých se radioklub zúčastňoval a kde prezentoval svoji činnost. V současné době žije v Praze, stále se radioamatérskému sportu věnuje. Preferuje DX, používá zařízení ICOM IC 725A a jednoduchý GP.

OK1AYU - Ing. Petr Draxler Narodil jsem se v roce 1957 v rodině zvěrolékaře a úřednice, takže záliba v elektronice a amatérském rádiu se mi podle všech předpokladů měla obloukem vyhnout. Kde se stala chyba, dnes už těžko zjistíme, ale určitě se na mně podepsaly oblíbené stavebnice Merkur Elektro, tehdy cenově dostupné elektrické vláčky a později dvě nepřekonatelné knihy Zdeňka Škody. Papírového elektrikáře mi koupili rodiče někdy k desátým narozeninám a jistě toho pak mnohokrát litovali - nastříhané papíry a staniol se staly každodenním koloritem našeho bytu, o skvrnách od Kanagomu na nábytku ani nemluvě. Nicméně konstrukce jako papírová lampička, tlačítko či vypínač, opravdu fungovaly, a byl jsem chycen... Někdy v roce 1968 vyšel Šolim, já a tranzistory - dodnes považovaný za kultovní knihu mé radioamatérské generace. Kniha je to upovídáná a je v ní poměrně málo praktických návodů - jenže právě proto mám tuhle knížku dodnes tak rád. Časté inzeráty v rubrice Bazar na paketu mě utvrzují v tom, že zdaleka nejsem sám :-). Použitá konstrukční technika byla opět značně neortodoxní - součástky se spojovaly pomocí šroubků na prkénku. Zejména k tranzistorům to bylo dost necitlivé a občas nějaká ta noha upadla. Ale postavil jsem si takhle řadu zařízení včetně rádia, které hrálo na ferritovou anténu. Také uhlíkový mikrofon a zesilovač - račte se [pokochat](#)... Klukovská touha mít vysílačku a vysílat si s kamarády mě v deváté třídě přivedla do radioklubu OK1KTA. (Mobily měly asi tak 20 let před datem narození a CB u nás naštěstí bylo zakázáno :-). Tam se nás sešlo asi pět podobných a přes zimu si nás vzal do parády Pepík, OK1HBO. Bez jakýchkoliv diskusí jsme se všichni naučili CW, složili zkoušky a v prosinci 1972 jsem vyrazil na pásmo pod značkou OL2AQM. Poslouchal jsem tehdy na přijímač R3. Byla to tvrdá škola, ale později se mi moc hodila. Současnou značku jsem získal v roce 1975. O rok později jsem odešel studovat do Prahy a v radioamatérském hobby nastala menší přestávka. Občas jsem se sice na pásmu vyskytl, ale spíše jsem se v té době věnoval jiným zálibám. Kromě veslování jsem se začal toulat po horách a nějaký čas se věnoval i speleologii. Všude jsem našel dobré přátele, kteří mě provázejí dodnes. Zařízení se postupně vyvíjelo s duchem doby. Za dob studií jsem postavil nový vysílač a koupil EL10. Prvním DXem byl EP2IA na 80 m - byl to Roger, G3SXW, kterého jsem od té doby dělal mnohokrát z různých koutů zeměkoule a považuji ho společně s G3TXF za bezkonkurenčně nejlepší expediční operátory na světě. Dlouho jsem vyznával home made zařízení. Kentaura a KV transvertor jsem dotáhl do podoby, která po radiové stránce moc nekulhala za komerčními TRXy. Jenže pak se mi po jedné burze ve Friedrichshafenu na stole objevila TS830ka a

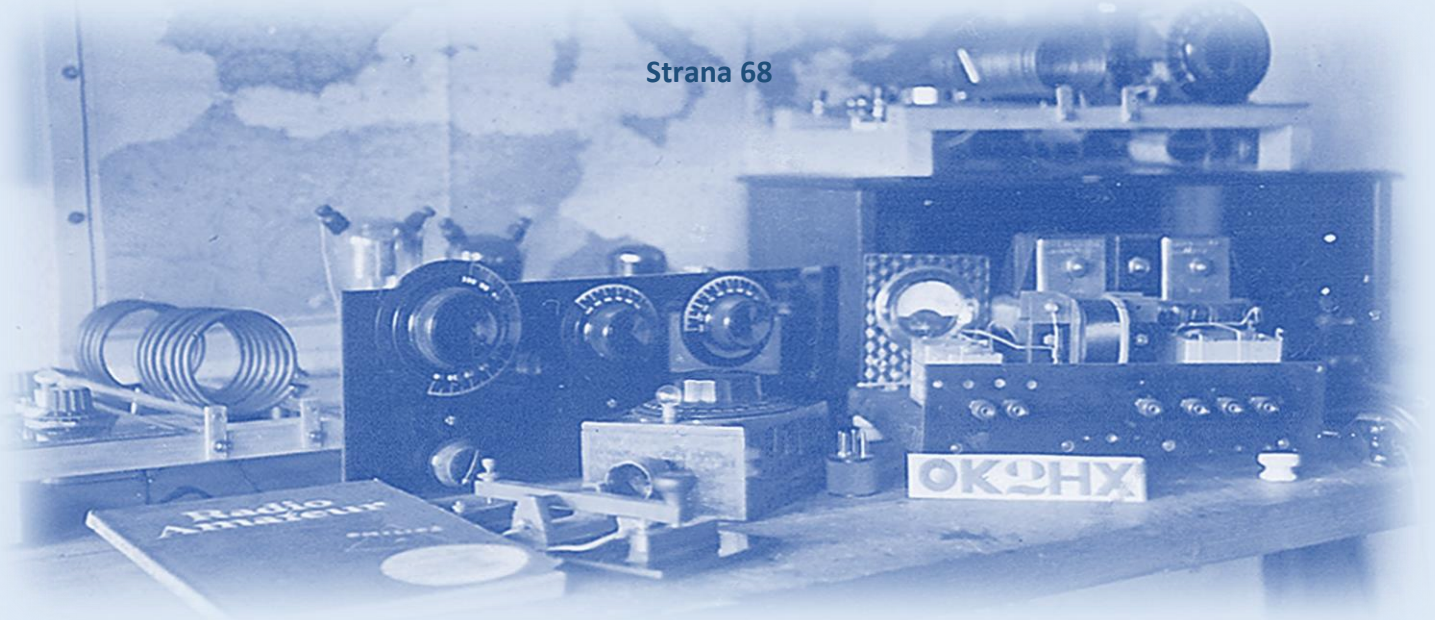

krátce na to TS850ka, kterou používám dodnes. Má konstrukční činnost se přesunula na PR a 23 cm a silně ochabla. Pak to šlo docela rychle. Přikoupil jsem si vertikál AP8 a v období slunečního maxima si užíval

rychle přibývajících zemí. Dotáhl jsem to na počet něco přes 270, což je obecně hranice, kdy nové země začnou přibývat už docela pomalu. Většina těch chybějících je totiž někde v Pacifiku, nebo na lokalitách obsazených jen v době expedic. Další cesta vzhůru by patrně vedla přes kilowattové koncové stupně, zahrádku zhyzděnou stožáry,

nákladné antény a rotátory... Udělal jsem něco úplně jiného. Řečeno slovy [Joži Fera](#) - vrátil jsem se na radioamatérské stromy. Vysedávat v hamshacku a vyvolávat DXy mě totiž začalo nudit. Kdo si alespoň občas poslechne tu hrůzu, co se na kmitočtech expedic děje, určitě ví proč. O závodech ani nemluvě - zejména těch na VKV a v blízkosti našich multikilowattových bijců... Tak jsem si začal brát různá QRP zařízení na své toulky do přírody a ejhle - tady radost z amatérského vysílání ještě neumřela. Místo odosobněných fifty-najn si tu lze s protistanicí i normálně lidsky popovídat a sdílet radost z mnohdy kuriózních spojení. Třeba T91DNO udělaná ze Slovenska na bimbající se FT290ku s prutovou anténou a necelými 2 W výkonu. Pravda, musel jsem kvůli tomu vylézt do výšky asi 1100 m. Vysílání z cest mě začalo natolik bavit, že jsem si nechal vytisknout i speciální cestovní a QRP lístky. A po první [radioamatérské cykloexpedici](#) v mé výbavě logicky přibyla FT817ka. Už se se mnou podívala do několika cizích zemí, na dvoutisícové hory, mrzla se mnou v desetistupňových mrazech na běžkách a přinesla mi spoustu radosti. Vyznavačům hesel o životě příliš krátkém pro QRP doporučuji podívat se na věc i z druhé strany. „Špičkový“ amatér se totiž od průměrného liší jen počtem krabic s kveslemi, které po něm jednou pozůstalí vyhodí do popelnice...

OK1HCA - Alois Mareš, Ratibořice u Tábora, narodil se v roce 1945, koncesi má od roku 1974. Vysílal převážně na krátkých vlnách. Po onemocnění, při kterém přišel o zrak, se věnuje alespoň poslouchání radioamatérů.

Pracoval jako řidič a v posledních letech byl zaměstnán jako garážmistr u cirkusu, se kterým projezdil celou Evropu včetně značné části Ruska. Na obrázku je ve svém HAM SHACKU v pečovatelském domě v Ratibořských Horách.

OK1DXL - Jiří Karoch, Bechyně, narodil se v roce 1939. S vysíláním začal v roce 1957 jako RO

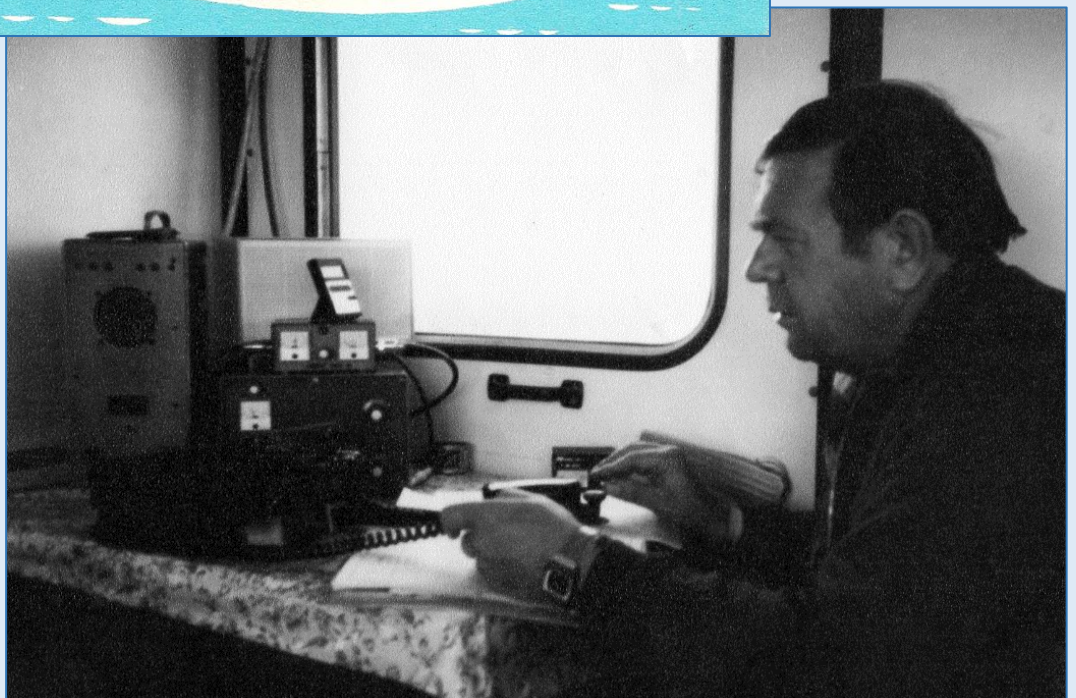
na OK3KAS. Do bechyňského radio-klubu OK1KUH jej přivedl ex OK1QY. S radioklubem se zúčastňoval VKV provozních aktivů a polních dnů. Koncesi získal v roce 1977, nejraději vysílal CW. V období 1982 až 1984 pracoval jako expert pro radiové a radiolokační vybavení letounů L-39 v Libyi. V armádě získal třídnost „Mistr“ a

CZECH REPUBLIC
QTH BECHYNĚ - LOC JN 79 FG

OK1DXL

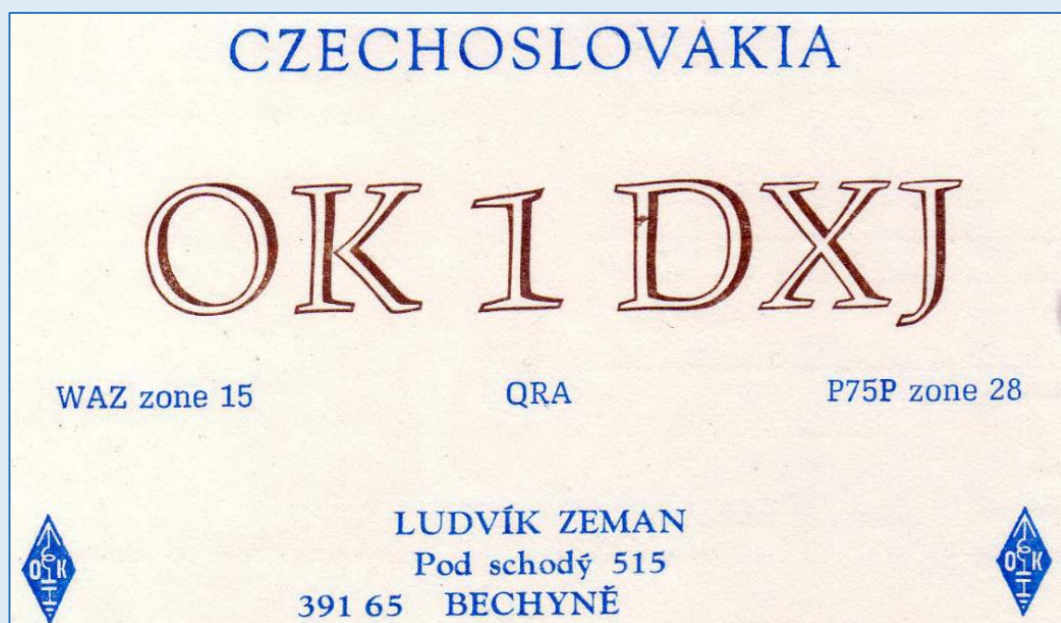
Jiří KAROCH
Obránců míru 615
391 65 Bechyně

dělal tam technika pro palubní radio-stanice, později byl vedoucím skupiny pro výcvik na letec-kých trenažérech.

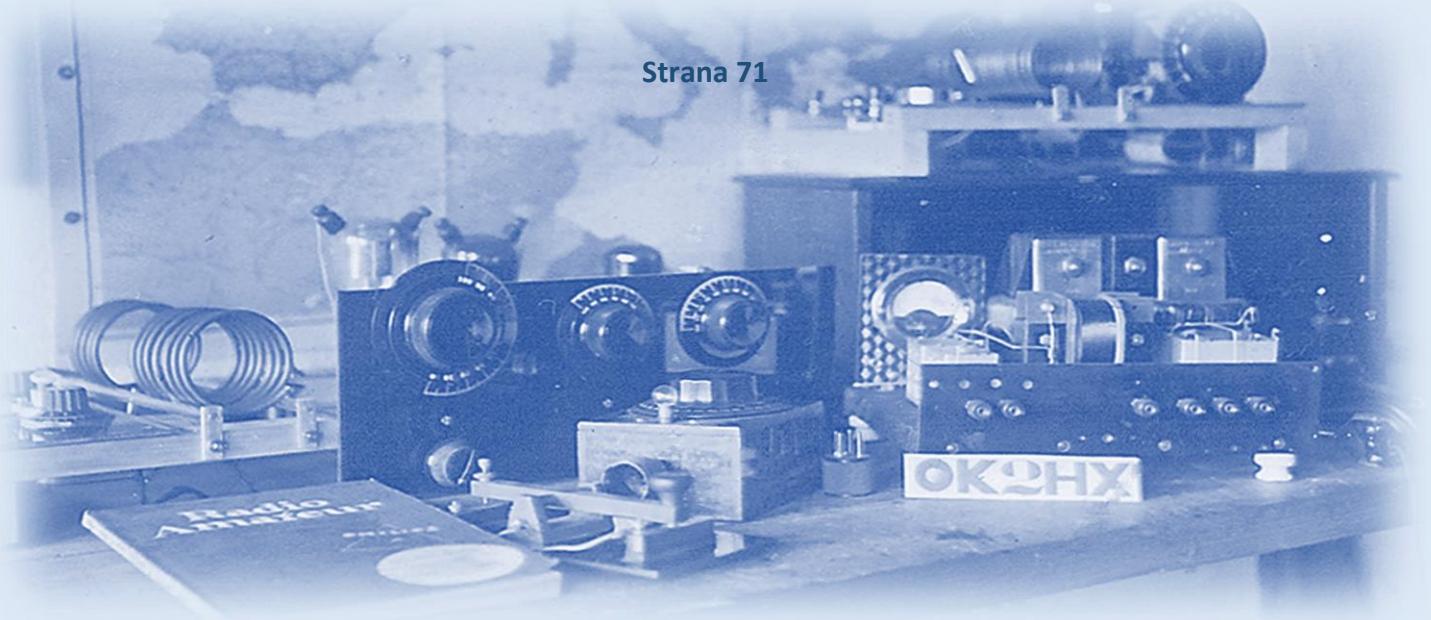
OK1DXJ - Ludvík Zeman, Bechyně, narodil se v roce 1943. Členem RK OK1KUH je od roku 1965 a

aktivně se zúčastňoval všech klubových akcí. Byl členem okresní a krajské sekce rádia. Začínal jako radiový posluchač, koncesi třídy „C“ získal v roce 1978 a třídu „B“ má od roku 1980. Vysílal jak na KV, tak i na VKV. Dlouhodobě pracoval jako řidič s oprávněním třídy „C“ a „D“, později byl zaměstnán jako údržbář - technik

v Kulturním domě v Bechyni, odkud odešel do důchodu.

OK1DXD - Tomáš Krejča Moje začátky se datují někdy do roku 1975, kdy jsem v páté třídě ZŠ začal navštěvovat radiokroužek v českobudějovickém domě pionýrů. Na stejné chodbě byla i vysílací místnost OK1KVV, kde jsem se mohl prvně seznámit s radioamatérským provozem. Radiokroužky a RK vedl Jarda, OK1AOU, kterému patří můj dík za nasměrování k životnímu koníčku. V roce 1977 jsem získal OL koncesi se značkou OL2AXW, ale než jsem si postavil provozuschopné zařízení (tehdy ještě obvyklý audion a elektronkový TX), tak uběhl rok, takže první QSO v LOGu mám až 10. 11. 1978. Vysílal jsem z chaty, kterou měl můj otec na Lipně. Vysílání z paneláku bylo spojené s rušením TV a dohady se sousedy, takže moc spojení jsem doma nikdy neudělal. Značku OK1DXD jsem dostal až v roce 1985, zřejmě se protáhlo v té době obvyklé prověřování občanské spolehlivosti, ale vzhledem ke studiím na VŠ a zájmům o digitální techniku jsem se pak už vysílání moc nevěnoval. Radioamatérský „restart“ proběhl až na vojně, kterou jsem v roce 1988 absolvoval v Táboře, a kroky na mé první vycházce vedly na „Stadion“, kde tehdy sídlila místní kolektivka OK1KTA. V té době se zde scházeli radioamatéři z Tábora a blízkého okolí. V kolektivce bylo KV zařízení a na střeše KV YAGI z pro dukce Radiotechniky, a dalo se od tam tzv. „zavrzat“. Dole pod místností s kolektivkou byl bufet, kde se po klubovém dni pak probíralo vše možné, a rád na tu dobu pořád vzpomínám. Nezapomenutelné jsou pro mne i VKV PD na blízké kopci Pohnání. Ten první, ještě strávený v modrých vojenských teplácích, a ten další - první porevoluční, s obytnou Ávií zvanou „Cromwell“, která krátce před tím absolvovala jízdu na první setkání ve Friedrichshaffenu, kde byla v té době jistě atrakcí. V roce

2003 jsem se zapojil do činnosti v radioklubu OK1KEO v Praze Dolních Počernicích. RK je na kraji města, klubovna byla postavená v akci „Z“ v roce 1951 a potřebovala už větší opravy, a také se zde podařilo postavit malý stožár s tribanderem. Odjel jsem z OK1KEO hodně KV závodů a chodilo to tam docela hezky. Bohužel, aktivita RK (podobně, jako mnoha dalších) upadá a soustřeďuje se v podstatě jen na každoroční výjezd členů RK a příznivců na VKV PD. Od roku 2006 vysílám z nového QTH Klokočná u Říčán, kde mám

konečně dost prostoru pro realizaci antén, a také jsem se zbavil městského QRM. Vyzkoušel jsem všechna pásma od 1.8 MHz po 432 MHz, a v poslední době jsem se zaměřil na lov DXů na 1.8 MHz, kde se mi podařilo získat diplomy 160 M WAZ a 160M DXCC. Kromě uvedených diplomů jsem získal ještě obtížné diplomy 5B DXCC a 5B

Czech Republic Amateur Radio Station

OK1DXD

WAZ: 15, ITU: 28

To: **OK1AD**

Date: 10-XII-00 UTC: 7:14

RS(T): 59 Mode: LSB

At Freq: 3.775 MHz

PSE QSL * VY 73 de Tom!

LOC:

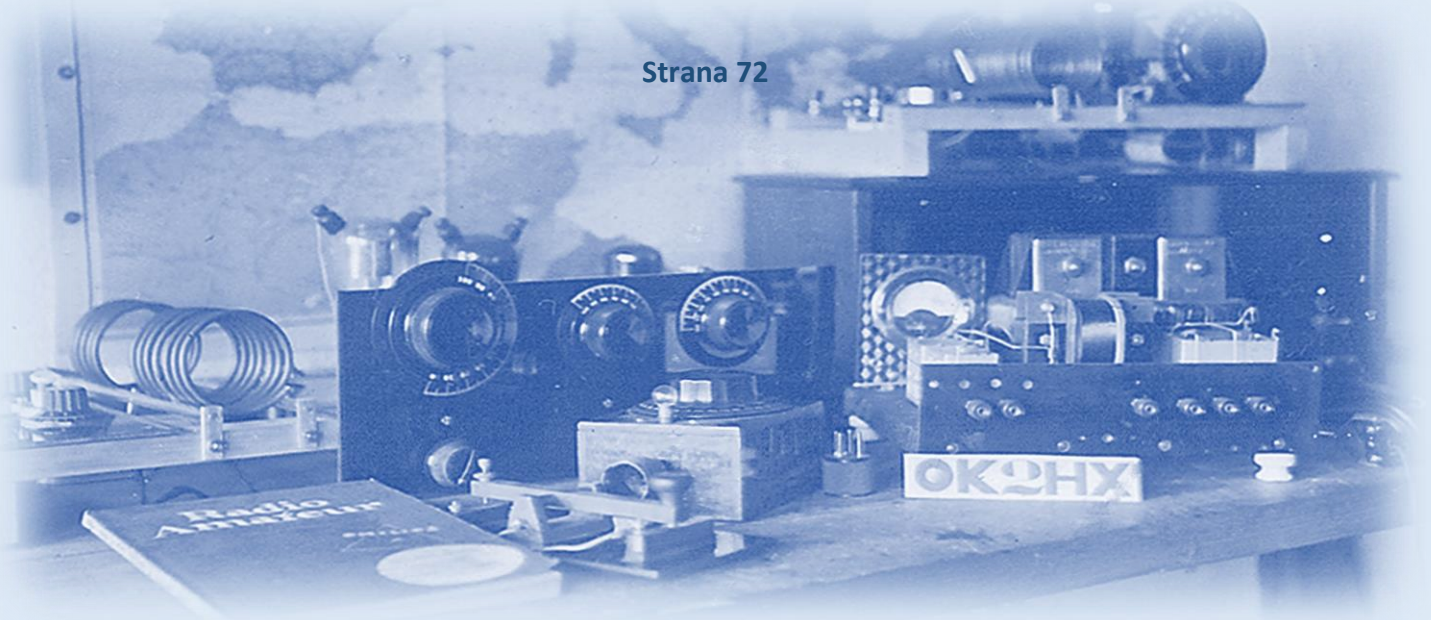
CALL	DATE	MODE	REMARKS

QSL PSE/TNX via C.R.C., P.O.Box 69, 113 27 Praha 1, Czech Republic, or direct:

OP: Tomáš Krejča, Africká 28, 160 00 Praha 6, Czech Republic

WAZ. Oblíbil jsem si také pásmo 50 MHz a postavil transvertor na 70 MHz, takže letos jsem objevil i toto experimentální pásmo. Vysílám na home made antény.

OK1DQT - Jirka Švarc Narodil jsem se v roce 1964. Svoje první radioamatérské krůčky jsem uskutečnil v říčanském radioklubu OK1KRI. Nejprve na ZŠ, kde jsem se přihlásil do radiokroužku, který vedl Pepík, OK1FBK. Začalo se hned s chytáním morčat. Po Pepíkovi kroužek vedl Milan, OK1DMP, a díky němu se ze mě stal radiový posluchač. Milan vyvinul a postavil přímospěšující RX, který jsme si pak půjčovali domů. Když můj táta viděl, jak mě nadchlo kroucení knoflíkem a poslouchání na pásmech, navrhl mi, abych se Milana zeptal, kolik by to stálo a jestli by mi to rádio prodal. Tak jsem se stal majitelem prvního aparátu. Moje RP číslo je OK1 22869. 1. 3. 1980 jsem složil zkoušku operátora amatérské radiové stanice ve třídě C a zároveň zkoušky pro OL. Nepamatuji se, kdy koncese přišla, ale první QSO pod značkou OL1BBR jsem udělal 30. 8. 1980 na 160 m s OL3AXS. Se zařízením zase pomohl Milan, OK1DMP. Půjčil mi svůj OL TX (VFO-BA-BU-PA 4W!). Poslouchal jsem na R4, US9 a později se mi podařilo sehnat MWeC. Hned od začátku jsem měl zájem a úctu k DX provozu. S těmi 4 W se mi povedlo udělat K2GNC, nějakou UA9 stanicí a 5Z4CS.

Jako správný OL jsem ke sklonku platnosti koncese postavil PA s jednou elektronkou GU50, která dávala asi 70 W. QSO s VK6HD, NP4A a KV4FZ zůstávají dodnes v mé paměti. 12. 5. 1983 jsem oslavil 18 let a skončila mi OL koncese. Za ty necelé 3 roky jsem navázal skoro 3800 QSO. 1. 1. 1984 jsem udělal první

QSO pod značkou OK1DQT. Po vyučení kuchařem číšníkem jsem pak maturoval na hotelové škole v Klánovicích. Díky studiu a internátu v Praze jsem skoro každou středu odpoledne trávil v Bráníku na QSL službě, kde jsem pomáhal třídit. Po maturitě jsem byl na jaře v roce 1985 odveden na vojnu do Tábora do „Tabačky“ ke spojovacímu pra-

ITU : 28 ~~CZECHOSLOVAKIA~~ WAZ:15

OK 1 DQT DXCC 160m
329
WAC 1,8 MHz

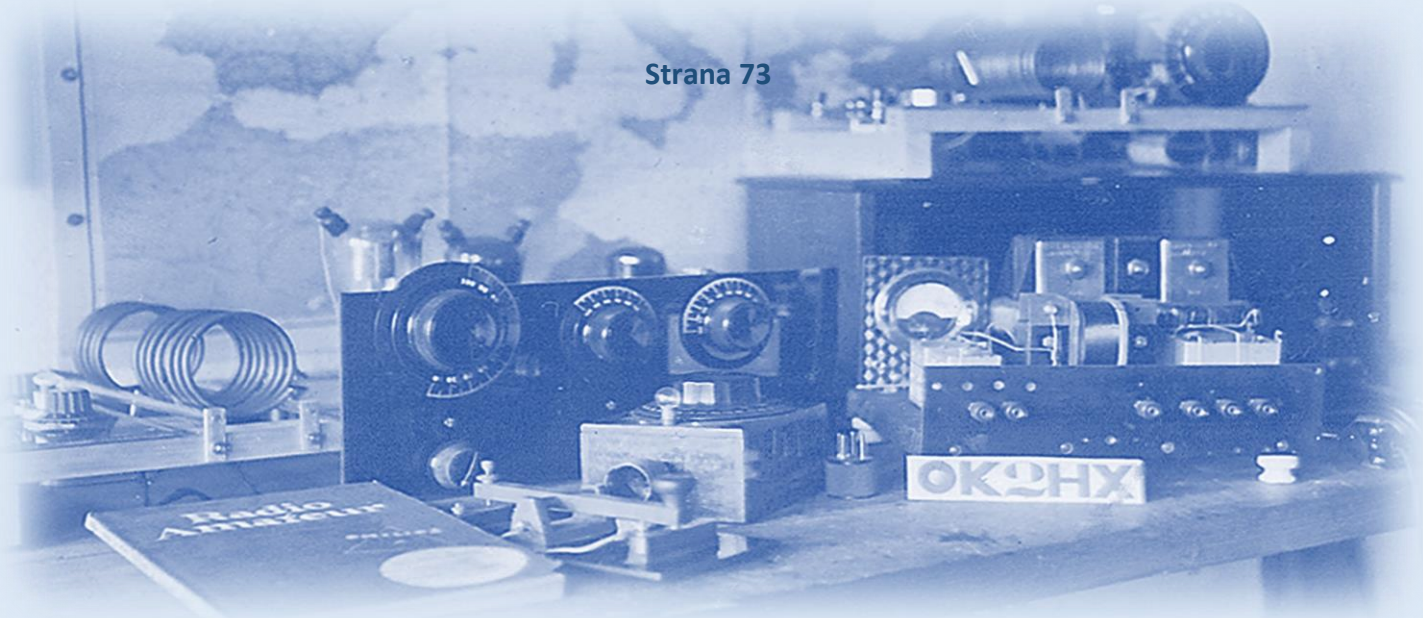
QTH ŘÍČANY, JN 79 IX
QTH / p: **ONE-SIXTY**

TO RADIO	DATE	UTC	MHz	RST	2 - way
OK1AD	28. JAN 1994	23.22	1.8	599	ew

TVX
QSL VIA
CRC, POST BOX 69
113 27 PRAHA 1

73! *finhu* or direct: JIŘÍ ŠVARC
Dukelská 1465
251 01 ŘÍČANY

poru. Nejprve jako kuchař, ale hned po pár dnech jsem byl převeden do čtyř PVS jako radista. Prvního tábořského amatéra jsem potkal hned v kasárnách. Byl to Tibor, OK1AER, který mě později přivedl na „Zimák“ do QTH OK1KTA. Tady mi bylo moc dobře. Skvělí lidé: pan Draxler, OK1AYU, pan Červenka, OK1DCK, pan Pejchal, OK1AKD (nyní OK1AK), pan Janoušek, OK1DZJ. To oslovení pane a příjmení patřilo ke koloritu čtvrtěčnických setkání v klubu. Laco, OK1AD, byl v té době v Moskvě, potkali jsme se při OK-DX Contestu, když přijel na dovolenou. Myslím, že Vlasta, OK1AK, zařídil, abych dostal stálou vycházku. Tak jsem mohl vždy ve čtvrtek opustit kasárna. Vybavení v radioklubu bylo na tu dobu výborné. Otava + PA 4x RE025, Třinec + R310. Na střeše 3el. Yagi na 20 m a šikmý Delta Loop vyladěný na 160 m, který se pak anténním dílem od Třince ladil i na ostatní pásma. Nezapomenu na Testy 160, během tří 20 minutových etap se QSO dala opakovat, takže se dalo dosahovat vysokých počtů spojení. Ze začátku mě při tom počtu QSO a délce kódu prudilo pořád hledat tužku po stole. Tak jsem si řekl, že těch „Testů“ využiji k tomu, abych se naučil klíčovat druhou rukou. Elektroňák byl z dílny Petra, OK1AYU, tedy kvalitní. Netrvalo dlouho, a já klíčování druhou rukou zvládl tak samozřejmě, jako tou první. Po návratu do civilu v dubnu 1987 jsem dodnes zůstal věrný pásmu 160 m. Mám tady potvrzeno 248 zemí DXCC. Používám antény InvVee, GND halfloop a 21 m vysoký vertikál pro 80 m. Několik krátkých Beverage antén, DHDL a K9AY pro poslech. V posledních letech se

věnuji závodění na VKV a UKV pásmech, převážně s OL3Y a OK1KHI. Taky jsem zvládl provoz MS a mám ve svém deníku asi 50 QSO přes meteorology.

**Rodiny
Pošustova a
Macháčkova
z Mladé Vožice**

Obě rodiny jsou z Mladé Vožice u Táboru. Společně založily radioklub OK10MV, ve kterém se věnovaly technické přípravě a výcviku ve vysílání

OK 1 VPR /m

DATE	GMT	MHz	QSO
12.8. 1983	13.54	145.500	2x FM

RST	RX/TX	ANT
59	BOUBÍN 80	1/4

73!
OP. *Jiří*

OK 1 VPR
op. Pošusta Jiří

PSE QSL via CRC post. box 118 27 PRAHA 1 CZECHOSLOVAKIA
Mlada Vožice 465

TO RADIO

OK 1 KTA /m

mládeže. Řadu let se všichni zúčastňovali Polního dne VKV s RK OK1KTA. Byli pravidelnými účastníky setkání jihočeských radioamatérů v autokempu Pražák u Vodňan. Aktivně vysílali především na VKV.

OK1VPR - Jiří Pošusta, narodil se v roce 1938, SK v roce 2013. Pracoval jako zástupce vedoucího skupiny v Tesle Mladá Vožice. Koncesi měl od roku 1982.

OK1VZP - Zdeňka Pošustová, manželka OK1VPR, narodila se v roce 1941, koncesi má od roku 1983.

OK1UYM - František Macháček, narodil se v roce 1944, koncesi má od roku 1984, pracoval jako seřizovač v lisovně plastických hmot.

OK1VYM - Marie Macháčková, manželka OK1UYM, narodila se v roce 1947 a koncesi má od roku 1984.

OK1UML - Lenka Macháčková, dcera OK1UYM a OK1VYM, narodila se v roce 1970, první koncesi OL2VIR měla v roce 1984 a značku OK1UML má od roku 1987.

OK1UJA - Ivana Macháčková, dcera OK1UYM a OK1VYM, narodila se v roce 1971, první koncesi OL2VKZ měla v roce 1986 a značku OK1UJA má od roku 1989.

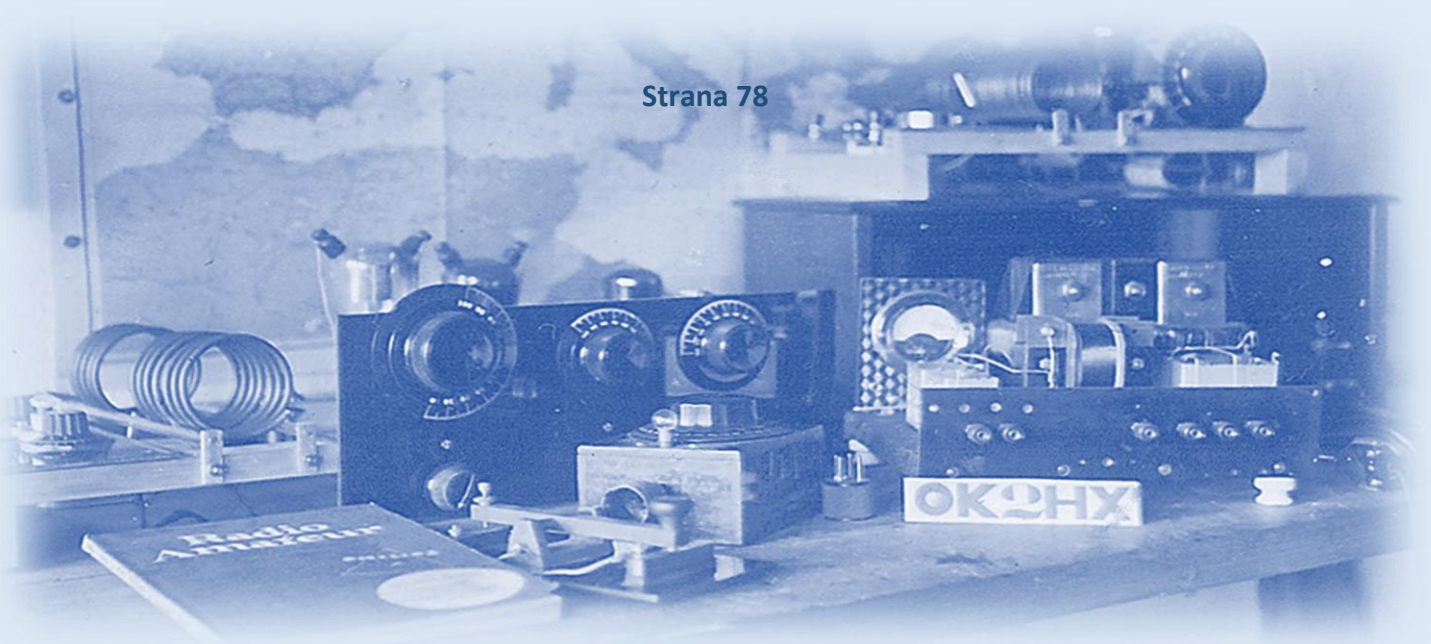

OK1ZJ - Zdeněk Janoušek Narodil se 22. 5. 1939 v Bohumilicích na Šumavě. Vyučil se písmomalířem. Jeho zálibou byla stavba leteckých modelů řízených rádiem. OK1DCK ho získal k poslechu radioamatérských stanic. V době vojenské základní služby v Táboře byl radistou a naučil se Morseovu abecedu. To mu umožnilo v krátké době zvládnout radioamatérský provoz. Od února 1983 začal vysílat z klubové stanice OK1KTA. Po navázání potřebného počtu spojení složil zkoušky a 1. 11. 1983 obdržel koncesi se značkou **OK1DZJ**. 1. 9. 1994

změnil značku na **OK1ZJ**. Vybudoval otočné antény Yagi a HB9CV pro pásma od 14 MHz výše, a pro spodní pásma měl vertikál a Delta Loop antény. I když nebyl specialista v radiotechnice, díky své pečlivosti dokázal postavit funkční radiostanici pro KV radioamatérská pásma. Postupně sestrojil několik koncových výkonových stupňů s elektronikami GU50, RE025XA a GU43b. Kvalitní antény, koncové stupně a později zakoupené transceivery od firmy Yaesu FT-102 a FT-2000 vytvořily podmínky, díky kterým se zařadil mezi špičkové DX operátory v OK. Kromě **KP1** - ostrova Navassa - měl potvrzena spojení se všemi zeměmi DXCC. Jeho hlavním druhem provozu bylo vysílání **CW**. Poslední spojení v deníku měl 13. 3. 2009 s expedicí VK9AA na ostrově Cocos Keellng. Zemřel náhle po těžké nemoci dne 6. 6. 2009.

OK1UDF - Karel Andreas Narodil jsem se v roce 1946 v Praze. Moje začátky se datují do roku 1958, kdy jsem se s elektronikou seznámil v hodinách fyziky na základní škole, a které jsem zcela propadnul. V té době jsem se stal členem OK1KIR, radioklubu známému svými aktivitami v mikrovlnných pásmech. Na nováčky však pohlíželi hodně svrchu, a tak jsem přešel do jiného klubu, který se však zaměřoval na hon na lišku, což bylo při mé nadváze a neobratnosti takřka vyloučené. V té době jsem absolvoval kurz morse zakončený zkouškami radiového operátora. V období puberty můj zájem pomalu opadal, zajímaly mě jiné „aktivity“. Po složení maturitní zkoušky jsem absolvoval dvouleté učiliště Kovoslužby Praha a nastoupil jako technik do opravny televizí. Po krátké době jsem v srpnu 1966 narukoval jako voják základní služby

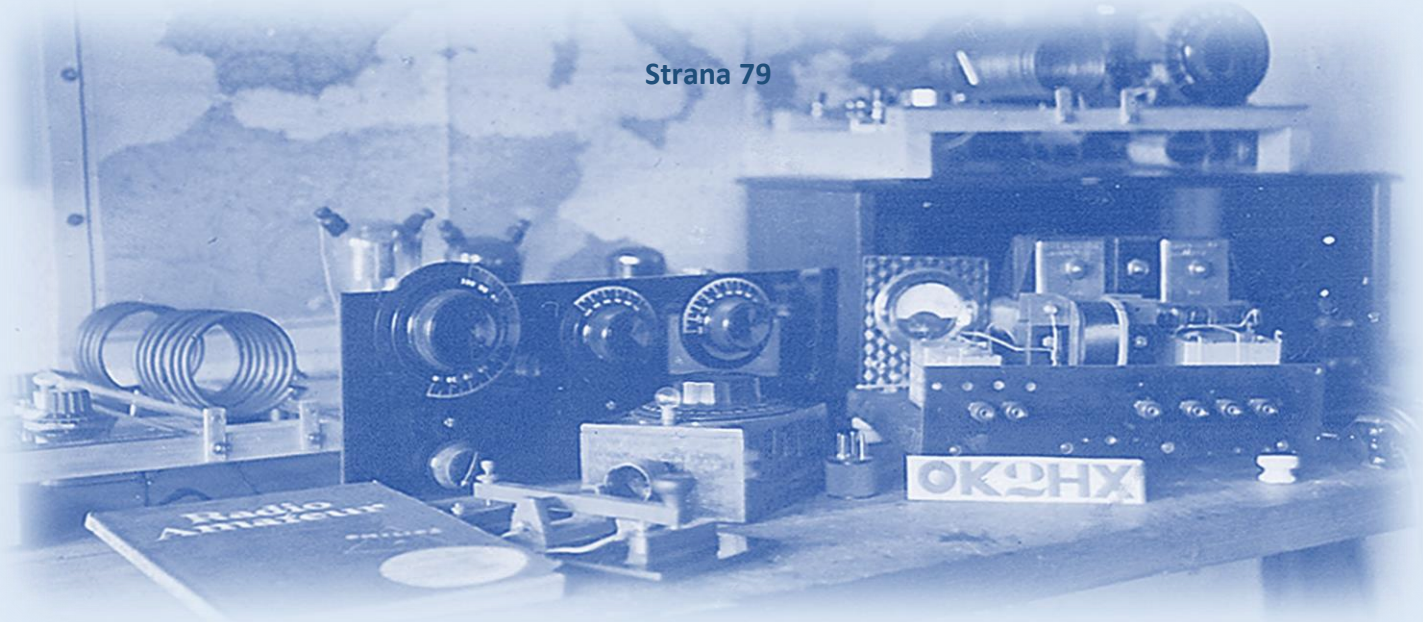

do Kolína k pluku REB. Měl jsem být spojovacím mechanikem, ale protože jsem na střední škole absolvoval výuku anglického jazyka, hlásil jsem se u čtyř radiových průzkumníků. Tam jsem absolvoval tvrdý základní výcvik. Po skončení přijímače si na mé původní určení vzpomněli a přeřadili mně k rotě technického zabezpečení, do plukovní spojovací dílny na funkci mechanika. Nikdy jsem toho nelitoval, komu se podaří, aby na vojně mohl pokračovat ve svém řemesle a koníčku. Vojna mi hodně dala, seznámila mně s novou technikou a zcela jiným provozem. To, že tím bude poznamenán celý můj budoucí život, jsem ani netušil. Do civilu jsem se vrátil až v září 1968, protože základní služba nám byla prodloužena o dva měsíce (srpnové události 1968), až projdou noví vojáci přijímačem. Po návratu z vojny jsem se na půl roku vrátil zpět do opravny televizorů, odkud jsem zamířil do Výzkumného ústavu sdělovací techniky A. S. Popova. To byla zase nová zkušenost. V roce 1970 jsem se oženil a narodil se nám první syn. Problém byl s bydlením, v té době sehnat bydlení v Praze byla cesta dlouhá na řadu let. To se mělo v brzké době změnit. V květnu 1971

jsem byl povolán na cvičení záloh opět do Kolína, tentokrát k praporu REB. Velitel útvaru si mně pamatoval z mých základáckých dob a nabídnul mi místo staršího mechanika spojovací techniky v praporečnické spojovací dílně a byl k okamžitému nastěhování. V říjnu 1971 jsem se stal vojáčkem z povolání. V Kolíně jsem se stal členem RK OK1KUT.

Rád vzpomínám na VO OK1KUT, Standu Švorma, OK1AHX, od kterého jsem se mnoho nového naučil. Bohužel jsem v té době zjistil, že jsem ztratil hudební sluch a cit pro rytmus a morse pro mne byla změť tónů. Tím se mi uzavřela cesta k vysílání. Věnoval jsem se výhradně posluchačské činnosti se značkou OK1-23233. S OK1KUT jsem absolvoval řadu Polních dnů a Dnů rekordů. V roce 1983 jsem opustil Kolín a byl jsem převelen na vlastní žádost ke Spojovacímu středisku v Táboře. 10. 11. 1984 jsem získal povolení pro rádiové vysílání třídy „D“ a značku OK1UDF. V té době jsem již byl členem radioklubu OK1KTA. Stále jsem se však věnoval činnosti SWL, účastnil jsem se řady závodů a soutěží pro posluchače, několikrát jsem

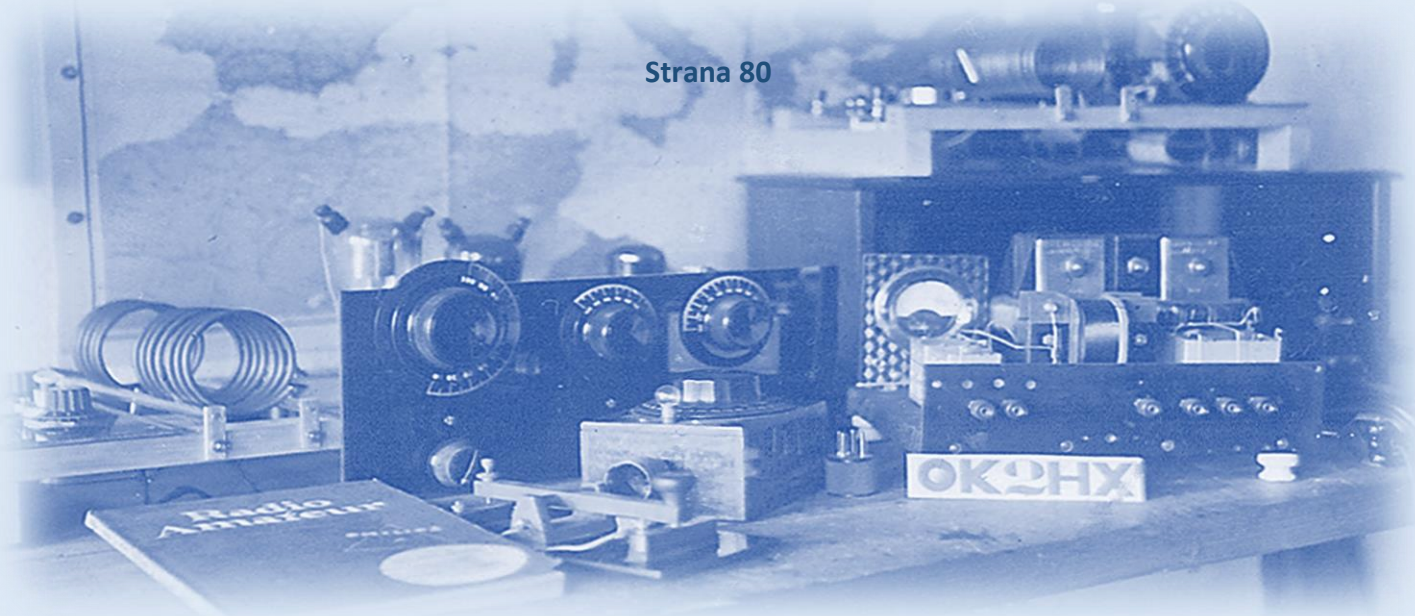

vyhrál OK maratón na upravené R4. Polní dny jsem mnohokrát absolvoval s OK1KKU v Sezimově Ústí. Od roku 2006 jsem ve starobním důchodu.

OK1BO - Mikuláš Kriváň Narodil jsem se v roce 1946 ve Vyhních. Po ukončení základní vojenské služby jsem nastoupil do zaměstnání v Táboře. V práci jsem potkával dva radioamatéry - Honzu Rybu a Pepíka Albrechta, kteří již byli držitelé koncesí OK1HAT a OK1AEX (nyní OK1CI). Jednoho dne mě přivedli do radioklubu a za krátkou dobu jsem se stal v roce 1969 jeho členem. Kolektivka se nacházela v Táboře na starém městě a měla značku OK1KTA. Klubová místnost, kterou nám Svazarm přidělil, procházela stavební rekonstrukcí, a tak všichni členové museli přiložit ruku k dílu, tedy i já, nejvíce však hospodář klubu Pepík Dutka, OK1HBO, který měl na starosti organizaci, zajišťování materiálu, finance a jiné povinnosti spojené s touto funkcí. Pak následovala stavba antén a mohla začít naše činnost. Zde jsem jako začátečník složil zkoušku radiového operátora, získal osvědčení radiového posluchače číslo OK1-18970 a oprávnění na radioamatérské vysílací zařízení pro hon na lišku. Po získání oprávnění jsem byl pověřen vedením kroužku a připravoval mladé členy našeho radioklubu na závody. V této činnosti jsem pokračoval i po přestěhování do krajského města České Budějovice, kde jsem se přihlásil do radioklubu, který pracoval pod značkou OK1KCB. Měl jsem radost, když dvě závodnice z mého kroužku se v sedmdesátých letech umístily v celostátní soutěži v honu na lišku na 2. a 3. místě. Ještě větší

radost mi udělaly získáním operátorské třídy D po absolvování kurzu v Mnichovicích na zámečku Božkov, jenž končil úspěšně zakončenými zkouškami a následně získanou koncesí se značkami OK1VDP a OK1UMC. V osmdesátých letech jsem byl opět pracovně přeložen a to do hlavního města. V Praze jsem se zapojil také do radioamatérské činnosti v radioklubu OK1KEO. V této době jsem v Pardubicích také složil zkoušky

		CZECH REPUBLIC OP: Mikuláš KRIVÁŇ			
OK1BO					
TO RADIO: <i>OK 1 AD</i>		Locátor: JN 79 IL		WAZ 15 ITU 28	
Date	UTC	MHz	Mode	RST	
<i>16. 6. 2001</i>	<i>6,25</i>	<i>18</i>	<i>SSB</i>	<i>59</i>	
PSE / TNX QSL					
via central Radio Club Post Box 69, 113 27 P R A H A 1					
			<i>Miki</i> TNX fer QSO VY 73 MIKI		

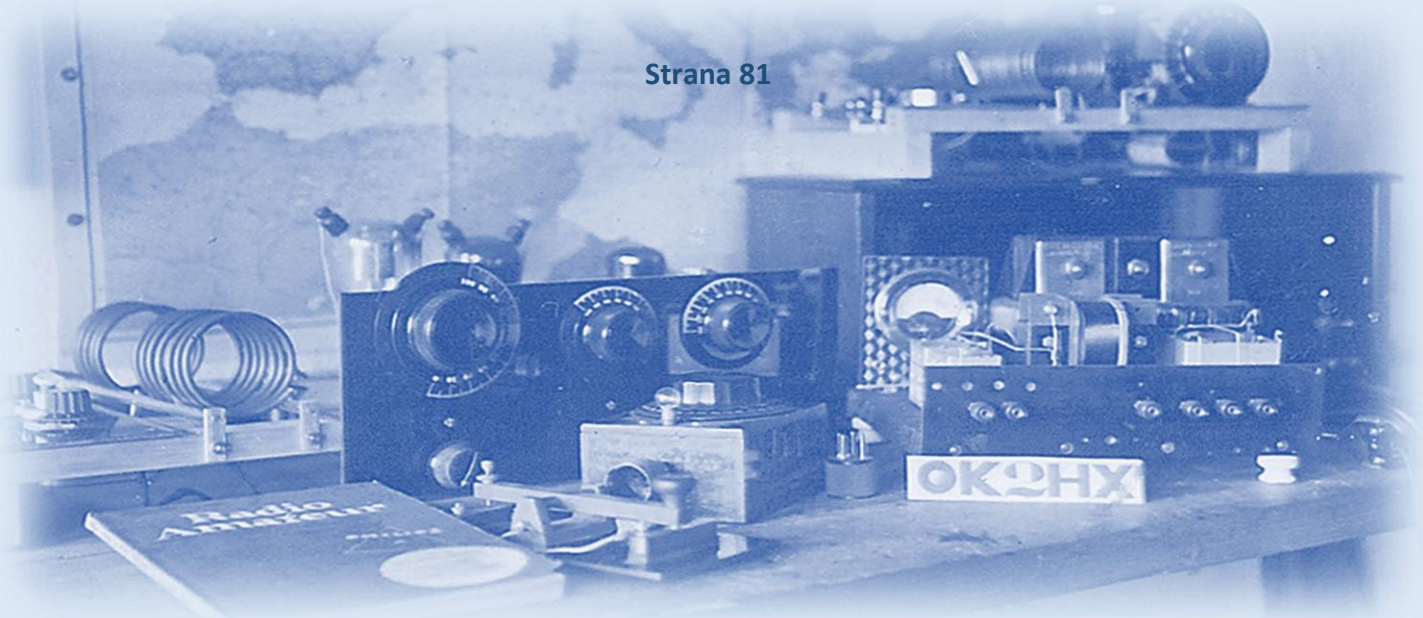
a obdržel koncesi pro třídu C se značkou OK1FMC. Po čase jsem v Praze složením zkoušek získal třídu B. Nyní jsem již držitelem koncese pro třídu A a vysílám pod značkou OK1BO. Amatérství se mi natolik zalíbilo, že jsem na vlnách éteru pracoval i profesionálně, a tak se pro mne stal koníček prací a práce koníčkem. Nikdy však nezapomenu na své první vysílání z polního dne na kopci za Tábořem, na rozhledně Hýlačka v obci Větrovy. Kromě radioamatérství jsem se ve Svazarmu věnoval ještě jednomu koníčku, a to byl parašutismus. Chtěl jsem pokračovat ve šlápějích svého jmenovce - mistra sportu Kriváně. Ve svém snažení jsem se sice vypracoval na instruktora vysazovače, ale po dvou letech činnosti jsem neprošel náročným zdravotním vyšetřením a lékaři mě naznačili, že jestli této činnosti nezaneshám, mohl bych přijít o zrak, a tak má touha vypracovat se na stejnou úroveň se rozplynula. Je to však úplně jiný příběh.

OK1UAD - Jiří Kratochvíl, narodil se v roce 1931, SK v roce 2011. Koncesi získal až po roce 1989, když už byl v důchodu. Pořídil si upravenou radiostanici R-130, se kterou se často zúčastňoval ranních kroužků starších amatérů v pásmu 80 metrů. Radiotechnika jej dlouhodobě zajímala. V hájence, kde se zdržoval přes léto, měl sbírku inkurantních radiostanic z období 2. světové války. Celý život pracoval v tiskárně a rád fotografoval. Udržoval přátelské vztahy se členy radioklubu OK1KTA a za minulého režimu tiskl pro ně zdarma QSL lístky, na kterých byl hrad Kotnov z historického centra Tábořa.

OK1VSG - Stanislav Bahula, Bechyně, narodil se v roce 1954. Od roku 1981 měl oprávnění RO, od roku 1983 posluchačské číslo OK1-23178 a koncesi má od roku 1991. V radioklubu OK1KUH se zabýval od roku 1980 převážně technikou, později se zúčastňoval vysílání na VKV provozních aktivech. Nyní vysílá občas na VKV z domova i z přechodného QTH.

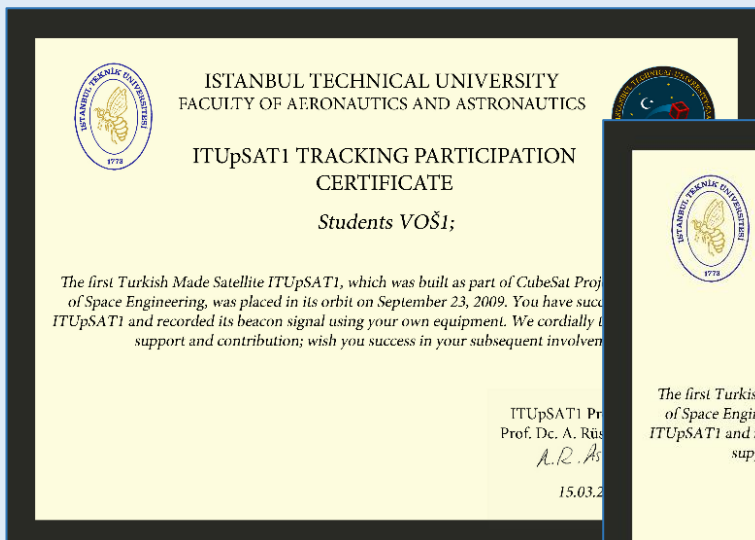

CZECH REPUBLIC

**OK1VTB - Miloslav Va-
liš,** Tábor, narodil se
v roce 1953, SK 2010. Míla
byl s QRP zařízením čas-
tým účastníkem různých
kroužků v pásmu 80 m.
Pravidelně se zúčastňoval
Polního dne s RK OK1KTA.
Zaměstnán byl na Měst-
ském úřadě v Táboře.
Po automobilové nehodě
měl zdravotní problémy.
Odstěhoval se
do bývalého drážního
domku u Chýnova, kde
měl lepší podmínky pro

vysílání.

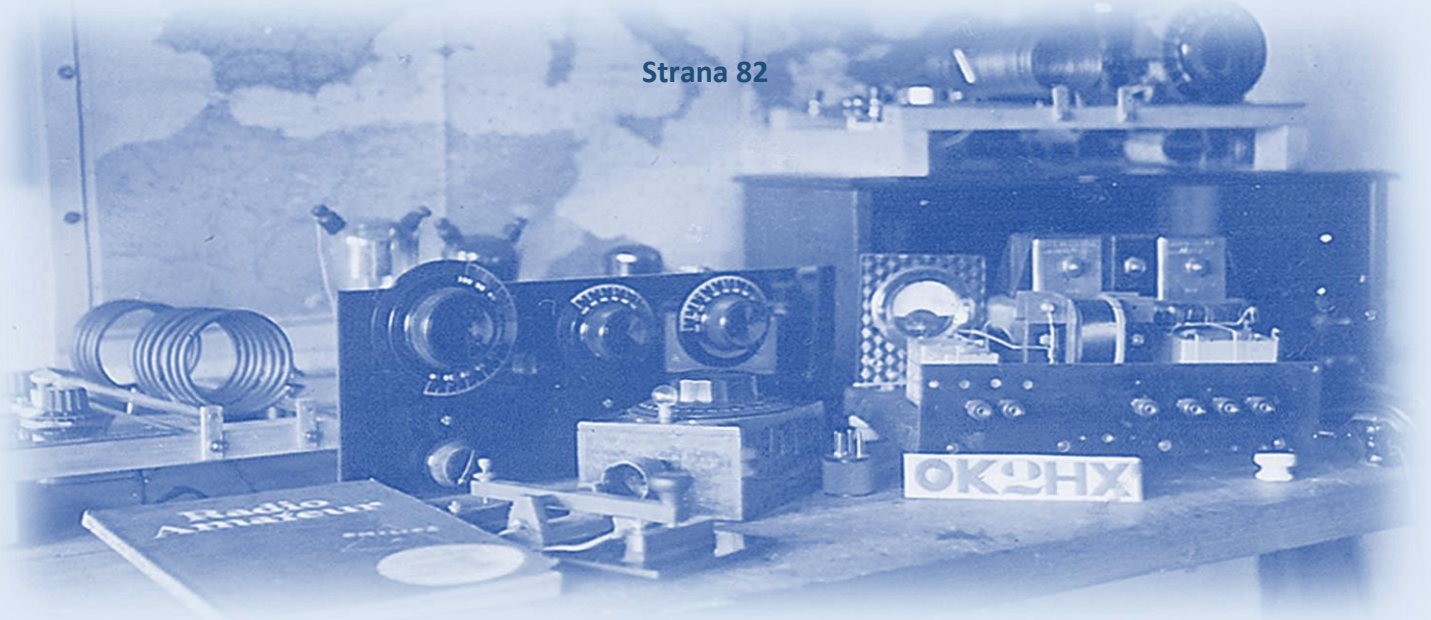
OK7AJ - Ing. Antonín Juránek Narodil jsem se v rodině venkovského učitele v Jakubovicích nedaleko od Šumperka v srpnu 1953. Měl jsem štěstí, že můj strýc, OK2BAK, mne zasvětil do tajů tohoto krásného koníčka. V obci (měla v té

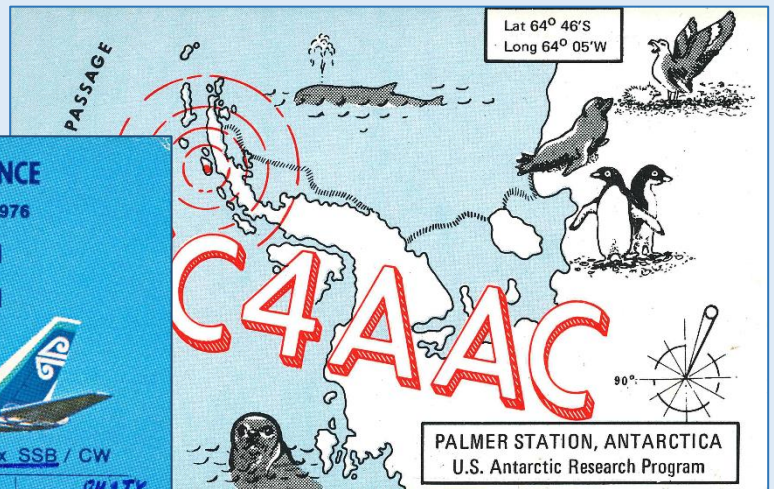
od Šumperka v srpnu 1953. Měl jsem štěstí, že můj strýc, OK2BAK, mne zasvětil do tajů tohoto krásného koníčka. V obci (měla v té

době 200 obyvatel) byl radioklub OK2KNE, a tam jsme začali sestavovat krystalky, ozvučovat kulturní akce, taht telefony,

zabezpečovat závody aut do vrchu, rallye Jeseník a Hanušovice, okresní přebor v honu na lišku. První zkušenosti v příjmu stanic

jsem

získal na inkurantech EK-10 s konvertorem, nezapomenutelný byl EMIL na 28 MHz s rozšířenou v té době AM, nepřeslechnutelné byly modulačními pokusy OK1ANG a OK2BEH na 80 metrech. Každý rok jsme vyšlapali na kopec nad vesnicí do přechodného QTH na Polní den. Žádné stany, ale upravená kabina autobusu Škoda 706 RTO. Autobus přijel na kopec a dolů sjížděl jen podvozek. Kolektivka neměla špičkové vybavení - vše bylo zhotoveno členy klubu. Vůdčí osobností v technickém vybavení byl Franta, OK2SKW. O to více jsme si vážili QSO na 144 MHz v otevřeném směru na OM, HA, OE, YU s pouhými 25 W AM a CW.

V roce 1968 jsem získal posluchačské číslo OK2-25618 a zahájil studium na SPŠE v Mohelnici. Na KV jsem poslouchal na inkurantním Tornu, 2-V-1, Lambdē 4 jen o sobotách a nedělích, tahal různé antény (na vesnici to nebyl problém). Můj první postavený přijímač byl zpětnovazební RX s elektronkami EF-80 a E88CC. O to více mne těšily QSL od ZL3NR-C z Chatman Isl. na 3,7 MHz a KC4AAC ze základny Palmer v Antarktidě. Později jsem si pořídil RX HRO a počet QSL z exotických zemí se zvyšoval.

Po maturitě jsem nastoupil základní vojenskou službu do Liptovského Mikuláše a po ukončení důstojnické školy zůstal sloužit v armádě. Radioamatérská činnost byla spíše pasivní. V roce 1977 jsem vyslán na studium vysoké školy

OK7AJ se studenty, druhý zprava

V roce 1977 jsem vyslán na studium vysoké školy

v oboru radiotechnika do Kyjeva (palubní vybavení raket a radiolokace). Ve volných chvílích jsem zašel do radioklubu při Kyjevském polytechnickém institutu, UK5UDX, a díky vstřícnosti místních radioamatérů poslouchal provoz našich stanic na KV. Po návratu jsem od roku 1981 pracoval v Mariánských Lázních. Zde jsem navštěvoval radioklub OK1ONI, v roce 1985 složil zkoušky na třídu D a získal značku OK1UDK. Následovala četná stěhování (opět Kyjev, Rožmitál pod Třemšínem a nakonec Tábor) a provoz byl sporadický, hlavně FM na 144 MHz na PS-84, PA 5W s anténou OK1KRC. Od roku 2007 mám značku OK7AJ a používám FT897D, HAM RADIO CONTROLLER 3, MFJ-902, WOUXUN KG-UVD1P, FUNcube Dongle Pro. Anténu INV. V na KV mám na střeše panelového domu a na 145/435 MHz YAGI 3+5 el. Pro poslech HAM satelitů na přechodném stanovišti. Zabývám se běžným provozem SSB na KV a od ledna 2014 i digi provozem (BPSK-31)- EU EPC 12922, CZ-EPC 0128. Především se zajímám o spojení v rámci programů IOTA, WFF

a WCA (WCA 22), kde jsem držitelem několika diplomů.

Po odchodu z armády v roce 1997 pracuji jako učitel elektroniky na střední škole. Při své pedagogické činnosti a v kroužku se snažím propagovat radioamatérskou činnost mezi studenty elektrotechnických oborů v oblastech příjem na HAM pásmech, příjem meteo- a HAM satelitů, dekódování signálů z meteorologických sond, příjem a dekódování digitální informace z letadel pomocí technologie ACARS a ADS-B.

Kromě radioamatérské činnosti se ve volných chvílích zajímám o historii, vojenskou historii, plastické modelářství, letectví a kosmonautiku - „o vše, co létá nad námi, od papouška přes letadla až po satelity“. V oblasti elektroniky se věnuji publikační činnosti a jsem autor dvou knih ve vydavatelství BEN: [MultiSIM - elektronická laboratoř na PC](#) a [EAGLE pro začátečníky. Návrhový systém pro plošné spoje](#).

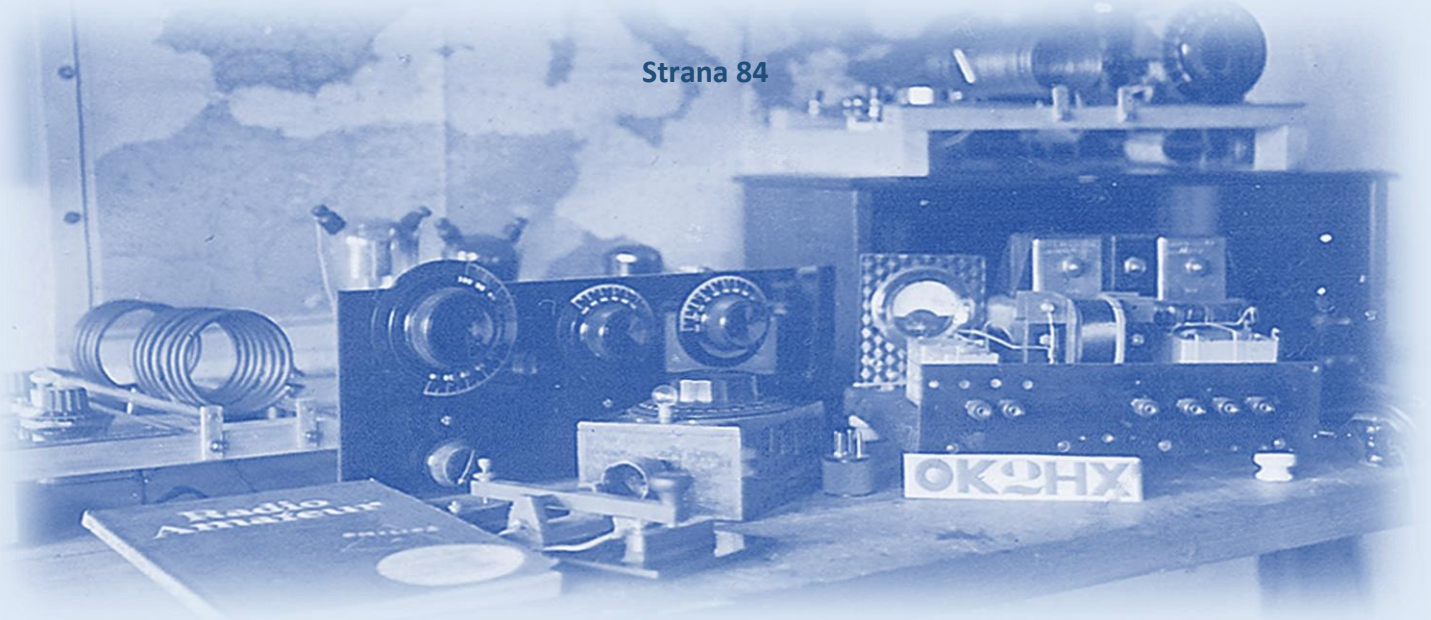

OK7AJ se studenty, uprostřed

[tém pro plošné spoje](#).

Co říci na závěr: nejsem špičkový radioamatér, tento koníček (podle některých fanatický) mi pomáhá neustále rozšiřovat mé vědomosti bez ohledu na věk, pracovat na sobě, a to má být krédo a cíl každého elektronika, radioamatéra...

OK1FSX - Tomáš Koželuh Svoje radioamatérské ohlédnutí, čili svůj příspěvek do kroniky, bych uvedl vyznáním. Ačkoliv nepatřím mezi příliš aktivní radioamatéry ani mezi DX-many a závodníky, kteří věnují svému koníčku každou volnou chvíli, musím napsat, že jsem šťastný, že právě radiotechnika a amatérské

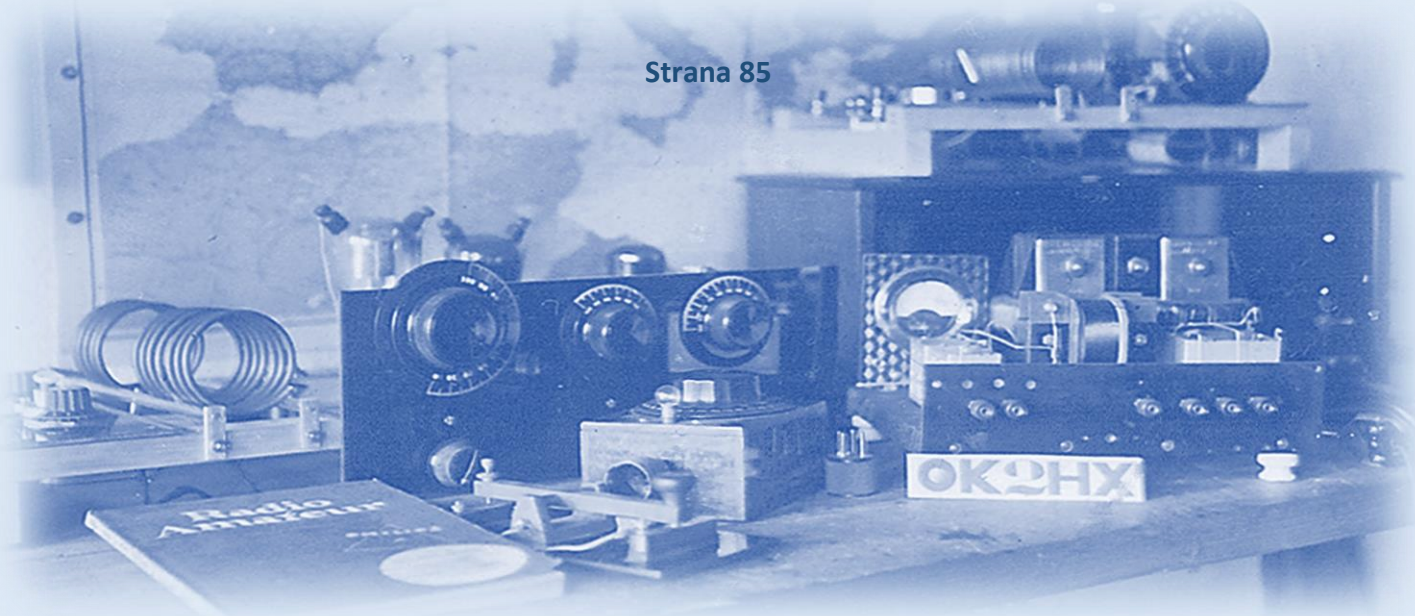

vysílání jsou obory, s kterými jsem měl možnost se seznámit, propadl jim a staly se z nich mé věrné souputníky životem. I když se k nim člověk třeba někdy (kvůli starostem nebo kvůli nedostatku času) musí pootočit zády, „nevěru“ nevyčítají a dovedou, kdykoli se hříšníkově znovu zachce, nabídnout stále nové a nové potěšení. Záliba v rádiích, romantika cestování po světě na rádiových vlnách, to jsou věci, jejichž kouzlo, když jednou okusíte, člověka jen tak nepustí. Rovněž musím vyjádřit i vděčnost nad tím, že jsem měl možnost poznat kamarády z tábořského radioklubu a vlastně už skoro čtvrt století mohu tohoto koníčka sdílet s nimi. Narodil jsem se v roce 1972 v Táboře. V rozvíjení mého zájmu o radiotechniku hrál značnou roli můj tatínek Karel, učitel fyziky a matematiky. Byl to vlastně, a stále je, další tábořský radioamatér, byť nelicencovaný, přesto však zdatný elektrotechnik a zanícený posluchač DXů. K mým úplným začátkům v době dětství patřilo přihlížení všemu, co tatínek opravoval či konstruoval u svého pracovního stolu plného zdrojů, generátorů a měřících přístrojů. Nezapomenutelnou atmosféru pro mne mívával noční poslech středních vln pod peřinou na přijímači Vlaštovka, který pro mne tatínek sestavil podle AR a zabudoval do dřevěné krabičky.

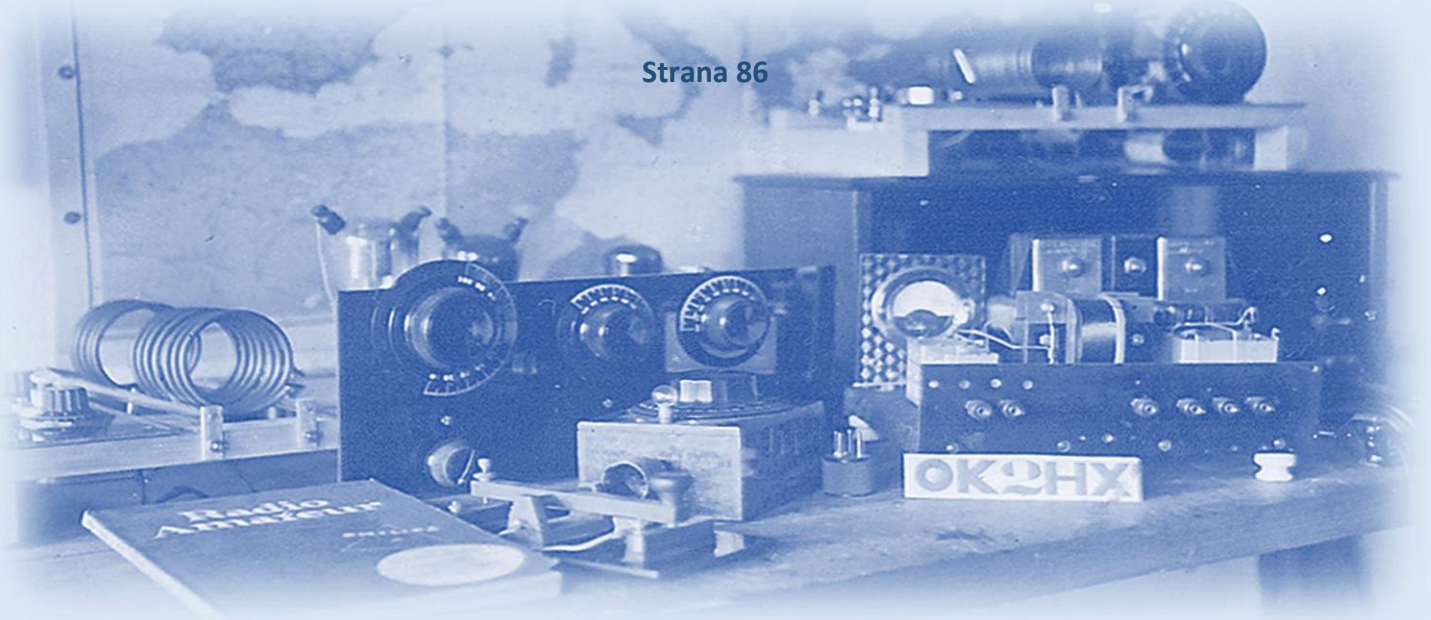
Vzpomínám také na své zálibné listování stohy Amatérských rádií a knih s elektronickými konstrukcemi, snění o tom, co by se dalo vše zajímavého sestavit atd. Domácí konstrukce byly kolikrát jedinou možností, jak něco pořídit, nákup zajímavého elektrošrotu nebyl snadný díky úplné nedostupnosti nebo

kvůli vysoké ceně. O vysílacích radiokomunikačních zařízeních ani nemluvíme, ta patřila díky legislativě zcela výlučně do sektoru státních služeb či armády, a o nich si kluk jako já mohl jen zasněně číst, nebo se s nimi jen letmo setkat na různých propagačních akcích Svazarmu, které se naštěstí celkem často v Táboře pořádaly. Vzpomínám, že na jedné takové akci se prezentoval radioklub OK1KTA, předváděje, mimo jiné, vysílání s KV transceiverem Otava. Tam jsme měli s otcem poprvé možnost poslechnout si radioamatérský provoz, popovídat s přátelským Pepíkem, OK1HBO, i dalšími, a něco se o problematice vysílání dozvědět.

Proti dospělým pánům, zkušeným radioamatérům z radioklubu, jsem si tehdy ještě připadal dost jako školák, a tak než jsem se odvážil do klubu docházet, začlenit se, nějaká doba ještě uběhla. Nicméně tímto v nás radioamatérský provoz vzbudil zájem a na tatínkově stole se zanedlouho objevil jeho vlastnoručně sestrojený SSB přijímač pro poslech KV HAM pásem, na střeše zase anténa W3DZZ. Dobrodružství na HAM pásmech mohla začít. Krom zajímavých hovorů na 80 m jsme s tatínkem s oblibou poslouchávali vysílání našich mořeplavců brázdících svět, tehdy například aktivního Jaroslava, OK4NH/mm, Libora, OK4PEN/mm nebo Bědy, OK4HOB/mm. Mít pomocí malého zařízení svým způsobem dostupný celý svět - to bylo nezapomenutelně vzrušující a romantické. Abych tyhle naše zážitky časově někam zařadil, bylo to krátce po sametové revoluci, po mém neúspěšném ročním studiu na elektrotechnické fakultě v Praze. Tu jsem, zřejmě kvůli gymnaziální a tudíž méně technicky orientované, přípravě nezvládl. Než jsem nastoupil k dalšímu studiu, trávil jsem čas brigádami a přípravou na přijímací zkoušky. Byl dostatek času a tehdy jsem si dal závazek, že se naučím pracovat s telegrafií. Odposlechnuté zážitky našich radiodůstojníků na zámořských lodích mi byly velkou inspirací a nezdá se, že jsem koketoval s myšlenkou jít v jejich šlépějích. Ta myšlenka mne v té době poháněla kupředu, a tak jsem se s pomocí výukového programu na osmibitovém počítači Atari a starého telegrafního klíče vrhl do tréninku telegrafie. Rovněž jsem začal navštěvovat schůzky radioklubu na zimním stadionu. Vážil jsem si velice cenných rad, kamarádkého přístupu všech jeho členů, i časté materiální výpomoci. Obzvláště Petrovi, OK1AYU, děkuji za to, že mne začal ochotně připravovat ke zkouškám pro získání vlastní koncese. Vzpomínám na svoje první telegrafní spojení pod klubovou značkou navázané na vysílači Třinec s mohutným elektronkovým přijímačem R250. Dohlížel na mne tehdy klubový operátor Vláda Urban (nyní OK7VU). Svoji značku a koncesi třídy C jsem vybojoval v roce 1993 za svých studií v Praze na FJFI ČVUT, která se již o rok později podařilo s titulem Bc dokončit. Byla to krásná doba, na koleji jsem vysílal pomocí předělané VXW100 na 2m, díky Luďkovi, OK1DLA, vyučujícím na FEL, jsem si mohl kdykoliv zavysílat s výborným zařízením na KV z místní kolektivky OK1KUR. Doma jsem zase používal z tábořského klubu zapůjčenou Otavu79 - možná právě tu, které jsem se onehdy jako kluk na dni Svazarmu mohl jak svátosti dotknout - HI! Po skončení studií jsem nastoupil ZVS jako spojař do Berouna, a dále na půl roku jako velitel čtyř ke spojovací brigádě do Písku. Znalost telegrafie mi na vojně značně ulehčovala život. Provoz při sladěných a soutěžích s mobilní stanicí R3AT, jenž jsem měl na starosti, jsem si vlastně užíval a vychutnával. V té době jsem také byl v kontaktu s místní kolektivkou OK1KPI a na řadu místních HAMů rád vzpomínám. Milan, OK1IMN, mi tehdy pomohl sehnat modernější TRX na 2 m a uvedl mne do problematiky toho času úžasného systému PACKET RADIO. Tehdy to znamenalo mnoho probdělých nocí u packetu, hodně euforie, když se pomocí PC, TRX a vlastnoručně sestrojeného modemu dařilo připojit přes řetězec nodů v packetové síti až kamsi na druhý konec světa, a odtamtud se podívat skrz Internet na můj bývalý školní server, v té době neuvěřitelné. Po vojně následovala dvanáctiletá etapa mého života, kdy jsem byl zaměstnán v tábořské firmě VSP DATA jako servisní technik v oblasti IT. Zde mi byl celou dobu výborným kolegou a často učitelem kamarád z radioklubu Vlasto, OK1AK, člověk, s kterým si je vždy o čem povídat a co si sdělit nejen z oblasti radiotechniky. Musím také zmínit, že především díky Vlastovi bylo vedení tohoto podniku radioklubu

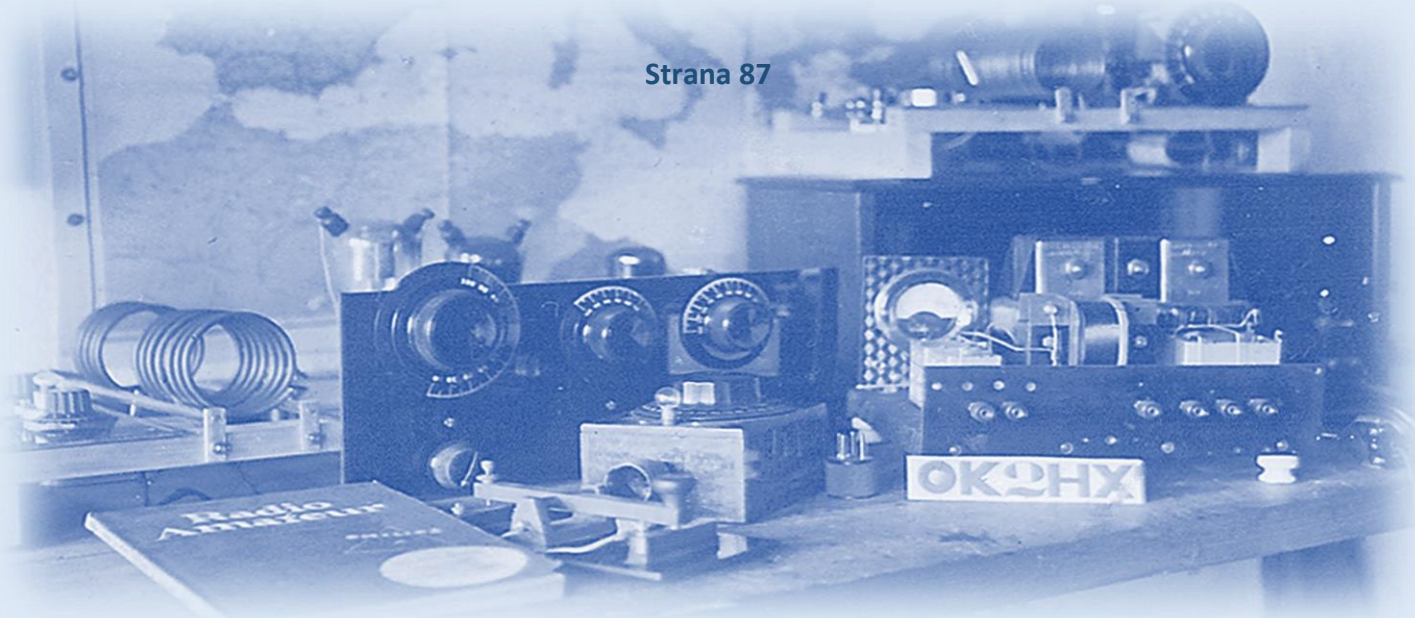
přátelsky nakloněno a například vypomáhalo klubu řadu let s dopravou na setkání do Friedrichshafenu či do Holic, jichž jsem se mnohokrát zúčastnil. Po dobu této životní etapy, kdy jsem se mimochodem také stihl oženit a založit rodinu, jsem nabíral další radiotechnické a provozní zkušenosti, pořídil si modernější vysílací zařízení, sestrojil si řadu doplňků a měřicích zařízení, vybavil se i pro používání DIGI provozů na KV. V roce 2006 jsem se přihlásil ke zkouškám a obhájil radioamatérskou třídu A. V roce 2008 jsem z finančních důvodů změnil zaměstnání a přešel k PČR, kde pracuji dodnes a vykonávám tam práci správce informačních systémů. S kamarády z klubu se vídám při čtvrtěčních schůzkách nebo se občas zapojuji do nedělního kroužku na 80 m. Každoročně si nenechávám ujít společnou návštěvu setkání v Holicích, jenž je pro mne vždy svátkem a krásným završením letní sezóny. Co se týče mé provozní orientace v současné době, krom občasného lovu DXů na KV pásmech se v současnosti zajímám hodně o satelitní provoz na VKV přes FM i lineární transpondéry. Tolik asi shrnutí mého dosavadního radioamatérského života ve vztahu k radioklubu OK1KTA. O řadě členů klubu jsem se nezmínil. Kdybych měl z té „táborské party“ jmenovat všechny, ke komu mě váže silné přátelství nebo kdo mi a jak s něčím pomohl, byl by to vlastně kompletní seznam a dlouhé vyprávění. Velká škoda je, že na několik místních HAMů můžeme už bohužel jenom vzpomínat.

OK1MLF - Ladislav Foldyna narodil se v roce 1946 v Novém Jičíně. Vyučil se jako mechanik elektro-

nických zařízení v Lipníku nad Bečvou. Celou jeho profesní kariérou se prolínala láska k radiotechnice a spojovací technice. V roce 1996 spolu se svým synem Ladislavem (**OK1MLG**) složil zkoušku a získal licenci. Vzhledem k pracovnímu vytížení byl však pouze pasivním posluchačem, sporadicky se objevoval na pásmech VKV provozem

FM a na packet rádiu. Od roku 1997 je členem táborského radioklubu **OK1KTA**. Za vydatné pomoci

Vlastíka, **OK1AK**, a Laca, **OK1AD**, se, po zakoupení stanice FT-757 SX v roce 2013, začal objevovat i na pásmech 80 m a 20 m především v digitálních provozech a SSB.

OK1ABA, OK4XT - Ing. Josef Kacerovský Do roku 1990 jsem bydlel v Táboře, nyní v Hradci Králové.

Narodil jsem se v roce 1953. O radiotechniku jsem se začal zajímat na základní škole v kroužku, který vedl Jirka, OK1XT. Postavil jsem si jednoduchý přijímač na SV, kde jsem díky jeho nedokonalosti občas slyšel OK1KUH. Jirka, OK1XT, mi vysvětlil,

CZECH REPUBLIC

OK1ABA

Ing. KACEROVSKÝ JOSEF
SEKANINOVA 525
500 11 HRADEC KRÁLOVÉ

TO RADIO : OK1AD				
DAY	MONTH	YEAR	UTC	MHz
14	DEC	2009	20.12	OK1BA 135.200

DISTR: *1074VE*

LOC: *OK1BA*

ZONE: 15

ITU: 28

QSO with OK1AD

GREETINGS FROM CZECHOSLOVAKIA

OK1-18881
OP: JOSEF KACEROVSKÝ
QTH: TÁBOR 1632

TO RADIO: OK1WCS

UR SIGS RSMRST *59*

CFM OUR *FOUR* QSO

ON *3/5* MC BAND

DATE *14.8.1969* TIME *7.45* MEZ

TX _____ INPT _____ WTTS _____

ANT *Uk: indon 4/4* RX *F6 tubes*

REMARKS *PSE QSL direct*

~~PSE/TNX QSL VIA CRA P. B. 69 PRAHA 3~~

VY 73 OP: *Yong*

*Josef KACEROVSKÝ TÁBOR
POL. 65 2ND 1632*

73 !

Josef

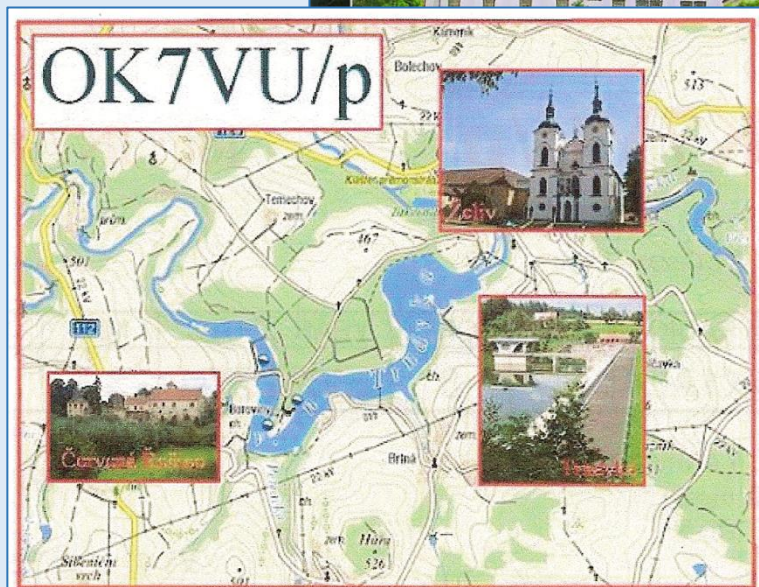
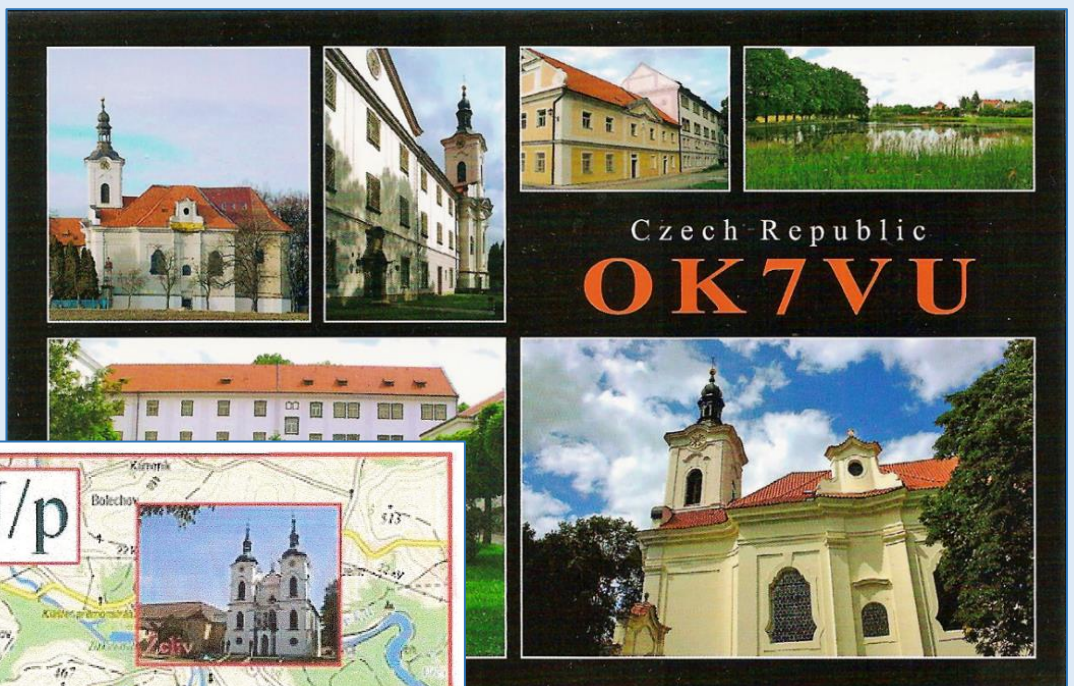
*am OK1WCS
Zde nit popisil
Blackého-115
Lysá nad Labem
okres. Nymburk*

co je to za stanici, a pak již byl krůček do OK1KTA, kam jsem rád docházel. Podařilo se mi získat radiopřijímač POPULÁR, který měl 80 m pásmo, zde jsem již poslouchal více. V roce 1968 jsem se stal členem Svazarmu a získal RP OK1-18881. V roce 1969 jsem nastoupil

do učebního oboru mechanik elektronických zařízení. Později jsem vystudoval vojenské letecké učiliště v Prešově a Košicích a vysokou vojenskou školu v Brně (VAAZ) v oboru palubní letecké komunikační a radionavigační prostředky. Poté jsem působil v Plzni a Hradci Králové. Profesionálně jsem se elektronikou zabýval do roku 1997, nyní je to opět hobby. V průběhu své posluchačské činnosti jsem používal přijímače R3, Lambda 4 a 5, RFT-188, antény Windom a G5RV. Rád jsem poslouchal československé námořní lodě (OK4). V klubu OK1KTA jsem se mnoho naučil a poznal mnoho dobrých operátorů a techniků. Rád vzpomínám na OK1XT, OK1ABO, OK1HBO, OK1HAE, OL2AIO, OK1HAT, OK1AEX, OK1AER a jiné, ale bohužel, značky si již nepamatuji. V roce 2002 jsem získal koncesi se značkou OK1ABA a v roce 2007 s druhou značkou OK4XT. Na pásmech se ale vyskytují sporadicky.

OK7VU - Vladislav Urban, Opařany a Božejovice u Tábora, narodil se v roce 1963. Vysvědčení radiového operátora obdržel v roce 1981. V klubu OK1KTA získal první zkušenosti ve vysílání na KV a při Polních dnech také na VKV. Koncesi má od roku 2009. Když má čas, rád se zúčastňuje závodů a věnuje se plnění pod-

mínek různých diplomů. Používá tcvr TS-590S a FT-857, anténu LW s MFJ tunerem a dipólové antény.

QSL lístky radioklubů Tábořska

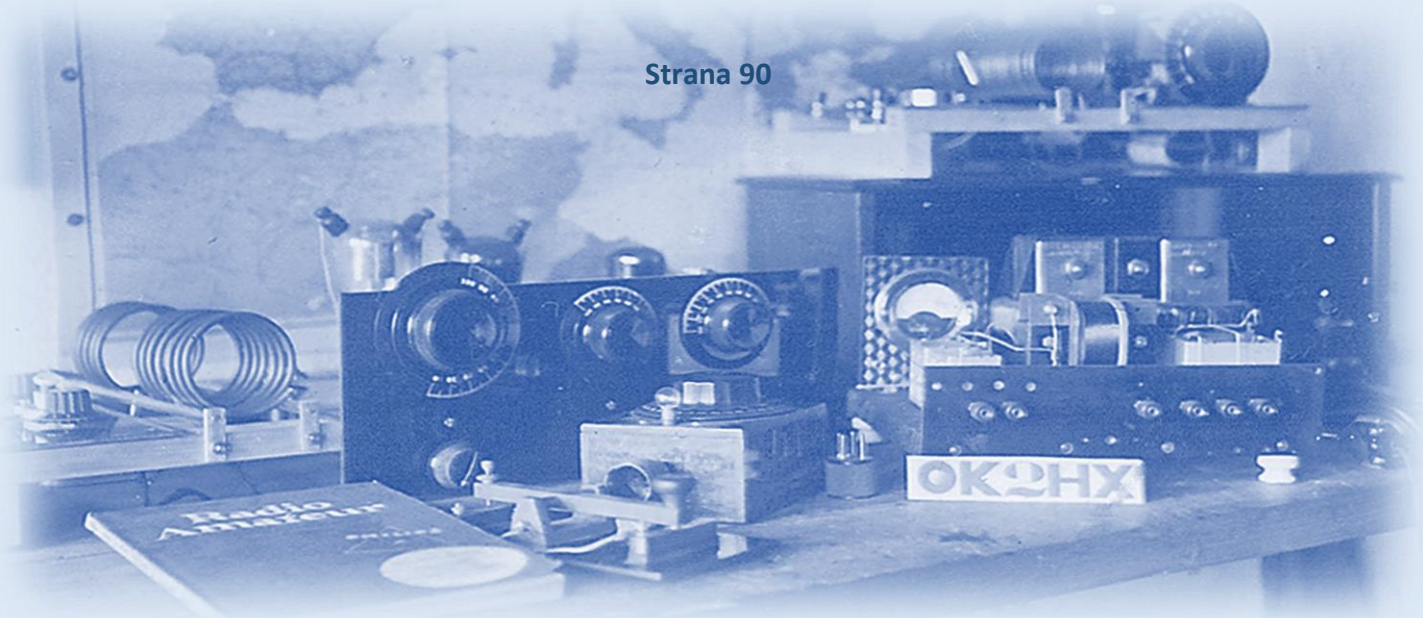

OK1KTA v Táboře

- nyní je v areálu
Učiliště spojů

HAM Shack **OK1KTA**

TO RADIO OK7 SJ QSL No

UR CW/FONE SINGS RST 59 ON 50 MC

ON 8.12. 1951 at 18:00 GMT

RX Karlik.

TX

INPUT 2 WATS

PSE/TNX UR QSL VIA ČAV

BEST 73 ES FB DX

OK 1 OTA
CZECHOSLOVAKIA

OPERATOR Vošek
Kolektivní stanice
ZK TÁBOR
Č. S. D.

OK1OTA - rok 1951,
původní značka
OK1KTA

OK1KUH v Táboře
bývalý tábořský
vojenský radioklub

OK1KWG
střední průmyslová škola strojnická

TÁBOR

Confirming QSO	DATE	GMT
OK1AKD	8.8.64	1140

Pse / Tké QSL 73 es gd

OK1KWG v Táboře - radioklub při Střední průmyslové škole strojnické

OK1KKU

MAS

SEZIMOVO ÚSTÍ
TOWN OF MACHINE TOOLS
CZECHOSLOVAKIA

OK1KKU v Sezimově Ústí

OK1KUH v Bechyni

značku získal
po zrušení
vojenského radioklubu
v Táboře

CZECHOSLOVAKIA
QTH BECHYNĚ – LOC JN 79 FG

OK1KUH /P

MĚSTSKÝ DŮM PIONÝRŮ A MLÁDEŽE
391 65 BECHYNĚ

OM 5 CAF

CELOARMÁDNÍ FESTIVAL
DIVADELNÍ A SLOVESNÉ TVORBY
BECHYNĚ 92

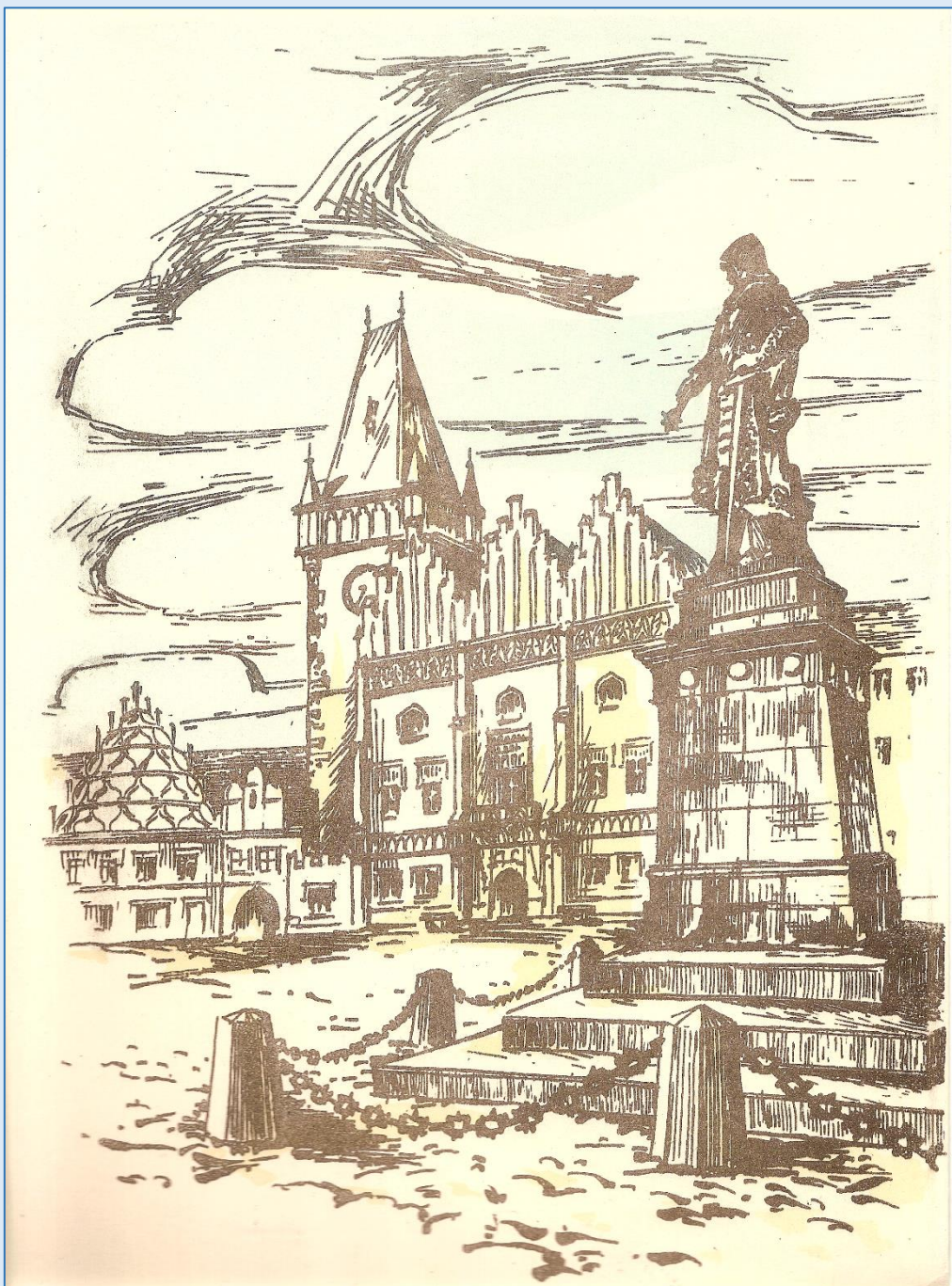
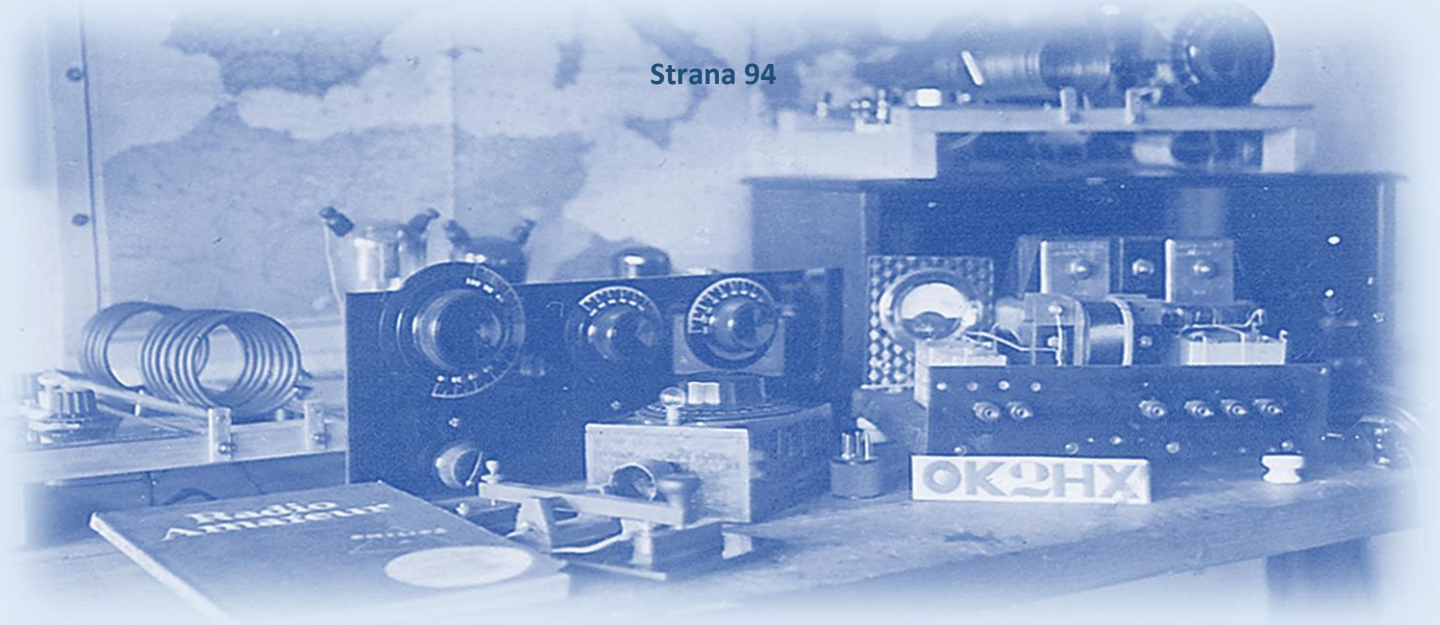
Značka OK1KUH při armádní kulturní akci

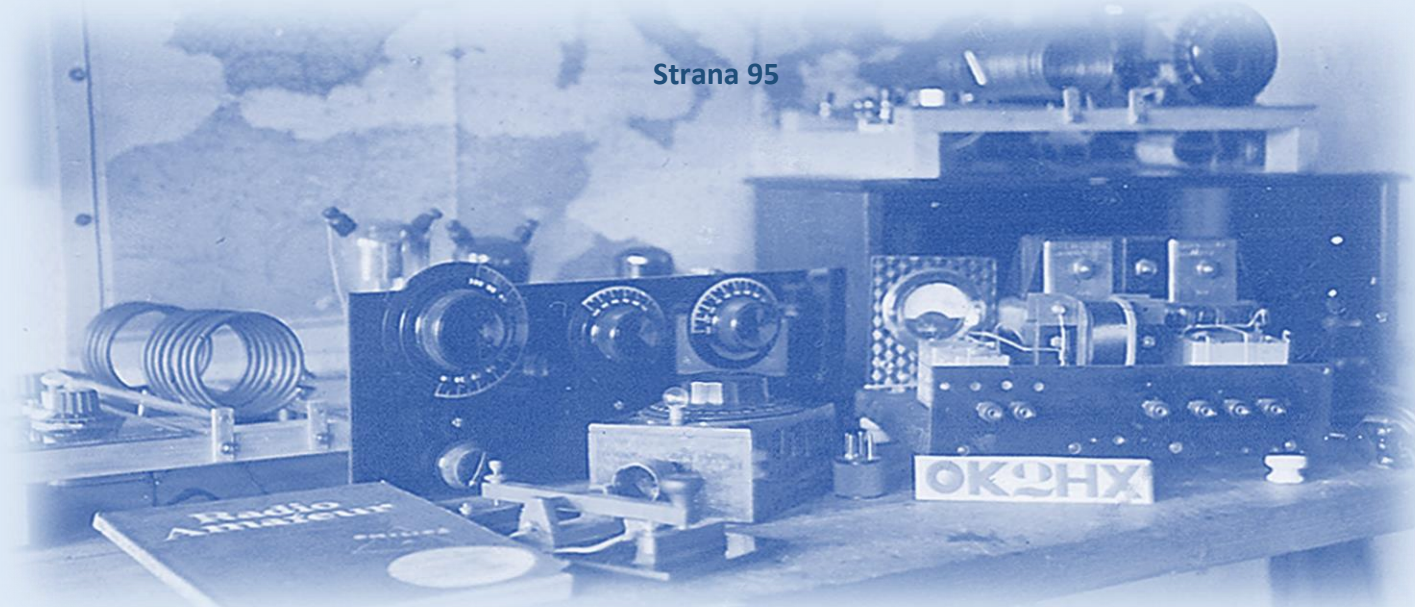

OK1OMV
v Mladé Vožici

Aktivity členů OK1KTA
Soutěž o diplom k výročí 550 let Tábora

550

MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR V TÁBOŘE
ČESKOSLOVENSKÝ SVAZ RADIOAMATÉRŮ
OKRESNÍ VÝBOR V TÁBOŘE

udělují

DIPLOM

stanici

za splnění podmínek soutěže vyhlášené u příležitosti oslav
550. let výročí založení města Tábora
a 25. výročí osvobození republiky Sovětskou armádou

Číslo:

Pásmo:

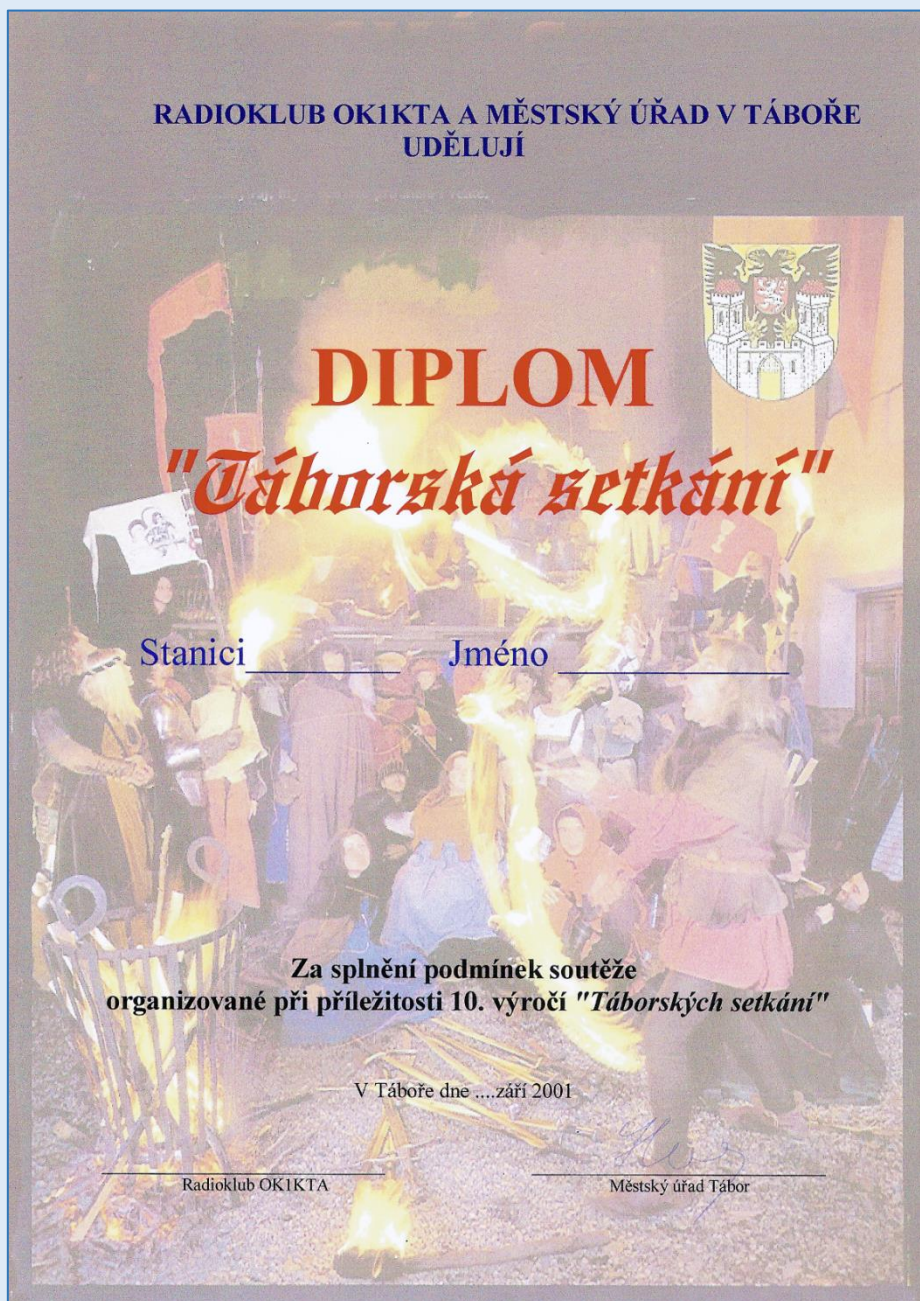
Tábor v červnu 1970

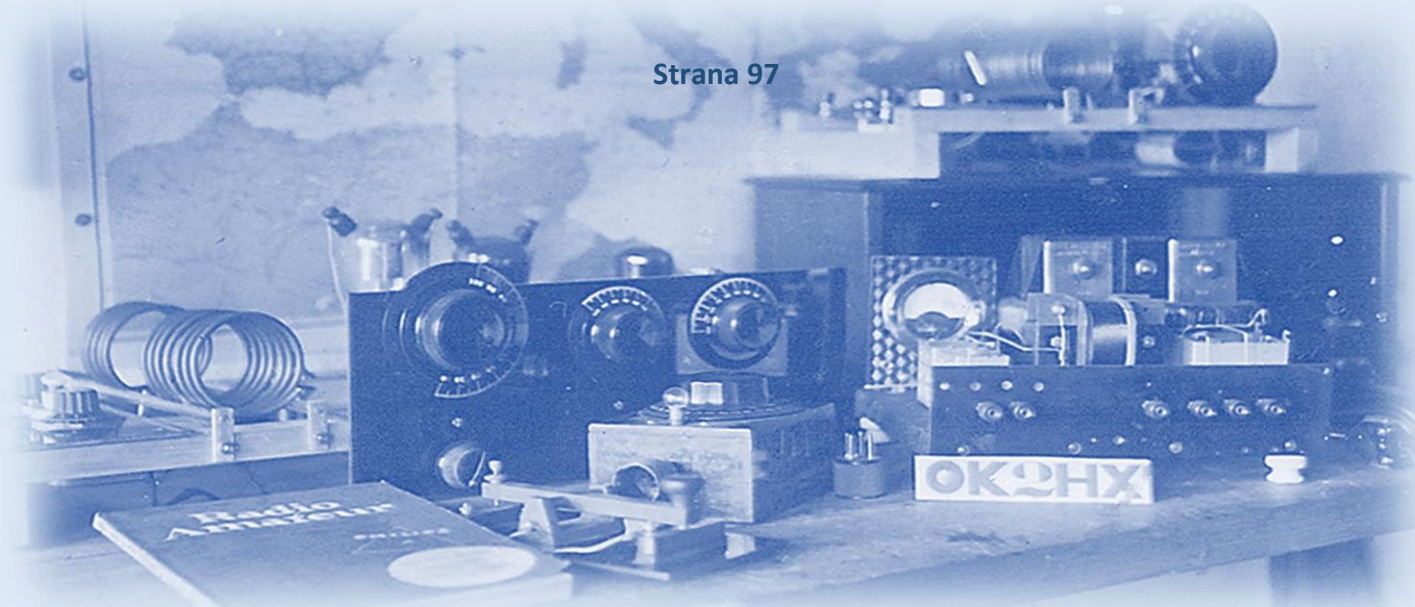
.....
předseda Radioklubu

.....
předseda MěNV

Soutěž "Táborská setkání"

**RADIOKLUB OK1KTA A MĚSTSKÝ ÚŘAD V TÁBOŘE
UDĚLUJÍ**

DIPLOM

„Táborská setkání“

Stanici: OK3MB Jméno: Viliam Kušpál

**Za splnění podmínek soutěže
organizované při příležitosti 20. výročí „Táborských setkání“**

V Táboře dne 30. září 2011

Antonín OK1AK

Radioklub OK1KTA

M. J. J.

Městský úřad Tábor

Partnerská města

Konstanz
Německo

Dole
Francie

Orinda
USA

Wels
Rakousko

Škofja Loka
Slovinsko

Diplom „ Táborská setkání “

Pro připomenutí husitské minulosti Tábora se ve dnech 9.-11. září 2011 uskutečnil již 20. ročník „ Táborských setkání “ s kulturními a společenskými akcemi, včetně ukávek femeslné výroby a průvodu v kostýmech z husitského období. Pro veřejnost budou otevřeny také historické objekty, které jinak nejsou přístupné. Soutěž o diplom je organizována radioklubem Táborek ve spolupráci s Odborem kultury a cestovního ruchu města Táborek, s cílem propagovat „ Táborská setkání “ a současně na ně pozvat rodiny radioamatérů i jejich známé. Bližší informace k setkání jsou na < <http://www.tabor.cz/cs/obcan/kultura/taborska-setkani/> >, < <http://www.taborcz.eu/cs/turista> > a Táborek si můžete prohlédnout na internetové adrese: < <http://www.virtualtravel.cz/tabor/hrad-kotnov.html> >.

Podmínky soutěže:

1. K získání diplomu je potřebné navázat spojení minimálně s 10 různými radioamatérskými stanicemi okresu Táborek v období od 1. do 31. srpna 2011. Pro diplom platí samostatné spojení se všemi různými značkami stejného operátora. Zvýšená aktivita stanic z okresu Táborek bude každou neděli v srpnu před táborským kroužkem a po jeho skončení, který má začátek vždy od 08,45 SELČ na kmitočtu 3775 kHz. V případě QRM bude kroužek na některém vyšším kmitočtu. Diplom bude vydán i posluchačům za odposlech spojení alespoň 10 různých stanic z okresu Táborek.
2. S každou stanicí (značkou) okresu Táborek platí pouze jedno spojení bez ohledu na druh provozu a kmitočtová pásma, včetně spojení přes VKV převaděče. Pro získání diplomu lze započítat i stanice vysílající přechodně z okresu Táborek. Stanice táborského radioklubu OK1KTA platí za spojení se dvěma stanicemi.
3. Žádost o diplom se seznamem stanic okresu Táborek, se kterými bylo navázáno spojení v průběhu srpna 2011, s uvedením obvyklých údajů o spojení, tj. data, času v UTC, pásma a módu zaslat do 30. září 2011 na některou z následujících adres:
 - e-mail: ok1lad@post.cz
 - PR: ok1lad@nagano
 - poštou: Ing. Ladislav Polák, třída ČSA 2688, 390 03 Táborek
4. Diplomy budou zaslány poštou zdarma.
5. Seznam aktivních stanic okresu Táborek:

OK1AD, OK1AK, OK1AYU, OK1CI, OK1DSD/P, OK1DXJ, OK1DXL, OK1DZA, OK1FSX, OK1FZM (2.QTH), OK1HBO, OK1JAE, OK1KJDP, OK1KTA, OK1KUH, OK1LC, OK1OMW, OK1UAD, OK1UDX, OK1UES/P, OK1UYM, OK1VAK, OK1VPR, OK1VSG, OK1VYP, OK1VZP, OK1WZM (2.QTH), OK1XC, OK1XT, OK7AJ, OK7VU, OK7XC a OL7X.

Táborská setkání a soutěž radioamatérů - VYHODNOCENÍ

Laco Polák OK1AD, ok1lad@post.cz

Při příležitosti 10. výročí mezinárodní kulturní a společenské akce „Táborská setkání“ v roce 2001 jsme zorganizovali krátkodobou soutěž o věcné ceny a diplom. V letošním roce jsme se rozhodli v předstihu propagovat 20. výročí těchto setkání a pozvat na ně radioamatéry i s rodinnými příslušníky. Podmínky soutěže o diplom jsme kvůli tomu uveřejnili v časopisech „Radioamatér/Radiožurnál“, dále na internetových stránkách ČRK v rubrice Aktuality z pásem, v síti PR v rubrice OKINFO a prezentovali jsme je na mezinárodním setkání radioamatérů v Holicích ve stánku ČRK. Informace o soutěži byla vytištěna také v místním „Táborském deníku“.

V našem okrese není mnoho aktivních radioamatérů ve vysílání na KV pásmech. Proto jsme přijali pravidlo, že každá volací značka stejného majitele bude platit do soutěže samostatně a platná budou také spojení se stanicemi vysílajícími přechodně z našeho okresu. Chtěli jsme umožnit získání diplomu co největšímu počtu zájemců a tak jsme stanovili podmínku navázat v průběhu srpna 2011 pouze 10 spojení se stanicemi okresu Táborek, přičemž OK1KTA platila za 2 spojení. Zájem o soutěž překonal všechna naše očekávání. Zejména v neděli byl na stanici z okresu Táborek PILE-UP, jako by se jednalo o expedice do vzdálenějších lokalit. Dokumentuje to také fakt, že hned po skončení soutěže zažádalo o diplom již 113 radioamatérů z OK a OM. Rada účastníků soutěže nám napsala slova, která nás potěšila. Cituji některá z nich: „Více takových diplomů krátkodobých soutěží by určitě neškodilo (OK1UTD). Děkuji za zajímavou aktivitu (OK1IR). Díky za vyřízení prvního diplomu, díky za soutěž (OK3SM). Díky za dobrý nápad (OK2BZ). Děkuji za diplom a oživení pásma (OK2PCY). Díky za bezva akci, těšíme se na další (OK1FZM a OK1WZM). Jsem rád, že se stále ještě nacházejí radioamatéři, kteří podporují v dnešní době tento trochu pozapomenutý koutek (OK1LH). Velice vydařená soutěž a probuzení 80-ti metrového pásma (OK1XC).“ O diplom projevil zájem i radiový posluchač a tak jsme dodatečně doplnili do podmínek možnost jeho získání za odposlech 10 stanic z našeho okresu.

V průběhu měsíce srpna 2011 radioamatéři z okresu Táborek vysílali s 25 různými volacími značkami a navázali přes 3000 spojení. Neaktivnější byl Josef OK1XC, který uskutečnil 934 spojení. Vzhledem k tomu, že vhodné podmínky pro vnitrostátní QSO na 80 m jsou pouze ráno a večer a aktivita OK/OM stanic na tomto pásmu není v posledních letech nijak výrazná, je to vynikající výsledek. Zvláštní zmínku zasluhuje obětavost Pepíka OK1HBO, který přes velké zdravotní potíže vysílal téměř do posledního dne svého života a rozdával body zájemcům o diplom. Jeho srdíčko k naší velké lítosti dotlouklo v den ukončení soutěže dne 31. srpna 2011. Diplom za QSO během jediného dne splnil pouze Jirka OK2QX pro klubovou stanici OK2RAC. Aktivita našich stanic byla soustředěna na SSB provoz, ale našel se zájemce o CW QSO. Milan OK2BMI splnil podmínky diplomu oběma módy CW i SSB.

Náš cíl, propagovat „Táborská setkání“ byl splněn velmi dobře. Velkou podporu soutěže jsme měli od Městského úřadu v Táboře, jmenovitě od místostarostky Ing. Lenky Horejskové. Poděkování patří firmě VSP Data, a.s. a Vlastovi OK1AK za zajištění tisku diplomů a také Láďovi OK1CL za sponzorování soutěže. Článek byl napsán s cílem poskytnout námět dalším radioklubům k organizování podobných soutěží. Všem, kteří se zapojili do naší soutěže děkujeme za jejich účasť a blahopřejeme těm, kteří získali diplom.

Radioamatérské expedice

Expedice na maltský ostrov Comino 1996

Příprava expedice OK radioamatérů na Maltu

Laco Polák OK1AD, Vlasta Pejchal OK1AK

Snem většiny radioamatérů je zúčastnit se někdy expedice do vzácné země DXCC a zažít správný PILE-UP. V minulém roce jsme dostali velkorysou nabídku uskutečnit takovou expedici od p. Pavla Vampoly, ex OK1MAX. Někteří z kolegů byli z počátku pesimisty a nevěřili, že by se nám to podařilo realizovat.

Při prvním jednání jsme dospěli k názoru, že bude vhodné expedici uskutečnit do méně vzácné země, abychom získali zkušenosti. Teprve pak, pokud budeme mít možnost, jet do vzácnější země DXCC. Výběr padl na Andorru, malý stát v Pyreneích, mezi Francií a Španělskem. Napsali jsme dopis na jejich QSL službu s prosbou, aby nám poskytli informace k získání koncese pro vysílání. Po uplynutí asi dvou měsíců nám odpověděl prezident tamní radioamatérské organizace, že bohužel v současné době nejsou cizincům koncese vydávány. Proto jsme hledali další vhodnou lokalitu a rozhodli jsme se pro Maltu.

Malta leží v Středozemním moři 90 km jižně od Sicílie a 290 km od tuniských břehů Afriky. Spolu s ostrovy Gozo, Comino a neobydlenými útesy Cominotto a Filfla tvoří Maltskou republiku, jeden z nejmenších států Evropy. Má přibližně 360 tisíc obyvatel, oficiálními jazyky jsou maltština a angličtina. Nejvíce historických památek nese znak maltéského kříže, náležející řádu johanitů, který měl ostrov Malta ve své správě v letech 1530 až 1798. Domy jsou všude úhledné, kamenné z vápence, který se těží na ostrově. Střechy jsou ploché, vhodné pro stavbu antén. Také je na nich vidět les televizních antén se zesilovači na vertikálních tyčích o výšce kolem 10 metrů. Zřejmě jsou využity pro dálkový příjem televize ze Sicílie, což není nejlepší pro umístění radioamatérských antén v jejich blízkosti. Na Malte vládní čistota a pořádek, lidé jsou zdvořilí, ochotní a poctiví. Maltské pivo se dá pít, ale víno mají lepší.

Na Malte je poměrně dost radioamatérů, ale většina z nich nevysílá provozem CW a také jsou málo aktivní na WARC a spodních pásmech. Pro mimoevropské radioamatéry by taková aktivita z Malty mohla být dost zajímavá. Opět jsme napsali dopis na maltskou QSL službu s prosbou o poskytnutí informací k získání koncese. Po krátké době přišla odpověď od Alberta/9H1AL, který nám sdělil základní informace, včetně adresy povolovacího orgánu, která je:

Office of the Prime Minister
Wireless Telegraphy Branch
Evans Building
Valetta CMR 02, Malta
Telefon 2472248 a Fax 247229.

V časopise Funkamateuor jsme se dočetli o použití prefixů na Malte:

- 9H0 - použit v contestu
- 9H1 - třída A, stanice na Malte
- 9H2 - dosud nevydán
- 9H3 - časově omezené koncese pro cizince
- 9H4 - třída A, stanice na Gozu
- 9H5 - třída B, stanice na Malte (nepoužívají CW a mohou vysílat nad 30 MHz)

- 9H6 - dosud nevydán
- 9H7 - dosud nevydán
- 9H8 - ostrov Comino
- 9H9 - použit v roce 1974 jako 9H9HR (Happy Republic)

Z uvedeného vyplývá, že pro nás připadal do úvahy prefix 9H3. Na náš dopis na úřad maltského premiera jsme obdrželi vizičku od ředitele spojů s tiskopisem pro podání žádosti o koncesi. Na spodním okraji tiskopisu byla poznámka, že ss příkon koncového stupně vysílače je povolen maximálně 150 wattů.

V této době měl Laco spojení s 9H3SB, který vysílal z ostrova Gozo. Operátor stanice Holger/DL5XAT mu slíbil poskytnout informace k organizaci expedice na Maltu. Svůj slib splnil a po návratu do Německa nám poslal dvoustránkový dopis s velmi cennými informacemi, včetně fotografií QTH na ostrově Gozo, odkud již několik let vysílá.

My jsme chtěli vysílat z Malty v první dekádě srpna a na závěr se zúčastnit CW části WAE-DX Contestu. Měli jsme však obavy, že letní turistická sezóna již začala a tím pádem bude problém sehnat ubytování. Proto padlo rozhodnutí letět na Maltu, vybrat vhodné stanoviště pro vysílání, zajistit ubytování a vyřídít koncesi. V době od 5. do 12.6.1996 se této akce zúčastnili Laco/OK1AD, Vlasta/OK1AK a osobní pilot našeho sponzora p. Mirek Sadílek.

První překvapení jsme zažili v hotelu Ascot v San Juliansu, když jsme chtěli použít zásuvku na 230 V. Zjistili jsme, že nelze použít naše zástrčky a že musíme použít adaptéry na náš systém.

Dalším překvapením pro nás bylo to, že na Malte se jezdí vlevo jako v Anglii. Na dobu pobytu na Malte jsme si pronajali auto za 10,-LM na 1 den (1 LM je přibližně 80 Kč). Volant na vozidle je pochopitelně vpravo a řazení rychlostí levou rukou je velmi nezvyklé. Cesty jsou poměrně úzké, klikaté a vedlejší cesty jsou značně rozbité. Provoz na hlavním tahu je silný a tak se jezdí rychlostí maximálně 70 km/hod. Vzhledem k malým rozměrům obou hlavních ostrovů Malta a Gozo je to rychlost plně postačující. Příjemně nás překvapilo množství automobilů značky Škoda-Favorit používaných na Malte. Cena posledních typů Škoda-Felicia se pohybuje kolem 4000,- LM.

Nejdříve jsme projezdili ostrov Gozo, kam jsme jsme se přepravili s pronajatým automobilem. Bez problému jsme našli ubytovnu v San Lawrenzu, odkud vysílává DL5XAT. Je to na vyvýšenině s výhledem na moře. Budování antén a rušení televize je tam bezproblémové. Ubytovna se pronajímá v městečku Marsalforn. Vzhledem k tomu, že jsme chtěli spojit vysílání se sluněním a koupáním v moři, jevila se nám tato lokalita jako nevhodná. Přístup do moře zde byl velice obtížný, skoro nemožný.

Další den jsme navštívili ostrov Comino. Je to malýček ostrov o rozměrech asi 3x1 km. Je na něm pěkný hotel a v areálu je bazén

a písčité pláže, loděnice s půjčovnou různých plavidel pro vodní sporty, tenisové kurty a podobně. Asi 500 m od hotelu jsou bungalovy, které je možné si pronajmout. A tam jsme objevili radioamatéry z Malty, kteří společně s operátory CB si pronajali ubytovnu na víkend a pilně vysílali. Pochlubili se nám, že dělali spojení s Českou republikou na 27 MHz. Vzhledem k tomu, že toto místo je těsně v blízkosti moře, bez průmyslového rušení a bez problémů s TVI, je to ideální místo pro vysílání. Jak jsme se již zmínili, jsou tam pěkné písčité pláže a tedy i možnosti ke koupání. Jediný problém jsou vyšší ceny za ubytování a stravování. Hledali jsme proto ještě další možnosti pro vysílání.

Další vhodné místo jsme našli v blízkosti písčité pláže Golden Bay na Malte. Asi 300 metrů od pláže je velký ubytovací komplex s hotelem, kinem, bazénem, atd. Ceny jsou zde podstatně nižší, než na Cominu. Třetí variantu jsme uvažovali s ubytováním na Malte a vysíláním z ostrova Comino. Která varianta bude vybrána, záleží na našem sponzorovi. Termín expedice bude stanoven definitivně, až na základě vybrané varianty ubytování a přepravy na ostrov. Zatím vše nasvědčuje, že expedice se uskuteční v době od 21. do 28. září 1996. Vyřízení koncese bylo jednoduché a byl nám umožněn výběr značek. Sufixy jsou přidělovány podle abecedy a nyní vydávající řadu s písmenem W. Vybrali jsme si značky 9H3WD a 9H3WM. QSL lístky budou vyřizovány přes QSL službu CRK via OK1AD. OK a OM stanice nemusí posílat své QSL lístky, všechna spojení budou potvrzena automaticky. Zařízení uvažujeme mít následující: FT1000, FT990, FT890, antény A4S, 2 x AP8A a invertované V pro 1,8 MHz. Budeme upřednostňovat provoz CW a spodní pásma.

Nezbývá, než Vás poprosit, aby jste nám drželi palce, ať všechno dobře dopadne a ať Vás můžeme příští rok potěšit vysláním z některé vzácné země DXCC. Všichni účastníci expedice děkují našemu sponzorovi panu Pavlu Vampolovi za jeho obrovskou podporu naší činnosti, kterou přispívá k propagaci České republiky, provozní a technické vyspělosti našich radioamatérů.

73 a NSL z Malty de 9H3WD a 9H3WM

MALTA 96

Laco Polák, OK1AD

9H3WD a 9H3WM VAMPOLA DX EXPEDICE 1996

V sobotu 21.9.1996 nastal pro nás den „D“ a naše sny o účasti na radioamatérské expedici se staly skutečností. Chtěli jsme získat zkušenosti a v případě, že nám budou hvězdy a vyšší moc příznivě nakloněny, tak je využít při další expedici do vzácnější země DXCC.

Přípravu na expedici jsme zahájili již v červnu letošního roku. Při VKV-PD na kóte HOMOLE u TÁBORA jsme využili prostornou louku a připravili dipóly typu obráceného „V“ pro pásma 160 a 80 m. V polovině června jsme navštívili Maltu, vyřídili koncese pro vysílání a vybrali místo, které by vyhovovalo jak vysílání, tak i slunění a koupání. Tato rekognoskace se plně osvědčila, protože jsme pak vysílali z místa, kde nebyla televize a naši činnost nic neomezovala.

Pavel/OK1MAX zakoupil pro expedici velmi kvalitní transceiver YAESU FT1000. Při provozu jsme oceňovali špičkové parametry tohoto zařízení. Byla to investice, která výrazně napomohla k úspěchu expedice.

Na expedici jsme brali kromě dipólů také dva stožáry skládané z duralových trubek, vertikální anténu AP-8A pro 3,5-28 MHz a Yagi anténu A-4S pro 14/21/28 MHz. Všechny antény a stožáry jsme poskládali do bedny dlouhé asi 1,4 metru a do papírové krabice, která měla něco přes 2 metry. Abychom předešli nepříjemnému překvapení, předem jsme si ověřili na ruzyňském letišti, že nám tato rozměrná zavazadla naloží do letadla. Transceiver FT1000 a FT990 jsme si vzali v příručních taškách sebou do letadla. V Praze na letišti jsme si nechali potvrdit seznam vyvážených zařízení, aby nebyly potřže a našimi celníky při návratu do vlasti. A tak „elektro“ expedice, jak ji nazval jeden z celníků, mohla začít.

Odlet letadla ČSA OK-738 typu Boeing-737 se opozdil asi o 1 hodinu. Let probíhal normálně a po překonání vzdálenosti 1730 km jsme přistáli v 15.15 hodin na maltském letišti. Všichni účastníci expedice si oblékli trička s logem firmy VAMPOLA, maltskými a českými volacími značkami. Teplota vzduchu byla 32°C a tak jsme se po vystoupení z letadla cítili jako v prádelně. Odbavení prošlo bez problémů díky tomu, že jsme měli v rukou maltské koncese a dokumenty jejich úřadů s povolením dovézt na Maltu radioamatérská zařízení. Po jízdě mikrobusy na opačnou stranu Malty a plavbě na ostrov COMINO jsme se ubytovali a šli na večeři. Vzhledem k tomu, že se brzy setmělo, rozhodli jsme se budovat antény až v neděli ráno.

Ještě za tmy o 6 hodině ráno nás vzbudilo bušení dvou největších nadšenců Standy OK1MSP a Jardy OK1MST, kteří chtěli začít stavět antény. Nejdříve jsme vztýčili stožár s dipóly pro 1,8 a 3,5 MHz. V 07.20 hodin SEČ Laco OK1AD navázal první spojení na

3750 kHz s Jindrou/OK1AMM. Poté se jeden z nás přeladil na začátek 3,5 MHz pásma a ostatní jsme pokračovali ve výstavbě vertikálu AP8A a čtyřprvkové antény Yagi. V neděli odpoledne bylo připraveno ještě druhé vysílací pracoviště a začli jsme vysílat současně na dvou pásmech. Velmi nás překvapil obrovský zájem evropských stanic o spojení.

Zřejmě to způsobila „okurková sezona“ expediční činnosti v období, kdy byly špatné podmínky na vyšších pásmech. Potěšilo nás také značné množství spojení s OK a OM stanicemi. V neděli večer se přehnal přes ostrov silný vítr, který nám shodil stožár s dipóly. Petr/OK1AYU v té chvíli dělal spojení na 3,5 MHz s anténou na zemi s OK1MGW a obdržel report 449. Když vítr zeslábl, za svitu hvězd jsme znovu vztýčili stožár s oběma dipóly.

V pondělí a úterý se výrazně zhoršily podmínky na vyšších pásmech. Zkoušeli jsme navázat domluvená spojení s OK/OM na 21 MHz, ale po signálech nebylo ani stopy. A tak jsme vysílali přes den hlavně na 14 MHz a v noci na 7 a 10 MHz.

Ve středu došlo k částečnému zlepšení podmínek. Otevřelo se pásmo 18 MHz a dělali jsme tam ve špičce až 144 QSO/hodinu. Na 24 MHz byly slyšet pouze dvě stanice ET3BN a 7Q7EH. V noci se dalo v podmínkách velmi silného atmosférického rušení pracovat na 3,5 MHz s JA, W a VK. Nejhorší to bylo na 1,8 MHz, kde QRN vždy překrylo část značky a proto jsme si ji museli nechat víckrát opakovat. Ani kvalitní přijímače, které jsme použili,

si s tímto nepříjemným jevem nedokázaly poradit. Proto jsme volili řešení vyhledávat a volat silnější, lépe čitelné stanice. Pouze ve čtvrtek ráno, kdy jsme sledovali zatmění měsíce, se snížila hladina QRN a Standa OK1MSL a po něm Petr OK1AYU navázali řadu spojení s USA na 1,8 MHz. Pro příští expedici do oblastí se zvýšenou úrovní QRN bude zřejmě možným řešením použit

Delta-loop antény, jak nám to poradil po návratu domů Franta OK1HH.

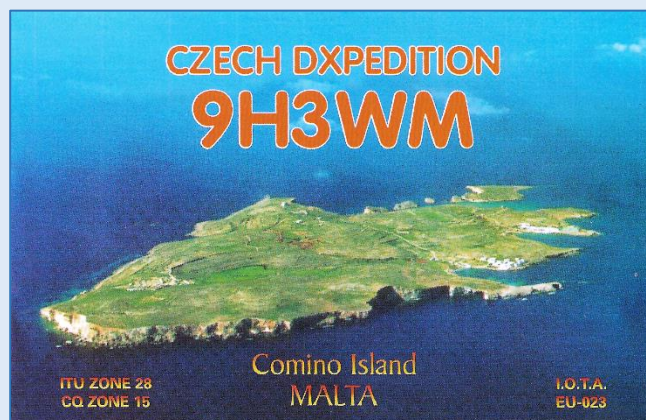
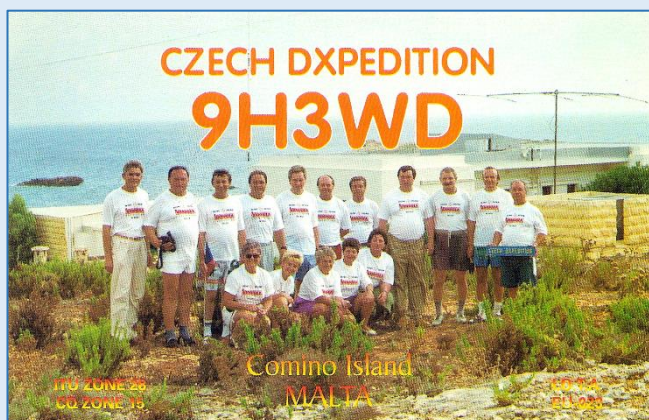
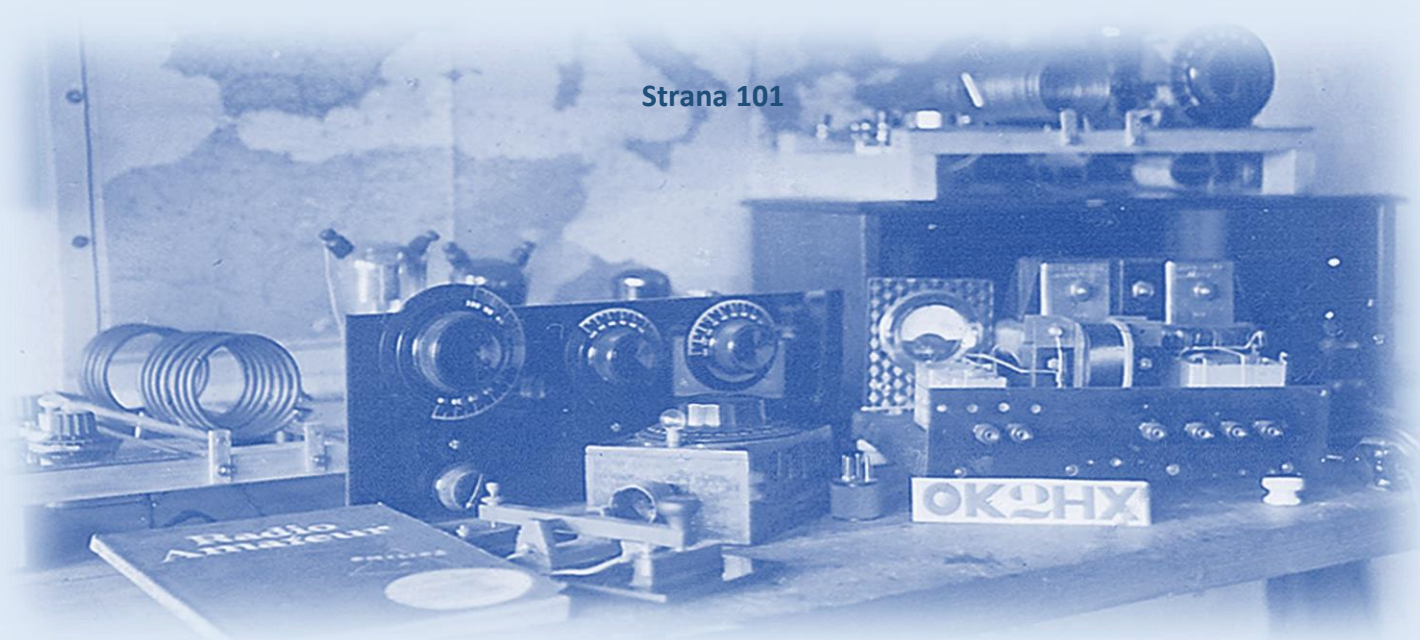
Pes potřže s rušením na spodních pásmech a špatné podmínky šíření radiových signálů na vyšších pásmech byla expedice velmi úspěšná. Za 6 dnů vysílání bylo navázáno 8.400 spojení se všemi světadily. Spojením s námi nepohrdli ani takoví borci jako je ZL1AMO.

Překvapilo nás, jak byli evropští radioamatéři disciplinovaní. Stačilo dát pouze jedno písmeno s otazníkem a téměř všichni ostatní okamžitě přestali vysílat. V průběhu expedice jsme poprvé zapisovali QSO do notebooků, bylo to pohodlnější a rychlejší. O expedici jsme pořídili videozáznam, který jsme ochotni promítnout při různých akcích radioamatérů.

Počasi bylo výborné, moře čistě s teplotou vody kolem 22°C a náš sponzor nás zahrnul maximální péčí. Všichni účastníci expedice moc děkujeme p. Pavlu Vampolovi OK1MAX za obrovský životní zážitek. Děkujeme také všem OK/OM za spojení a v době, kdy budete číst tento článek, začneme Vám rozesílat QSL lístky.

Všem 73 a doufáme naslyšenou příští rok z jiné, vzácnější lokality.

Stojící z L-P: OK1DCK, OK1AK, OK1MSL, Jiří Bína, Mirek Sadílek, OK1AD, OK1AYU, OK1ZJ, OK1MSP, sedící vlevo OK1MST, na konci vpravo OK1MAX a mezi nimi jsou XYL

OK1AK vysílá z Comina

Expedice na maltský ostrov Gozo 1998

OK1MST v HAM SHACKU

CQ WW z ostrova GOZO

Laco Polák OK1AD, Petr Draxler OK1AYU

Na závěr října jsme naplánovali naši účast v CQ WW SSB contestu z druhého největšího maltského ostrova Gozo. Kromě vysílání jsme se chtěli také koupát, slunít a poznávat tamní zajímavosti. Vybrali jsme termín od 22. do 29. října 1998. Při expedici uskutečněné na ostrov Comino v roce 1996 jsme navštívili ostrov Gozo a vytipovali tam vhodné QTH pro radioamatérské vysílání na okraji vesnice San Lawrenz.

Náš přítel Albert 9H1AL nám pomohl obnovit platnost koncese 9H3WD na dobu říjen až prosinec 1998. Jakmile jsme měli v rukou potvrzení o nové platnosti koncese, koupili jsme letenky u CK Fischer a telefonicky si zajistili ubytování v San Lawrenzu. Dům, který jsme si vybrali k pobytu, má 10 samostatných bytů a je celý pronajímán turistům. V bytech je kuchyně s nádobím, plynovým sporákem a ledničkou, koupelna se záchodem a teplou vodou, z balkónu je pěkný výhled na moře. Dům je na vyvýšeném místě v blízkosti moře, okolní terén a plochá střecha umožňují snadnou výstavbu antén. Dole v údolí se nachází hojně navštěvovaná turistická atrakce Modré okno, která ozdobí i naše QSL lístky. Obchody jsou vzdáleny pouhých 200 metrů, dají se v nich koupit potraviny k vlastnímu stravování přibližně za stejné peníze jako u nás.

Ostrov Gozo má rozměry 13 x 8 km a ležít 6 km severozápadně od Malty. Přeprava na něj trvá asi půl hodiny. Úhledné domy jsou tam postaveny z bílého pískovce, který je řezán v povrchových lomech na kvádry. Působením sluníčka a vzduchu materiál dostatečně ztvrdne.

Z turistického hlediska je nejvíce vyhledávána pevnost v hlavním městě ostrova Victoria s nádherným výhledem z jejích hradeb po okolní krajině, prehistorické chrámy v Ggantiji z období asi 3600 let př. n. l., které jsou o tisíc let starší než egyptské pyramidy, jiskrné, ve které podle Homéra žila s Odysseem 7 let krásná nymfa Kalypsó a již zmíněné Modré okno v zátce Dwejra.

Na Maltě nás přivítalo letní počasí. Bylo polojasno s teplotou vzduchu 27 °C a vody 22 °C. Ve čtvrtek 22. října jsme dorazili bez komplikací do našeho dočasného QTH v San Lawrenzu na západní části ostrova Gozo. Nejdříve jsme se vykoukali v moři, pak nainstalovali na střeše vertikální anténu AP8A, vybudovali vysílací pracoviště a v 17,02 UTC navázali první CW QSO na 24 MHz. Poté šlo nás třetí QSO, které se povedlo s první českou stanicí OK1ABB. V pátek 23. října dopoledne jsme natáhli drátovou anténu Delta-loop o obvodu kolem 163 metrů a postupným zkracováním ji doladili na kmitočty 1,88 a 3,76 MHz. Vrchol antény byl uchycen na balkóně ve výšce asi 6 metrů a další dva body na podpěrách ve výšce kolem 3 metrů. Jako podpěrná tyč se osvědčil výsuvný rybářský prut, který je dostatečně pevný, lehký a při složení má délku pouze 1,2 metru. V 18,00 hodin UTC jsme měli na 3770 kHz SKED s tábořskými a havlíckobrodskými radioamatéry. Spojení se podařilo a umožnilo nám vzkázat domů, že je všechno v pořádku. Později Petr obešel dům s cílem zjistit, jestli v něm kromě nás ještě někdo nebydlí. Při příjezdu nás totiž majitelka ubytování paní Doris upozornila, že

tam občas přespává jeden pán, kterému bychom mohli rušit televizi. Petr se vrátil s nepřijemnou zprávou, že před domem stojí automobil televizní služby. Vyvolalo to v nás obavy, že si náš soused pozval TV službu kvůli TVI, způsobené naším vysíláním. Značně jsme si oddechli, když vyšlo najevo, že shodou okolností je naším sousedem televizní mechanik parkující své firemní auto před ubytovnou.

V sobotu 24. října jsme zahájili CQ WW výzvu na 80 metrovém pásmu. Asi po 20 minutách marného volání jsme byli my nuceni volat stanice dávající výzvu. Na pásmu přeplněném stanicemi s velkými výkony jsme se i tak s našimi 100 W obtížně dovolávali. Ani operátoři vybavení kvalitními anténami, jako OK1RI a OK2RZ dlouho nereagovali na naše volání v době, kdy jim jinak nikdo neodpovídal. Bylo nám jasné, že na spodních pásmech jsme jednou ze stanic, které se tam podíří pouze na zvyšování šumu. V průběhu závodu nás poměrně dost stanic četlo jako 9H2 místo 9H3, i když se takový prefix na Maltě zatím nepoužívá. Přes den, po přeladění na vyšší pásma, se situace zlepšila. Poměrně snadno jsme navazovali QSO s radioamatéry z Afriky a dobře to šlo i se severní a jižní Amerikou. Přijemné bylo slyšet změnu intonace hlasu DX stanic, které po správném přečtení našeho prefixu s nadšením vyslovovali značku 9H3WD. Mnozí nám děkovali za získání nového násobiče. Přesto se nám podařilo vyvolat na nás pouze krátkodobý PILE-UP.

V neděli 25. října nás navštívil Albert 9H1AL se svojí manželkou. Krátce nás vystřídal u mikrofonu a navázal pro nás jubilejní tisíc QSO. Setrvali jsme s ním a s jeho paní několik hodin v přátelském rozhovoru. Před odjezdem nás pozvali k nim na návštěvu.

Mimo contest jsme vysílali převážně CW na spodních a WARC pásmech. Tady stačilo 100 W pokaždé vyvolat slušný PILE-UP s počtem kolem 120 QSO za minutu. Teprve teď jsme měli pravý požitek z vysílání. V pondělí ráno 26. října jsme měli SKED na 40 m pásmu se Zdeňkem OK1JZ a v poledne na 20 m s Vaškem OK1KTA. Obě domluvená QSO se podařilo uskutečnit, zejména na 40 m to chodilo UFB. V úterý 27. října večer jsme za tmy sbalili vertikální anténu a dál jsme vysílali pouze na anténu Delta-loop. Poslední QSO jsme uskutečnili ve středu 28. října ráno na 7 MHz.

Během dne jsme se připravili na Maltu, ubytovali v hotelu v San Julienu, koupili několik drobností pro své blízké a večer navštívili 9H1AL. Albert má svou vysílací místnost postavenou na střeše. Používá transceiver TS850S, PA Ameritron AL811, 3 ele/3 pásmovou Yagi anténu A3S a několik dipólů. Pro DXování využívá sicilský DX cluster a přes italskou PR síť se dostává do internetu. V pásmu 430 MHz má stále QSO s dalšími radioamatéry z Malty, které mu slouží k výměně informací.

Ve čtvrtek ráno 29. října jsme odjeli na letiště Luqa a v 10,00 hodin odletěli do Prahy. Při letu jsme se pohledem rozloučili s maltskými ostrovy a začali plánovat kam se vypravíme příští rok. Pokud získáme vhodné sponzory, pojedeme do vzácnější země DXCC. Když se sponzory neuspějeme, chtěli bychom se vrátit

na Gozo a vysílat odtamtud alespoň 14 dnů. Letos jsme měli s sebou zavazadla o celkové váze 65 kg. Z radioamatérských věcí to byl transceiver FT990, anténní tuner Vectronics VC300DLP, vertikální anténa Duralov AP8A, Delta-loop anténa a dva dipóly pro 160 a 80 m pásma, vojenský poloteleskopický duralový stožárek, vysunovací rybářský prut o délce kolem 8 m, koaxiální kabely, notebook a různé potřebné nářadí. Došli jsme k závěru, že do oblasti jako je Malta, stačí vzít málo vážící transceiver se spínaným zdrojem a anténním tunerem, drátovou LW anténu o délce kolem 50 m, případně vertikální anténu vyrobenou ze skládacích rybářského prutu a drátu.

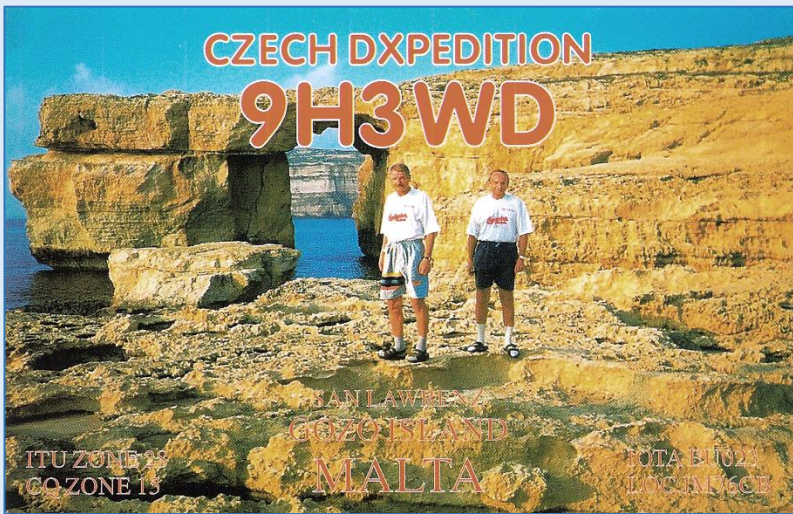
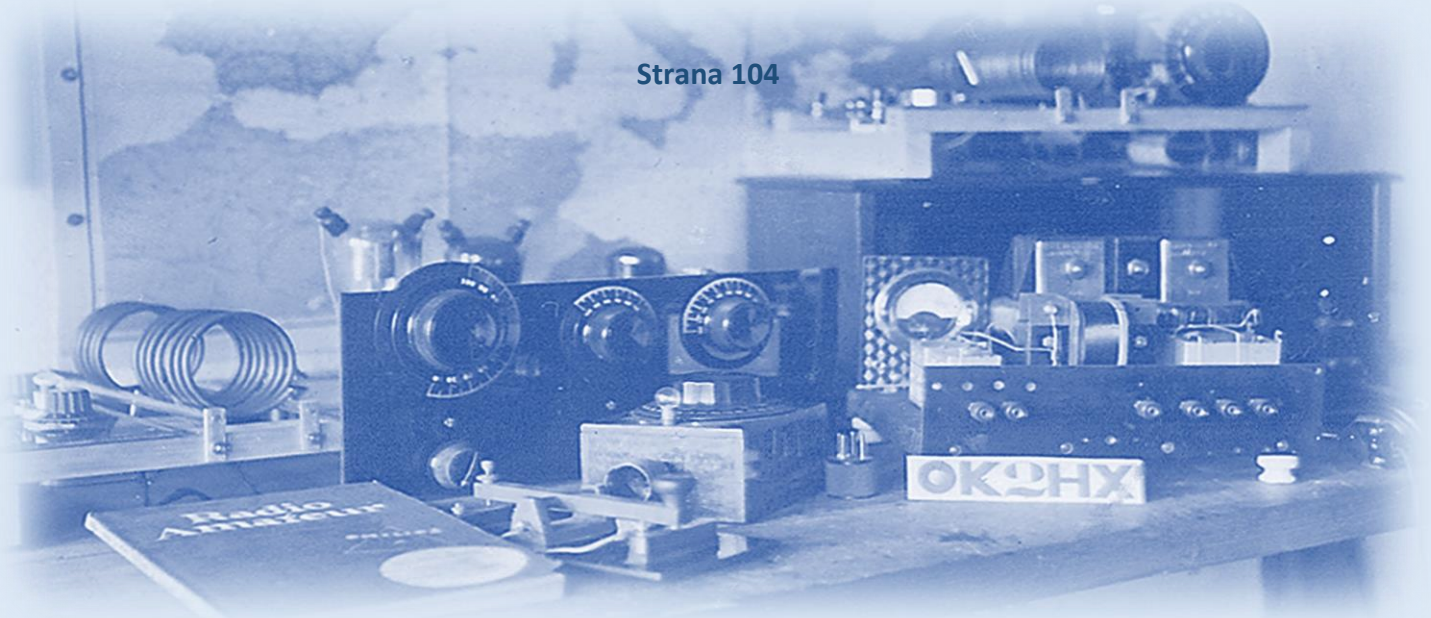
Nestálo za námahu zřítit pro spodní pásma značně rozměrnou anténu Delta-loop. Její výhodou bylo, že šla použít bez doladování na několika pásmech. Jinak měla vlastnosti téměř shodné s dipóly, které jsme použili na Maltě v roce 1996. Před odjezdem na ostrov Gozo jsme vyzkoušeli otočný dipól pro WARC pásma, zapůjčený Slávkem OK1TN. Nastavením správné délky jednotlivých částí antény, šlo lehce dosáhnout ČSV 1:1 na všech třech pásmech. Anténa měla směrový účinek. Při natožení dipólu do správného směru, byla síla přijímaného signálu přibližně stejná jako u vertikální antény AP8A. Vzhledem k tomu a kvůli menším rozměrům, jsme vzali na Maltu pouze vertikální anténu.

Na závěr konstatujeme, že pro účast v závodech jako je CQ WW je vhodné mít koncový stupeň alespoň o výkonu 500 W a směrové antény. Jinak se ztrácí výhoda atraktivního QTH. Děkujeme pivovaru Budweiser - Budvar České Budějovice za finanční pomoc, která nám umožnila uskutečnit tuto expedici a prezentovat provozní úspěšnost českých radioamatérů. Dále děkujeme radioamatérům 9H1AL, 9H1DF, OK1AK, OK1AVG, OK1DCK a OK1TN za jejich pomoc při přípravě této expedice.

Naslyšenou v roce 1999 při naší další radioamatérské expedici.

Přehled spojení:

Pásmo	celkem	z toho v CQ WW
1,8	166	55
3,5	583	167
7	671	139
10	271	-
14	404	269
18	5	-
21	308	286
24	320	-
28	290	288
Celkem	3018	1204

9H1AL

OK1AD, OK1AYU

Expedice na ostrov Malta 2001

Provoz Provoz

Malta 2001 dvěma pohledy

Píše Laco, OK1AD:

K návštěvě středozemního ostrova Malta a vysílání pod značkou 9H3WD se Laco OK1AD a Pepík OK1PD rozhodli na základě více skutečností. V září a říjnu je tam příjemné a stále počasí s denními teplotami kolem 28°C, moře je po léte vyhřáté a vyhovuje ke koupání i těm zimomřivějším. Malta patří stále mezi relativně vzdálenější země programu DXCC, především na spodních a WARC pásmech. Pravidelná letecká přeprava na Malto s dobou letu jen dvě a půl hodiny patří také k důvodům, které zabodovaly v její prospěch. Bezvízový pobyt na Malte je omezen na dobu 3 měsíců a stejně dobu platí i koncese s prefixem 9H3, vydávané cizincům.

Pro pobyt na Malte byl původně vybrán rekreační komplex ve svahu u písečné pláže Mellieha Bay. V srpnu navštívili Prahu Albert, 9H1AL, a Laco s Pepikem ho navštívili v hotelu. Při přátelském posezení jim Albert nabídl ubytování ve svém letním bytě ve městě Bugibba, který využívá jako učitel pouze v době školních prázdnin. Po sílu, že na oplátku navštíví naši republiku, byla jeho nabídka přijata.

V rámci přípravy na expedici Laco vyrobil vícepásmovou anténu FD-4 a anténní tuner pro všechna KV pásma, Pepík zapůjčil transceiver IC-706 MKIIG a vše potřebné pro provoz digitální módy.

Abyste návratu domů nebyly poříze s dovozním clem, nechali si Laco a Pepík v pražském letišti u celních úředníků potvrdit předem přípravu prohlášení o vývozu radioamatérských zařízení s uvedením typu, názvu a výrobního čísla. Při bezpečnostní kontrole v rámci obavování k nástupu do letadla upozornili, že vezou radioamatérskou radiostanicí a další zařízení. Všechna zařízení museli vybalit a přístroj bylo provedeno, že neobsahují trhaviny nebo jiné předměty, které by mohly ohrozit let. Na Malte po pasové kontrole opět zašli za celními úředníky, předložili maltskou koncesi a potvrzení maltského ministerstva dopravy a spojů, že pro vysílání dovezou transceiver IC-706. Byl jim vystaven dokument o dovozu radioamatérské radiostanice s její přibližnou cenou v dolarech s tím, že při návratu do vlasti ji vyvezou

z Malty. Když skončili pobyt na Malte, tento dokument jim celníci na letišti odebrali. Samozřejmě bylo opět vše důkladně prověřeno z bezpečnostního hlediska.

Obnovení platnosti koncese pod značkou 9H3WD měl Laco vyřizeno již začátkem srpna. Laco a Pepík byli na Malte od 9. do 23. října 2001 a vysíláním si příjemně vyplnili čas, kdy se zdržovali v bytě. Albertův letní byt se nachází na kopci a kolem je dostatek volného prostoru pro natažení dlouhohrátových antén. Hned první den společně s Albertem instalovali anténu FD-4, která pracovala s vyhovujícím CSV na všech pásmech kromě 7 a 10 MHz; zde proto používali pro přizpůsobení anténní tuner a podle vyjádření řady OK i OM stanic byl signál také velmi dobrý.

Bohužel Pepík vážně onemocněl a hned první den pobytu musel být převezen do nemocnice, kde strávil celý první týden. To ve vysílání přibrzdilo i Lacovu aktivitu. A tak první výzvu pod značkou 9H3WD zahájil ve středu 10. října až v 11.30 UTC na 24 MHz. Už druhé a třetí QSO měl s českými radioamatéry, a to s OK1MP a OK1QM. Pile-up byl značný téměř vždy a na všech pásmech, kde se objevila 9H3WD. Laco vysílal téměř celou dobu pouze CW na spodních a WARC pásmech. Druhý den pobytu byla natažena anténa LW dlouhá asi 120 metrů pro pásmo 160 metrů. Poslech na ni byl dobrý, ale reporty z OK nebyly nic moc. Teprve po přechlazení této antény na dipól 2 x 42 metrů vypadalo podstatně lépe a během jednoho večera se podařilo navázat stejný počet QSO, jako za celý uplynulý týden. Zajímavé je, že stanice z OM a OK2 byly slyšet výrazně silněji než OK1. Škoda, že nějací sběratelé drátů tento dipól utrhli a tak Laco s Pepikem již koncem svého pobytu neměli možnost udělat radost lovcům nových zemí na TOP pásmu.

Po týdenním léčení v nemocnici se konečně vrátil Pepík a zahájil provoz také slibovanými digitálními módy. Snad se mu podařilo uspokojit všechny zájemce z OK a OM, kteří na to čekali. Velmi příjemná byla setkání OK1AD a OK1PD s OK1XU, OK1TO a OK1UMX, kteří přijeli na Malto o týden později. Alespoň občas vyměnili u zařízení první dva operátory a s počátkem si zavysílali v pile-upu pod značkou 9H3WD. Celkem bylo navázáno kolem 470 QSO, přesné údaje budou k dispozici až po zpracování obou deníků, které samostatně vedl Laco a Pepík. Řada stanic dala při QSO informaci, že je to pro ně NEW ONE, a tak snad i tato dovolenková expedice přispěla alespoň trošičku k propagaci dobrého jména českých radioamatérů ve světě.

Píše Honza, OK1XU:

V pražském radioklubu OK1KZD je dobrá parta lidí, kteří spolu rádi tráví volný čas způsobem radioamatérským i neradioamatérským, prostě proto, že je jim spolu dobře, ať už si zajedou KV či VKV závod, nebo „jen tak“. Vylet Honza OK1XU, Oty OK1TO a Mirka OK1UMX na Malto byl proponován jako QRP/OTA expedice. Jenže doba je jaksi složité a podzim roku 2001 se nejeví být tím nejlepším časem k pronášení vyslačů a antén ocbavovacími prostory letišť, třeba už jen proto, že cestovní výlohy převyšují chuť riskovat jakékoliv škobrtnutí, takže může ztížit celou cestu.

Partu z OK1KZD upozornil na chystanou expedici MALTA 2001 Josef, Laco zase velmi laskavě nabídl možnost si s jejím zařízením a značkou zavysílat. Protože lidé z OK1KZD dobře vědí, že obě značky jsou spolehlivými etalonu kvality, a Laco byl navíc na 9H už počtvrté, rozhodli se, že nejprve se prostě podívají, jak

to dělají ti lepší. A tak se ve druhé polovině října 2001 sešly na Malte dvě party českých radioamatérů, které – jedna více, druhá jen zcela symbolicky – prohnaly Laco značkou 9H3WD.

Maltsí radioamatéři na Malte

Při cestách po ostrovech Malty často zahlédnete na domech a zahradách KV i VKV směrovky pro amatérské vlny. Pro obyvatele malého a relativně osamělého souostroví má radioamatérství význam našinci neznámý: zřetelně jde i o způsob překonání izolace a lov DX či preventivní v contestech jsou až na druhém místě. Ostrované jsou rádi, potkají-li na pásmu k popovídání někoho ze svých četných přátel ve světě, a začne-li se na ně přitom vyvířet pile-up, nejsou z toho až tak moc šťastní, protože pile-up si mohou popřát kdykoli, zatímco kamarád nebyvá na pásmu každý den... Přesto se naši maltsí kolegové zabývají všemi oblastmi radioamatérského provozu a mají i vlastní nody PR, čtyři FM převaděče v pásmu 2 m a májka na 6 metrech.

Spojení s rodilými maltskými amatéry nebývá vždy odměněno QSL lístkem a ve sbírce většiny z nás asi převažují QSL od turistických expedic. Dáte-li se do diskuse se kterýmkoliv tarmním amatérem, vyslechnete jako první povzdech nad tím, že maltská administrativní zdražila pětinásobně poštovné a vypravít kilogramový balíček do Evropy tak stojí asi 1300 našich korun, do zaměti kolem 1600 korun. QSL agenda je proto pro Malťany velmi drahá a chcete-li jejich QSL dostat opravdu spolehlivě, posíláte raději DIRECT se SASE.

Na Malte je vydáno kolem 470 koncesí včetně turistických. Členů ostrovní organizace IARU - MARL - je něco přes sto a mají jediný klub 9H1MRL v městečku Attard (na cestě mezi Valletto a Mdinou), kde se týdně scházejí po dva všední dny dopoledne a v neděli dopoledne. Prostory klubu jsou velmi skromné, vybavení vasmás pochází z darů, na rozdíl od mnoha našich kluboven je zde však čisto a vymalováno. Všechny společné podniky financují kolegové výhradně z členských příspěvků a i když životní úroveň na Malte je citelně vyšší než u nás (minimální mzda odpovídá 18 000 Kč), příspěvky stovky členů ani při velké oběvatelnosti nedovolují zástraky. O to sympatičtější je, že MARL myslí na budoucnost a pořádá kursy pro začínající. To je také jediná aktivita, na níž formou vládního grantu dostává příspěvek z veřejných financí.

Oficiální požadavky na koncesní zkoušky považují maltsí kolegové za náročné, zejména v technické části. Podobně jako u nás nejsou otázky zveřejněny, takže adepty nemá před zkouškou reálnou představu o míře její náročnosti. Jako kdekoli ve vyspělém světě se noční mřou tarmních amatérů stávají hygienické normy, které vyvolávají obavu z postupného úplného zneroznění radioamatérského provozu. Technická část koncesních zkoušek se zabývá významně i touto oblastí a na rozdíl od nás tak směřuje mnohem více k praxi, než k teorii.

Přes omezené finanční možnosti se MARL snaží i o propagaci radioamatérství na veřejnosti. Letos je dobrou

příležitostí výstava Science and Technology Week. Bylo až šokujícím zážitkem zahlédnout při cestě hustě osídlenou luxusní aglomeraci kolem Valletty mezi záplavou komerčních reklamních billboardů také velkou upoutávku na Jamboree on the Air a Jamboree on the Internet, celosvětové akce radioscoutingu.

V neděli 21. října 2001 navštívila klubovnu MARL i česká výprava. Dostalo se jí velmi přátelského, opravdu radioamatérského přijetí, a povídání o společných i rozdílných pohledech na radioamatérství by nebralo konce, kdyby čas neletěl a nabitý program nenutil k dalším cestám. Když jsme se kolegů ptali, kdy nám návštěvu oplátí, řekl, že rozhodně někdy v zímě, aby viděl snh, který v jejich domovně nenapadne nikdy. Jednou prý jako mimořádná atrakce dorazil putovní stan s umělým sněhem, na kterém si ostrované mohli vyzkoušet zimní sporty. Tenkrát si za jediný den více než osmdesát Malťanů zlomilo nohu...

Velmi hezkou a užitečnou internetovou prezentaci MARL najdete na <http://www.9h1mrl.cjb.net>.

Čeští radioamatéři na Malte

Laco, OK1AD, je na Malte už jako doma. Zalistujte ostatně staršími čísly časopisu AMA, kde se s našimi amatéry o své cestovatelské zážitky podělí.

Na práci s digitálními módy se nachystal Josef, OK1PD, a příznivci PSK31 a RTTY se mohli těšit na hezké přírůstky ve svých DXCC score. Díky Josefovi zdravotní nehodě se dostalo jen na asi 150 zájemců. Protože Josef chystal i ostatní softwarové vybavení expedice, Laco se po jeho nehodě ocitl v opravdu nelehké situaci, když staniční deník musel vést ručně a doma ho ještě čeká hezká zábava přepsat několik tisíc spojení do programu aspoň dodatečně.

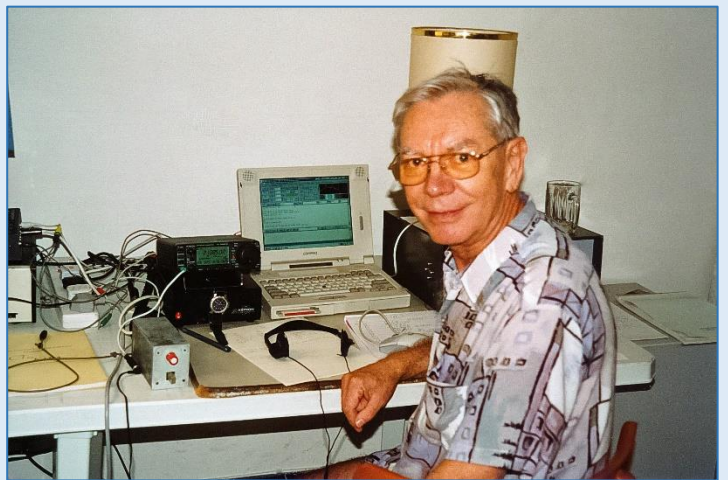
Ohrnomou podporu tandemu OK1AD/OK1PD věnoval Albert, 9H1AL, nejen tím, že mu půjčil své wikendové QTH v letovisku Bugibba, ale s jistotou i zachránil Josefovi život, když ho po omezení rychle dopravil do nemocnice. Čeští amatéři by měli při zaslechnutí značky 9H1AL smeknout, jenže Albert je tak příjemný a neformální kamarád, že by se mu to asi nelíbilo.

Parta z OK1KZD bydlela v nedaleké Sliemě a kolegy z 9H3WD jen příležitostně navštěvovala. Expediční provoz si proto opravdu jen prohlédla a navázanými asi 50 spojeními Lacovi a Josefovi věru moc nepomohla. Ota, OK1TO, který je dobrý závodník, ale expediční provoz zatím poznal jen z „jedné strany“, konstatoval, že práce s evropskými stanicemi opravdu ničej nervy přeseň tak, jak operátoři mnoha expedic svorně popisují: absolutní nekolegialita a bezohlednost, tupě a nemyšlivé volání v okamžicích, kdy je mimo vši pochybnost jasně, že operátor expedice bude rušen a celý provoz zrušívá, praktická nemožnost vynutit si, aby expedici volali opravdu jen ti, které volá ona sama. Několik bezohledných nebo zcela dementských jedinců elektricky nadvládě stovek dalších amatérů navzájem spojil...

Práce z Malty je ale jinak pro nás velmi zajímavá. Nejen proto, že „od moře to vždycky chodí líp“, ale také proto, že celková hladina rušení je na 9H výrazně nižší. Všichni průmysl je soustředěn do nevelké oblasti na jihu hlavního ostrova, nejzdá se trvalejší ani elektrické vlaky a nenf zde ani řada jiných zdrojů rušení, které jinde – hlavně ve velkých městech – naši zálitu limitují víc a víc. Laco, OK1AD, však během svých častých návštěv pozoroval, že za některých okolností jsou i zde rušením postižena nejnižší pásma 160 a 80 m. Ona ta velká

L-P: OK1PD, OK1AD, 9H1AL, OK1TO, OK1UMX

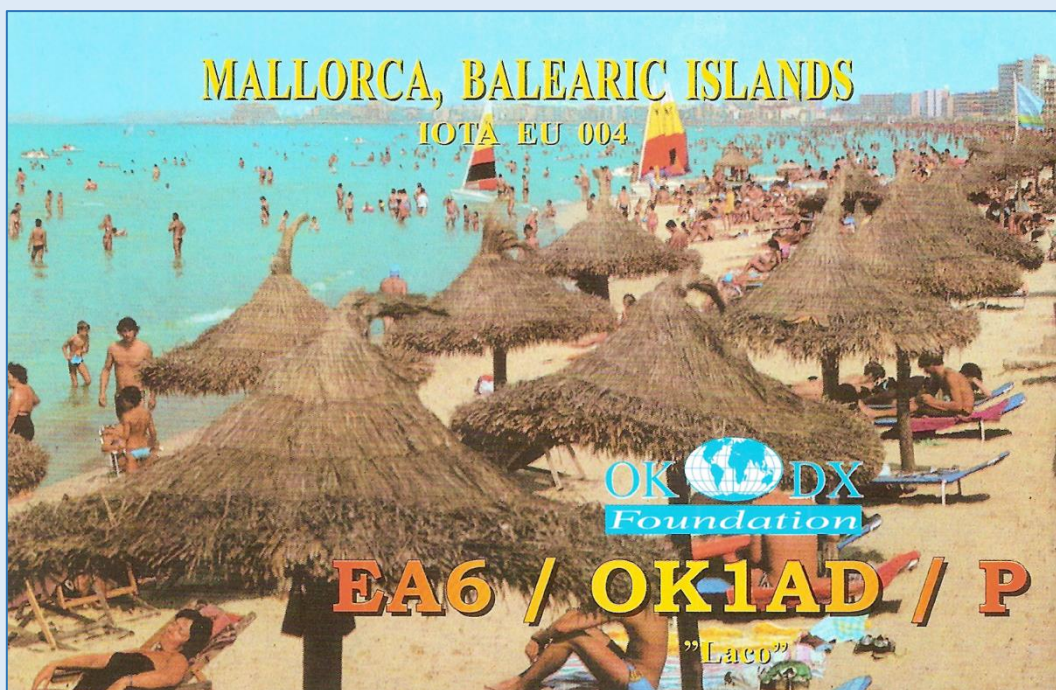

Nahoře OK1PD,
vpravo OK1AD
a tři pozornosti
sponzora expedice

OK1UMX, OK1TO

Expedice na Mallorcu 1999

EA6 STORY

Ing. Josef Plzák OK1PD, Laco Polák OK1AD

Amatérské prázdniny na Mallorce

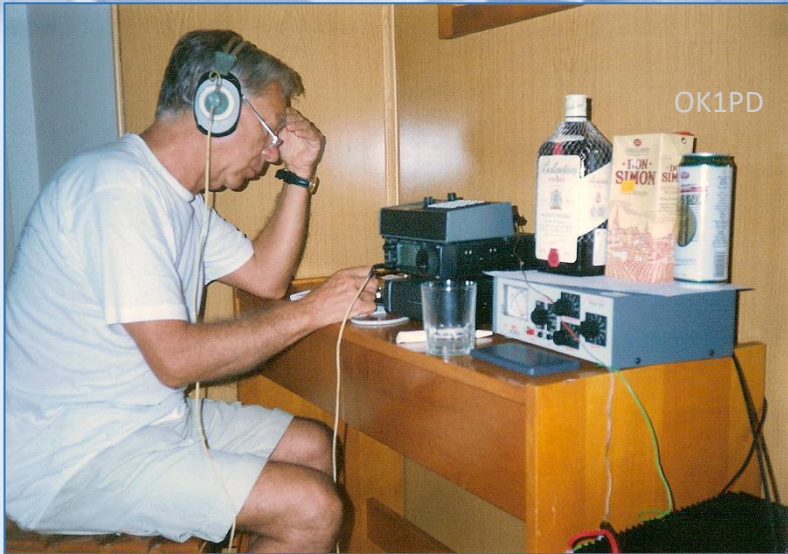
Mallorca: největší z několika stovek ostrovů Baleár. Rozloha 3640 km², 630 000 obyvatel, turistů ročně až 12 mil. (1989). Obživa výhradně turistickým ruchem, jemuž je na ostrově vše podřízeno. Mallorku lze navštívit letecky (obří letiště s dvěma sty odbavovacími místy a se schopností odbavovat přelety a odlety až ve 30-ti sekundových intervalech) a trajecty z pevniny (nejrychlejší z Valencie dosáhne při-stav v Palmě za pouhé tři hodiny). Měna peseta (100 Pst = 22 Kč). Autonomní oblast Španělska s rozsáhlou samosprávou. Školní prázdniny 3 měsíce. Místní čas stejný jako v ČR. Síťové napětí převážně 220 V, síťové zásuvky v hotelu Leblon typu SRN. Televizní vysílání ve třetím kanálu a pomocí satelitní retranslace.

Při náhodném setkání na radioamatérské burze jsme se nezávazně dohodli na společných prázdninách na některém stře-dozemním ostrově. Jedním z kandidátů byla i

Mallorka, pro níž hovořil statut samostatné země DXCC, relativní dopravní dostupnost a velká nabídka "last-minute" zájezdů. Zkušený cestovatel a organizátor Laco bedlivě sledoval nabídky, až krátce před odjezdem vybral hotel Leblon v městečku El Arenas, asi 15 km od hlavního města Palma. Hotel nenabízel hostům na pokoje televizi (= menší nebezpečí TVI), měl vysloveně rodinný charakter (=nadě-je, že se s vedením hotelu domluvíme) a kolem rostoucí stromy slibovaly poslední naději, jak nainstalovat anténu. Josefa trápil pásový opar a svolení lékaře s cestou dostal až dva dny před odjezdem. Tak se stalo, že jsme odlétali každý jiným letadlem a pouze s omezenými zavazadlovými možnostmi. Rádiová výstroj byla proto redukována na absolutní minimum. ČRk nám s pochopením zapůjčil transceiver ICOM IC706 s automatickým anténním tunerem, dipól FD4 Vlastika OK1AK posloužil jako jediná anténa a Lacův laptop jako staniční manažer.

První den proběhl v napjaté a stísněné

atmosféře. V hotelu platí zákaz všech soukromých elektrických spotřebičů. Recepční hotelu nedal souhlas k instalaci vysílače a nebylo známo, kdy se ředitel, jemuž hotel patří, dostaví. "Rekognoskace terénu" dopadla hůř, než jsme čekali. Zašumělý televizní signál v recepci, les antén na vysokých stožárech všude na okolních domech, uzounké jednos-měrné uličky okolo hotelu. Jako jediná možnost instalace zbylo upevnění středu dipólu na zábradlí terasy ve čtvrtém patře, spuštění obou zářičů napříč 5 m širokou uličkou a upevnění konců na spodní části kmenů stromů. Po změření vstupní impedance antény na jednotlivých pásmech a odzkoušení, zda je rušen příjem televize v recepci hotelu lze zahájeno vysílání. Laciho výzva na 14260 kHz byla zachycena a první spojení navázána. Poté následoval úvodní pile-up na 10,1 MHz a byla navázána první spojení s OK stanicemi OK1XU, OK1XN a OK1DRQ. Obtížně jsme rozeznávali jednotlivé stanice, silně promodulované místním rušením. Navíc co chvíli vypadávala dodávka proudu a ani obsluha

nevzkoušeného zařízení klidu a pohody nepřidávala. Nedělní sked v pásmu 80m s Lacovým bratrem byl neúspěšný a signály v pásmu 40 m se stěží prodíraly pozadím 59+20dB. Automatický anténní tuner nepropustil víc než 40 až 60 W. Na závěr prvního dne jsme byli skleslí a nevěřili jsme, že za tak špatných podmínek navážeme víc než několik stovek spojení. Navíc vysílání prvního dne mělo blíž k vysílání ve špiónážních podmínkách než k pohodovému prázdninovému provozu. Při každém přerušení proudu jsme očekávali, že nám někdo zabuší na dveře a zabaví zařízení.

Druhý den jsme dostali zdrženlivý souhlas

ředitel hotelu s vysláním a s instalací antény (víc než Josefova franština a diplomacie dozajista zapůsobily výrobky pana Bechera a plzeňského Prazdroje). Tajemství častého vypínání proudu odhaleno: jeden ze sousedů používal příliš výkonnou spirálu na ohřev vody. Dodatečně instalovaný ručně laděný anténní tuner Vectronics zvýšil výkon vysílače na všech pásmech až na 100 W a v nočních hodinách byl odhalen zdroj rušení: laptop a zvláště jeho spínací zdroj, které v domácích podmínkách správně přizpůsobené napá-

ječe na vstupní impedanci antény nerušily, dokázaly promodulovat či úplně vyrušit i ty nejsilnější signály. Opustili jsme vyspělou techniku a vrátili se kajicně zpět do starých dob k papíru, tužce a pastičce. S přibývajícím spojeními stoupal optimizmus, že snad těch předpokládaných 1000 spojení navážeme a pomalu se nám vracela i provozní sebejistota. Pouze pásmo 80 m vzdorovalo: při doteku klíče se vysíláč vlivem silného pole v místnosti zablokoval a klíčovat bylo možné pouze tehdy, až když se ruka dokonale odizolovala od klíče (nejúspěšněji pomáhaly nepoužité ponožky, navlečené na ruce). Podobně až ke konci pobytu se po úplném rozebrání a opětovném seřízení Josefův (v Holicích čerstvě zakoupený) klíč umravnil, přestal lepit a zvykl si na jeho ruku.

Další dny již byly standardní: Josef, v jehož pokoji bylo zařízení nainstalováno, začínal ráno, večery patřily převážně Lacovi, doba mezi tím slunci a vodě. Jakmile byly naše značky ohlášeny v klastru, vypukl pile-up uživatelů klastru, k nimž se čas od času přidaly exotičtější prefixy (David 5N0ZKD na několika pásmech, YS1RR, EL2WW, Vašek LA/OK1ADM, běžnější země Afriky, Sřední a Jižní Ameriky a Asie, USA a několik stanic z VK/ZL). Snažili jsme se vysílat především na těch pásmech, na nichž jsou Baleáry vzácnější - na 80m a na WARC - pásmech.

Osmdesátka byla nevyčísitelná a chovala se úplně jinak, než jsme zvyklí. Občas se otvírala již ve 20 Z, jindy byla až do půlnoci zcela hluchá a němá. Několikrát se objevila různá záhadná extrémně silná rušení, připomínající hoppingové systémy, nebo silný, až stovky kHz široký šum, připomínající vysílání rozprostřeným pásmem. Podmínky na SSB části byly vzácné, jako indikátor ranních podmínek pro OK/OM spojení sloužil náš pravidelný meteorologický kroužek. Škoda, že jej nebylo možné použít jako "převaděče" informací do klastru, který by informoval četné zájemce, že nastaly vhodné podmínky pro SSB spojení s EA6 (při jednom pokusu "probřejkovat" se do kroužku s prosbou o předání zprávy do klastru jsme byli odkázáni, abychom si nechali spěchání na doma). Ranní podmínky končily skokově během několika minut, po nichž se pásmo zcela odmlčelo.

Zcela nevyužitě zůstalo pásmo 10m, na 12m bylo s námahou navázáno jen několik desítek spojení. Pásmu 15m jsme se vyhýbali, zvláště poté, co si majitel protějšího domu chtěl stěžovat na policii, že mu rušíme spotřební elektroniku a elektronický telefonní přístroj a 15m jako nejhůře přizpůsobené bylo nejpodezřelější. V té době jsme se již s ředitelem hotelu velmi sblížili a tak díky němu nedošlo k nejhoršímu. Nejpřírodnějšími byla pásma 40m, 30m a 17m, na nichž nebylo vzácné vyvolat pile-up, umožňující průměr až 30 spojení za 10 minut.

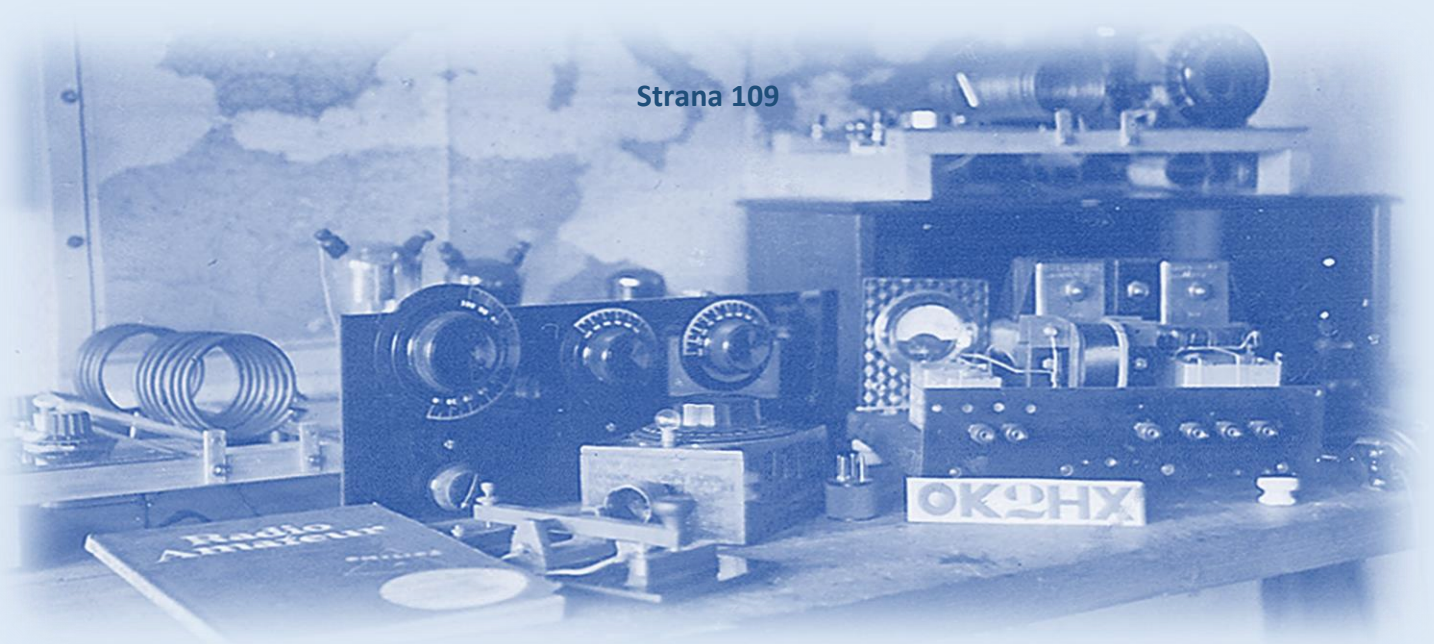
Spojení jsme zahajovali simplexním provozem na jednom kmitočtu, s narůstajícím zájmem jsme přecházeli na split. Bylo zajímavé sledovat, jak se většina stanic kupila přímo na kmitočt stanic, končící spojení. Ze záznamů více než tří stanic o stejné intenzitě a stejném kmitočtu bylo prakticky nemožné přečíst volací znak. Úspěla ta stanice, která buď zavolala o chvíli později, nebo o několik stovek Hz mimo chumel volajících stanic. Jak se přesvědčil i OK1LM, který se zprvu skoro 60 minut nemohl dovolat, nás později mnohokrát dělal "na jedno útknutí" vyslané o 300 až 500 Hz výše. Split s udáním přesného kmitočtu (např. UP 1) nám příliš nepomáhal, zato roztažený split umožnil zvládnout i hustý pile-up. Celkem lze naše zkušenosti shrnout velmi lapidárně: expedice se dovola ten, kdo zavola tam, kde expedice právě poslouchá a kdo zavola tak, že se jeho volání odliší od ostatních. Síla signálu pomáhá, ale nerozhoduje. Volání tam, kde expedice neposlouchá a tehdy, kdy vysílá je zcela neproduktivní a jen zdržuje a komplikuje ostatní spojení.

Nebyli jsme natolik vzácnou stanicí, abychom vyvolávali bezohledná volání a úmyslná rušení těmi, kteří se nedovolali, takže jsme si mohli vychutnávat nejen svižný provoz, milá spojení s kamarády, ale i slušnost a ham-spirit, tak vzácné při velkých expedicích. Mallorka patří mezi běžně dostupné země, přesto nás potěšil zájem, který jsme vyvolali, právě tak i četná poděkování za další pásmový bod. Děkujeme všem OK/OM, kteří nás zavolali a projevíli nám náklonnost. Taková zavolání zvláště v zahraničí potěší a pohladí. A jsou-li to navíc spojení zručná, pak vyvolávají i pocit hrdosti na naše prefixy. Když jsme poslední den spočítali navázaná spojení, překvapilo nás, že přes velmi skromné podmínky a vyslovené rekreační pojmání expedice jsme navázali kolem 4500 spojení. Potvrdilo se, že "konec dobrý, všechno dobré".

Náš zájezd zajišťovala cestovní kancelář Fischer, která si počínala zcela profesionálně a plně nás uspokojila svými kvalitními službami. Na závěr je třeba poděkovat Českému radio-klubu a Vlastovi OK1AK za technickou pomoc. Děkujeme i řediteli hotelu Leblon, v němž jsme našli přítele a zastánce. Zvláštní dík pak náleží dlouholetému příznivci pivovaru Budweiser-Budvar, kterému se odměňujeme reklamou jeho kvalitního piva na staničních listcích rozesylných do všech kontinentů.

Expedice skončila - na slyšenou z té příští! Už teď se těšíme, listujeme v katalogech a porovnáváme nabídky cestovních kancelář s tím, co jsme právě prožili.

Laco, OK1AD; Pepík, OK1PD

Setkání radioamatérů v zahraničí

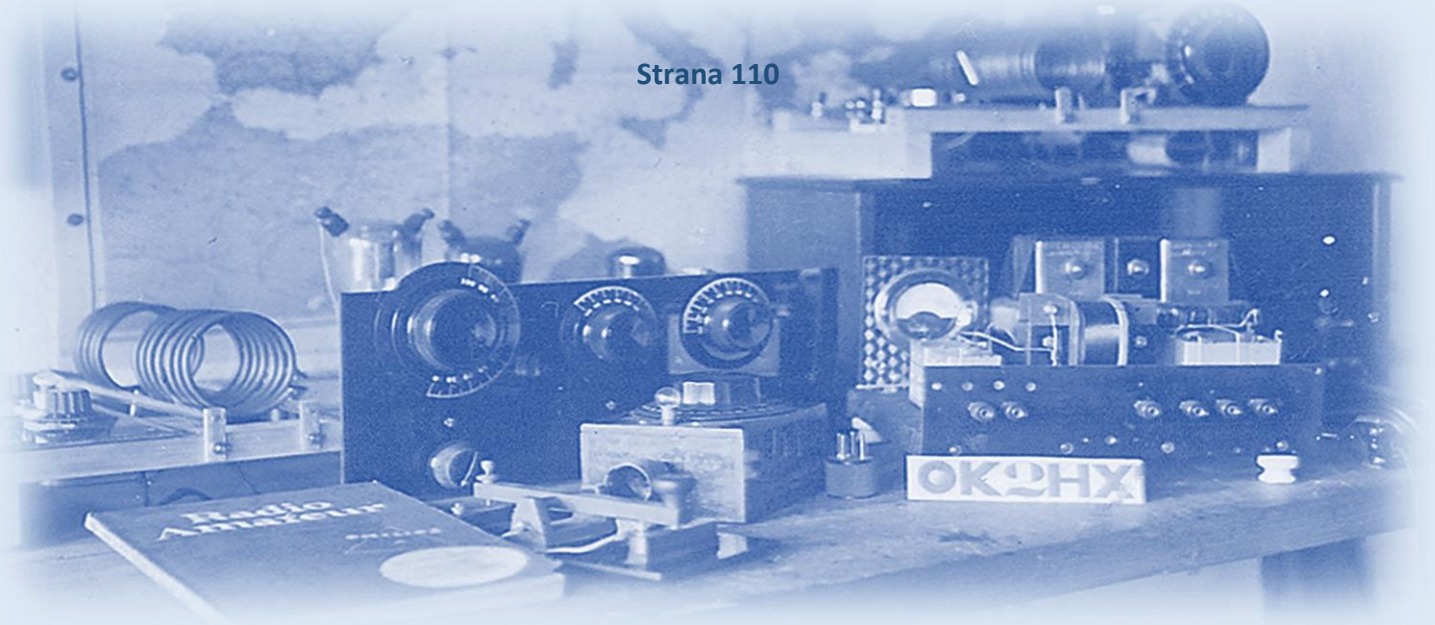

Friedrichshafen 1994

L-P: OK1HBO, OK1ZJ,
OK1AYU, OK1AD,
OK1AK, OK1DCK

OK1AD, OK1ZJ

OK1AK, OK1DCK

OK1FCN, OK1AYU,
OK1ZJ, OK1DCK

OK1AYU, OK1AD, OK1ZJ,
OK1HBO, OK1AK, OK1DCK

**LAA an der Thaya
1995 a 1999**

OK1AK, OK1AD, stojící
OK1ZJ, OK1DCK, OK1FCN

OK1AK, OK1AYU, OK1AD,
OK1DCK, OK1ZJ

**Setkání v Moskvě
1989**

L-P: OK1DKU, OK1AIR,
OK1AD, OK1KT, OK1AS

Dubna u Moskvu 1986

L-P: OK3IA/UA3, RA3AR,
OK1AD, OK1DCK, OK1ZJ

RK3DZJ, Poselok
Svetlyj 1989

L-P: RW3FS, OK1AIR
Fotografoval OK1AD

UŠARTEK, Krym 1990

OK1AD

Setkání v Rakousku, Sternberg 1995

OK1AD

Setkání Tatranské
Matliare 1998

L-P: OK1AK, OK1AD

L-P: HB9JAI, OK1ADM,
OK1AK

Setkání radioamatérů doma

Setkání jihočeských radioamatérů v Táboře 1980

V RK OK1KTA

Sedí OK1ZJ, OK1AD
Stojí OK1AYU, OK1DCK

Holice 2002

L-P: OK1AD, OK1DCK,
OK1AYU, 9H1AL, OK1AK,
OK1HBO, OK1XT

HOLICE - CZECH REPUBLIC 2002

Holice 2006

L-P: OK1AYU, OK1FSX, OK1HBO, OM3PA, OK1XCH, OK1AK, OK1TFH, OK1KC, OK1AD, OM5AB, OK1AOZ, OK1DMO, OM5AL, OK1ZJ, OM5NZ, OK1WGW, OM5GU, OK1MSL, OK1XT

Holice 2012

L-P: OK1FSX, OK1AYU, OK1AK, OK1UYM, OK1AD, OK1MGP, OK1TFH, OK1AOZ, OK1DMO, OK1KC, OK1MSL, OK1TQ, OK1MSP

České Budějovice
2014

L-P: OK1AD, OK1FR

Setkání tábořského kroužku
na pražské burze 17. 5. 2014

L-P: OK1TFH, OK1AS, OK1AOZ,
OK1AD, OK1MGP

Radioamatérské závody

PD 50. léta

L-P: OK1WAB, Krampera, OK1ANK

PD 70. léta

L-P: OK1ABO, OK1AER, OK1HCA, OK1VPR

PD 1973 OK1ABO

PD HOMOLE u Tábora
80. léta

L-P: OK1AK, OK1DCK,
OK1HAT, OK1AD, OK1ZJ,
OK1DXD

PD HOMOLE

L-P: OK1AYU, OK1FCA

PD Křemešník 1989

L-P: OK7VU, ex OL1ARE

**RATIBOŘICE u Tábora
1979**

OK1DCK připravuje
pro CQ WW 3 el. Delta
Loop pro 28 MHz

Hrad CHOUSTNÍK u Tábora

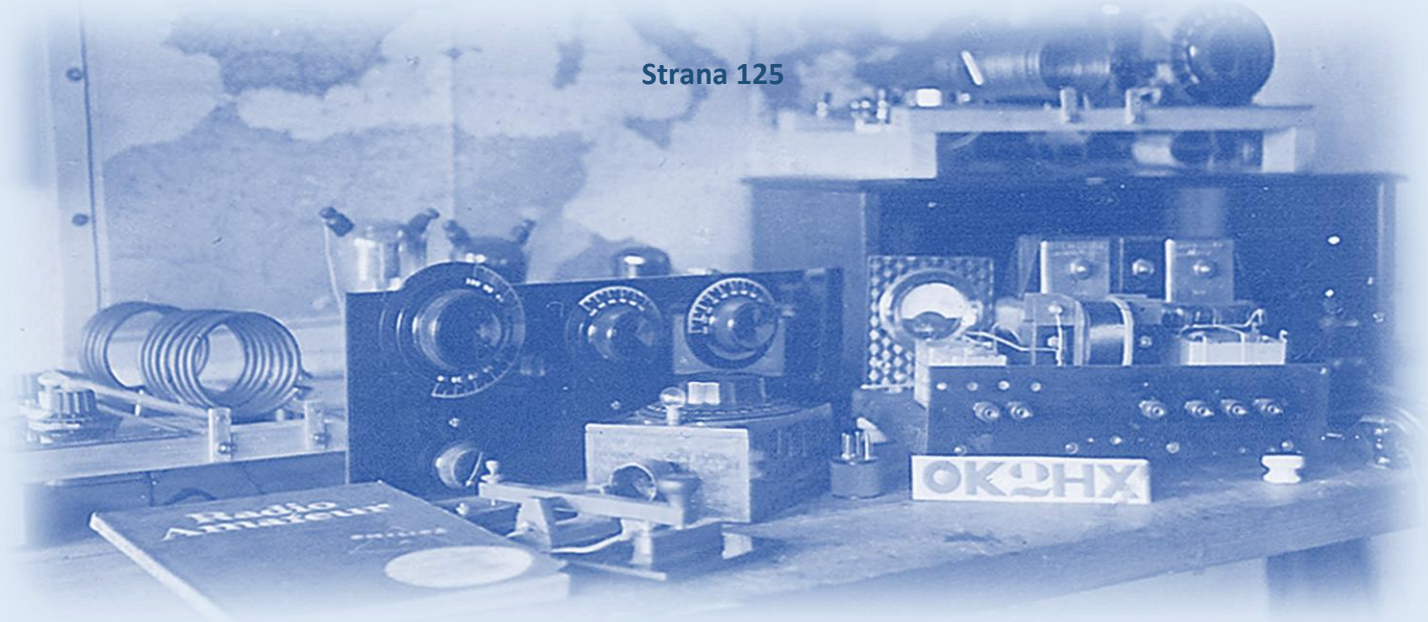
L-P: OK1AD, OK1ZJ, OK1DCK

PD NOVÉ MĚSTO u Teplic 2002

7 el. Quad

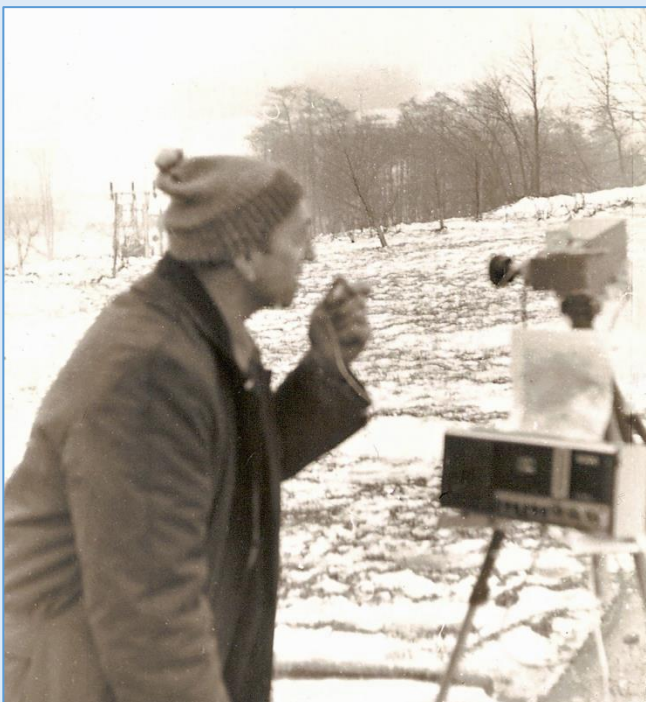
TÁBOR

OK1AK a OK1DCK při nastavování
třípásmové 3 el. antény

Aktivity OK1WAB na 3 cm

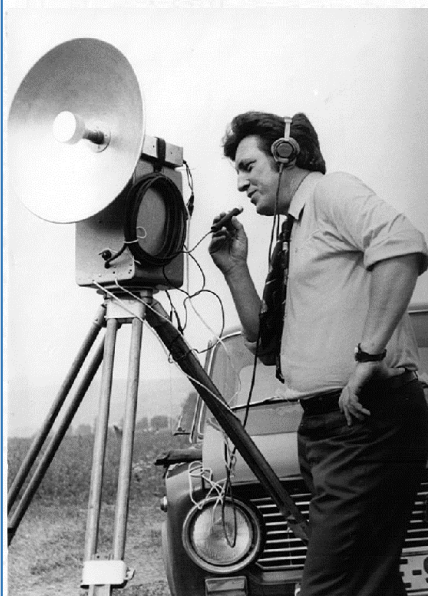

Aktivity OK1CI (ex OK1AEX) a OK1DZA

POPŘVÉ NA 3 CM S MAĎARSKEM

Další nová země v pásmu 10 GHz přibyla na konto Československa dne 5. září t. r. spojením mezi stanicemi OK1AEX/p a HG5FMV. Na naší straně se na přípravě a uskutečnění tohoto prvního spojení OK-HG na 10 GHz podílela i operátorka Zdena z RK OK1KTA a na maďarské straně to byli HG5EB, HG5EZ, HG7PX a HG7PU. Všem zúčastněným srdečně blahopřejeme a několik dalších zajímavostí ke spojení pro čtenáře RZ napsali ti, co se o spojení zasloužili u nás. RZ

Parabola stanice OK1AEX/p míří ze Slovenska do Maďarska a první spojení mezi oběma zeměmi na 10 GHz je skutečností.

Příprava k uskutečnění prvního spojení na 10 GHz mezi OK a HG nebyla právě jednoduchá a snadná. Předcházela tomu schůzka s operátory maďarské stanice 3. července 1978 po ne zcela úspěšném spojení při letošním PD. Během schůzky bylo třeba dohodnout nutné provozní záležitosti a dohodnout technické podrobnosti v souvislosti s použitým zařízením a stanovit vhodný termín spojení. Pro nás to představovalo upravit zařízení pro netypickou polarizaci antén a mezifrekvenční zesilovač s kmitočtem 33 MHz. U maďarské stanice to byla náhrada jejich dosavadního klystronového vysílače vysílačem s Gunnovou diodou. Druhá návštěva u maďarského kolektivu se uskutečnila 2. září t. r., kdy se nejen utužily dříve navázané kontakty, ale kdy došlo i k poslednímu upřesnění podmínek spojení. Maďarský kolektiv tvořili ing. Bela Berszenyi HG5EB, který je technický manažer MRASz a iniciátor pokusů v pásmu 10 GHz, operátor K. Videgradi, konstruktér zařízení stanice HG5FMV Feri Szekeres HG5EI, J. Cserháti HG7PX a operátorka Maria Szilvari, která je i manažerkou diplomu HA25HG a dobrou techničkou.

3. září věnovali obě strany zkouškám svých zařízení a další den jsme podnikli výlet do Budapešti, kde nám Feri HG5EI dělal průvodce i tlumočnicka. Jako každý náš radioamatér v zahraničí jsme se i my zajímali o radiotechnické výrobky. V prodejnách jsme viděli rozsáhlý sortiment podniku Videoton a jak jsme byli informováni, pružná licenční politika umožňuje rychlou inovaci sortimentu. Ze součástek jsme viděli polovodičové produkty TESLA, ITT i Siemens a poměrně dobrý výběr v číslicových integrovaných obvodech. Zajímavou informací pro nás bylo to, že amatéři vysílači mají v MLR statut sportovců se všemi náležitostmi a jako takoví mají ročně 20 dní tzv. sportovní dovolené na akce a závody, kterých se zúčastní s kolektivní stanicí radioklubu.

Těsně před vlastním spojením jsme se 5. září ráno rozloučili s kolektivem HG5FMV a přes přechod Estergom-Stúrovo jsme se vrátili na naše území k obci Chlába ve čtverci JH14c, odkud jsme již zmíněné spojení navázali při oboustranné slyšitelnosti a udržovali jsme je po dobu 57 minut. Pro příští rok chceme uskutečnit se

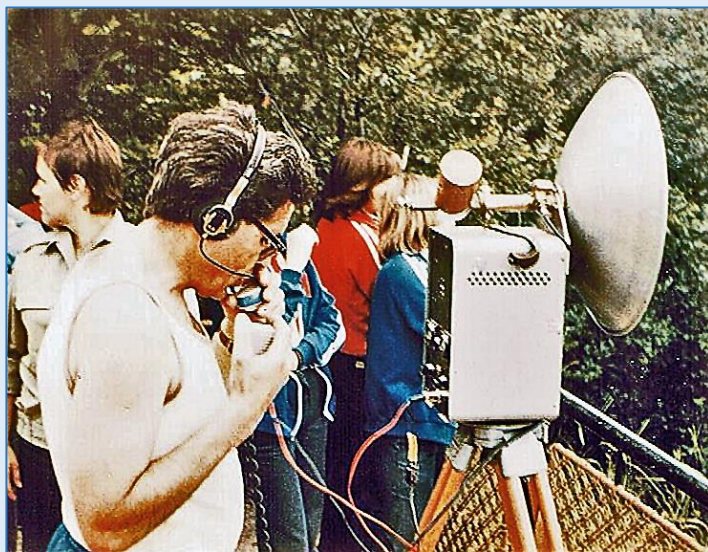

stejným maďarským kolektivem další spojení, tentokrát během června a na podstatně větší vzdálenost z Nízkých Tater. Setkání a spolupráce s kolektivem HG5FMV budapeštského závodu jemné mechaniky nejen přispěly k navázání prvního spojení CSSR–MLR v pásmu 10 GHz, ale i k navázání srdečného přátelství trvalého charakteru. Naše neznalost maďarštiny byla snadno překlenuta pomocí ruského a německého jazyka k vyřešení všech otázek i budoucí spolupráce.
OK1AEX a Zdena z RK OK1KTA

První QSO OK-HG na 3 cm

OK1DZA

HG5FMW

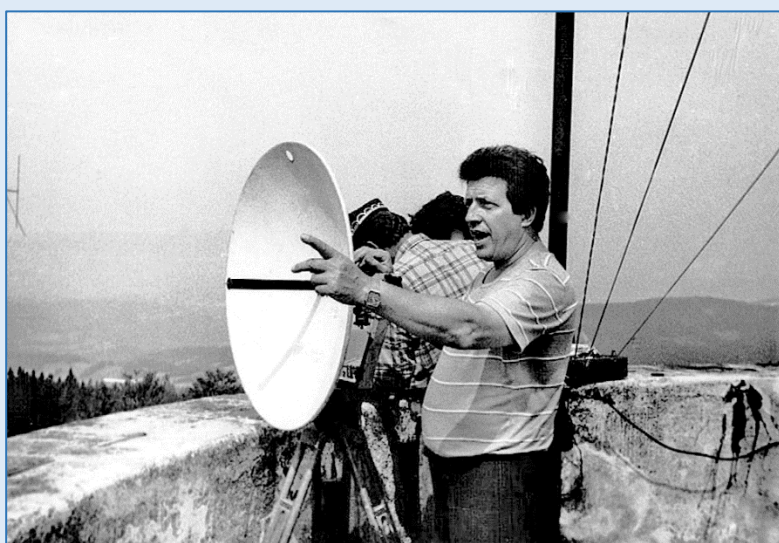

OK1ABO při QSO s DL v pásmu 3 cm

SNĚŽKA, QSO OK-DM

LIBÍN, QSO OK-DL

OK1CI (ex OK1AEX)

PD 1979, SVIDNÍK

OK1CI, OK1DZA

OK1DZA

DM2DPL, Fichtelberg, při QSO s OK1AEX/P na Sněžce

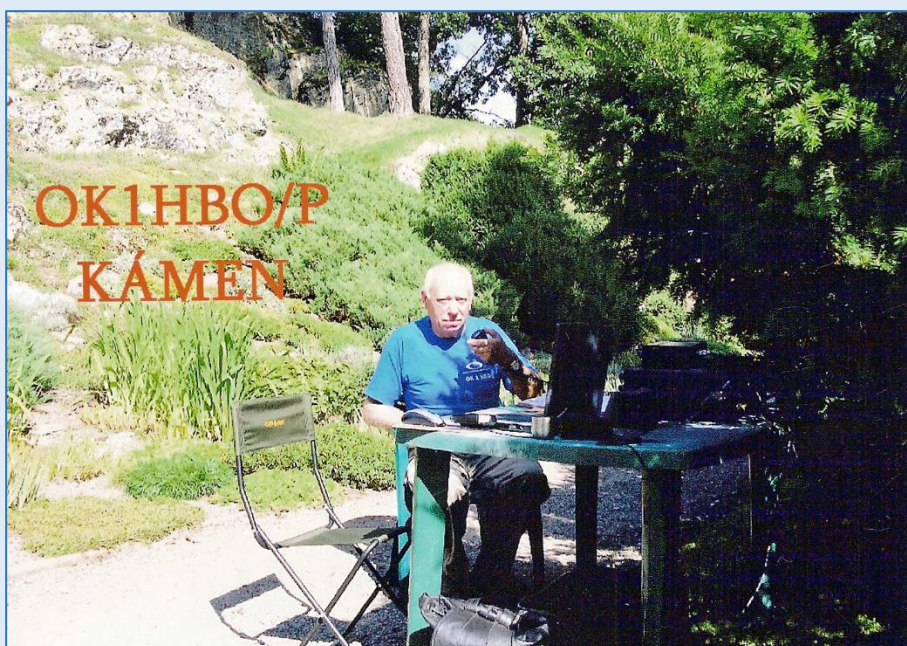
Vysílání OK1HBO z hradů a zámků

Pro diplom „Hrady a zámky“ vysílal z 37. různých míst. Několik z nich je na následujících obrázcích.

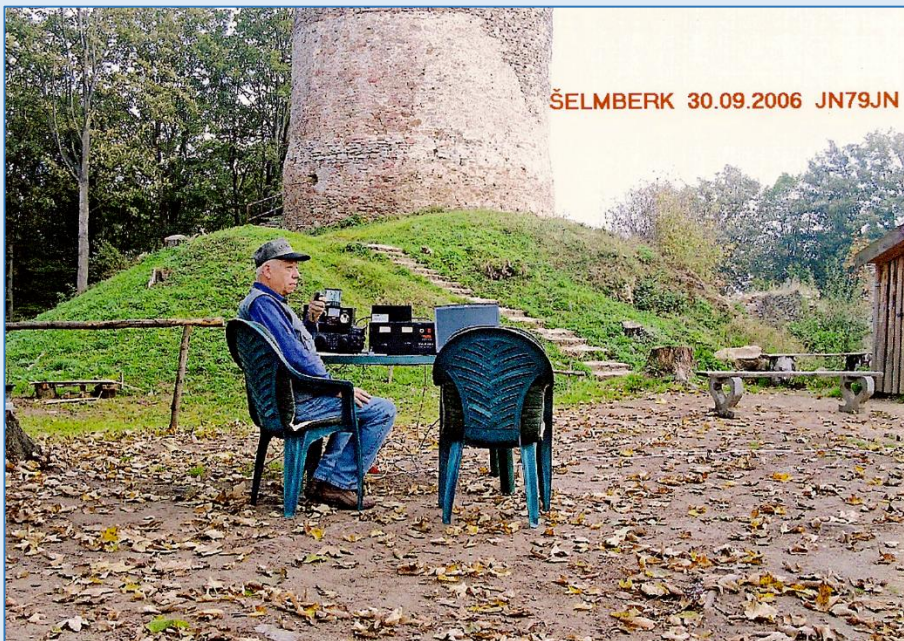
Dobronice

Kámen

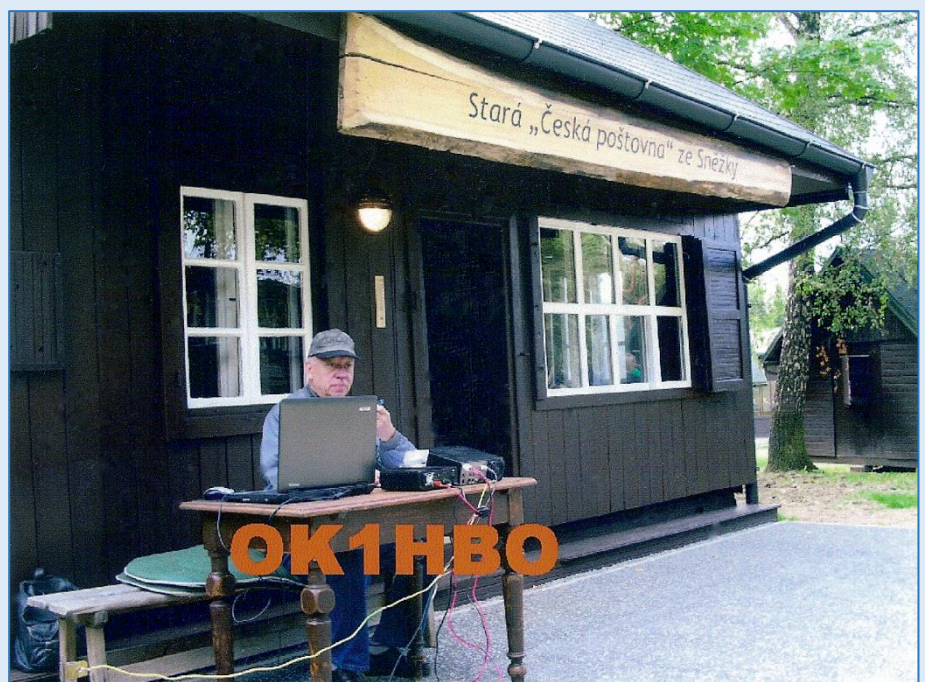

Šelmberk

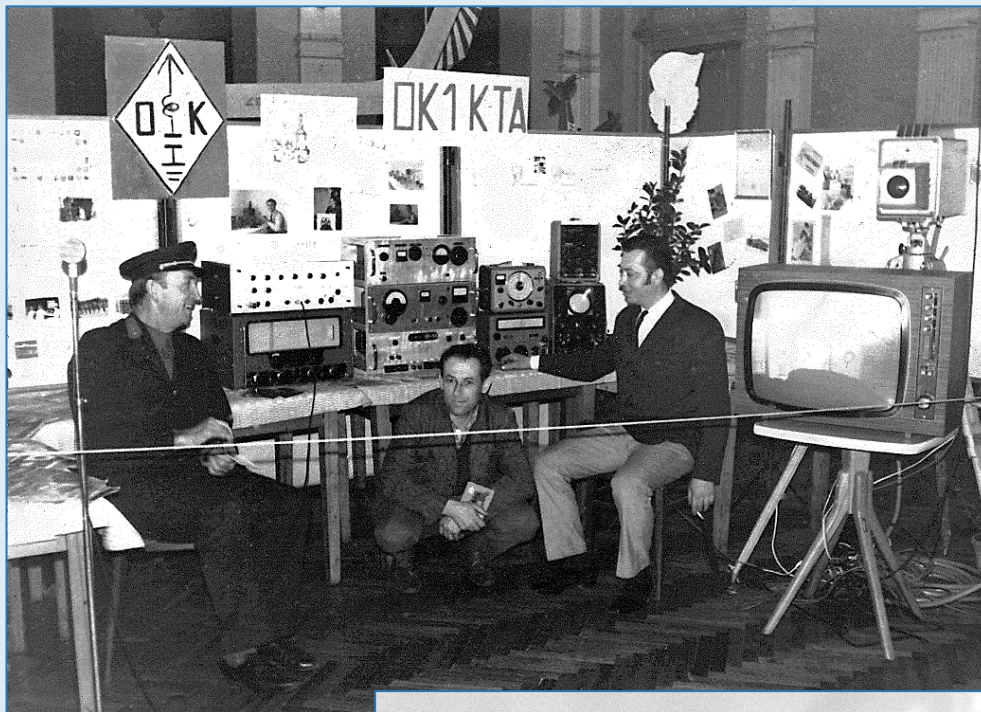
Javorová Skála

Česká poštovna, kterou tam přestěhovali ze Sněžky

Propagační vysílání pro veřejnost

Výstava techniky

L-P: OK1WAB, OK1HAT,
OK1HBO

Vysílání na letišti Všechov u Tábora

L-P: OK1DCK, OK1AD,
OK1ZJ, ?

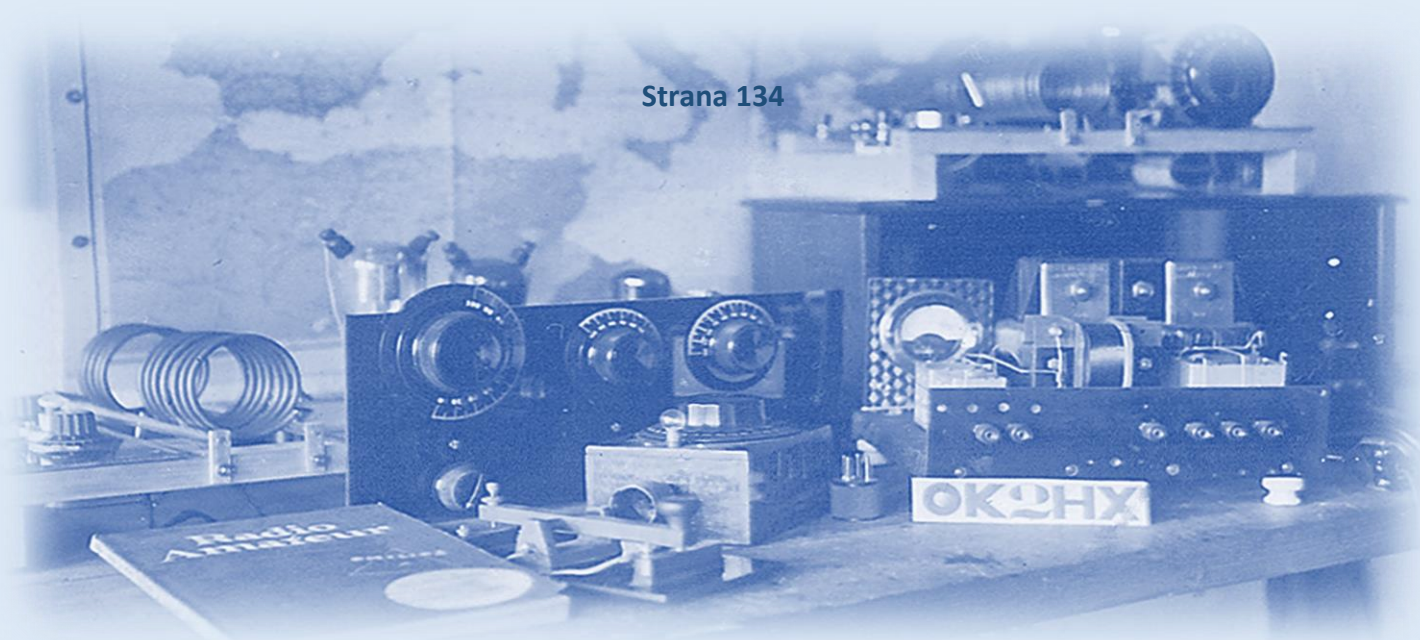
Krajský přebor v honu na lišku v roce 1964

Zleva stojí OK1AKD, OK1WAB, sedící voják OK2MW

Mezinárodní závody ve víceboji (RTO), Konopiště, OL2AIO, nyní OK1HBT, je vlevo nahoře

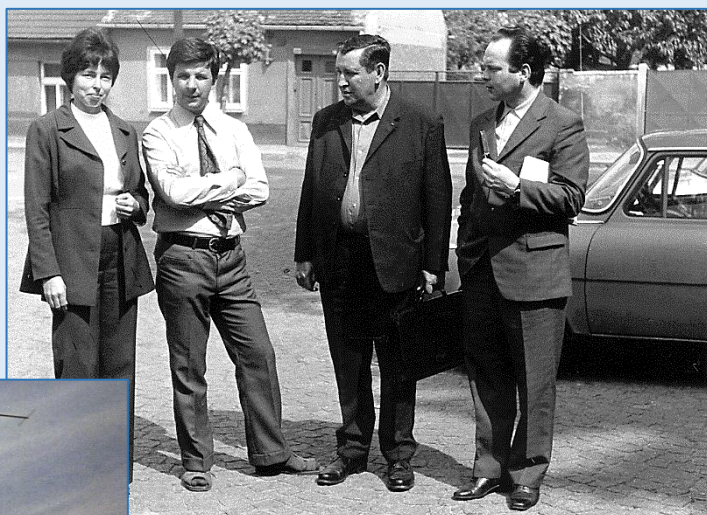
Z fotoarchivu Jindry, OK1PJ

Setkání na Tesáku 1973 s OK1WAB,
OK1HAI a OK1VBN

Den rekordů 1974, Hýlačka, s OK1AYU

Seminář VKV techniky 1975, Kolín,
s OK1AEB a XYL a OK1ABO

Polní den 1974, OK1KTA, Chyšecký kopec

Dovolená v kempu Altenkirchen na Rujaně 1977, zařízení a vůz OK1AEX

Setkání členů klubu OK1KPI 19. září 1981, uprostřed Olinka, OK1CAM

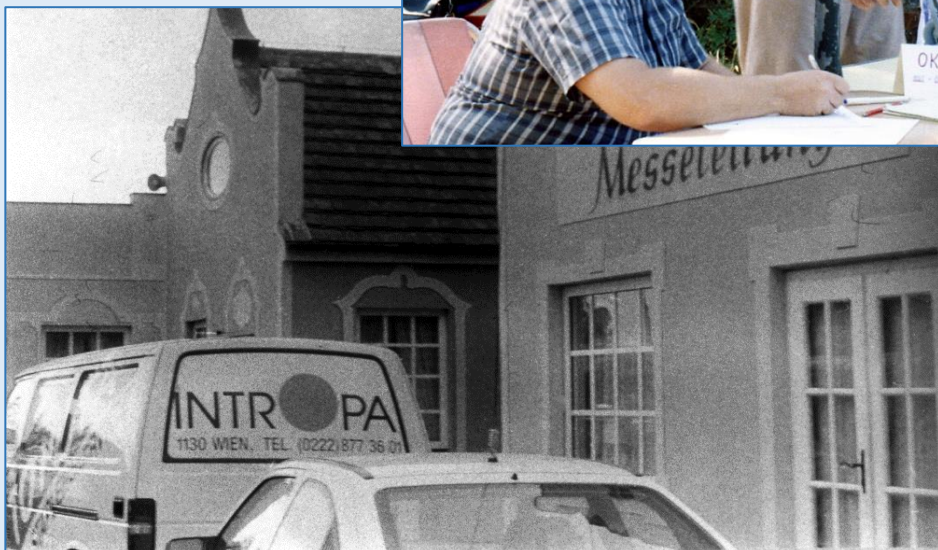

Branný den s radioklubem OK1KTA, Tábor - Čekanice, 4. říjen 1986

Polní den 1990, Dehetník,
s OK1IKM a OK1UDF

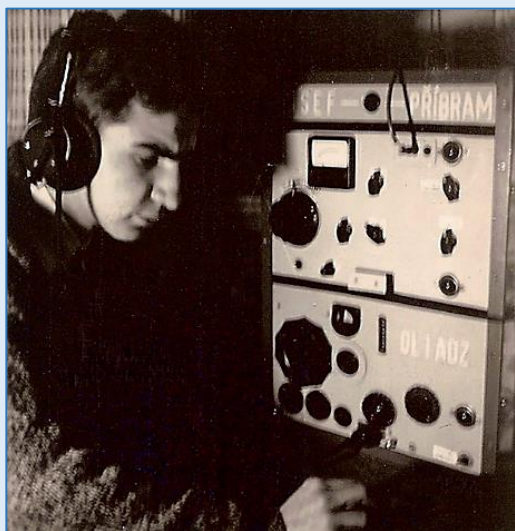
QRP závod 1995, Sv. Anna,
radioklub OK1KKU, OK1UDF,
OK1AER, OK1IKM, OK1VTB

Setkání v Laa an der Thaya 1993

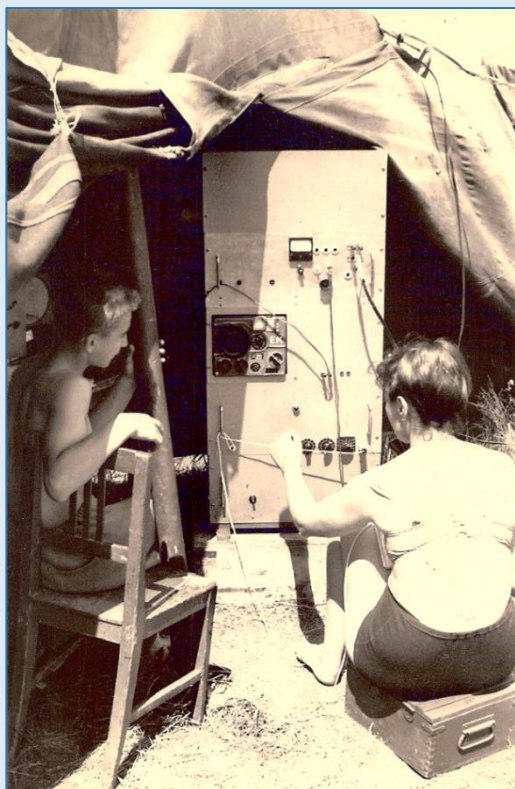
Z fotoarchivu Josefa, OK1XC

OK1XC jako OL1ADZ

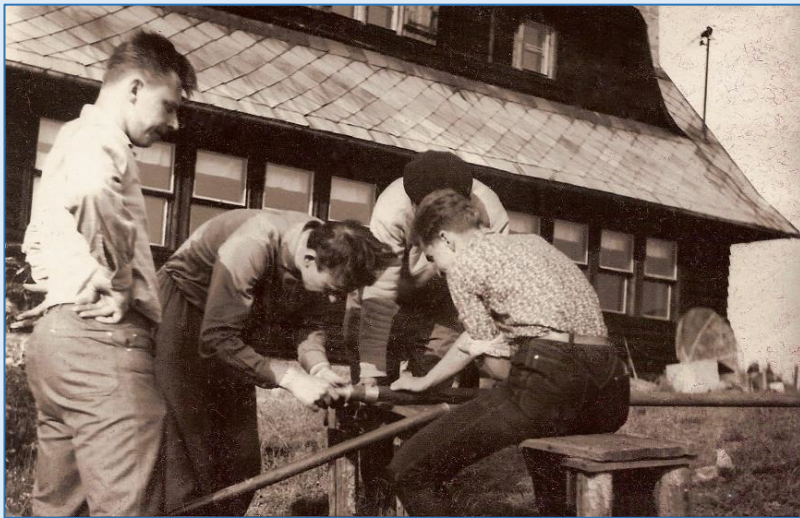
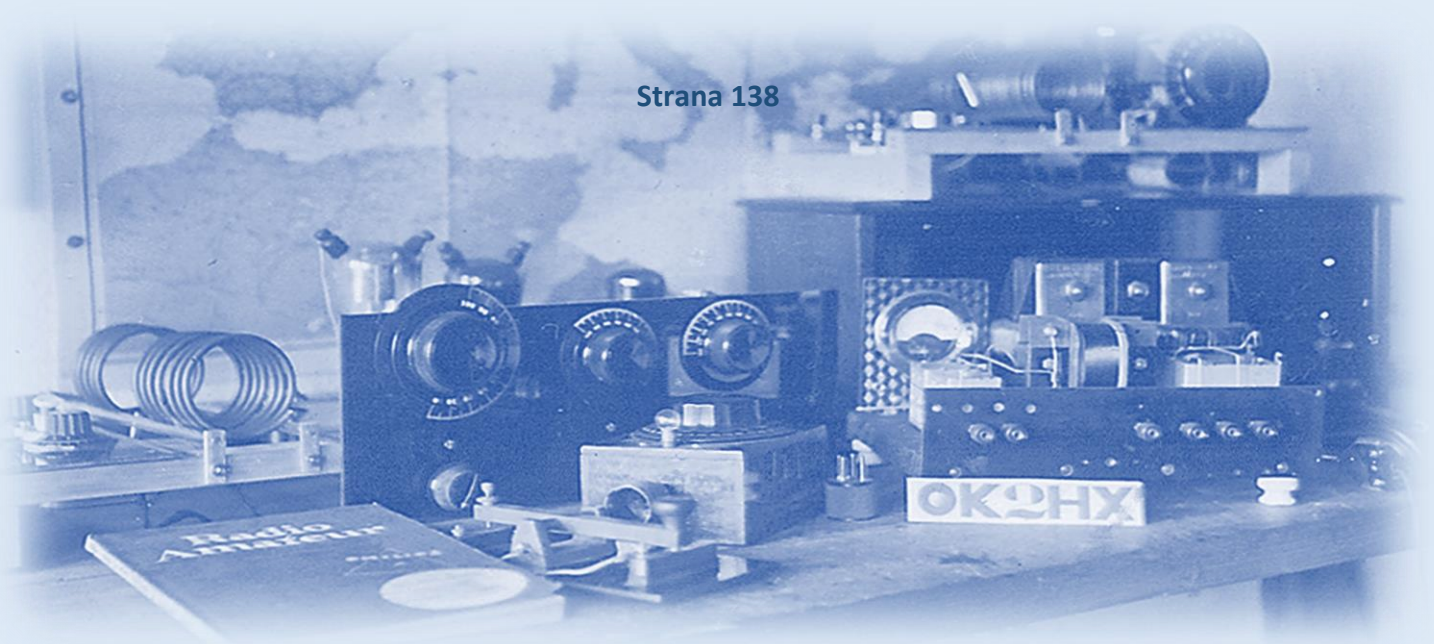
Se členy OK1KPB (vlevo dole)

PD s OK1KPB, kóta Slivice (vlevo)

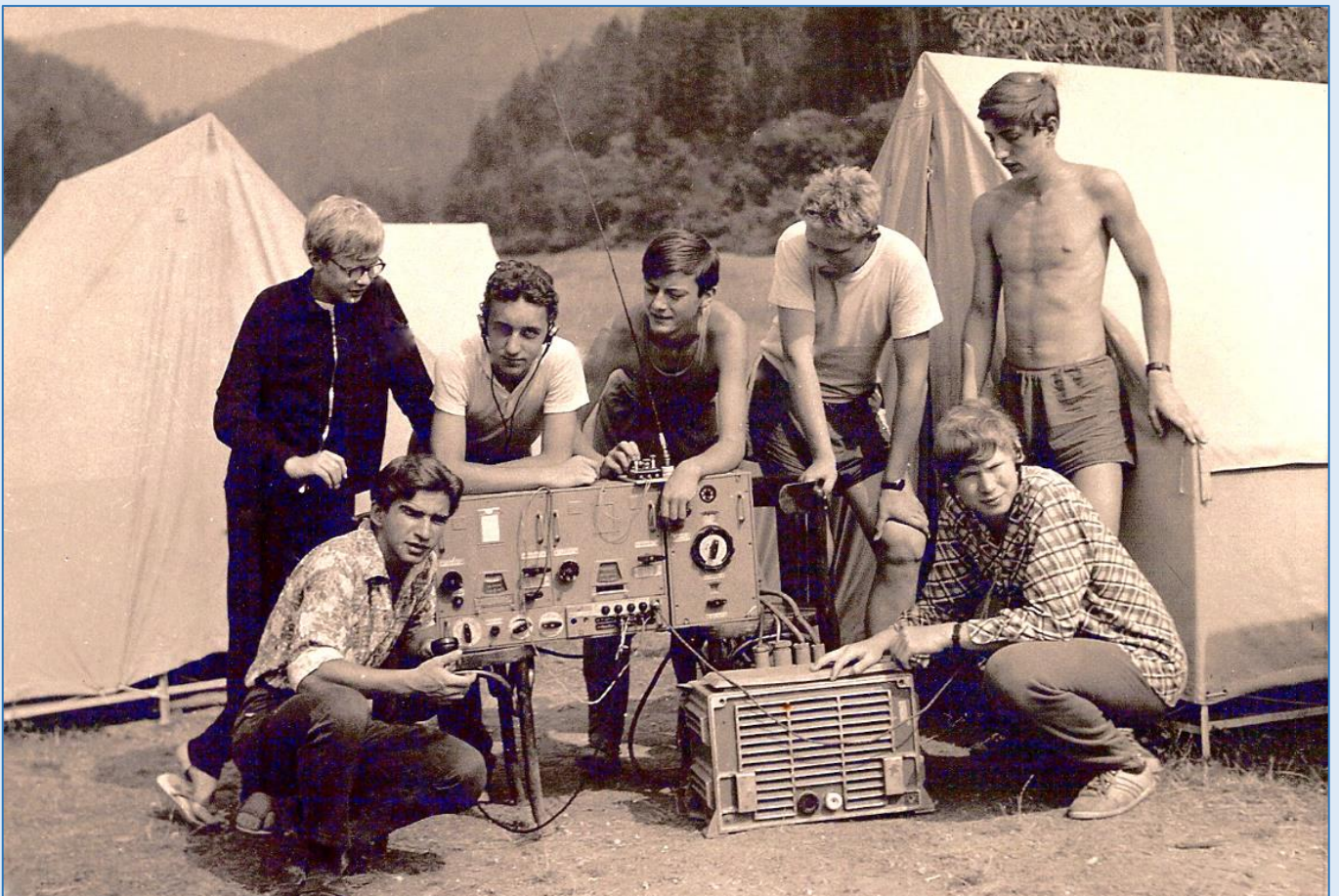

PD s OK1KPB, kóta Slivice (třetí zprava)

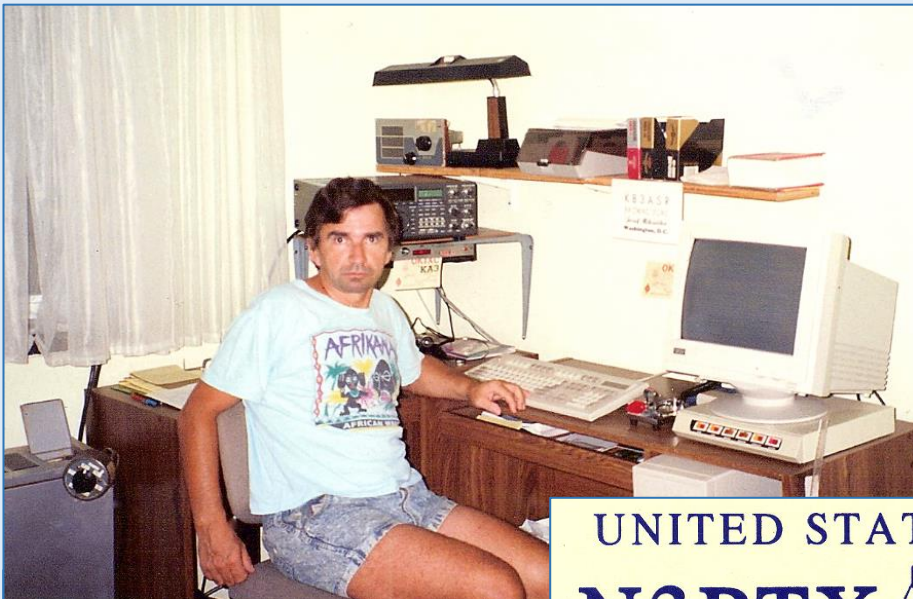
PD s OK1KPB, kóta Onen Svět

Letním tábor s OK1KUC v Banské Bystrici (klečící vlevo)

Jako KB3ASR v USA 1993

UNITED STATES of AMERICA

N3RTX

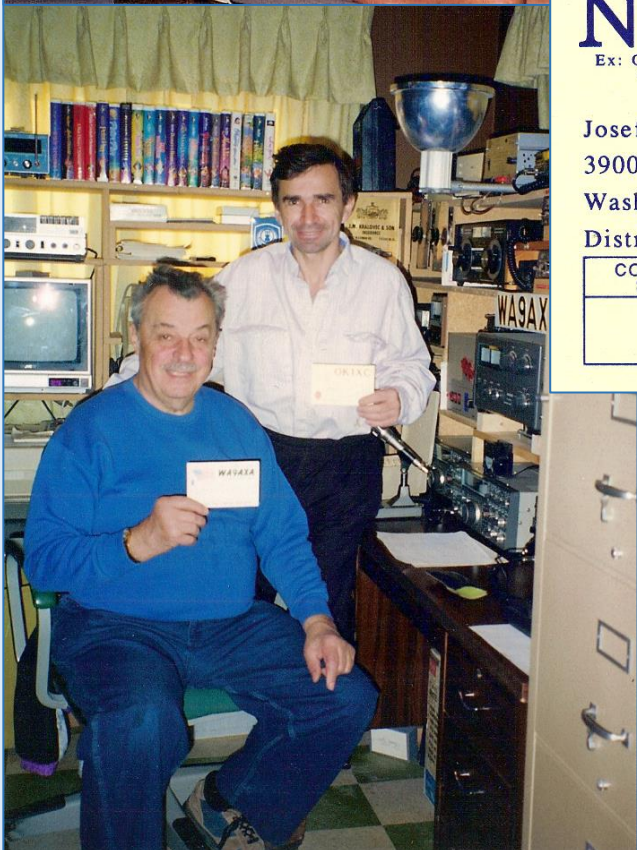
Ex: OLIADZ, OK1XC, JT0XC
OK1XCJT, KB3ASR
DIG 965

Josef Miksatko
3900 Spring of Freedom N.W.
Washington, DC 20008
District of Columbia

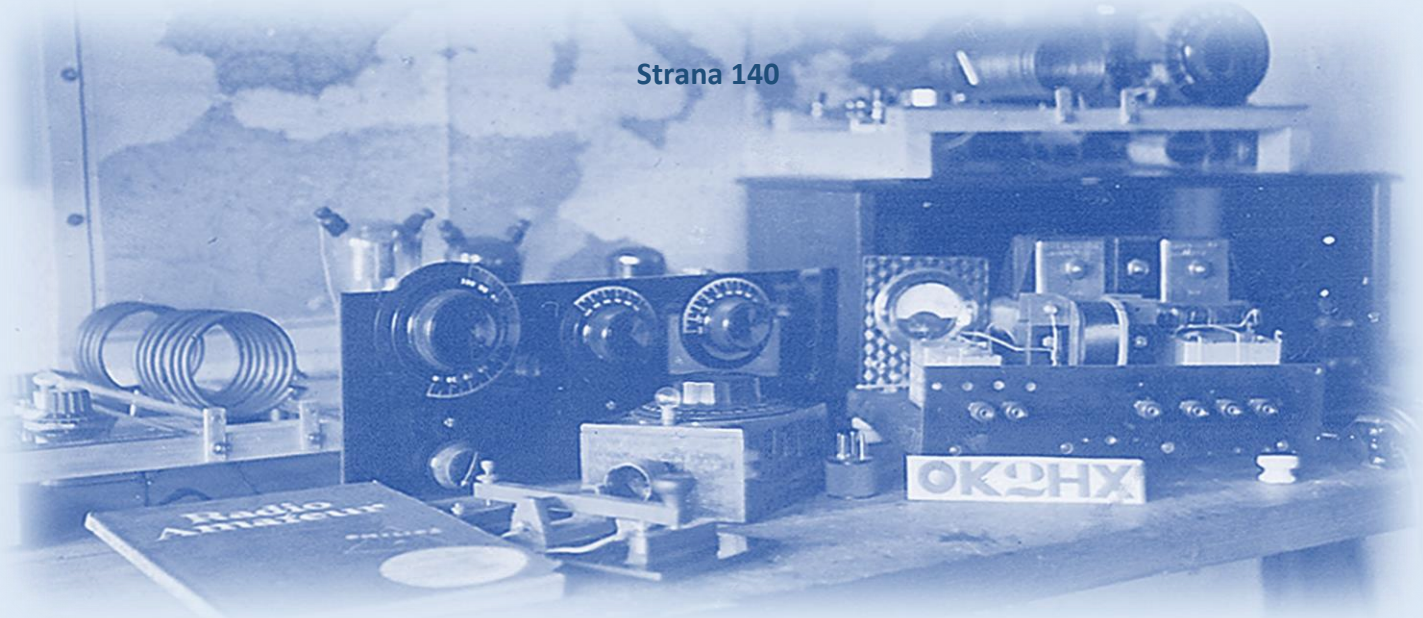
Pse QSL Tnx

CONFIRMING STATION	DATE			UTC	MHz	R S T	MODE 2-WAY
	DAY	MONTH	YEAR				

SHILL-K0GKW

V USA u krajana WA9AXA

**UNITED STATES OF AMERICA
FEDERAL COMMUNICATIONS COMMISSION
AMATEUR RADIO LICENSE
N3RTX**

MIKSATKO, JOSEF
10600 KENILWORTH AVE APT 102
BETHESDA, MD 20814

FCC Registration Number (FRN): 0008970220

Special Conditions / Endorsements
NONE

Grant Date	Effective Date	Print Date	Expiration Date
01-03-2014	01-03-2014	01-04-2014	08-29-2024

File Number	Operator Privileges	Station Privileges
0006080927	General	PRIMARY

THIS LICENSE IS NOT TRANSFERABLE

(Licensee's Signature)

FCC 660 - May 2007

**РАДИО СОННИХОЛЧИЙН РАДИО СТАНЦ
АНГИЛЫН ХАМЛЫН ЗӨВЛӨӨРӨЛ**

ТЭБ 6 очин 2 дугаар
сарын 7 ны өдөр

Улаанбаатар
хот

**РАДИО СОННИХОЛЧИЙН ХАМЛЫН ШАНТАХ
ЗӨВЛӨӨРӨЛ**

Миксатко, Жозеф -нд СК1ХС/ЛТ дуудлагагай
.. QW / S.S.B 1... -р ангиллын радио станицийг хэлхэг
эвчлээр.

Радио хэрэглээг хянах гэмтэй
сэдвийн болсноорхи гарга

Мэргэлийн Комиссоны үнэмлэх

Номер ... -нд РАДИО СПОРТЫН ХЭВ ИЛБЭН
МЭРГЭЛИЙН КОМИССИН ... -р АНГИЛЫН ПРОГРАМЫН ХАМЛАГЧ
дүнтэйгээр тогтооно.

Шалгахын дүнг төртүүхээр мэдсэвэл:

1. Радио техникчид өндөр
2. Агааргүйн техникчид болон гадаад агааргүйн дүрэг
3. Сондхорчидын радио холбооны зарчим
4. Мөдөө хуудсан агаар: УЗОР ... -г мэд рүү ... -г мэд
5. Мөдөө нэвтрүүлэх үнэмлэх ... -г мэд рүү ... -г мэд

Номер М. Миксатко ... нь радио соннихогчийн / ... -р
ангиллын хамлын /хүнийн, станцид ашиглаж ашиглах мөдөөг цаг-
лагийг эвчлөхөөр сонгоно.

МЭРГЭЛИЙН КОМИССИН ДАРГА

БЭТЭ-ны ДАРГА

ТЭБ 6 очин 05 сарын 05 -нд

**MONGOLIAN RADIO SPORT
FEDERATION
Монголын Радио Спортын
Холбоо**

AMATEUR RADIO VISITOR'S LICENCE No 00101

Group Individual

The Mongolian Radio Sport Federation MRSF issues this visitor's licence to **Josef Miksatko, Zabavik Josef, Milan Gutter, Zdenek Malkovsky** holding valid Amateur Radio Licence from **Czech Republic** and Call sign **OK1XC, OK1ES, OK7GU, OK1CCK**

They/ He/ She will use the Call Sign **JT800OK** for operation of Amateur Radio in Mongolia Grade A. The Operation of Amateur Radio in Mongolia is subject to terms and conditions specified in the Communications Regulatory Commission and as Law of Telecommunications at 2004 by Mongolian Parliament.

This licence is valid from 1st of June, 2006 to 31st of December, 2006.

Issuing Authority
Naranbaatar T.
Member of Board of MRSF

Issuing Authority
Botjargal J.
Secretary General of MRSF

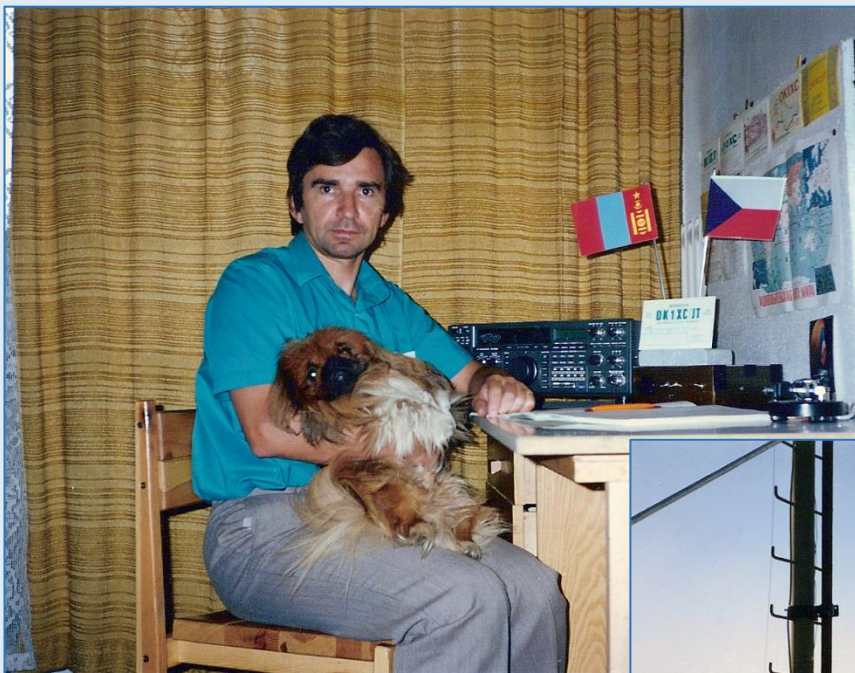
Současná koncese v USA - N3RTX

Koncese JT800OK

Koncese v Mongolsku

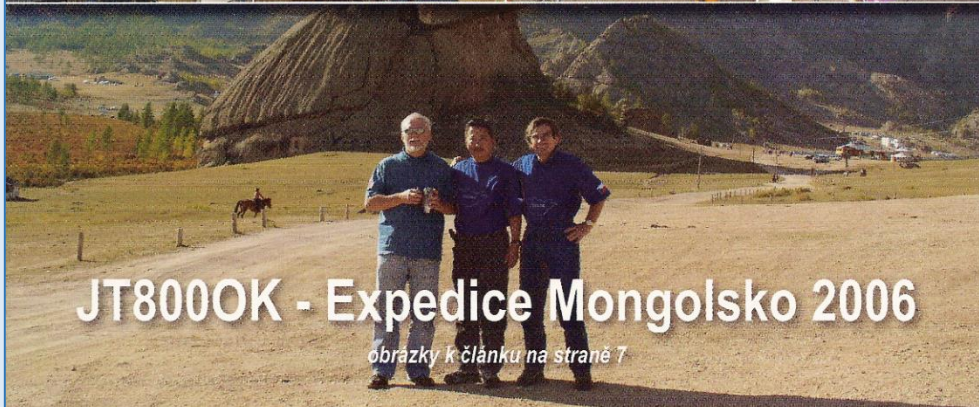
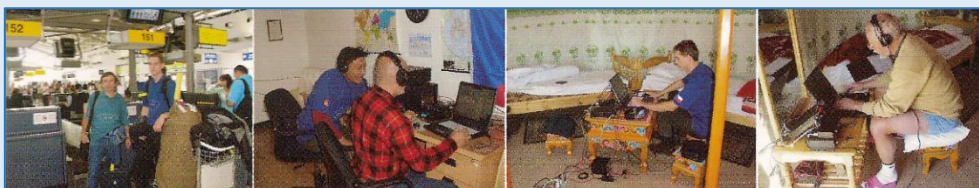
V Mongolsku

Údržba antény v Mongolsku

Se všemi amatéry Mongolska
(čtvrtý zleva vpředu)

Tým JT800OK s českou vlajkou: OK1FM, JT1BV, OK1ES, OK1CCK, OK1XC

JT800OK
FIRST CZECH EXPEDITION TO MONGOLIA
2006

www.shop73.com/jt800ok

50th ANNIVERSARY OF GREAT BROTHERHOOD OF GREAT BRITAIN & IRELAND

A promotional graphic for the JT800OK expedition. It features the Czech flag on the left and the Mongolian flag on the right. The central text reads 'JT800OK' in large, bold letters, with 'FIRST CZECH EXPEDITION TO MONGOLIA' and '2006' below it. A URL 'www.shop73.com/jt800ok' is written across a film strip graphic that contains several small images: a cityscape, a group of people, and a monument. In the bottom right corner, there is a logo for the 50th anniversary of the Great Brotherhood of Great Britain & Ireland.

MJ/OK1XC

Jersey DXPedition **2014**

A photograph of a man standing on a stone wall overlooking a coastal town and the sea. The man is wearing a white t-shirt and dark shorts. The town in the background is built on a rocky outcrop. In the foreground, there is a large graphic of the Jersey flag with the text 'Jersey' and 'DXPedition 2014' overlaid.

JW/OK1XC
v HAM SHACKU
na Svalbardu

QSL lístky z expedic Jirky, OK1RF

JIŘÍ PEŠTA
Moravanů 60
169 00 PRAHA 6

OK1RF
CZECH REPUBLIC
ZONE 15 WAZ
ZONE 28 ITU

ex OK1ALW

U.K. Sovereign Base Areas on Cyprus

PERGAMOS camp

CYPRUS

WAZ 20 ITU 39

ASIA

ZC4C

5. - 19. August 1995

operated by

Jiří Pešta - **OK1RF** & Jiří Šanda - **OK1RI**

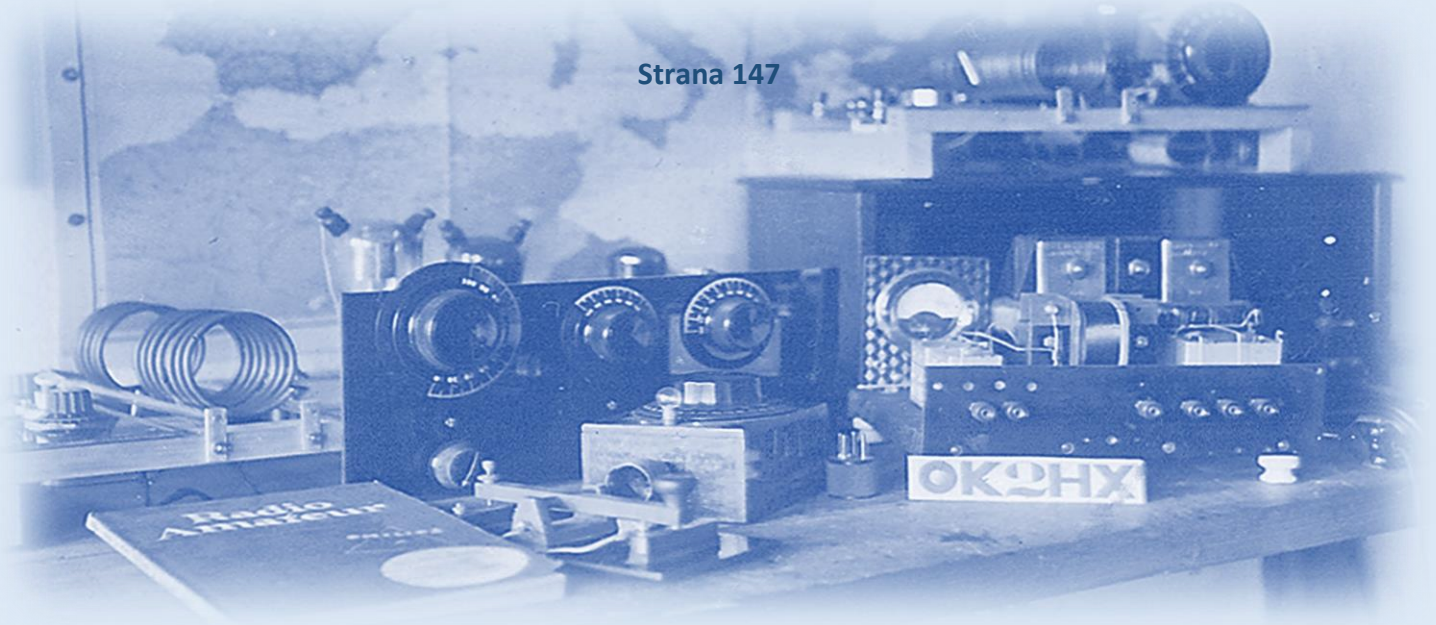
WAZ 14

PORTUGAL

ITU37

CT1JLZ

NEAR PORTO COVO LOC IM57OU

WAZ 14

PORTUGAL

ITU37

CS7A

NEAR PORTO COVO LOC IM570U

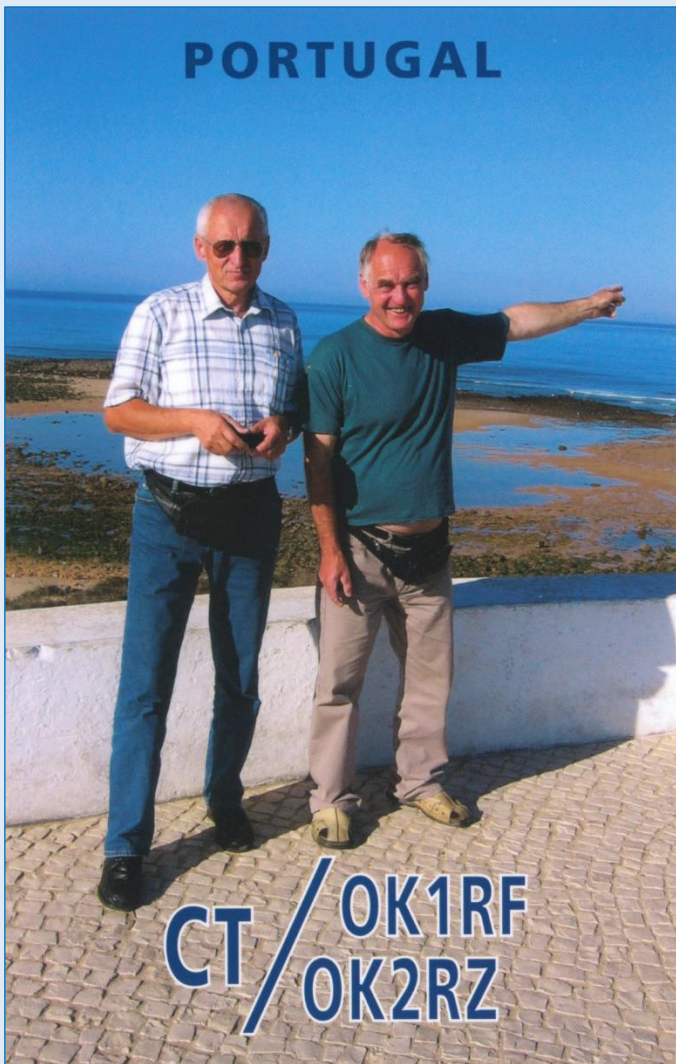
WAZ 14

PORTUGAL

ITU 37

CS2C

NEAR PORTO COVO LOC IM570U

ZONE 28 ITU

CZECHOSLOVAKIA

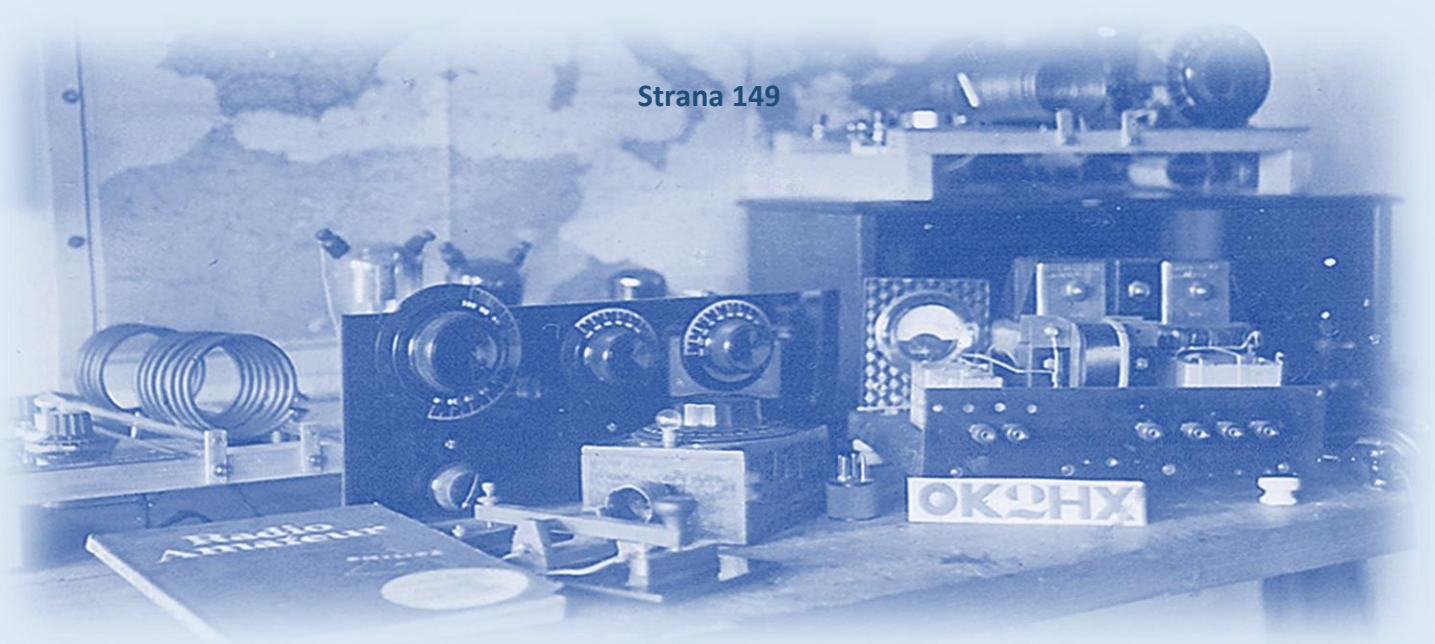
OK1ALW

CONFIRMING QSO WITH _____

DAY	MONTH	YEAR	UTC	MHz	RST	2-WAY

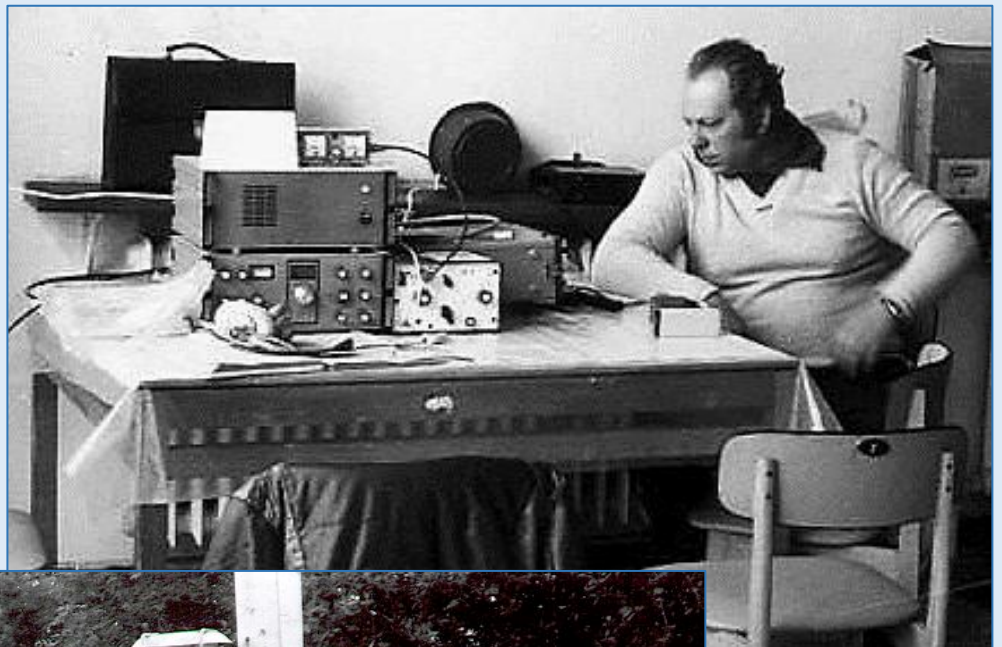
73 _____

PSE // TNX QSL VIA CRC P.O. BOX 69 113 27 PRAHA 1 or DIRECT

Aktivity členů OK1KUH

OK1DXJ u zařízení

OK1KUH na portablu

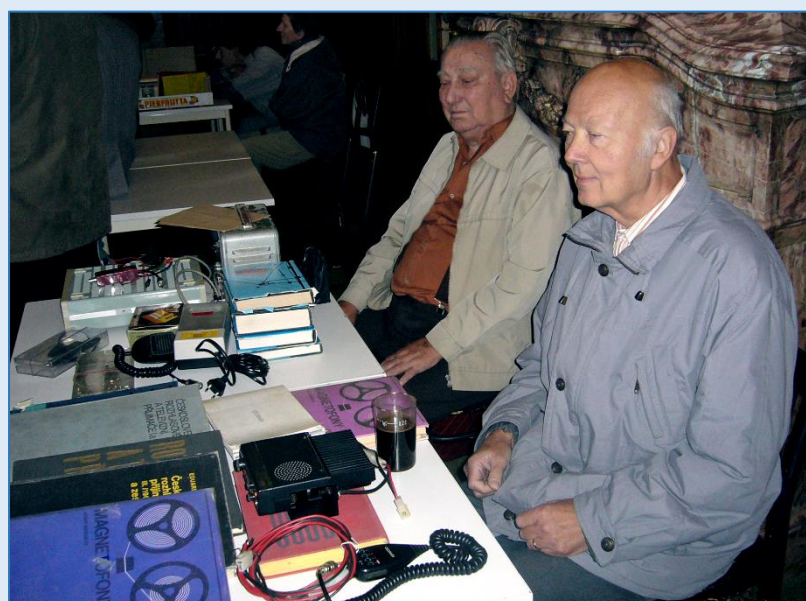
OK1VPR a OK1TQ v OK1KUH

OK1KUH VKV contest

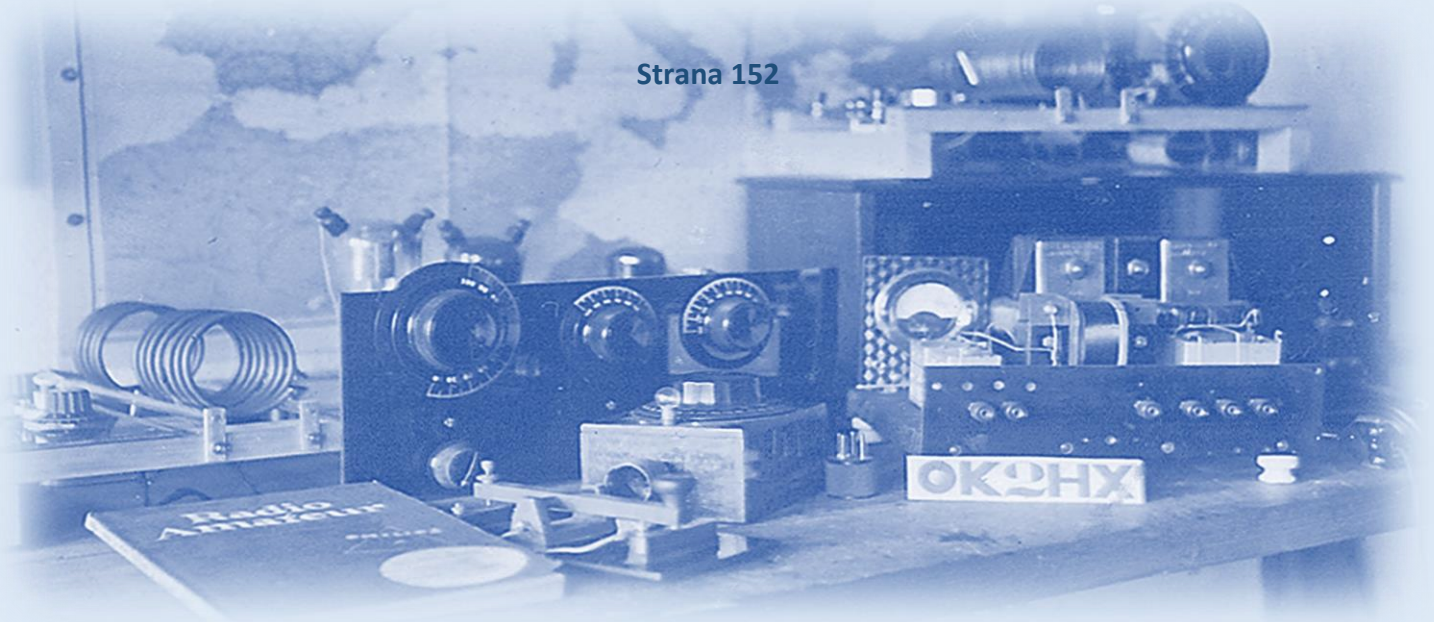

Sedící OK1DXL a OK1DXJ

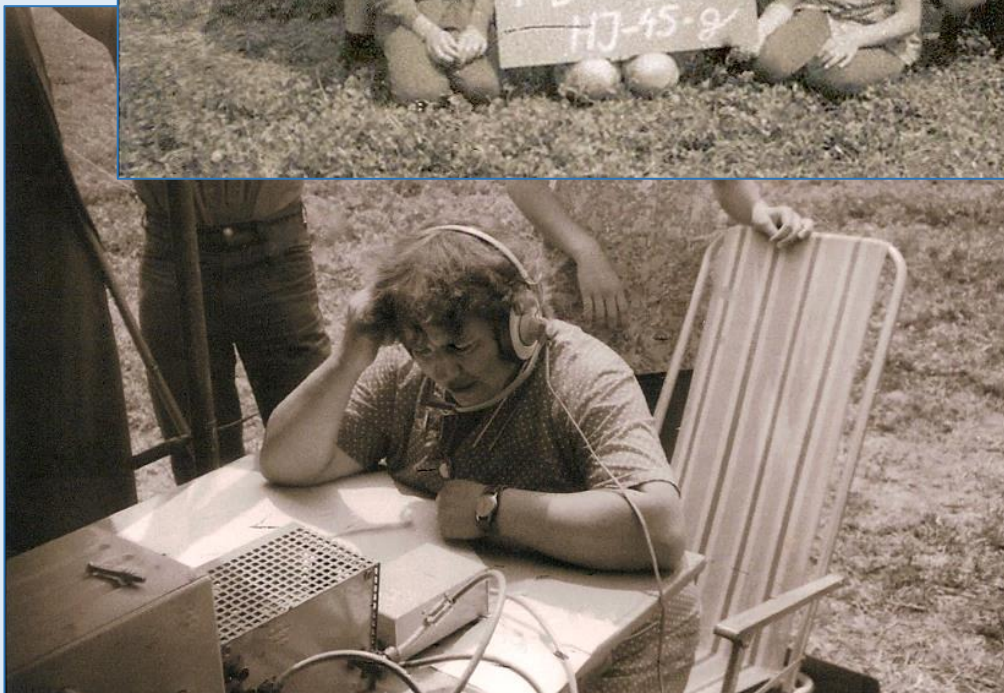

OK1QY a OK1DUW na setkání
v Českých Budějovicích

Aktivity členů OK1OVM

PD 1983

OK1VZP na PD

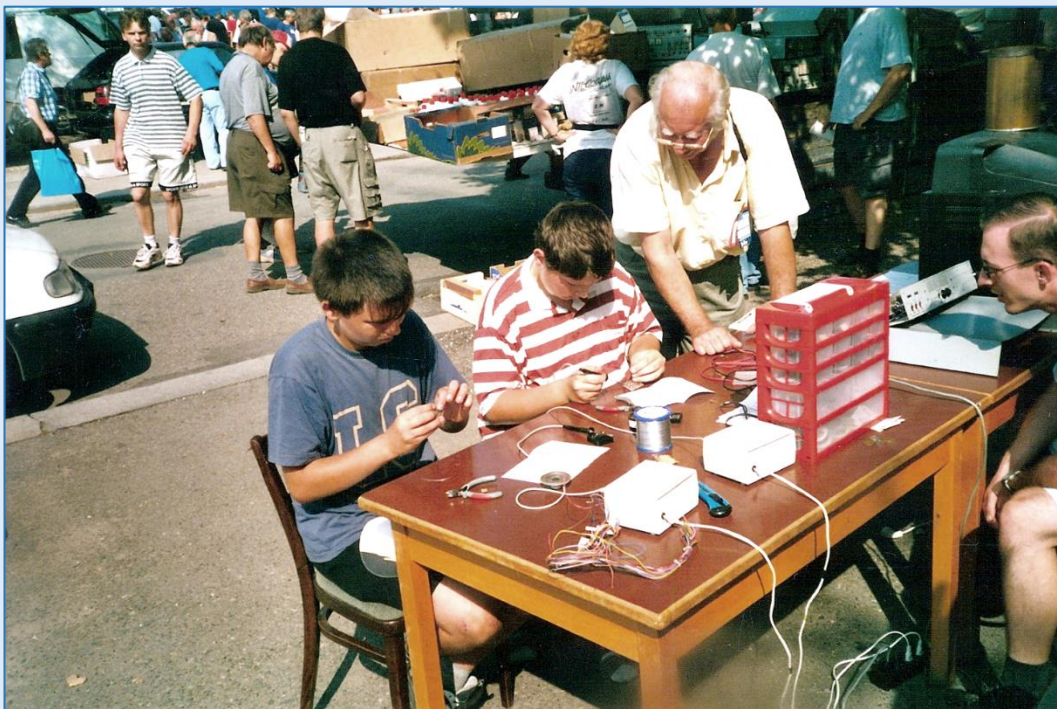
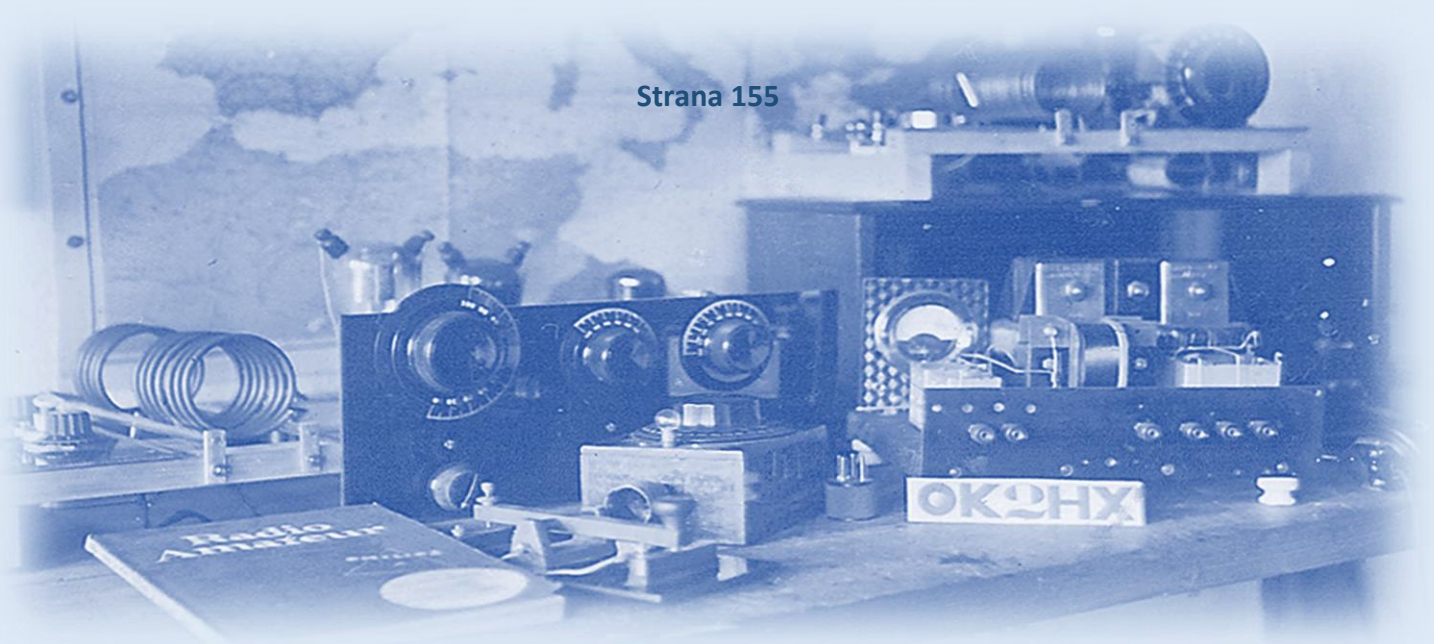
YL vysílají na PD

Hon na lišku

OK1UYM na výstavě Holicích

Lukáš Kučera
při technické
soutěži

OK1UYM a OK1DII
u OK1XW v
Holicích

**RADIOAMATÉŘI
- OBĚTI OKUPACE
V LETECH 1939-1945**
HISTORICKÝ ZDROJÍK

Zpracoval Ing. Ladislav Polák, OK1AD
Návrhové a grafické úpravy: OK1XU
První vydání: 10. srpna 2014

**RADIOAMATÉŘI
VE DRUHÉM
ODBOJI**
HISTORICKÝ ZDROJÍK

Zpracoval Ing. Ladislav Polák, OK1AD
Návrhové a grafické úpravy: OK1XU
První vydání: 10. srpna 2014

**Fotogalerie
předválečných amatérů
vysílaců
v Československu**

Zpracoval Ing. Ladislav Polák, OK1AD - grafické úpravy: Ing. Lubomír Pávek
První vydání: 15. ledna 2014

**Album
historických
QSL lístků
československých radioamatérů
do roku 1938**

Část 1 ze 3: Okružní OK1Z
Návrh Ing. Ladislav Polák, OK1AD
První vydání: 10. srpna 2014

**Album
historických
QSL lístků
československých radioamatérů
do roku 1938**

Část 2 ze 3: Okružní OK1Z
Návrh Ing. Ladislav Polák, OK1AD
První vydání: 10. srpna 2014

**Album
historických
QSL lístků
československých radioamatérů
z let 1946-1962**

Část 3 ze 3: OK1Z - Subjektová fotogalerie
Návrh Ing. Ladislav Polák, OK1AD
První vydání: 10. srpna 2014

**Album
historických
QSL lístků
československých radioamatérů
z let 1946-1962**

Část 1 ze 3: OK1Z - Úvod a OK1Z seznam
Návrh Ing. Ladislav Polák, OK1AD
První vydání: 10. srpna 2014

**Seznam amatérských
poborných amatérských vysílacích stanic v ČR.**

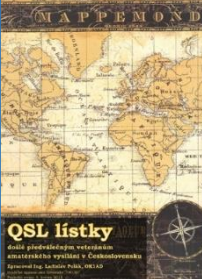
QTH	QTH	QTH	QTH
OK1A	OK1B	OK1C	OK1D
OK1E	OK1F	OK1G	OK1H
OK1I	OK1J	OK1K	OK1L
OK1M	OK1N	OK1O	OK1P
OK1Q	OK1R	OK1S	OK1T
OK1U	OK1V	OK1W	OK1X
OK1Y	OK1Z	OK1AA	OK1AB
OK1AC	OK1AD	OK1AE	OK1AF
OK1AG	OK1AH	OK1AI	OK1AJ
OK1AK	OK1AL	OK1AM	OK1AN
OK1AO	OK1AP	OK1AQ	OK1AR
OK1AS	OK1AT	OK1AU	OK1AV
OK1AW	OK1AX	OK1AY	OK1AZ
OK1BA	OK1BB	OK1BC	OK1BD
OK1BE	OK1BF	OK1BG	OK1BH
OK1BI	OK1BJ	OK1BK	OK1BL
OK1BM	OK1BN	OK1BO	OK1BP
OK1BQ	OK1BR	OK1BS	OK1BT
OK1BU	OK1BV	OK1BW	OK1BX
OK1BY	OK1BZ	OK1CA	OK1CB
OK1CC	OK1CD	OK1CE	OK1CF
OK1CG	OK1CH	OK1CI	OK1CJ
OK1CK	OK1CL	OK1CM	OK1CN
OK1CO	OK1CP	OK1CQ	OK1CR
OK1CS	OK1CT	OK1CU	OK1CV
OK1CW	OK1CX	OK1CY	OK1CZ
OK1DA	OK1DB	OK1DC	OK1DD
OK1DE	OK1DF	OK1DG	OK1DH
OK1DI	OK1DJ	OK1DK	OK1DL
OK1DM	OK1DN	OK1DO	OK1DP
OK1DQ	OK1DR	OK1DS	OK1DT
OK1DU	OK1DV	OK1DW	OK1DX
OK1DY	OK1DZ	OK1EA	OK1EB
OK1EC	OK1ED	OK1EE	OK1EF
OK1EG	OK1EH	OK1EI	OK1EJ
OK1EK	OK1EL	OK1EM	OK1EN
OK1EO	OK1EP	OK1EQ	OK1ER
OK1ES	OK1ET	OK1EU	OK1EV
OK1EW	OK1EX	OK1EY	OK1EZ
OK1FA	OK1FB	OK1FC	OK1FD
OK1FE	OK1FF	OK1FG	OK1FH
OK1FI	OK1FJ	OK1FK	OK1FL
OK1FM	OK1FN	OK1FO	OK1FP
OK1FQ	OK1FR	OK1FS	OK1FT
OK1FU	OK1FV	OK1FW	OK1FX
OK1FY	OK1FZ	OK1GA	OK1GB
OK1GC	OK1GD	OK1GE	OK1GF
OK1GG	OK1GH	OK1GI	OK1GJ
OK1GK	OK1GL	OK1GM	OK1GN
OK1GO	OK1GP	OK1GQ	OK1GR
OK1GS	OK1GT	OK1GU	OK1GV
OK1GW	OK1GX	OK1GY	OK1GZ
OK1HA	OK1HB	OK1HC	OK1HD
OK1HE	OK1HF	OK1HG	OK1HH
OK1HI	OK1HJ	OK1HK	OK1HL
OK1HM	OK1HN	OK1HO	OK1HP
OK1HQ	OK1HR	OK1HS	OK1HT
OK1HU	OK1HV	OK1HW	OK1HX
OK1HY	OK1HZ	OK1IA	OK1IB
OK1IC	OK1ID	OK1IE	OK1IF
OK1IG	OK1IH	OK1II	OK1IJ
OK1IK	OK1IL	OK1IM	OK1IN
OK1IO	OK1IP	OK1IQ	OK1IR
OK1IS	OK1IT	OK1IU	OK1IV
OK1IW	OK1IX	OK1IY	OK1IZ
OK1JA	OK1JB	OK1JC	OK1JD
OK1JE	OK1JF	OK1JG	OK1JH
OK1JI	OK1JJ	OK1JK	OK1JL
OK1JM	OK1JN	OK1JO	OK1JP
OK1JQ	OK1JR	OK1JS	OK1JT
OK1JU	OK1JV	OK1JW	OK1JX
OK1JY	OK1JZ	OK1KA	OK1KB
OK1KC	OK1KD	OK1KE	OK1KF
OK1KG	OK1KH	OK1KI	OK1KJ
OK1KK	OK1KL	OK1KM	OK1KN
OK1KO	OK1KP	OK1KQ	OK1KR
OK1KS	OK1KT	OK1KU	OK1KV
OK1KW	OK1KX	OK1KY	OK1KZ
OK1LA	OK1LB	OK1LC	OK1LD
OK1LE	OK1LF	OK1LG	OK1LH
OK1LI	OK1LJ	OK1LK	OK1LL
OK1LM	OK1LN	OK1LO	OK1LP
OK1LQ	OK1LR	OK1LS	OK1LT
OK1LU	OK1LV	OK1LW	OK1LX
OK1LY	OK1LZ	OK1MA	OK1MB
OK1MC	OK1MD	OK1ME	OK1MF
OK1MG	OK1MH	OK1MI	OK1MJ
OK1MK	OK1ML	OK1MM	OK1MN
OK1MO	OK1MP	OK1MQ	OK1MR
OK1MS	OK1MT	OK1MU	OK1MV
OK1MW	OK1MX	OK1MY	OK1MZ
OK1NA	OK1NB	OK1NC	OK1ND
OK1NE	OK1NF	OK1NG	OK1NH
OK1NI	OK1NJ	OK1NK	OK1NL
OK1NM	OK1NN	OK1NO	OK1NP
OK1NQ	OK1NR	OK1NS	OK1NT
OK1NU	OK1NV	OK1NW	OK1NX
OK1NY	OK1NZ	OK1OA	OK1OB
OK1OC	OK1OD	OK1OE	OK1OF
OK1OG	OK1OH	OK1OI	OK1OJ
OK1OK	OK1OL	OK1OM	OK1ON
OK1OO	OK1OP	OK1OQ	OK1OR
OK1OS	OK1OT	OK1OU	OK1OV
OK1OW	OK1OX	OK1OY	OK1OZ
OK1PA	OK1PB	OK1PC	OK1PD
OK1PE	OK1PF	OK1PG	OK1PH
OK1PI	OK1PJ	OK1PK	OK1PL
OK1PM	OK1PN	OK1PO	OK1PP
OK1PQ	OK1PR	OK1PS	OK1PT
OK1PU	OK1PV	OK1PW	OK1PX
OK1PY	OK1PZ	OK1QA	OK1QB
OK1QC	OK1QD	OK1QE	OK1QF
OK1QG	OK1QH	OK1QI	OK1QJ
OK1QK	OK1QL	OK1QM	OK1QN
OK1QO	OK1QP	OK1QQ	OK1QR
OK1QS	OK1QT	OK1QU	OK1QV
OK1QW	OK1QX	OK1QY	OK1QZ
OK1RA	OK1RB	OK1RC	OK1RD
OK1RE	OK1RF	OK1RG	OK1RH
OK1RI	OK1RJ	OK1RK	OK1RL
OK1RM	OK1RN	OK1RO	OK1RP
OK1RQ	OK1RR	OK1RS	OK1RT
OK1RU	OK1RV	OK1RW	OK1RX
OK1RY	OK1RZ	OK1SA	OK1SB
OK1SC	OK1SD	OK1SE	OK1SF
OK1SG	OK1SH	OK1SI	OK1SJ
OK1SK	OK1SL	OK1SM	OK1SN
OK1SO	OK1SP	OK1SQ	OK1SR
OK1SS	OK1ST	OK1SU	OK1SV
OK1SW	OK1SX	OK1SY	OK1SZ
OK1TA	OK1TB	OK1TC	OK1TD
OK1TE	OK1TF	OK1TG	OK1TH
OK1TI	OK1TJ	OK1TK	OK1TL
OK1TM	OK1TN	OK1TO	OK1TP
OK1TQ	OK1TR	OK1TS	OK1TT
OK1TU	OK1TV	OK1TW	OK1TX
OK1TY	OK1TZ	OK1UA	OK1UB
OK1UC	OK1UD	OK1UE	OK1UF
OK1UG	OK1UH	OK1UI	OK1UJ
OK1UK	OK1UL	OK1UM	OK1UN
OK1UO	OK1UP	OK1UQ	OK1UR
OK1US	OK1UT	OK1UU	OK1UV
OK1UW	OK1UX	OK1UY	OK1UZ
OK1VA	OK1VB	OK1VC	OK1VD
OK1VE	OK1VF	OK1VG	OK1VH
OK1VI	OK1VJ	OK1VK	OK1VL
OK1VM	OK1VN	OK1VO	OK1VP
OK1VQ	OK1VR	OK1VS	OK1VT
OK1VU	OK1VV	OK1VW	OK1VX
OK1VY	OK1VZ	OK1WA	OK1WB
OK1WC	OK1WD	OK1WE	OK1WF
OK1WG	OK1WH	OK1WI	OK1WJ
OK1WK	OK1WL	OK1WM	OK1WN
OK1WO	OK1WP	OK1WQ	OK1WR
OK1WS	OK1WT	OK1WU	OK1WV
OK1WW	OK1WX	OK1WY	OK1WZ
OK1XA	OK1XB	OK1XC	OK1XD
OK1XE	OK1XF	OK1XG	OK1XH
OK1XI	OK1XJ	OK1XK	OK1XL
OK1XM	OK1XN	OK1XO	OK1XP
OK1XQ	OK1XR	OK1XS	OK1XT
OK1XU	OK1XV	OK1XW	OK1XX
OK1XY	OK1XZ	OK1YA	OK1YB
OK1YC	OK1YD	OK1YE	OK1YF
OK1YG	OK1YH	OK1YI	OK1YJ
OK1YK	OK1YL	OK1YM	OK1YN
OK1YO	OK1YP	OK1YQ	OK1YR
OK1YS	OK1YT	OK1YU	OK1YV
OK1YW	OK1YX	OK1YY	OK1YZ
OK1ZA	OK1ZB	OK1ZC	OK1ZD
OK1ZE	OK1ZF	OK1ZG	OK1ZH
OK1ZI	OK1ZJ	OK1ZK	OK1ZL
OK1ZM	OK1ZN	OK1ZO	OK1ZP
OK1ZQ	OK1ZR	OK1ZS	OK1ZT
OK1ZU	OK1ZV	OK1ZW	OK1ZX
OK1ZY	OK1ZZ		

OK

**Seznam
československých krašoborných vysílacích stanic
a stanic oprávněných ke styku s nimi.**

Str. 6 z 18. srpna 1947

**QSL lístky
část předválečného vzestupu
amatérských vysílaců v Československu**

Zpracoval Ing. Ladislav Polák, OK1AD
První vydání: 10. srpna 2014

**Zapojení vysílaců
předválečných radioamatérů
v Československu**

Ing. Ladislav Polák, OK1AD
První vydání: 10. srpna 2014

**Fotoalbum
vysílaců předválečných
radioamatérů
v Československu**

Zpracoval Ing. Ladislav Polák, OK1AD - grafické úpravy: Ing. Lubomír Pávek
První vydání: 10. srpna 2014

**Ing. Ladislav Polák, OK1AD
Kronika
radioamatérů
Táborska**

První vydání: 10. srpna 2014